

Giới thiệu Thuy Đảo Tử Convert

Này có lẽ sẽ là người xem qua khung bố nhất thần quái tiểu thuyết, đã có vài cái người đọc nói xem về sau buổi tối không dám ngủ.

Chuyện xưa giảng thuật một cái kỳ quái ác mộng, dẫn phát liên tiếp tự sát giết người, ngay sau đó toàn bộ thôn trang, thậm chí cả tòa huyện thành đều lâm vào ngủ say.

Nam nữ vai chính vào sinh ra tử, trải qua đủ loại quỷ dị khủng bố việc, cuối cùng ở một cái oan hồn dưới sự trợ giúp, cứu sống tuyệt đại bộ phận ngủ say người.

Bổn văn trên cơ bản có thể chia làm ba cái đơn nguyên, phân biệt vì: Ác mộng giết người, ngủ say bất tỉnh, khủng bố người thực vật.

Khủng bố không khí tầng tầng đẩy mạnh, kính thỉnh cẩn thận đọc!

Bạn đang đọc truyện *Thuy Đảo Tử Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: quái mộng

Trời rất tối.

Mờ nhạt đèn đường không chỉ có không thể cho người ta cho tâm lý trấn an, ngược lại nổi bật ra đường xá hai bên bóng đêm lay động, âm u dọa người.

Bao La liền đứng tại một chiếc dưới đèn đường phượng, trên người có một điểm hơi hơi run rẩy. Không biết là bởi vì lạnh lẽo, hay là bởi vì hoảng sợ.

Bao La dưới chân là một đầu tồn tại đường xá. Đường xá cuối cùng, có một tòa hai tầng Tiểu Lâu phòng.

Nhà Lầu xem đứng lên cũng cổ lão, tường ngoài bên trên loang lổ bác bác tất cả đều là chết héo hắc tiền.

Một cái vóc người uyển chuyển nữ nhân, nắm một cái xem ra chỉ có 5 sáu tuổi Tiểu Hải Nhi, đưa lưng về nhau Bao La, đứng tại Nhà Lầu trước cổng chính.

Phía trên đại môn chứa một ngọn đèn nhỏ phao, đồng dạng tối tăm quang tuyến, chiếu xuống này nữ nhân giống như Tiểu Hải Nhi trên thân.

Mà Bao La Hầu lòng đen, liền bị cái này một lớn một nhỏ hai cá nhân ảnh chặt chẽ hấp dẫn, muốn dịch chuyển khỏi cũng dịch chuyển khỏi không.

Nữ nhân một tay nắm Nam Hải Nhi, một tay đẩy ra Nhà Lầu môn.

Môn kia là đơn kích động, theo "C-K-Í-T..T...T kẹt kẹt" giống như mộc đầu tan ra thành từng mảnh tiếng vang, cửa bị toàn bộ vào trong tiến lên đi, lộ ra tối như mực một cái cửa động.

Nếu là đơn Phiến Môn, cổng tò vò đương nhiên sẽ không rất rộng rãi.

Nhưng này nữ nhân không cùng Nam Hải Nhi trước sau dịch ra, mà chính là vẫn như cũ nắm Nam Hải Nhi tay, một cao một thấp hai cá nhân ảnh, thế mà đồng thời cất bước, sóng vai chen vào cổng tò vò.

Bao La nhìn xem hai người này kỳ quái vào cửa phượng thức, một trái tim đột nhiên điên cuồng nhảy đứng lên, thật giống như có gì có thể sợ sự tình, sẽ phát sinh một dạng.

Mà hấn cảm giác không có phạm sai lầm!

Này nữ nhân quay người trở lại, một vừa đưa tay đóng cửa, một bên nghiêng mắt nhìn Bao La mắt ——

Bao La lão ba họ Bao, lão mẹ họ La, cho nên lấy như thế một cái tên.

Hết lần này tới lần khác hấn tóc quần mũi cao, rất có vài phần người phương tây gương mặt, cứ thế từ nhỏ đến lớn, cùng tuổi tiểu đồng bọn họ tất cả đều gọi hấn "Paul".

Chỉ có ta, từ đối với hấn phụ mẫu tôn trọng, luôn luôn đang nghiêm túc trải qua gọi hấn "Bao La".

Bao La là ta bạn thân, không chỉ có khi còn bé cùng ta nhà ở cửa đối diện, với lại từ tiểu học đến Sơ Trung, đều cùng ta là cùng lớp đồng học.

Thăng đến về sau theo thành thị kiến thiết, nhà chúng ta giống như nhà bọn hán đều ở lại cao tầng kiến trúc, quê nhà ở giữa bỗng nhiên liền trở nên xa lánh đứng lên. Cho tới bây giờ ta cũng không biết, cùng ta cùng tầng lầu mấy hộ ở họ gì tên gì.

Mà từ Cao Trung bắt đầu, ta thi đậu trọng điểm trung học, cùng La đồng học quan hệ, cũng theo đó dừng lại.

Nhưng ta cùng La tình nghĩa còn tại, thường xuyên, chúng ta vẫn là hội tụ bên trên tụ lại.

Một năm kia ta hai mươi lăm tuổi, bởi vì từ nhỏ lý tưởng cũng là làm cái tác giả, cho nên tại tốt nghiệp đại học về sau, ý vào gia đình coi như giàu có, ta chờ đợi trong nhà viết thành một bộ trường thiên tiểu thuyết, đồng thời phát biểu tại một cái Văn Học Website.

Chỉ đáng tiếc không quá mức tiếng vọng, ta không thể không một lần nữa tìm tòi lĩnh cảm, sưu tập tài liệu, hi vọng khác viết một bộ có thể ra điểm động tình tiểu thuyết đi ra.

Bao La là cái tự phục vụ du lịch kẻ yêu thích, tục xưng "Ba lô khách", trên Internet xưng hô gọi là "Lữ Hữu".

Từ Cao Trung Tốt Nghiệp không có thi bên trên đại học, Bao La nhàn rỗi thời gian, cùng để dành tới tiền nhàn rỗi, tất cả đều tiêu vào du lịch thám hiểm bên trên.

Cho nên ta thử tìm được trước Bao La, muốn theo hán lĩnh giáo một chút tại đang đi đường kiến thức đến truyền thuyết ít ai biết đến chuyện lý thú, kinh hiểm truyền kỳ.

Kết quả Bao La đầu tiên nghĩ đến, lại là hán nấy ngày trước đây tại một lần thám hiểm trên đường làm quái mộng.

—— là mộng, không phải hiện thực!

Có thể rõ ràng là mộng, Bao La xem đứng lên cũng rất hoảng sợ.

Càng khi hán giảng đến "Này cái nữ nhân quay đầu nghiêng mắt nhìn ta liếc một chút" thời điểm, hán thể mà sắc mặt tái nhợt, toàn thân run rẩy.

Đến mức ta cũng đi theo kinh lật đứng lên.

Hết lần này tới lần khác đêm đó bên ngoài thổi mạnh gió, vẫn còn mưa, ta lại nhìn không được đứng dậy, cảm màn cửa kéo lên.

Quay đầu, Bao La vẫn tại run rẩy.

Ta thậm chí có thể nghe thấy, hán trên dưới hàm răng run rẩy âm thanh.

"Bao La, ngươi đến đang sợ cái gì? Bất quá là giấc mộng mà thôi!"

Ta vội vàng trấn an,

Cảm giác mình âm thanh, nếu cũng rất suy yếu.

Với lại ta muốn nghe, là Bao La tại đang đi đường chính tai nghe được tận mắt nhìn đến sự tình, đối với hán mộng, ta không có hứng thú.

Tuy nhiên hán giảng được rất tỉ mỉ, nhất định giống như thật một dạng!

Nhưng mộng cũng là mộng, căn bản là quên hết tất cả đông kéo Tây Lạp. Không có nghiên cứu thảo luận giá trị, càng không khả năng ghi vào ta tiểu thuyết.

Cho nên ta thẳng thắn khuyên hán dời đi đề tài.

"Nếu không đừng nói cái này mộng, vẫn là nói một chút hán đi!"

Thế nhưng là Bao La rung một cái đầu, hai mắt vô ý thức nhìn thấy phía trước, âm thanh nói ra, như cũ mang theo từng tia từng tia hàn ý.

"Không, nói ra, có lẽ có thể làm cho ta dễ chịu chút!"

Lời nói này đến thật nghiêm trọng!

Làm hán bạn thân, ta chỉ có thể đánh lên tinh thần, tiếp tục nghe hán nhằm chán chuyện hoang đường.

"Ta giảng chỗ nào?" Hán ngấm ta liếc một chút.

"Một cái vóc người cũng tốt nữ nhân, tại quay người đóng cửa thời điểm, nhìn người liếc một chút." Ta trả lời.

Hán toàn thân lắc một cái: "Ta là như thế này giảng sao?"

"Vâng!" Ta cũng chịu Định Địa điểm gặt đầu một cái.

"Ta giảng sai, nàng không có khả năng nhìn ta liếc một chút, ta chỉ là cảm giác, nàng nhìn ta liếc một chút!"

Lời nói này đến có chút quái.

"Ngươi ý tứ... Nàng tuy nhiên xoay đầu lại, nhưng không có đem ngươi nhìn ở trong mắt?" Ta hỏi.

"Không phải, không phải!" Hắn lắc đầu liên tục, khuôn mặt càng lộ ra tái nhợt, "Ta nói, nàng căn bản cũng không khả năng nhìn ta liếc một chút! Ta chỉ là cảm giác, nàng nhìn ta liếc một chút!"

Ta gỡ gỡ đầu, đột nhiên mình bạch tới.

"Cái này nữ nhân là cái người mù? Cho nên nàng không có khả năng nhìn thấy ngươi?"

"Không!" Hắn càng nặng lắc đầu, bỗng nhiên trái nhìn phải nhìn, giống như sợ có người nghe lén một dạng.

"Thật không rõ ngươi đến là đang sợ cái gì!" Ta cười khở, nhin không được mang ra điểm châm chọc vị, "Đại ca, đây là ta phòng ngủ! Ngươi nghe, cha mẹ ta còn ở bên ngoài bên cạnh xem truyền hình đầu, không ai có thể trộm nghe chúng ta hai nói chuyện!"

Bao La định Định Thần, lại nuốt ngụm nước bọt, lúc này mới nổi lên mười hai vạn phần dũng khí, thần thần bí bí xích lại gần đến ta trước mặt.

"Này cái nữ nhân, căn bản là... Không có mắt!" Hắn nói, vô cùng kém âm thanh.

Ta cũng sợ một chút, lúc đầu bởi vì hắn hoảng sợ, ta cũng có chút thần kinh Hề Hề.

Nhưng ngay tại hắn câu nói này lọt vào tai về sau, ta lại có một loại muốn bạo bật cười xúc động.

"Ngươi nói cái gì?" Ta hỏi nhiều một câu, sợ là ta nghe lầm.

"Này cái nữ nhân, căn bản là... Không có mắt!"

Bao La lặp lại một lần, như trước đó run run Tác Tác. Đồng thời đè thấp giọng, một bên trái nhìn phải nhìn, thần sắc quý bí.

Ta không thể nhịn được nữa, cuối cùng sảng khoái mái nhanh đại bật cười.

"Ta trời! Ta còn tưởng rằng ngươi mộng gặp quái vật dị hình, không nghĩ tới... Cái này có cái gì tốt sợ?"

Ta không lưu tình chút nào chế giễu, khiến cho Bao La tới tái nhợt khuôn mặt, lập tức đỏ bừng lên.

"Quái vật dị hình người nào không có mộng gặp qua? Thế nhưng là có mấy người sẽ mộng thấy không có mắt nữ nhân?" Nàng lạnh lùng phản bác.

Ta lập tức dừng lại tiếng cười, cảm giác hắn nói đến thật là hữu lý.

Bất quá hắn không chờ ta tiếp lời, liền theo sát tục nói đi xuống: "Huống chi, ta sợ nhất, cũng không phải là không có mắt này cái nữ nhân, ta sợ nhất là..."

Hắn bỗng nhiên im ngay, nửa ngày cũng không có tiếp ra dưới câu tới.

Ta nhịn không được truy vấn: "Ngươi sợ nhất là cái gì? Còn có, không có mắt? Đến là thế nào cái không có mắt pháp? Có hay không lông mày? Có hay không hốc mắt?"

Bao La ngờ ngác không nói, thật lâu, phương rung một cái đầu.

"Ta không muốn nói, với lại về sau, ta sẽ không bao giờ lại đi thám hiểm!"

"Liền vì cái này mộng?" Ta có kinh ngạc, đồng thời lần nữa muốn bật cười.

Hắn không để ý tới ta lời nói, trực tiếp đứng dậy muốn đi. Ta kéo lại hắn cánh tay.

"Chờ một chút! Ngươi còn không có cùng ta nói qua bất luận một cái nào đường đi kiến thức đâu, sẽ không thật giận ta a?"

"Ta không có nhớ như vậy tâm nhãn!" Hắn cười khở quay về khuôn mặt nhìn ta, "Ngươi thật nghĩ nghe truyền kỳ, sau này có một cái Lư Hữu tụ hội, ngươi thay thế ta đi thôi! Thuận tiện giúp ta nói cho bọn họ, ta về sau cũng sẽ không lại tham gia cùng loại hoạt động."

Hắn cầm tụ hội địa điểm nói cho ta biết. Ta xem hắn tâm ý kiên định, đành phải tiễn hắn đi ra ngoài.

Mà tại hai ngày về sau, ta nhiều lần do dự, cuối cùng Vu Hoàn là đi cái kia Lư Hữu tụ hội.

Đó là tại bốn thị một nhà ổn định giá tiêu phí nhà ăn, Lư Hữu bọn họ bao một cái đại bao sương.

Cùng ngày đến mười lăm người, cầm trong rạp một Trương Siêu đại bàn tròn, ngồi tràn đầy.

Dựa theo Lư Hữu bọn họ quy củ, sở hữu tổn hao đều là AA chế.

Người khác lúc gặp lại thường kết bạn du lịch, giữa lẫn nhau có chút quen thuộc, chỉ có ta là người mới, ai cũng không biết.

Ta không có có ý tốt nói ta là muốn tích lũy tài liệu viết tiểu thuyết, chỉ nói Bao La hôm nay không rảnh, mà ta đối với mình trợ lực hành có hứng thú, cho nên mới tham gia hoạt động.

Lư Hữu bọn họ coi ta là thành tân đồng bọn, đối với ta so bọn họ lẫn nhau ở giữa càng thêm nhiệt tình.

Bên trong có một cái gọi là Viên Vọng người trẻ tuổi, giống như một cái gọi sở Phi Phi nữ hài nhi dính cùng một chỗ.

Nhìn ra được, bọn họ là tại tình yêu cuồng nhiệt bên trong.

Kỳ quái là Viên Vọng cao cao to to, ngũ quan cũng cũng tuần lẫm, nhưng sở Phi Phi lại biểu lộ ra khá là béo ụt ịt.

Xem sở Phi Phi tròn vo thân thể, lại tiểu điều Y Nhân bằng lấy Viên Vọng, ta liền cảm giác rất là buồn cười.

Ta coi là sở Phi Phi khẳng định là gia cảnh giàu có, lại hoặc là Cao Kiên con cái, muốn không phải vậy Viên Vọng vô luận như thế nào đều khó có khả năng để ý năng.

Thăng đến về sau mới biết được, Viên Vọng trời sinh liền ưa thích béo nữ hài nhi, sở Phi Phi vẫn là hấn truy thật lâu mới đuổi tới tay.

Khó quái nhân nói "Củ Cải rau xanh mọi người chỗ thích", coi là thật không giả.

"Ta muốn tại kết hôn trước đó mang Phi Phi ra ngoài một lần, tốt nhất đừng quá xa, các vị có hay không tốt giới thiệu?" Viên Vọng đầu tiên nói lên chuyện đứng đắn.

"Bảo Khang một đường lĩnh đi qua chưa vậy? Địa hình kỳ lạ, phong cảnh cũng tốt!" Có một cái họ Trương lập tức tiếp lời.

"Một đường lĩnh? Giống như không phải cũng nổi danh!" Viên Vọng thuận miệng đáp lời.

"Đại ca, người giống như Tiểu Cao một dạng cũng là người mới a? Cũng nổi danh địa phương, còn có thể có cái gì tốt chơi?" Họ Trương lạnh lùng đáp lại.

Viên Vọng "Ha-Ha" cười một tiếng, không làm phân biệt, chỉ hỏi: "Vậy người nói một đường lĩnh có cái gì chỗ kỳ lạ?"

Họ Trương phương cần hồi đáp, một cái khác họ Lỗ, bỗng nhiên mở miệng đoạt lời nói.

"Ta xem các người vẫn là đừng đi! Cẩn thận giống như cây mận một dạng, còn không có lên núi đầu, liền làm một cái quái mộng, dọa đến không chỉ có đệ nhị Thiên Nhất đã sớm kéo lấy chúng ta đẹp đường Hồi Phủ, với lại thể thốt thề về sau cũng không tiếp tục tham gia thám hiểm. Hôm nay nếu không phải ta cứng rắn kéo lấy hấn đến, hấn ngay cả ta mọi người mặt đều không muốn gặp lại."

Thốt ra lời này, toàn trường người hai mặt nhìn nhau.

Duy chỉ có ta tâm bên trong "Lộ bộ" nhảy một cái, nhin không được bật thốt lên đặt câu hỏi: "Cái gì quái mộng? Có thể hay không nói rõ chi tiết nói?"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cửa gỗ

Cây mận tên gọi là Lý Ngọc Cương, giống như một vị nào đó trừ danh ca sĩ cùng tên cùng Tính.

Chỉ tuy nhiên cây mận cao lớn thô kệch, giống như vị kia trừ danh ca sĩ là hoàn toàn khác biệt hai chủng loại hình.

Có thể cũng là như thế cái cao lớn thô kệch nam nhân, từ chạm mặt đến bây giờ, hắn liền không có mở miệng nói một câu.

Viên Vọng còn đã từng cười hắn: "Cây mạn luôn luôn náo nhiệt nhất, làm sao hôm nay an tĩnh như vậy?"

Cây mạn lúc ấy chỉ là miễn cưỡng cười cười, không có tiếp lời.

Bây giờ nghe họ Lỗ cầm đề tài kéo tới hắn trên thân, cây mạn trên mặt hơi hơi trắng bệch, ngay cả ta cái này "Người mới" mở miệng hỏi lời nói, hắn cũng không có làm để ý tới.

Người khác lúc đầu đối với "Quái mộng" nói một chút không quá mức hào hứng, nhưng gặp cây mạn biểu lộ như vậy, ngược lại lập tức tới tinh thần.

"Đến là cái gì quái mộng, cây mạn ngươi liền nói một chút đi!" Viên Vọng đi theo ta cùng nhau thúc giục.

"Hắn không dám nói, ta tới nói!" Họ Lỗ giương lên cái cằm, "Cây mạn, có đề hay không cho ta nói?"

Họ Lỗ nhãn quang nhìn về phía cây mạn. Cây mạn thở dài một hơi, cuối cùng là mở kim khẩu: "Vẫn là ta nói đi!"

Mọi người đều an tĩnh lại, mười mấy ánh mắt nhìn về phía cây mạn.

Lý Từ Thâm hít sâu một cái khí, lúc này mới đề thấp lấy giọng chậm rãi giảng thuật.

Hắn giảng trên cơ bản cùng La giảng giống như đúc.

Đồng dạng là tổn hại đường xá, mờ nhạt đèn đường.

Đồng dạng là cũ kỹ Tiểu Lâu phòng, đơn kích động cũ cửa gỗ.

Càng đồng dạng là một cái vóc người cũng Hảo Nữ Từ, tay nắm một cái năm sáu tuổi Tiểu Nam Hải Nhi. Đang cùng Nam Hải Nhi sóng vai sau khi vào cửa, này nữ tử trở lại khuôn mặt đến, đưa tay đóng cửa.

Chỉ tuy nhiên xuất từ hai người miệng, sử dụng văn tự lời nói khác nhau rất lớn.

Người khác một mặt buồn cười, nghe cây mạn nghiêm túc giảng thuật.

Chỉ có ta, nhìn xem cây mạn tái nhợt sắc mặt, cùng run rẩy bờ môi, trong lòng cũng đang âm thầm run rẩy.

Thẳng đến cây mạn giảng đến này nữ nhân trở lại khuôn mặt lúc đến đợi, bất thành linh không xuống chút nữa tiếp tục.

Sở Phi Phi ngược lại nghe đến mê mẩn, nhin không được truy vấn: "Này nữ nhân trở lại khuôn mặt tới làm sao rồi? Có phải hay không đáng đáp rất xinh đẹp?"

"Không, không xinh đẹp, mà chính là... Cũng khủng bố!" Cây mạn cơ giới lắc đầu.

"Cũng khủng bố? Ý là rất xấu?" Sở Phi Phi truy vấn.

"Cũng không xấu! Nàng chỉ là... Nàng căn bản là..."

Cây mạn khuôn mặt da càng lộ ra tái nhợt, tựa như là không dám nói ra nói tiếp tới.

Ta kìm nén không được, thốt ra thay hắn nói ra: "Nàng căn bản là không có mọc ra mắt đúng không?"

"A..." Một tiếng, cây mạn nhảy người lên.

Chỉ vì nhảy quá mau, cầm phía sau hắn cái ghế, mang đến "Xoẹt" một thanh âm vang lên.

"Ngươi ngươi ngươi... Làm sao biết?"

Bởi vì hắn bất thành linh nhảy một cái, ở đây người lúc đầu mặt hiện lên kinh ngạc, nhưng theo hắn hỏi một chút, tất cả mọi người nhãn quang, cũng đều tụ tập tại trên mặt ta.

Ta định Định Thần, chậm rãi đáp lại.

"Các vị biết Bao La hôm nay vì sao không có tới a? Hắn cũng là bị quái mộng dọa sợ, mà hắn làm giấc mộng kia, giống như cây mạn hôm nay giảng giống như đúc!"

Nói đến "Giống như đúc" bốn chữ, ta không chịu được đánh cái rùng mình.

"Không có như thế hiếm lạ sự tình a?"

Viên Vọng lập tức ngồi thẳng thân thể, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, đồng thời cũng có mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

"Bao La đúng là như thế nói với ta!" Ta trả lời.

Cây mạn hảo hữu họ Lỗ mặt mũi tràn đầy hoài nghi nhìn ta, thật lâu mới nói: "Ta biết Paul đi qua một đường lĩnh, hẳn lúc đầu hẹn xong giống như tiểu vi cùng nhau đi, kết quả tiểu vi đến khi có việc không có đi thành, hẳn liền đơn độc một cá nhân đi. Có thể ngày đó cây mạn là cùng ta cùng Tiểu Trần cùng nhau đi, thật muốn có như thế kỳ quái sự tình, vì sao ta giống như Tiểu Trần liền không có làm qua đồng dạng quái mộng?"

Ta bị hắn hỏi được á khẩu không trả lời được.

Nhưng tất cả mọi người nhìn qua ta, ta chỉ có thể nghĩ nát óc, rất nhanh muốn ra một cái lý do tới.

"Có lẽ là bởi vì các ngươi ba người phân biệt lại tại khác biệt gian phòng a?"

Họ Lỗ mặt mũi tràn đầy khinh thường. Người khác nhìn ta nhãn quang,

Đồng dạng hoài nghi quá nhiều tín nhiệm, thật giống như ta là cổ lộng huyền hư lấy lòng mọi người một dạng.

Vậy thì làm cho ta tâm có không phục, dứt khoát ngay trước mọi người, trực tiếp đánh cái điện thoại cho Bao La.

"Có chuyện gì sao?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến Bao La miễn cưỡng âm thanh.

"Bao La ta muốn hỏi hỏi ngươi, ngươi nói với ta cái kia quái mộng, là tại cái gì thời gian cái gì địa phương làm?" Ta cũng vang dội hỏi ra, để cho tại nơi chốn có người đều có thể nghe thấy.

"Ngươi hỏi cái này làm gì?" Bao La Lập khắc hiện ra cũng cẩn thận, thậm chí là có chút không kiên nhẫn.

"Bởi vì có cái bạn thân, cũng cùng ngươi làm đồng dạng mộng!" Ta bình tĩnh trả lời.

"A?" Bao La âm thanh kêu sợ hãi, ta có thể suy ra, hẳn khẳng định nhảy lên rất cao, "Ngươi không có gạt ta?"

"Ngươi có thể lập tức đuổi tới tụ hội điểm tới!"

Bao La yên tĩnh thật lâu, cuối cùng thờ dài một hơi.

"Ta vẫn là không đi đi!"

"Vậy ngươi nói cho ta biết, nằm mơ thời gian cùng địa điểm?"

Bao La lại là một lúc lâu không có lên tiếng âm thanh, tuy nhiên cuối cùng vẫn trả lời ta vấn đề.

Ta thu hồi điện thoại đi động, nhìn về phía ở đây một mọi người các loại.

"Bao La nói, hẳn là tại hướng về một đường lĩnh phương hướng đi một cái họ Trương Sơn Dân chính mình mở tiểu trong khách sạn nằm mơ, lúc ấy hẳn nhà ở ở giữa, hướng phía Chính Tây phương hướng."

Tất cả mọi người nhãn quang, đều nhìn về phía cây mạn giống như họ Lỗ.

Cây mạn sắc mặt đã gần đến trắng bệch. Họ Lỗ cũng cứng họng, Lão nửa thiên tài rên rỉ lên tiếng: "Lão thiên! Ngày đó cây mạn, ở chính là về phía tây gian kia phòng!"

Lần này tất cả mọi người hăng hái, sở Phi Phi vượt lên trước đặt câu hỏi: "Sau đó thì sao? Có phải hay không mộng thấy không có mắt nữ nhân, ngươi liền bị làm tỉnh lại?"

Nàng hỏi đương nhiên là cây mạn.

Cây mạn trên mặt càng hiện ra vẻ khô sở: "Nếu là... Đến nơi này liền tỉnh, ta cũng sẽ không... Sợ thành dạng này!"

"Ngươi ý tứ, còn nhìn thấy càng đáng sợ sự tình?" Sở Phi Phi truy vấn.

"Không, không có càng đáng sợ sự tình!" Cây mạn chậm rãi lắc đầu, nhất định giống như là muốn khóc một dạng, "Ta chỉ là... Rõ ràng sợ đến muốn mạng, ta lại không kim lại được đi đến này kích động cửa gỗ trước mặt, thật giống như... Có cái gì đồ vật hấp dẫn lấy ta, hoặc là nói cưỡng bách ta cũng như thế. Đó là một cái cũ kỹ cửa gỗ, Lão đến bất cứ lúc nào cũng sẽ tăn ra giá nhất dạng, ta vươn tay, muốn đẩy mở cửa..."

Hắn lần nữa im ngay, đồng thời miệng lớn miệng lớn thở phì phò.

Tất cả mọi người im ắng, chờ lấy hấn tục nói đi xuống.

"... Ta tâm bên trong giống như rất rõ ràng, chỉ cần tiến vào cái này Phiến Môn, ta liền rút cuộc ra không được! Cho nên ta liều mạng muốn chạy trốn, liều mạng muốn hét to, thề nhưng là ta hai cái chân giống mọc rễ một dạng, đã không động dậy, cũng kêu không ra tiếng. Ta liền đứng tại này cửa gỗ trước đó giãy dụa lấy, mặt ngoài không nhúc nhích, tâm lý đang giãy dụa! Ta roi lệ mặt mũi tràn đầy, tê tâm liệt phế, mãi cho đến... Hùng đông, Tiểu Lỗ bọn họ, đẩy cửa phòng ra đem ta cứu tỉnh!"

Hắn dùng một cái "Cứu" chữ.

Đoạn này tự thuật vốn là làm cho nhân tâm sinh kinh lật, tăng thêm hấn âm thanh phát run, trên thân phát run, càng là làm cho tại nơi chốn có người, đều lông mao dựng đứng.

Hết lần này tới lần khác họ Lỗ nhiều hơn một câu: "Các người không biết hấn lúc ấy hình dáng kia có cỡ nào dọa người, da mặt vụn vẹo, với lại... Mặt mũi tràn đầy cũng là nước mắt!"

Mọi người lặng im thật lâu. Viên Vọng "A" cười một tiếng, đánh vỡ yên lặng.

"Tốt, chúng ta liền chọn lựa một đường linh! Với lại ta nhất định phải đến về phía tây gian kia phòng đi ở một đêm, nếu như coi là thật làm đồng dạng quái mộng, ta còn muốn đẩy ra này kích động cửa gỗ đi vào nhìn một cái!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Không khởi

Ta là một cái chính cống Vô Thân Luận Giả, tuy nhiên món kia "Quái mộng" sự tình làm ta cảm giác mười phần kinh ngạc, lại cũng không có vì vậy nghĩ đến quý thân Tinh Quái.

Chỉ cho là thể giới to lớn không thiếu cái lạ, có lẽ cây mạn cùng La sẽ làm đồng dạng quái mộng, vèn vèn một cái trùng hợp mà thôi.

Giống như này hơn mười vị trí Lư Hữu ta cũng không có lại liên lạc.

Tuy nhiên Lư Hữu bọn họ đối với ta đều cũng hữu hảo, có mấy vị còn chủ động cùng ta trao đổi điện thoại dây số.

Nhưng ta giống như bọn họ hứng thú yêu thích cách biệt quá xa, ta thích yên tĩnh, bọn họ thích động; ta thích đông muốn tây tưởng, bọn họ lại thích Đông Du tây đi dạo.

Thẳng đến hơn mười ngày về sau, ta cho Bao La đánh điện thoại, cảm giác hấn hữu khí vô lực, trong lòng có chút lo lắng, thế là chủ động đi trong nhà hấn thăm viếng.

Vừa thấy mặt, ta liền giật nảy cả mình!

Mới vừa tiến vào tháng chín, ánh sáng mặt trời như cũ rất mãnh liệt. Tỉ như ta vừa mới dưới xe buýt hướng đi tiểu khu, gần gũi mấy trăm Mễ Lộ, ta đã cảm giác da mặt nóng hổi.

Thế nhưng là Bao La chính ngồi tại trên ban công, mà lại là đối mặt thái dương ngồi. Phảng phất là muốn mượn mạnh Liệt Dương chiếu sáng phơi, cảm trên mặt hấn về lo lắng bốc hơi rơi một dạng.

Ta cũng không phải khuếch trương, trên mặt hấn không chỉ là có vẻ lo lắng, nhất định cũng là thăm đạm như tờ giấy!

"Bao La, người làm sao làm thành cái dạng này?" Ta bật thốt lên một gọi.

Bao La trở lại mắt đến xem ta, tái nhợt đến hơi bại da mặt bên trên, miễn cưỡng gạt ra một điểm ý cười tới.

"Người tới rồi? Chính mình chuyển cái ghế dựa ngồi!"

Ta tả hữu ngó ngó, toàn bộ ban công đều bị ánh sáng mặt trời phủ kín, ta có thể không có cách nào chuyển cái ghế dựa đi ra ngồi.

Cho nên ta tại Bao La bên người ngồi xổm xuống.

"Bao La người có phải hay không bệnh à nha? Bệnh vì sao không đi bệnh viện? Đi đi đi, hôm nay ta cùng người đi!"

"Ta không có bệnh, đã đi bệnh viện nhìn qua!" Bao La cười khổ lắc đầu, "Chỉ là có chút Thần Kinh Suy Nhược mà thôi, ngủ không ngon nguyên nhân."

"Vì sao lại ngủ không tốt?" Ta nhìn thấy hắn, cũng cẩn thận hỏi nhiều một câu, "Không phải là... Như cũ nghĩ đến cái kia quái mộng à?"

Nàng cười khổ không nói.

Ta khe khẽ thở dài: "Bao La, vậy thì là giấc mộng mà thôi! Mặc dù đáng sợ, cũng sẽ không biến thành hiện thực! Chỉ cần người không đi nghĩ nó, nó liền không khả năng sẽ cùng theo người!"

Ta vốn là muốn an ủi hắn, nhưng một cái "Giống như" chữ, thế mà để cho Bao La trên thân khẽ run lên, lập tức trái nhìn phải nhìn, giống như thật sợ hãi có cái gì đồ vật đi theo hắn như vậy.

"Bao La!" Ta bất đắc dĩ lại kêu một tiếng.

Hắn nhăn quang lần nữa dừng lại tại trên mặt ta, giống như cũng cố gắng định một Định Thần, bất thành linh xuất hiện một câu tra hỏi: "Sở Phi Phi chết, người biết không?"

"À?" Ta bị kinh ngạc, lập tức đứng dậy, "Chết như thế nào?"

"Không biết!" Bao La mờ mịt lắc đầu, "Nghe nói Viên Vọng mang nàng đi... Một đường linh, vào ở... Ta đã từng ở qua gian kia phòng, sau đó..."

"Sau đó như thế nào?"

"Sở Phi Phi liền chết, Viên Vọng lại ngủ mê không tỉnh, đến bây giờ còn tại nằm bệnh viện."

Ta ngốc.

Mất thấy Bao La vô ý thức ở giữa toát ra kinh hoàng cùng bất lực, ta cũng cảm giác có một cỗ ý lạnh từ tâm lý thẳng nhảy lên đi ra, khiến cho ta toàn thân đều nổi da gà.

"Người vẫn an qua Viên Vọng sao?" Tốt một hồi, ta lại hỏi.

Hắn lắc đầu, nửa thiên tài trả lời: "Ta không dám đi."

"Vì sao không dám đi?" Ta bật thốt lên hỏi một chút.

Nhưng là lời nói một ló ra, ta liền hối hận không nên hỏi hắn.

Bởi vì nhìn hắn bây giờ sắc mặt liền phải biết, hắn là vì sao không dám đi.

Cho nên hắn không nói, ta cũng không có lại truy vấn. Ngược lại, có một cái ý nghĩ tại trong nội tâm của ta nhanh chóng thành hình.

"Xem ra ta cũng muốn đi một chuyến một đường linh mới được!" Ta nói, là nói một mình.

Bao La như điều kiện phản xạ, lập tức trừng to mắt nhìn ta.

"Người đi làm gì? Tuyệt đối đừng đi! Liền vì là viết bộ tiểu thuyết, không đáng người bóc lột như thế Đại Phong Hiếm!"

Ta nhìn hắn vừa vội lại Kinh Thần tình, than khẽ,

Lần nữa ngồi xổm xuống nhìn xem hắn.

"Bao La, ta cũng không chỉ là vì viết tiểu thuyết, ta lớn nhất chủ yếu vẫn là vì người! Ta muốn biết rõ ràng, đến người đã từng trải qua cái gì, sẽ đem người biến thành cái dạng này!"

Đây là ta lời nói thật, Bao La cùng ta từ nhỏ cũng là hảo bằng hữu, nhìn xem hắn hiện tại bộ dáng này, nói thực ra ta tâm bên trong cũng không dễ chịu.

Vội lại ta kiên quyết không tin vào một cái quái mộng, là có thể đem từ nhỏ được người xưng làm "Kẻ trộm lớn mặt" Bao La sợ đến như vậy, hắn nhất định còn đối với ta giấu diếm cái gì sự tình.

Tất nhiên hắn không chịu nói cho ta biết, vậy chỉ có thể chính ta đi biết rõ ràng.

Huống hồ còn ra án mạng, nếu như ta thật có thể biết rõ ràng, đương nhiên cũng sẽ là một cái tuyệt diệu tiểu thuyết đề tài.

Vì hấn vì ta, nhất cử lưỡng tiện.

"Đừng đi, thật đừng đi, tuyệt đối đừng đi!" Bao La làm bầm, thế mà duỗi tay nắm lấy tay ta, hình như rất sợ ta lập tức đi ngay một dạng.

Này ngược lại làm ta càng thêm kiên định.

Cho nên ta hướng về phía hấn an ủi cười cười, trò tay vỗ vỗ tay hấn sau lưng.

"Yên tâm Bao La, người quen ta cùng ta nhị thức học qua võ công? Giống như người, hai ba cái không phải ta đối thủ!"

Đây cũng là ta lời nói thật.

Ta có một cái nhị thức, thuở nhỏ thị tốt võ công, còn chuyên môn chạy đến Thiếu Lâm Tự tu luyện qua ba năm.

Mà từ ta năm sáu tuổi bắt đầu, ta nhị thức liền đối với ta quyền đâm cước đá, buộc ta cùng hấn một đồng tu luyện.

Thăng đến hấn có chính mình nhi tử, tự nhiên mà vậy cảm chú ý lực chuyển dời đến ta tiểu đường đệ trên thân, ta mới xem như đào thoát hấn ma trảo.

Có thể chính vì hấn bức bách, ta xem đứng lên trắng tinh biểu lộ ra khá là Văn Nhượng, lại từ nhỏ đến lớn, không ai có thể khi dễ ta.

Một cho tới hôm nay, tuy nhiên ta trời sinh tính cách tốt yên tĩnh không hiếu động, tuy nhiên mỗi ngày sớm muộn gì, ta đều sẽ rút thời gian tại nhà chúng ta phụ cận Tiểu Hoa Viên bên trong, loay hoay loay hoay quyền cước.

"Có chút sự tình, không phải người hội Võ công, liền có thể đối phó!" Bao La hoàn toàn giống như là nói một mình, đồng thời lại một lần nữa trái nhìn phải nhìn.

Ta cũng đi theo hấn nhìn. Lại chỉ gặp ánh sáng mặt trời rải đầy ban công, ngay cả một điểm thâm Ảnh Đô không có.

Cho nên ta kìm nén không được trực tiếp làm rõ: "Bao La người tại nhìn cái gì đâu? Người nói cho ta biết, người sợ nhất đến tột cùng là cái gì?"

Bao La đã từng nói cho ta biết, hấn sợ nhất cũng không phải là trong mộng không có mắt này cái nữ nhân.

Nhưng bởi vì lúc ấy ta làm càn cười to, để cho Bao La rất có tức giận, đến mức đến hấn sợ nhất là cái gì, cũng không có nói cho ta nghe.

Về sau nghe cây mạn giảng thuật, cây mạn sợ nhất, giống như cũng không phải không có mắt này cái nữ nhân.

Cây mạn sợ nhất, hấn là này kích động rõ ràng cảm giác cũng đáng sợ, hết lần này tới lần khác có một loại vô hình lực lượng hấp dẫn hấn, thậm chí là ép buộc hấn đưa tay đẩy cũi kỹ cửa gỗ.

Ta coi là Bao La sợ nhất cũng là cái này.

Nhưng bây giờ xem Bao La bộ dáng, ta cảm giác vấn đề chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

Rất có thể còn có hấn nguyên nhân, dẫn đến thời gian qua đi nhiều ngày như vậy, Bao La không chỉ có không thể đi ra hoảng sợ, ngược lại càng ngày càng kinh hoàng, càng ngày càng nghi thần nghi quỷ.

—— lấy hấn hiện tại bộ dáng, ta chỉ có thể nói hấn nghi thần nghi quỷ.

Chỉ đáng tiếc Bao La còn không chịu nhiều lời, chỉ là sâu hít sâu một cái khí, trên mặt hiện ra thể lương ý cười.

"Đừng hỏi, tóm lại, tuyệt đối đừng đi một đường linh!"

Ta nhìn hấn bộ dáng, âm thầm thờ dài một hơi.

Một đường linh, ta nhất định phải đi!

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: cứu mạng

Từ Bao La gia bên trong đi ra, ta liền đánh điện thoại cho trước đó tham gia tụ hội mấy cái Lư Hữu.

Rõ ràng là thích nhất thám hiểm một đám người, có thể vừa nghe nói ta muốn đi một đường linh, thế mà không có một cái nào nguyện ý theo giúp ta đi.

Đại khái là Viên Vọng giống như sở Phi Phi kết cục quá thảm, đem bọn này to gan lớn mật người, cũng đều dọa đến giẫm chân tại chỗ.

Cho nên ta không thể làm gì khác hơn là giống như bọn họ muốn Viên Vọng nắm viện địa chỉ, trước tiên đi bệnh viện nhìn xem Viên Vọng tình huống mới quyết định.

Không nghĩ vừa vừa đi vào khu nội trú, ta chỉ nghe thấy một tiếng hô: "Cao Lực Sĩ!"

Đây là gọi ta!

Ta gọi Cao Lực, cha mẹ ta lúc trước cho ta lấy cái này tên, chắc là hi vọng ta có thể đáng đáp cao Đại Uy mãnh mẽ chút.

Chỉ đáng tiếc ta cũng không phải là mười phần cao lớn, càng không có cỡ nào uy mãnh, mạo xưng lượng chỉ có thể coi là gầy gò rắn chắc mà thôi.

Ngược lại bởi vì cái này không may tên, từ tiểu học đến đại học, "Cao Lực Sĩ" ba chữ, một mực là ta không vùng được một cái ngoại hiệu.

Ta quay đầu lại, nhìn thấy một cái nữ hài nhi hướng về ta cười dịu dàng đi qua tới.

Đó là ta Cao Trung đồng học Mạnh Hương, tên cũng nam nhân, tính cách cũng cũng nam nhân, nhưng là cái cũng xinh đẹp nữ hài tử.

Cao Trung Tốt Nghiệp nâng thi đậu cảnh quan Học Viện, bây giờ đã là một vị tại chức Dân Cảnh.

Một thân trắng cảnh quan đồng phục, làm nàng xem đứng lên tư thế hiên ngang, giống như so ta cái này cái nam nhân, càng lộ vẻ thẳng tắp mà uy vũ.

May mắn ta tuy nhiên không phải mười phần cao lớn, nhưng cùng với nàng cái này nữ lưu hạng người so sánh với, vẫn là cao gần nửa cái đầu.

Vậy thì làm ta thân là nam nhân lòng tự tin, không đến mức rất được đá kích.

"Mạnh Hương, về sau đừng còn như vậy gọi ta được không?" Ta một mặt bắt đắc dĩ nhìn xem nàng.

Đã nhiều năm không thấy mặt, nàng so lúc trước càng xinh đẹp hơn, cũng thành thực đầy đặn rất nhiều. Dù cho là cảnh quan đồng phục, cũng không che giấu được nàng yếu điệu tư thái.

"Dạng này bảo người làm sao rồi? Cao Lực Sĩ thế nhưng là làm qua Phiêu Kỵ đại tướng quân! Với lại không giống trong truyền thuyết như vậy không chịu nổi, theo tư liệu lịch sử chứa đựng, hẳn nhưng là một vị Cổ Kim ít có Đại Trung Thần!"

Mạnh Hương gạt gù đắc ý, ta chỉ có thể than thở.

"Hắn cho dù tốt, cũng là một cái thái giám!"

Mạnh Hương "Bỏ xoẹt" một tiếng bật cười, hai mắt bên trên trên dưới dưới một mực nhìn lấy ta.

Thấy ta cái này cái nam nhân đều muốn đỏ mặt, nàng mới rút cục điểm gât đầu một cái: "Được, về sau liền tiết kiệm cái kia sĩ chữ đi!"

Ta triển khai khuôn mặt mà cười, hỏi nàng: "Làm sao đuổi kịp trùng hợp như vậy, người vị này đại cảnh quan đến bệnh viện tới làm gì?"

"Vừa tiếp nhận một kiện vụ án, ta đến bệnh viện tới làm điều tra. Người tới bệnh viện làm gì?" Nàng hỏi lại.

"Ta tới thăm một cái bệnh nhân."

Nàng gât gât đầu, cùng ta cùng nhau hướng đi cửa thang máy.

Vừa vận dưới thang máy đến, hai chúng ta trước sau đi vào, nàng theo 13 lầu.

"Người lầu mấy?" Nàng hỏi.

"Ta cũng là 13 lầu." Ta trả lời, bỗng nhiên tâm lý tung ra một cái suy nghĩ, "Người điều tra vụ án, không phải là Viên Vọng giống như sở Phi Phi này kiện vụ án a?"

"Người làm sao biết?" Nàng bật thốt lên hỏi một chút, lập tức liền hiểu được, "Người muốn thăm viếng bệnh nhân, cũng là Viên Vọng?"

"Vâng!" Ta gât đầu.

"Viên Vọng... Là người thân thích còn là bằng hữu?" Nàng cẩn thận hỏi ta. Giống như nếu ta thừa nhận là Viên Vọng thân thích hoặc bằng hữu, nàng lập tức liền muốn thăm vấn ta cũng như thế.

Ta lắc đầu, dứt khoát cùng với nàng ăn ngay nói thật: "Đều không phải là, ta chỉ là cùng hắn gặp qua một lần mà thôi! Bất quá ta nghe nói cái này kiện vụ án rất là kỳ quái, cho nên tới hỏi thăm một chút!"

"Cái này vụ án quả thật có chút kỳ quái chỗ, riêng là sở Phi Phi chết..." Nàng lời còn chưa dứt, bỗng nhiên dừng lại, hai mắt xem kỹ một mực nhìn lấy ta, chợt triển khai khuôn mặt cười đứng lên, "Người như thế Bà tám, không phải là muốn tới thu thập tiểu thuyết tài liệu a? Ta nhớ được người ở cấp ba thời kỳ liền viết qua một bộ tiểu thuyết, tại chúng ta giữa bạn học chung lớp lưu truyền rất Nghiêm!"

Lời này để cho ta có chút đỏ mặt.

Không phải là bởi vì "Bà tám" hai chữ, mà chính là bởi vì ở cấp ba thời kỳ viết này bộ Bản chép tay Ngôn Tình Tiểu Thuyết,

Hiện tại lấy ra lật qua, cảm giác mười phần thô thiển ấu trĩ.

Cho nên ta "Hắc hắc hắc" cười một cái, cũng không gạt đầu, cũng không có lắc đầu.

Mạnh Hưởng không có hỏi nhiều nữa, chờ thang máy đến 13 lầu, ta tự nhiên nhắm mắt theo đuôi đi theo nàng đi.

Xa xa đã nhìn thấy một cái Dân Cảnh, canh giữ ở cuối hành lang một gian cửa phòng bệnh.

Này tự nhiên là Viên Vọng gian phòng, chỉ vì liên lụy đến nhân mạng vụ án, cho nên sẽ có Dân Cảnh chăm sóc.

Mạnh Hưởng giống như Dân Cảnh chào hỏi, trực tiếp đẩy cửa phòng ra đi vào phòng bệnh.

Ta theo sát về sau, Dân Cảnh nhìn một cái ta, không có ngăn cản, Mạnh Hưởng cũng không có mở miệng không cho ta đi theo vào cửa.

Ta nhìn thấy Viên Vọng nằm ở trên giường, đại khái là bởi vì rất nhiều ngày chưa từng ăn, toàn bộ nhờ truyền nước biển, hoặc là cảm thực quản sống qua ngày, sắc mặt hắn xem đứng lên biểu lộ ra khá là tái nhợt.

Trước giường bệnh trông coi một cái trung niên nữ nhân, đồ Đồng Đồng một đôi hai mắt đầm lệ, không hỏi có biết, hắn là Viên Vọng mẫu thân.

Chắc hẳn sở Phi Phi bị chết kỳ quặc, mà Viên Vọng tuy có hiềm nghi, nhưng hắn luôn luôn ngủ mê không tỉnh, tại không có xác thực chứng cứ chứng minh hắn là hung thủ trước đó, cảnh sát không có khả năng cự tuyệt hắn phụ mẫu người nhà thiệp thân chăm sóc.

"Hôm nay vẫn là không có bất luận cái gì động tĩnh?" Mạnh Hưởng hỏi.

Rõ ràng Viên Vọng chìm ngủ không tỉnh, Mạnh Hưởng vẫn là cũng tự nhiên ép kềm âm thanh.

Viên mẫu rung một cái đầu, nước mắt lần nữa phun lên hốc mắt.

Mạnh Hưởng thờ dài, quay đầu hướng về ta xem liếc một chút, ý kia phảng phất là nói: Đến bệnh viện đến, nếu điều tra không đến tình huống như thế nào!

Ta tâm có đồng cảm, cũng không khỏi đến âm thầm thờ dài, lại không cam lòng lùi lại từ đây cửa phòng, cho nên ta kê giường bệnh, tỉ mỉ quan sát Viên Vọng sắc mặt.

Thật sự là cũng tái nhợt, cũng cũng suy yếu, cùng lúc trước vị kia cao cao đại Đại Tinh Thần vô cùng phấn chấn Viên Vọng, quả thực là tương như hai người.

Nhưng ngay tại ta quan sát Viên Vọng sắc mặt thời điểm, lúc đầu yên tĩnh như chết Viên Vọng, bất thành linh có chút động tĩnh.

Hắn mí mắt cũng đột ngột bắt đầu nhảy lên, ta có thể rõ ràng nhìn thấy, hắn nhô lên con ngươi, ở ngay trước mắt đối tới đối lui.

Ta không biết đây là hắn muốn tỉnh lại dấu hiệu, vẫn là hắn bất thành linh làm lên ác mộng, đang muốn gọi Mạnh Hưởng tới xem một chút, hết lần này tới lần khác, ta điện thoại di động kêu đứng lên, với lại liên tục tiếng nổ mấy âm thanh.

Tại cái này yên tĩnh trong phòng bệnh, này vài tiếng cũng không mười phần vang dội tin tức thanh âm nhắc nhở, lại có vẻ dị thường chói tai.

Cho nên ta tranh thủ thời gian móc ra điện thoại di động đến xem.

Chỉ liếc một chút, tựu làm ta từ thân thể đến tâm hơi hơi căng thẳng.

Phát tin tức người, lại là Viên Vọng!

Viên Vọng cùng ta cũng không phải là quen biết, tuy nhiên ngày đó Lữ Hữu tụ hội, có mấy cá nhân đối với ta ấn tượng đặc biệt tốt, chủ động cùng ta

giao đổi số điện thoại di động. Ta cầm cái này mấy cá nhân tên, đưa vào điện thoại sổ ghi chép.

Mà cái này mấy cá nhân bên trong, liền có Viên Vọng.

Có thể Viên Vọng rõ ràng ngay tại trước mắt ta bệnh nằm trên giường, hấn lại làm sao có khả năng phát tin tức cho ta?

"Làm sao rồi?" Mạnh Hưởng phát giác được ta thần sắc không đúng, hướng về ta thân thể vừa đi tới.

Ta hút khẩu khí định Định Thần, cảm này mấy đầu tin tức toàn bộ mở ra.

Chốc lát ở giữa, có một loại rung mình cảm giác, chảy khắp ta toàn thân.

Điện thoại di động cầm tại trên tay của ta, cũng đi theo ta nhẹ nhàng run rẩy một chút.

Hết thấy thu đến bốn đầu tin tức, nhưng mỗi đầu tin tức đều chỉ có đập vào mắt hoảng sợ hai chữ:

Cứu mạng!

Cứu mạng!

Cứu mạng!

Cứu mạng!

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tín Nguyên

Mạnh Hưởng tiến đến ta trước mặt, liếc nhìn "Viên Vọng" hai chữ, lập tức cầm điện thoại di động từ trong tay của ta đoạt đi qua.

Tuy nhiên nàng không có lập tức hướng về ta đặt câu hỏi, mà chính là rất lễ phép mà trước tiên giống như Viên Vọng mẫu thân tạm biệt, chờ ta cùng với nàng cùng đi ra khỏi phòng bệnh, nàng mới hỏi ta: "Chuyện gì xảy ra?"

"Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra a!" Ta vẻ mặt cầu xin, một bên thủ suy luận, "Có lẽ là người nào cầm Viên Vọng điện thoại di động, nói đùa ta đi!"

"Người xác định đây là Viên Vọng số điện thoại di động?" Nàng truy vấn.

"Dù sao cái này cái dây số, là Viên Vọng chính miệng nói cho ta biết!" Ta trả lời, nhưng trong lòng đang suy nghĩ, có thể hay không lúc ấy nhiều người, ta cầm Viên Vọng tên, cùng hấn Lư Hữu điện thoại dây số trộn lẫn.

Bất quá ta rất nhanh liền phủ định ý nghĩ này.

Bởi vì vào hôm nay tới bệnh viện trước đó, vì là tìm người theo giúp ta đi một đường lĩnh, ta đã đem hấn Lư Hữu lưu cho ta điện thoại dây số, tất cả đều gọi một lần.

Chỉ trừ cái này cái dây số!

Bởi vì ta biết rõ Viên Vọng là tại bệnh viện, đương nhiên sẽ không cùng hấn liên lạc.

Nói một cách khác, cái này cái dây số chỉ có thể là Viên Vọng.

"Thế nhưng là Viên Vọng điện thoại di động, Bao La hấn thẻ điện thoại, đều tại sở cảnh sát vật chứng thất tồn phóng, ai có thể cùng người mở loại này trò đùa?" Mạnh Hưởng nói, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Ta chưa đáp lời, Mạnh Hưởng trực tiếp dùng ta điện thoại di động, bấm tốc tin tức tới cái kia đánh dấu "Viên Vọng" số điện thoại di động.

Không khỏi nhanh, nàng lại cầm điện thoại di động từ bên tai buông xuống.

"Tắt máy!" Nàng nói.

Ta tiếp qua điện thoại di động, cũng phát một chút, quả nhiên từ trong điện thoại di động, truyền ra "Người sử dụng tắt máy" thanh âm nhắc nhở.

Ta tâm bên trong càng thêm run rẩy, nhìn một cái nàng, đánh bạo đưa ra đề nghị: "Xem ra muốn hiểu rõ, cần đến vật chứng thất cảm Viên Vọng điện thoại di động lĩnh xuất tới so với một chút."

Nàng liếc ta liếc một chút, khóe miệng hiện ra cười trào phúng ý.

"Người muốn nhân cơ hội nhúng tay cái này cái vụ án, lấy thu hoạch càng tường tận trực tiếp tư liệu a?"

Lần này ta không có "Hắc hắc" bật cười, mà chính là cũng thân nhiên địa điểm gặt đầu một cái.

"Liên xem như đi! Bất quá, người có nghe hay không từng tới một cái quái mộng?"

"Quái mộng? Cái gì quái mộng?" Mạnh Hường hỏi lại.

Xem ra nàng là chưa nghe nói qua.

Dù sao mộng cảnh hư vô mờ mịt, tại nàng tra án thời điểm, không có người sẽ tự đòi phiền phức nâng lên loại sự tình này.

Cho nên ta một chút Từ Hữu khí, hướng về phía nàng giơ lên lông mày.

"Tin tưởng ta, để cho ta cùng người cùng nhau tra án, đối với người phá án sẽ rất có ích lợi! Ít nhất có một kiện cũng nặng muốn sự tình, ta biết, mà người lại không biết!"

"Chuyện gì?" Nàng truy vấn, nhú lên nàng đẹp mắt lông mày.

Ta không nói, chỉ là mỉm cười nhìn xem nàng.

Nàng tại ta nhãn quang bên trong, bỗng nhiên có chút đỏ mặt.

Tuy nhiên nàng cũng không có lập tức hiện ra nữ hài tử xấu hổ hình dạng, mà là nhắm vào ta giường giường lên nàng tiểu quyền đầu.

"Ta nhìn người thật sự là ngứa da! Đi, ta liền để người cùng ta cùng nhau tra án, nhưng nếu như người cái gọi là nặng muốn sự tình thuần là hống ta, người sẽ phải cẩn thận!"

Nàng xoay đầu lại hướng phía trước liền đi.

Ta biết nàng bất quá là vì che giấu thẹn thùng, trong lòng khó tránh khỏi có chút tự đắc chi ý. Giống như ở sau lưng nàng, thường thức nàng yếu điệu tư thái, một đường mở rộng tầm mắt.

Sở cảnh sát rời bệnh viện cũng không quá xa, Mạnh Hường lại mở xe cảnh sát tới, cho nên tại gần gũi mười lăm phút về sau, chúng ta đã đứng tại vật chứng thất cửa sổ trước mặt.

Quần vật chứng là một cái nhanh nghỉ hưu Lão Niên Nhân, chúng ta đi đến lúc đó, hắn đang mang theo kính lão đang nhìn một bản Tam Quốc Diễn Nghĩa.

Ta lúc đầu nghĩ đến có phải hay không là vật chứng thất nhân viên quản lý làm tay chân, có thể vừa nhìn cái này lão nhân bộ dáng, ta liền bỏ đi nghi niệm.

Mạnh Hường xem ra đối với vị này Lão Quản lý đồng dạng không có nửa điểm lòng nghi ngờ, trực tiếp lĩnh xuất sở Phi Phi tử vong án vật chứng túi.

Vật chứng túi cũng không lớn, cũng là một cái giấy da trâu túi mà thôi.

Chắc hẳn bên trong chỉ là chứa Viên Vọng giống như sở Phi Phi vận vật đồ vật, tỉ như hai người bọn họ ba lô loại hình,

Mạnh Hường không có khả năng toàn bộ lĩnh xuất, ngay trước ta cái này không phải Cảnh Vụ Nhân Viên từng cái lật xem

Dựa vào vật chứng thất góc tường sắp đặt một tấm dài mảnh chiếc ghế, Mạnh Hường ngay tại trên ghế dài ngồi xuống, mở ra vật chứng túi, từ giữa bên cạnh tìm ra hai cái điện thoại di động.

Là giống như đúc hai bộ điện thoại di động, tự nhiên là Viên Vọng giống như sở Phi Phi chỗ mua tình lữ đồ dùng một trong.

Ta muốn thấy xem vật chứng trong túi còn có thứ gì đồ vật, lại sợ ta lộ ra quá mức sốt ruột, sẽ khiến Mạnh Hường phản cảm.

Cho nên ta ngồi không nhúc nhích, chỉ thấy Mạnh Hường loay hoay hai bộ điện thoại di động.

"Đều không điện." Nàng nói, cầm lấy điện thoại di động đứng dậy đi ra.

Ta thừa cơ cầm qua vật chứng túi ngó ngó, phát hiện bên trong quả nhiên chỉ là một chút vụn vụn vật vụn tiểu đồ vật, ít nhất trong mắt của ta, đều không trọng yếu.

Cho nên ta cầm vật chứng túi vẫn như cũ thả lại trên ghế dài.

Rất nhanh Mạnh Hưởng liền trở lại, nàng trước đó khẳng định đối với hai bộ điện thoại di động làm qua cẩn thận nghiên cứu, cho nên nàng phân rõ một chút, cầm bên trong một bộ điện thoại di động cắm điện vào, lại ấn phím mở ra.

Nàng để cho ta gọi một chút tin tức cho ta này cái dây số, chớp mắt thời gian, vừa mới mở ra bộ này điện thoại di động kêu lên tiếng chuông.

Đội ta cúp máy, này bộ điện thoại di động cũng theo đó yên tĩnh.

Mạnh Hưởng lông mày một lần nữa nhăn đứng lên, ta gấp nàng cúi đầu lật xem này bộ điện thoại di động, vội hỏi: "Thế nào?"

Trên thực tế ta muốn hỏi "Có phải hay không bộ này điện thoại di động cho ta tin tức", lại cảm thấy đây là cũng ngu xuẩn một câu tra hỏi, dù sao ta vừa mới đã bấm qua bộ này điện thoại di động.

Mạnh Hưởng xem ra cùng ta là có đồng dạng ý nghĩ, nàng không rên một tiếng đứng dậy, nhỏ mào xung đồ điện, cầm lấy điện thoại di động đi đến vật chứng thất cửa sổ trước mặt.

"Trần thúc, vừa mới có người hay không tới dẫn qua cái này vật chứng?" Nàng hỏi, hỏi được cũng cẩn thận.

"Không có a!" Ta nghe thấy Trần thúc trả lời như vậy, "Từ các người cầm cái này mấy thứ đồ vật đưa vào, liền không có người lại dẫn từng đi ra ngoài."

"Cái kia vừa mới... Có người hay không tiến vào vật chứng thất?"

"Người có ý tứ gì?" Trần thúc âm thanh lập tức tiếng nổ sáng đứng lên, "Người cảm thấy ta là loại kia không tuân thủ người có quy củ sao?"

"Ta không phải ý tứ này!" Mạnh Hưởng vội vàng giải thích, "Có thể là vừa vặn ta bằng hữu thu đến mấy đầu tin tức, cũng là cái này cái số điện thoại di động mã phát ra ngoài!"

"Điều đó không có khả năng!" Trần thúc mãnh mẽ lập tức đứng dậy.

Ta lúc đầu không cùng lấy Mạnh Hưởng đi đến cửa sổ đi, nhưng gặp Trần thúc dạng này, vội vàng cũng đi tới gần.

"Trần thúc, ta làm thật không có ý hấn, chỉ là hi vọng người tốt rất muốn muốn, mới vừa có không hề rời đi qua vật chứng thất, tỉ như... Người bên trên WC thời điểm, sẽ có hay không có người khác thừa dịp người không tại, vụng trộm tiến vào tới?"

"Ta nói không có khả năng cũng là không có khả năng!" Trần thúc dứt khoát lấy xuống kính mắt, ánh mắt trùng đến giống như đồng linh giống như, "Ta điều đến vật chứng thất vài chục năm, lúc nào sai lầm? Bây giờ đều nhanh nghỉ hưu, người đừng chơi ngáng chân hại ta!"

Lời này làm cho Mạnh Hưởng khó mà đáp lại, đành phải rời đi cửa sổ, hậm hực một lần nữa trở lại trên ghế dài ngồi xuống.

Ta đi theo nàng ngồi xuống, hỏi nàng: "Có thể hay không đem điện thoại di động cho ta xem một chút?"

"Người xem đi!"

Mạnh Hưởng giống như có chút hồn dỗi, cầm điện thoại di động mang theo mạo xung đồ điện hướng về trong tay của ta trùng trùng điệp điệp bịt lại.

Ta sợ điện thoại di động lại tự động đóng chủ yếu, cho nên trước tiên cắm điện vào, lúc này mới bắt đầu lật xem điện thoại di động.

Trên điện thoại di động lưu giữ rất hơn đã tiếp thu, cùng đã gửi đi tin tức, nhưng không có bất luận cái gì một đầu, là tin đưa cho ta.

Càng không có bất kỳ cái gì một đầu, biểu hiện có "Cứu mạng" hai chữ.

Vội lại trẻ nhất một đầu đã gửi đi tin tức, thời gian là tại sáu ngày trước đó —— cái kia hẳn là là sở Phi Phi giống như Viên Vọng xảy ra chuyện ngày hôm trước kỳ.

"Có người dùng cái này điện thoại di động tin tức cho ta, sau đó lại đem này mấy đầu tin tức cho xóa bỏ?" Ta thì thảo, mang theo nghi vấn.

"Khẳng định là như thế này! Muốn không phải vậy, vậy thì là gặp quỷ!" Mạnh Hưởng tức giận đáp lại.

Một cái "Quỷ" chữ, lại làm cho ta tâm không kim lại được nhún nhảy một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Nghi kỵ

Ta giống như Mạnh Hưởng đối lập ngồi tại một nhà hàng tây bên trong.

Từ vật chứng thất đi ra, đã tiếp cận vào lúc giữa trưa, dù sao cũng là nhiều năm không thấy lão đồng học, coi ta đề nghị cùng một chỗ lúc ăn cơm đợi, Mạnh Hưởng không có cự tuyệt.

Ta cũng không phải là cố ý tìm như thế có không khí nhà hàng tây giống như mỹ nữ ăn cơm, chỉ là bởi vì Trung Xan Thỉnh quá mức ồn ào, rất khó yên tĩnh nói chuyện với nhau.

Mạnh Hưởng giống như cũng minh bạch ta ngoài ý muốn nghỉ, Thị Tổ thích nói đùa ta nằng, hôm nay lại mất hết cả hứng, luôn luôn kéo dài lấy một tấm nước mỹ khuôn mặt.

Ta biết nằng cũng không phải là khí ta, mà chính là nằng thủy chung nhận định, khẳng định là có người vụng trộm tiến vào qua vật chứng thất.

Cho nên tại điểm xong đồ ăn về sau, chờ phục vụ viên đi ra, ta liền cười hống nằng: "Đừng như thế khí ục ục, có lẽ có người lợi dụng một loại nào đó công nghệ cao thủ đoạn, lấy trộm Viên Vọng số điện thoại di động cho ta tót tin tức đâu?"

"Loại khả năng này không phải là không có!" Mạnh Hưởng lạnh lùng nghiêng mắt nhìn ta liếc một chút, "Nhưng vấn đề là, loại này kỹ thuật nhất định cần cũng đặc thù dụng cụ, cũng không phải là tùy tiện tốt nhất máy tính liền có thể giải quyết. Hẳn phải như thế khí lực lớn, mưu đồ gì?"

Đúng vậy a, hẳn mưu đồ gì?

Ta thờ dãi, cười khổ đáp lại Mạnh Hưởng: "Đồng dạng đạo lý, hẳn không tiếc lấy thân thể phạm pháp, vụng trộm tiến vào vật chứng thất lấy ra điện thoại di động, gửi đi mấy đầu tin tức về sau, lại biến mất gửi đi dấu vết, sau đó cầm điện thoại di động yên lặng thả lại chỗ cũ, hẳn mưu đồ gì?"

Mạnh Hưởng không nói, chỉ là hai mắt nhìn ta chằm chằm, giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì đồ vật.

"Hẳn mưu đồ gì, vậy phải xem nguoi, dù sao cũng là nguoi nhận được này mấy đầu tin tức!" Nằng chậm rãi chậm rãi nói lời ra tới.

Lời này làm cho ta chỉ bắt sọ não.

"Nguoi không phải là hoài nghi ta cái gì a?"

"Xác thực hoài nghi!" Mạnh Hưởng mặt ngăm cười lạnh, "Nguoi cũng nói nguoi tại sưu tập tiểu thuyết tài liệu, có phải hay không vì là tham dự vào cái này kiện vụ án đến, giống như người nào hùn vốn mà chơi trận này trò xiếc?"

"Dừng lại!" Ta lập tức đưa tay ngăn lại nằng tục nói đi xuống, cũng bắt đầu hiện ra không khách khí đứng lên, "Ta xách mấy điểm, đầu tiên, Mạnh đại cảnh quan hôm nay đi bệnh viện, chẳng lẽ là ta thiết kế thật sớm ngay tại bệnh viện chờ lấy giống như Mạnh đại cảnh quan gặp nhau? Lần, nếu như là ta thiết kế, ta lại có thể lấy phương thức gì thông tri đồng bọn, để cho hẳn vừa lúc tại ta giống như Mạnh đại cảnh quan tiến vào phòng bệnh thời điểm phát tin tức cho ta? Thứ ba, ta là muốn sưu tập tiểu thuyết tài liệu, nhưng là phí như thế khí lực lớn, ta đáng giá không?"

Mạnh Hưởng không nói, chỉ là nhìn ta.

Ta không chút nào yếu thế cũng lạnh lùng nhìn xem nằng.

Vừa vặn phục vụ viên tiến đưa phần món ăn lên, Mạnh Hưởng cúi đầu xuống, một bên loay hoay dao nĩa, một bên nói một câu: "Tóm lại, liên cái này mấy đầu tin tức mà nói, nguoi hiểm nghi lớn nhất!"

Ta nổi nóng lên hường, có ý đứng dậy liền đi, có thể cuối cùng nằng là nữ nhân ta là nam nhân, ta không nên lộ ra thật không có phong độ.

Cho nên ta hút khẩu khí, để cho trong lòng tức giận chậm rãi tiêu tán.

Bất quá ta không có lập tức mở miệng nói chuyện, chỉ là cúi đầu xuống yên tĩnh dùng cơm.

"Đúng, nguoi nói nguoi biết một kiện cũng nặng muốn sự tình, là cái gì?" Mạnh Hưởng ngẩng đầu lên hỏi, ngữ khí so trước đó ôn hòa rất nhiều.

Thế nhưng là ta tâm bên trong còn không thuận lợi, cho nên ta cười híp mắt đáp lại nàng: "Lừa ngươi, chỉ là muốn để cho ngươi dẫn ta cùng nhau tra án, cho ta tiểu thuyết tăng thêm tài liệu mà thôi!"

Mạnh Hưởng có chút chán nản, nhìn ta chăm chăm tốt một hồi, mới lại mở miệng: "Ta chỉ là luận sự, ngươi không cần thiết canh cánh trong lòng!"

Đúng vậy a, nàng chỉ là luận sự, ai bảo ta hết lần này tới lần khác thu đến này mấy đầu không khỏi diệu tin tức đâu?

Cho nên ta lại bớt giận, nhưng suy nghĩ tỉ mỉ một chút, vẫn là quyết định không thể nói cho nàng "Quái mộng" sự tình.

Nàng lúc đầu đã cảm thấy ta thân thể có hiểm nghị, lại để cho nàng biết ta cái gọi là trọng yếu sự tình, bất quá là hai cá nhân làm đồng dạng quái mộng mà thôi, nàng sợ sợ không chỉ là sẽ không tin tưởng, càng phải cho là ta cố lộng huyền hư.

Cho nên ta cuối cùng rung một cái đầu.

"Sự kiện kia ta tạm thời không thể nói cho ngươi biết, bất quá ta có thể nhắc nhở ngươi, ngươi tại cái này thành thị bên trong bên cạnh đoán lung tung nghĩ vô dụng, vẫn là phải đến vụ án phát sinh hiện trường đi tìm đáp án."

Ta cúi đầu xuống tiếp tục ăn cơm,

Cảm giác nàng trừng ta rất lâu, mới tức giận hừ ra một tiếng, cũng cúi đầu, giống như cho hạ giận một dạng, miệng lớn nhắm nuốt này mỹ vị phần món ăn.

Tại xấu hổ trong yên lặng vút xuống dao nĩa, ta ngoắc gọi phục vụ viên tới trả tiền.

Các loại đi ra nhà ăn, ta trên mặt nụ cười giống như Mạnh Hưởng tạm biệt, ngay cả nàng điện thoại dây số ta đều không muốn, trực tiếp chiều cái sĩ đẹp đường Hồi Phủ.

Một bụng phiền muộn để cho ta về nhà liền nằm ở trên giường, tâm lý luôn luôn đang suy nghĩ cái gì, muốn hay không ngày mai chính mình đi một chuyến một đường linh.

Nếu như vẹn vẹn vì là thu thập tiểu thuyết tài liệu, ta khẳng định sẽ không chút do dự bỏ đi cái này suy nghĩ.

Tuy nhiên chuyện này vạn phần kỳ quái, đã câu lên ta vô hạn tưởng tượng cùng linh cảm, nhưng bây giờ đã chết một cái hôn mê một cái, có trời mới biết còn sẽ phát sinh cái gì sự tình!

Thiên hạ kỳ nhân Dị Sự đi thêm, ta cũng không cần thiết đi mạo hiểm như vậy.

Có thể chuyện này dính đến Bao La, vừa nghĩ tới Bao La kinh hoàng bất lực thê thê thăm thăm bộ dáng, ta liền cảm giác cũng không đành lòng.

Chỗ lấy sau cùng ta quyết định, ngày mai lại tìm người hỏi thăm một chút. Những cái kia Lur Hữu không chịu theo giúp ta, ta tìm hắc bằng hữu cùng ta cùng nhau đi.

Một đương nhiên là có tăng thêm lòng dũng cảm ý tứ; hai, vạn nhất có cái gì ngoài ý muốn phát sinh, giữa lẫn nhau cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Một đêm bên trên tại làm một chút lý kỳ cổ quái mộng, may mắn không có mộng thấy này không có mất nữ nhân.

Đến đệ nhị Thiên Nhất sớm, ta còn nằm ở trên giường, điện thoại di động bỗng nhiên tiếng nổ đứng lên.

Mở ra xem, là một cái lạ lẫm dây số.

"Vị nào?" Ta hỏi được rất lạnh đạm, có chút phiền gia hỏa này đã quấy rầy ta ngủ gật.

"Là ta à, Mạnh Hưởng! Ngươi cái này Lại Gia Hòa, còn nằm ở trên giường a? Tranh thủ thời gian đứng lên, ta nửa giờ về sau, đến các ngươi tiểu khu tiếp ngươi. Ngươi vẫn còn ở lúc trước cái kia tiểu khu lại a?"

Liên tiếp tiếng nói chuyện, để cho ta tỉnh cả ngủ.

Thế nhưng là không chờ ta hỏi nàng tiếp ta làm gì, nàng đã từ bên kia treo điện thoại.

Ta lập tức rời giường, lấy lớn nhất nhanh chóng độ đánh răng rửa mặt bên trên WC.

Nửa giờ về sau, ta đã đợi tại chúng ta cửa tiểu khu.

Chớp mắt thời gian, một chiếc xe cảnh sát ngừng ở bên cạnh ta, ta mở cửa xe ngồi vào chỗ ngồi kế tài xế.

"Ngươi tại sao có thể có ta số điện thoại di động?" Ta hỏi.

Trên thực tế ta là một thoại hoa thoại, bởi vì nàng khẳng định là từ Viên Vọng trong điện thoại di động bên cạnh lật ra tới.

"Người thông minh như vậy, là tại biết rõ còn có hỏi a?" Nàng liếc ta liếc một chút, nổ máy xe.

Ta "Hắc hắc" cười một tiếng, lại hỏi: "Vậy người chuẩn bị mang ta đi chỗ nào?"

"Nghe hình bức cung, sợ a?" Nàng ục ục cái miệng nhỏ nhắn.

"Người không phải là... Muốn đi một đường linh a?" Ta thử thăm dò hỏi.

"Người không phải nói sao? Muốn tìm đáp án, chỉ có thể đi vụ án phát sinh hiện trường!"

Ta bỗng nhiên có chút hồ thẹn chỉ ý, cảm giác hôm qua không nên như vậy bụng dạ hẹp hòi.

"Không có ý tứ, hôm qua... Ta tính khí không tốt!" Ta ngượng ngừng nói xin lỗi.

"Người luôn luôn tính khí không tốt, muốn không phải vậy lớp chúng ta hoa khôi lớp, làm sao lại rơi vào từng Hiểu Phong trong tay."

Lời này làm ta có phần có đắc ý.

"Ta cũng không có cảm thấy nàng là hoa khôi lớp, nói thực ra, ta cảm thấy nàng còn không có người xinh đẹp!"

Đây là ta lời nói thật, đương nhiên cũng có lấy lòng chỉ ý.

"Thật?" Nàng Yên Nhiên mà cười, nghiêng mắt nhìn ta liếc một chút, "Lúc nào cũng học được lấy nữ hài tử niềm vui!"

Ta còn muốn nói một câu, lại cảm giác quá mức khác người, "Hắc hắc" cười một tiếng, không có dây dưa nữa cái này cái đề tài.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Lão Thái

Mạnh Hường đã từng đi một đường linh làm qua điều tra, theo nàng nói ít nhất phải ở đâu lai cái một đêm hai đêm.

Cho nên ta tại phụ cận siêu thị mua một chút rửa mặt đồ dùng, thêm hai kiện thay đi giặt nội y.

Lại ăn một cái bữa sáng, về sau ngồi lên Mạnh Hường xe cảnh sát, lái hướng Bảo Khang phương hướng.

"Hôm qua cùng người chia tay về sau, ta đi đi động công ty điều ra người giống như Viên Vọng điện thoại đi động truyền tin ghi chép." Xe ra Thị Khu về sau, Mạnh Hường nói.

"Thế nào? Có thể hay không tra ra là ai cho ta phát tin tức?" Ta lập tức hỏi.

"Cũng kỳ quái, Viên Vọng số điện thoại đi động cố nhiên không có này mấy đầu tin tức gửi đi ghi chép, người số điện thoại đi động đồng dạng không có này mấy đầu tin tức tiếp thu ghi chép."

"Cái này sao có thể?" Ta lập tức móc ra điện thoại đi động, "Cái này mấy đầu tin tức còn ở đây này! Coi như giống người nói, có người dùng công nghệ cao đặc thù dụng cụ, lấy trộm Viên Vọng số điện thoại đi động gửi đi tin tức, làm sao có khả năng ta số điện thoại đi động không có tiếp thu ghi chép?"

Ta lật ra này mấy đầu tin tức, trực tiếp đưa tới Mạnh Hường trước mặt.

Mạnh Hường nghiêng mắt nhìn liếc một chút, liền rung một cái đầu.

"Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, đi động công ty truyền tin ghi chép rất không có khả năng tại ngắn như vậy thời gian bên trong bị người xuyên tạc, chuyện này... Là càng ngày càng quỷ dị!"

Nàng dùng một cái "Càng" chữ, vậy liền để ta cẩn thận hỏi một chút: "Trước đó còn có cái gì sự tình cũng quỷ dị sao?"

Mạnh Hường không có trả lời ngay, mà chính là hỏi ngược một câu: "Người biết sở Phi Phi là thế nào chết sao?"

"Cái này thật không biết!" Ta ăn ngay nói thật.

"Tất nhiên muốn cùng người cùng nhau đi làm điều tra, nói cho người cũng không sao." Nàng than khẽ, "Nàng là bị người sống bóp chết! Đây cái địa phương cũng hoang vu, cửa sổ lại là từ giữa bên cạnh cái then, có gây án hiềm nghi, chỉ có thể là Viên Vọng giống như Chủ nhà. Thế nhưng là Chủ nhà đã rất đại niên kỷ, không có khả năng có như vậy khí lực lớn, có thể đem mập mạp sờ Phi Phi tươi sống bóp chết. Huống chi sờ Phi Phi bên người còn ngủ Viên Vọng, với lại Viên Vọng trên thân không có bất kỳ cái gì thương thế. Nói một cách khác, tại sờ Phi Phi khi chết đột, Viên Vọng chỉ là ngủ mà thôi, cũng không có bị người đánh ngất xỉu. Bất kể là ai muốn bóp chết sờ Phi Phi, lại không làm tỉnh Viên Vọng, căn bản là không thể nào sự tình."

"Viên Vọng không phải đến bây giờ vẫn ngủ mê man sao? Tất nhiên không có bị người đánh ngất xỉu, vậy liệu rằng có nhân sự trước tiên dùng Mê Hương loại hình?" Ta thù phân tích.

"Người cho rằng là tiểu thuyết vô hiệp đâu?" Mạnh Hưởng buồn cười liếc ta liếc một chút, "Pháp Y đã sớm xét nghiệm qua Viên Vọng huyết dịch, không có phát hiện bất luận cái gì được vật lưu lại. Cho nên, Viên Vọng cho tới bây giờ như cũ ngủ mê không tỉnh, lúc đầu cũng là một kiện cũng quý dị sự tình."

Ta cũng cảm thấy cũng quý dị, cho nên ta trầm mặc nhất thời không nói chuyện.

Mạnh Hưởng tự giễu cười cười, tiếp theo còn nói: "Lúc đầu, ta tưởng tượng qua có thể hay không Viên Vọng giống như sờ Phi Phi có cái gì cảm tình gút mắc, Viên Vọng vì là thoát khỏi sờ Phi Phi, cái này mới xuống tay giết người? Dù sao bọn họ ngoại hình cách biệt quá xa..."

"Hắn là không thể nào?" Ta ngắt lời cắt đứt nàng lời nói, "Ta gặp qua hai người bọn hắn cùng một chỗ tình hình, nhìn ra được Viên Vọng là thật thích vô cùng sờ Phi Phi!"

"Vâng, ta điều tra kết quả cũng là như thế. Viên Vọng mấy cái hảo hữu đều nói Viên Vọng trời sinh liền ưa thích béo nữ nhân, mà lại là hắn đang đuổi sờ Phi Phi, cũng không phải là sờ Phi Phi quán lấy hắn không thả."

Viên Vọng ưa thích béo nữ nhân sự tình, ngày đó Lư Hữu tự hội thời điểm, ta đã nghe người ta nói đến qua, cho nên ta không có có cảm giác ngạc nhiên.

Mạnh Hưởng nghiêng con mắt nheo mắt nhìn ta, bỗng nhiên chuyển khẩu hỏi ta: "Đúng, người có phải hay không có thể đem người biết gian kia cũng nặng muốn sự tình báo cho ta nghe?"

Ta hơi ngừng lại, cảm giác hiện tại vẫn không thể nói cho nàng.

Cho nên ta triển khai khuôn mặt cười một tiếng: "Người đừng vội, dù sao chúng ta đều đi đến nơi này tới, chờ đến một đường linh ở một đêm, sáng sớm ngày mai ta khẳng định nói cho người biết!"

"Nhìn người khiến cho thần thần bí bí, còn sợ ta nghe xong về sau quay đầu trở lại à?" Nàng không vui mân mê miệng.

"Ta không có ý tứ này!" Ta vội vàng giải thích, "Chỉ là... Nói thực ra ta nghe được chuyện này đến có mấy phần tính chân thực,

Muốn tới một đường linh ở lại một đêm, ta mới có thể hoàn toàn xác định!"

"Được rồi!" Nàng thế mà cũng sáng khoái không hỏi tới nữa, "Chỉ bất quá... Người cũng đừng giống như Viên Vọng, ngủ một giấc quen, liền tỉnh không đến!"

Nàng một bên nói, một bên cười đứng lên.

Rõ ràng là cái trò đùa, lại làm ta không kìm lại được, đánh cái rùng mình.

Từ Tương Dương Thị Khu đến Bảo Khang Huyện, có sắp tới ba trăm dặm đường, ta giống như Mạnh Hưởng đổi lấy lái xe, đến chính trúng buổi trưa thời gian, mới đuổi tới Bảo Khang Huyện thành.

Bởi vì sau đó đường vô pháp thông xe, Mạnh Hưởng cầm xe gửi đến Bảo Khang Huyện Công An Cục, giống như trong cục mượn một cỗ rất không tệ sơn địa xe gắn máy.

Ta không biết đường, chỉ có thể bởi Mạnh Hưởng cười, ra Bảo Khang Huyện thành, gãy mà hướng về tây.

Ta hai tay hướng về phía trước ôm ấp lấy nàng eo, khó tránh khỏi trong lòng có chút dập dờn.

Nhưng một đường tất cả đều là gồ ghề nhấp nhô trong núi đường đất, có đôi khi thậm chí là dọc theo bên vách núi duyên tại đi, chắc hẳn Mạnh Hưởng căn bản không có lòng dạ thanh thần tới thể vị ta cái này nam tính song Tử Lực lượng.

Bỗng nhiên "Kẹt kẹt" một thanh âm vang lên, Mạnh Hưởng thẳng gấp một cái xe, khiến ta thân thể hướng về phía trước va chạm, càng thêm gấp mặt địa đè ép tại Mạnh Hưởng phía sau lưng.

Lúc ấy đang đi tại một đầu bao quanh đại sơn uốn lượn hướng về phía trước trên đường nhỏ, lộ diện Bao La độ tuy nhiên tam xích.

Tuy nhiên địa thế cũng không phải là mười phần hiểm trở, nhưng nếu không phải Mạnh Hưởng kịp thời xỏ chân đứng vững vàng, hai chúng ta khẳng định sẽ lệch ra ngược lại mặt đất, đồng thời ục ục ục lăn xuống dốc núi.

Ta hoảng sợ ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng cũng buông xuống chân đứng vững.

Đang muốn hỏi Mạnh Hưởng làm sao, nhưng từ Mạnh Hưởng nơi bả vai, liếc mắt nhìn thấy phía trước run rẩy đi tới một cái Lão Thái Bà.

Một thân rộng rãi hắc y, bảo bọc nàng khô gầy thân thể, gió thổi qua, liền lão đảo.

Một đầu hoa tóc trắng, cũng trong gió lộn xộn phần khói, xem ra không có tám mươi tuổi, cũng có bảy mươi lăm.

Mạnh Hưởng theo hai tiếng loa, thế nhưng là này Lão Thái Bà giống như không có nghe thấy một dạng, vẫn như cũ chậm rãi từ từ đi tại giữa đường.

Mạnh Hưởng đành phải khởi động xe gắn máy, theo sát sau lưng Lão Thái Bà.

Đi thẳng hơn một trăm mét, khó khăn lộ diện hơi rộng lớn một điểm, Mạnh Hưởng tranh thủ thời gian thêm nhanh chóng độ, từ Lão Thái Bà bên cạnh chen đi qua.

Ta quay đầu xem, này Lão Thái Bà bỗng nhiên nhắc khuôn mặt, ta rõ ràng nhìn thấy nàng một mặt nếp nhăn.

Mà nàng đục ngầu nhãn quang, lại làm ta có một ít không khỏi diệu sợ hãi chi ý, vội vàng quay đầu, không dám cùng nàng đối mặt.

Son Đạo gấp ghềnh mà nhấp nhô, tự nhiên không có khả năng chạy quá nhanh.

Càng thêm vào chung quanh son phong san sát, may mắn Mạnh Hưởng trí nhớ tốt, nếu là ta, chỉ sợ sớm đã không phân rõ Đông Nam Tây Bắc.

"Kẹt kẹt" một tiếng, Mạnh Hưởng lại một lần khẩn cấp thắng xe, ta vội vàng xiên chân đứng trên mặt đất bên trên.

Tự nhiên mà vậy, ta từ Mạnh Hưởng nơi bả vai nhìn về phía trước.

Chỉ liếc một chút, ta kém chút dọa đến kinh hô lên.

Bởi vì ngay tại chúng ta phía trước không xa, run run rẩy rẩy đi tới một cái Lão Thái Bà.

Hoa tóc trắng, Bao La Đại Hắc áo, phân minh cũng là vừa mới xem gặp qua một cái kia.

Thế nhưng là nàng đi được như thế chậm, làm sao có khả năng sẽ chạy đến chúng ta phía trước tới?

"Cái này cái này cái này. . . Không phải là... Trước đó cái kia Lão Thái Bà a?"

Mạnh Hưởng quay đầu, tuy nhiên mang theo đầu khói, thế nhưng là ta nghe được, nàng thanh âm bên trong biểu lộ ra khá là kinh lật.

"Có thể là... Nàng đi tắt đi!" Ta trả lời, không chỉ là an ủi nàng, cũng là đang an ủi ta.

"Nhưng ta làm sao không có cảm thấy, chúng ta có quán đường xa?" Mạnh Hưởng vẫn khó mà an tâm.

"Núi này bên trong địa hình phức tạp, khả năng đường vòng thời điểm, chúng ta không có cảm thấy mà thôi!" Ta lại tìm một cái lý do.

Tuy nhiên lý do này chính ta đều không phải là mười phần tin phục, nhưng đây là ta có thể nghĩ đến lý do duy nhất.

Mạnh Hưởng không tiếp tục nói, quay đầu lại nhìn về phía trước.

"Nếu không ta tới cười đi!" Ta nói.

"Son Đạo khó đi, người cười vẫn phải nghe ta chỉ đường, càng thêm nguy hiểm!" Mạnh Hưởng nói. Hút khẩu khí, nổ máy xe.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Hắc Cầu

Nửa lần buổi trưa ánh sáng mặt trời vẫn như cũ rực rỡ, thế nhưng là ta đục trên thân dưới, lại cảm giác lạnh lẽo.

Mạnh Hường khẳng định giống như ta có đồng dạng cảm thụ, đến mức không dám lần nữa vang lên loa, mà chính là thành thành thật thật giống như sau lưng Lão Thái Bà.

Xe gắn máy "Đột đột đột" chạy chậm rãi tốt một đoạn đường, Mạnh Hường rút cuộc tìm được cơ hội, từ Lão Thái Bà bên cạnh chen đi qua.

Ta nổi lên dừng khí quay đầu nhìn một cái.

Đục ngầu ánh mắt, mặt mũi nhăn nhéo, quả thật cũng là trước đó cái kia Lão Thái Bà.

Ta cuống quýt quay về khuôn mặt.

Tuy nhiên ta vẫn như cũ tin tưởng vững chắc, trên đời này tuyệt sẽ không có quỷ thần Tinh Quái, nhưng trong lòng kinh dị cảm giác, lại nhất thời bán hội mà khó mà biến mất.

Hết lần này tới lần khác đi chưa bao xa, vừa mới trèo lên một Đạo Sơn xà nhà, cũng đột ngột, chỉ nghe thấy "Ngao" một tiếng khê gọi, từ một khối trên đá lớn phương nhảy lên ra một nói hắc ảnh, bởi cao hướng về kém từ xe gắn máy ngay phía trước nhảy qua mà qua, "Suru" một tiếng chui vào một mảnh trong bụi cây.

Bởi vì lúc trước này một lại xuất hiện Lão Thái Bà, Mạnh Hường thần kinh khẳng định giống như ta căng thẳng vô cùng, lại bị cái này bất thành linh xuất hiện hắc ảnh một cái kinh hãi, Mạnh Hường rút cuộc chống đỡ không được.

Ta nghe thấy nàng kinh hô một tiếng, xe gắn máy bỗng nhiên nghiêng một cái, ta đột nhiên không kịp chuẩn bị lập tức bị Suất Diệt tại mặt đất.

Hết lần này tới lần khác này một mảnh địa thế dốc đứng, ta căn bản không kìm lại được, theo dốc núi ục ục ục lăn xuống đi.

Ta không biết ta có hay không kêu thành tiếng, ta chỉ nghe thấy Mạnh Hường tiếng thét chói tai.

Nghĩ đến nàng chung quy là cái nữ hài tử, ta mãnh mẽ lập tức chống đỡ thân thể, từ nhỏ luyện thành nhanh nhẹn thân thủ đến hôm nay cuối cùng là phát huy được tác dụng, ta từ mặt đất phóng người lên, hướng về Mạnh Hường thân ảnh đột nhiên bổ nhào về phía trước.

Đang gặp phải này một đoạn độ dốc so sánh tri hoãn, ta ôm ấp lấy Mạnh Hường thuận thể chuyển cái góc độ, cuối cùng bởi ngang lăn lộn, biến thành trên đầu dưới chân dọc theo dừng lại tại trên sườn núi.

Mạnh Hường chưa tỉnh hồn, tốt một hồi, mới tại dưới người của ta xa đầu khôi lấp bắp hỏi ra: "Là... Là cái gì?"

"Có thể là một đầu Đại Hắc Cầu đi!" Ta nói, nếu ta cũng không thể hoàn toàn xác định.

Mạnh Hường hít một hơi, một tay xa đầu khôi được ở trên mặt.

Ta bỗng nhiên ý thức được ta còn nằm sấp tại nàng trên thân, vội vàng xoay người ngồi đứng lên, quay đầu hướng lên nhìn một cái, không khỏi âm thầm may mắn.

May mắn xe gắn máy không có cùng nhau lăn xuống, muốn không phải vậy hủy xe gắn máy là chuyện nhỏ, vạn nhất nện ở hai ta trên thân, chúng ta coi như tánh mạng khó đảm bảo.

"Thế nào, không có bị thương chứ?" Ta kém khuôn mặt hỏi Mạnh Hường.

Mạnh Hường ngồi dậy, trước tiên gỡ xuống đầu khôi, phát một nhóm tán loạn tóc, lúc này mới rung một cái đầu.

"Không nghĩ tới... Người xem đứng lên một bộ Văn Nhục Thụ Sinh dạng, gặp được tình trạng khẩn cấp, vẫn rất nhanh nhẹn!" Nàng nói, giống như mạng theo có chút giọng mũi.

Cuối cùng nàng là cái nữ hài tử, mặc dù thân là cảnh quan, gặp được loại tình huống này, vẫn là sẽ khó tránh khỏi hiện ra kinh sợ cùng mềm yếu.

Cho nên ta cười một cái, nói ra: "Dù sao ta là nam nhân a! Yếu hơn nữa, cũng không trở thành cực kỳ vô dụng."

Nàng "Bỏ xoẹt" một tiếng bật cười, hướng về ta nghiêng mắt nhìn liếc một chút, cuối cùng toát ra một điểm nữ hài tử cái kia có hờn dỗi chi sắc.

Ta trên lưng lúc đầu cõng một cái ba lô, tuy nhiên tại ta theo dốc núi lăn xuống thời điểm, ba lô đã tại bất tri bất giác ở giữa, từ ta phía sau lưng ngã xuống, treo ở sườn núi bên trên một đám cỏ bên trên.

Ta đi đến nhặt lên ba lô, giống như Mạnh Hường cùng nhau leo đến sườn núi bên trên. Mà theo Mạnh Hường nói, rồi mục đích đã không rất xa.

Cho nên chúng ta cùng nhau dùng lực đỡ dậy xe gắn máy, vẫn bởi Mạnh Hưởng cười, tiếp tục chạy về phía trước đường.

May mắn tại thái dương ngã về tây thời điểm, xe gắn máy đứng ở một hộ Sơn Dân phòng ốc trước mặt.

Vậy thì là một hộ tiêu biểu Sơn Dân phòng ốc, dựa lưng vào một tòa đại sơn, mặt ngó về phía một mảnh nhỏ bằng phẳng dốc núi.

Vách tường là rất thâm hậu thổ gạch lũy lên, nóc phòng thì là vỏ cây xen lẫn cỏ tranh lát thành.

Phòng trước dùng hàng rào trúc làm thành một cái Tiểu Viện Tử.

Liếc một chút nhìn đi vào, tại đang trung gian hai phiến cửa gỗ đỉnh đầu dưới mái hiên phương, còn mang theo một cái đơn sơ mộc bài tử.

Trên bảng hiệu tiêu tiêu vẹo vẹo viết năm cái chữ màu đen: Một đường linh khách sạn.

Kiểu chữ vụng về, rất như là tiểu học sinh Bút Tích.

"Tại đây cũng là một đường linh?" Ta nhỏ giọng hỏi Mạnh Hưởng.

Ít nhất trong mắt ta, đoạn đường này cũng không có xem gấp qua cái gì kỳ lạ phong cảnh.

"Không phải! Nghe nói đi một đường linh, còn muốn hướng về trên núi đi mười km đường. Bên trong chỉ có thể đi bộ, ngay cả xe gắn máy cũng đi không." Mạnh Hưởng trả lời, theo sát mở ra cổ họng gọi hai tiếng, "Trương Đại Gia! Trương Đại Gia!"

Không có người theo tiếng, trong phòng giống như không ai.

"Cái này phòng trọ chủ nhân họ Trương, hơn bảy mươi tuổi người, khả năng rời núi đặt mua thường ngày đồ dùng đi, chính chúng ta đi vào trước đi!" Mạnh Hưởng nói.

Ta vội vàng cướp được phía trước, kéo ra hàng rào trúc bên trên mở ra một cái tiểu viện môn.

Mạnh Hưởng đẩy xe gắn máy đi vào, dựa vào tường căn thả ở dưới mái hiên. Khóa lại, rút ra chìa khoá.

Ta đi trước đến này hai phiến phòng ốc cửa chính quan sát.

Là nông thôn người ta thường dùng đi ngược chiều kiểu cũ kỹ cửa gỗ, trên cửa treo một cái khóa sắt.

Nhưng khóa cũng không có coi là thật khóa lại, chỉ là treo ở khóa cài lên mà thôi.

Cho nên ta xoay dưới khóa sắt, đồng thời kéo ra khóa khẩu trừ, một bên cười hỏi Mạnh Hưởng: "Vị này Trương Đại Gia, đi ra ngoài đều không hơn khóa a?"

"Người sống trên núi thuần phác thiện lương, đoán chừng hẳn là sợ sau khi ra cửa tới khách nhân, rất khó tìm đến hẳn chỗ ở túc." Mạnh Hưởng trả lời, cũng đi tới, "Phụ cận đây người ở thưa thớt, trừ phi là tới dừng chân du khách, nếu không cũng sẽ không có người khác tới trộm đi hẳn đồ vật."

Tại nàng lúc nói chuyện, ta đưa tay nhẹ nhàng đẩy ra hai phiến cửa gỗ.

Trong một chớp mắt, ta lông mao dựng đứng, một cử động cũng không dám.

Trong phòng có một đầu to lớn Đại Hắc Cầu, hai mắt trừng đến giống như đồng linh, hung hãn ánh mắt một mực nhìn ta chằm chằm.

Nó toàn thân Hắc Mao từng chiếc dựng thẳng lên, giống như tùy thời chuẩn bị hướng về ta cái này khách không mời mà đến tóc lên công kích.

Mạnh Hưởng kinh hô một tiếng, lại vội vàng ngậm kín miệng, giống như ta nín hơi ngưng thần nhìn chằm chằm Đại Hắc Cầu.

Chợt nghe "Ngao" một tiếng kêu, ta cảm giác trước mắt hắc ảnh nhoáng một cái, cuống quýt ở giữa né người nhường lối, nhân thể đưa tay cầm Mạnh Hưởng hộ tại sau lưng.

Này Hắc Cầu từ trước mắt ta vút qua, may mắn nó cũng không có quay người lại tiếp tục công kích, mà chính là trực tiếp nhảy ra hàng rào trúc, trong nhảy mắt không còn hình bóng.

Ta thở phào, xoay mặt nhìn xem Mạnh Hưởng, hỏi nàng: "Người còn tốt đó chứ?"

Mạnh Hưởng đồng dạng thật dài dẫn ra một hơi, một đôi mắt đẹp lại hướng về ta bên trên trên dưới dưới không được dò xét, giống như muốn nhận thức lại ta cũng như thế.

"Xem cái gì đâu?" Ta không tự tại vỗ một cái đầu.

"Không nghĩ tới, người vẫn là vị trí thâm tàng bất lộ đại hiệp!"

Ta cười ha ha, chú ý tả hữu mà nói hần: "Xem ra vị này Trương Đại Gia, cũng không thật nguyện ý người xa lạ tùy tiện ra vào hần phòng trọ!"

"Chó này không phải Trương Đại Gia!" Mạnh Hưởng tiếp lời, cũng khẳng định, "Để ta làm qua điều tra, không có nghe Trương Đại Gia nói trong nhà hần nuôi có chó! Với lại ta ở chỗ này lại hai đêm, cũng không nhìn thấy có đầu này Hắc Cầu xuất hiện!"

Trong nội tâm của ta hơi hơi nhất động, đột nhiên hỏi nàng một câu: "Cái này phòng trọ có Cửa sau a?"

"Đương nhiên là có!" Nàng trả lời.

Sau đó nàng đột nhiên Nhiên Minh Bạch ta vì sao lại hỏi như vậy, lập tức cất bước vào cửa, cơ hồ là dùng chạy, xông về trong phòng bên cạnh.

Ta đang muốn đi theo vào, nàng đã quay người trở về, thần sắc trên mặt nghi ngờ không thôi.

"Người cảm thấy... Đầu này Hắc Cầu, cũng là vừa hại chúng ta té một cái này một đầu?" Nàng mở miệng hỏi ta.

"Nhìn nó cái đầu nhĩ, màu sắc, còn có gọi tiếng, xác thực rất giống!" Ta trả lời.

"Thế nhưng là, Cửa sau là cái chặt lấy, nếu thật là nó, nó là thế nào đi vào trong phòng tới?" Mạnh Hưởng nói, thậm chí có một chút hơi hơi thanh âm rung động.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Quan Âm

Ta nhìn Mạnh Hưởng thần sắc, chính mình cũng cảm giác khẩn trương đứng lên.

"Có lẽ là cái này trong phòng bên cạnh cái nào phiến cửa sổ không có đóng gấp." Ta ý đồ tìm kiếm hợp lý giải thích.

Mạnh Hưởng rất rõ ràng không tin lắm phục, càng không dám lập tức đi vào trong phòng vừa tra xét cửa sổ, chỉ là vô ý thức hướng lấy hai bên ngó ngó, liền hướng ta miễn cưỡng cười cười.

"Quên, chỉ là một con chó mà thôi, ai biết nó là từ cái nào động khẩu chui vào!" Nàng nói.

Ta biết nàng bất quá là từ lớn mạnh từ gan, lại cũng chỉ có thể trả nàng cười một tiếng, chuyển mắt đánh giá phòng kết cấu bố cục.

Đồng dạng là tiêu biểu Sơn Thôn người ta phòng ốc kiểu dáng, ở giữa gian này là phòng khách —— nông thôn người tục xưng "Nhà chính".

Nhà chính độ rộng chỉ ít có năm mét, độ sâu thì vượt qua sáu mét.

Hai bên chân tường bày biện bày, tám tấm chế tác thô ráp Trúc Mộc ghế bành, tại thành thị bên trong tuyệt đối không nhìn thấy loại này kiểu dáng ghế bành, muốn đến là gia đình trên núi từ tạo dùng riêng.

Nhà chính hai bên gian phòng, nếu là Phổ Thông Nhân Gia, sẽ dựa theo cả nhà nhân khẩu số lượng, chia mấy gian phòng ngủ. Bình thường lại là một gian đại phòng ngủ, hai gian tiểu phòng ngủ.

Nhưng Trương Đại Gia tất nhiên cảm gian phòng cái tạo thành khách sạn, tự nhiên gian phòng số lượng càng nhiều càng tốt.

Chỗ ta xem ra gặp tại nhà chính hai bên trên vách tường, phân biệt cái đặt hai phiến tự kiểm chế giản dị cửa gỗ, nói một cách khác, tổng cộng là có bốn ở giữa phòng ngủ.

Ta thuận tay đẩy đẩy ta bên tay trái cái này kích động cửa gỗ.

Bởi vì cửa gỗ bên trên cũng không có lắp đặt lò xo khóa, cho nên quan đến mặc dù nghiêm, vẫn bị ta đẩy liền mở.

Liếc mắt ở giữa, ta gặp trong phòng có mười lăm mười sáu mét vuông, đúng lúc là nhà chính một nửa diện tích.

Trong phòng bài trí rất là đơn giản, một tấm mang màn giá gỗ nhỏ giương, dán chặt lấy bên trong mặt này vách tường sắp đặt. Khác có một thanh bốn tứ phương phương ghế gỗ nhỏ, tùy ý bày ở đầu giường vị trí.

Tường ngoài bên trên quả nhiên mở có một cánh cửa sổ, nhưng cửa sổ không chỉ có quan đến cực kỳ chặt chẽ, với lại cửa sổ pha lê hoàn hảo không chút tổn hại.

Ta tiện tay lại đem cửa phòng đóng lại, liếc một chút nhìn thấy cửa gỗ đỉnh đầu, dùng Mặc Thủy viết một cái không lớn không nhỏ "1" chữ.

Xoay mặt xem đối diện hai gian phòng, chính đối ta này kích động trên cửa phòng, viết một cái "3" chữ, nhưng gần bên trong gian kia trên cửa phòng, lại chữ gì cũng không có.

"Không có đánh dấu số phòng căn phòng này, là Trương Đại Gia chính mình lai." Mạnh Hưởng đại khái là nhìn thấy ta ánh mắt chỗ tụ, cũng kịp thời cùng ta giải thích.

Ta đi lên phía trước tiến vào mấy bước, nhìn thấy ta cái này một bên gần bên trong bên cạnh căn phòng này trên cửa, viết một cái "2" .

"Viên Vọng bọn họ, là tại căn phòng này xảy ra chuyện a?" Ta hướng về số 2 cửa phòng nhất chỉ.

"Đúng vậy a người đoán được thật là đúng!" Mạnh Hưởng nghiêng mắt nhìn ta liếc một chút.

Nói thật xuyên rất đơn giản, bởi vì ta biết Bao La giống như cây mạn cũng là đang đối mặt phía tây trong phòng làm ác mộng, mà nhà này phòng trọ đại môn, là mặt hướng Chính Đông.

Cho nên phía trước số 1 phòng giống như số 3 phòng đều là mặt hướng Chính Đông, chỉ có phía sau số 2 phòng giống như Trương Đại Gia chính mình nhà ở ở giữa, là mặt hướng Chính Tây.

Tuy nhiên dù sao chỉ có ba gian khách phòng, ta đoán đúng cũng không tính đặc biệt kỳ quái, cho nên Mạnh Hưởng cũng không có đuổi theo muốn ta giải thích.

Nhà chính đang lúc mặt gần sát vách tường trưng bày một tấm chân cao trường mộc mấy, nông thôn người ta tựa như là gọi nó "Bàn thờ" .

Bàn thờ chính trưng bày chính chính trưng bày nhất tôn làm bằng gỗ Quan Âm——

Ta bỗng nhiên cảm giác có chút không đúng, xích lại gần nhìn kỹ, lúc đầu kéo căng thần kinh, bỗng nhiên thả buông ra đến, không chịu được nhìn không được cười lên.

Bởi vì ta minh bạch, Bao La giống như cây mạn vì sao lại làm đồng dạng quái mộng, nguyên nhân chỉ sợ chính là xuất hiện ở tôn này Quan Âm Tượng bên trên.

Tôn này Quan Âm Tượng lông mày, cái mũi, miệng, lỗ tai đều có, duy chỉ có không có điều khắc ánh mắt.

Thậm chí tại cái kia mọc ra mắt địa phương, liền chút lông đều không có.

"Làm sao rồi?" Mạnh Hưởng nhìn ra ta thần sắc khác thường, hướng về ta trước mặt đi tới.

"Người xem một chút tôn này Quan Âm Tượng!"

Ta đem Quan Âm Tượng cầm đứng lên, trực tiếp đưa tới Mạnh Hưởng trên tay.

"Cái này a, ta đã sớm nhìn qua!" Mạnh Hưởng cũng đi theo ta cười đứng lên,

"Ta hỏi qua Trương Đại Gia, vì sao tôn này Quan Âm không có điều khắc ánh mắt? Trương Đại Gia nói, đây là hấn bản thân điều khắc, thật sự là không biết làm sao điều khắc ánh mắt, cho nên dứt khoát khoảng trống ở nơi đó."

Trên thực tế ta đã nhìn ra, Quan Âm Tượng chế tác thô ráp, không giống như là từ bên ngoài dùng tiền mua về Hàng Mỹ Nghệ.

Nghe Mạnh Hưởng như thế một giải thích, ta chỉ là cảm giác buồn cười, lại đem Quan Âm Tượng trả về chỗ cũ.

Tại bàn thờ phía dưới, còn trưng bày một trương Bát Tiên Trắc.

Trừ cái đó ra, nhà chính bên trong liền không lại có hấn đồ dùng trong nhà. Khiến riêng lớn một gian nhà chính, có vẻ hơi trống rỗng.

Ta phát hiện Trương Đại Gia chính mình lai gian kia trên cửa phòng chứa một cái khóa khóa trừ, khóa cài lên treo một cái khóa sắt.

Tuy nhiên đồng dạng chỉ là hư treo, cũng không có làm thật khóa lại, nhưng này đã là đang nhắc nhở lai khách, không cần hướng về căn phòng này bên trong tiến vào.

Mà tại gần sát Trương Đại Gia cửa phòng một bên, đó là đang lúc mặt bày đặt bàn thờ mặt này vách tường bên phải nhất, mặt khác mở ra một Phiến

Môn động.

Cổng tò vò bên trên đồng dạng chứa một cái cửa gỗ. Chỉ tuy nhiên cái này kích động cửa gỗ, so nhà chính hai bên này bốn kích động cửa gỗ, cần phải chặt chẽ dày đặc rất nhiều.

Trên cửa án lấy bằng sắt then cài cửa, giờ phút này cầm cán, đang một mực cầm ở lỗ cầm bên trong.

Cũng khó trách Mạnh Hưởng sinh lòng kinh lật, ít nhất trong mắt ta xem ra, cái này ở giữa phòng trọ xác thực chỉ có thể lúc trước môn Cửa sau xuất nhập.

Tuy nhiên tại nhà chính hai bên trong phòng mở có cửa sổ, nhưng giờ phút này sở hữu cửa gỗ đều quan đến cực kỳ chặt chẽ, cho dù có cái nào phiền cửa sổ không đóng kỹ, để cho Hắc Cầu rút vào đến, nó lại làm sao có khả năng kéo ra cửa gỗ tiến vào nhà chính, đồng thời lại đem cửa gỗ cực kỳ chặt chẽ đóng kỹ?

Ta tâm bên trong bất an, lại không có bộc lộ ở trên mặt, mà chính là xoay mặt đến hỏi Mạnh Hưởng: "Trương Đại Gia vì sao lại muốn đứng lên mở dạng này một gian khách sạn?"

Ta là thật cũng kỳ quái, dù sao cái này phòng trọ thâm tàng tại trong núi lớn, quanh năm suốt tháng chỉ sợ cũng không có có mấy cá nhân sẽ chạy tới chỗ này lại.

"Nghe nói từ một đường linh danh khí truyền sau khi ra ngoài, thường xuyên sẽ có ba lô khách lên núi thám hiểm, vừa vặn hần nơi này là khu vực cần phải đi qua. Hần lại lẻ loi hù quanh một cá nhân, cái này mấy ở giữa phòng trọ trống không cũng là trống không, quanh năm suốt tháng dù là chỉ có ba năm cái khách nhân đến, cũng có thể cho hần gia tăng mấy trăm khối tiền ngoài định mức thu nhập."

Mạnh Hưởng giải thích không Vô Đạo lý. Mấy trăm khối tiền trong thành không tính là gì, nhưng ở cái này đại sơn trong vùng, nhưng là nhất bút không nhỏ thu nhập.

Cho nên ta không lại dây dưa vấn đề này, mà chính là rút ra Cửa sau bên trên cầm cán, kéo mở đi cửa sau ra ngoài.

Vẫn là nông thôn người ta lớn nhất tiêu chuẩn phòng ốc kiểu dáng, bên trái nương tựa ba gian Chính Phòng, đây lại nửa ở giữa phòng ốc.

Trên cửa phòng chứa một cái bên ngoài đưa then cài cửa, để tránh cửa phòng bị gió núi thổi ra.

Không cần thiết hỏi ta cũng biết, đây là một gian nhà bếp.

Ta sau này bên cạnh đi một chút, phát hiện tại phòng ốc phía bên phải chân tường nơi, có một gian WC.

WC thể mà chia nam chia nữ, hơn nữa nhìn đứng lên vẫn rất sạch sẽ. Chắc là về sau mở lên khách sạn về sau, vì là thuận tiện khách nhân mới xây.

Phòng ốc phía sau có một khối nhỏ đất trống, khoảng trống mặt đất trồng mấy thứ Rau xanh.

Lại sau này hơn mười mét, chính là một tòa đại sơn, sơn thể nhẹ nhàng, trên núi mọc đầy Lâm Mộc.

Cũng may mắn người sống trên núi gan lớn, nếu để cho ta một cá nhân ở tại nơi này, nửa Dạ Phong thổi Lâm Động, khẳng định sẽ cảm giác mười phần đáng sợ.

Tại ta quan sát cảnh vật chung quanh thời điểm, Mạnh Hưởng đã mở ra cửa phòng bếp, bắt đầu chuẩn bị động thủ làm cơm tối.

Ta đi theo vào, nhìn thấy Mạnh Hưởng thể mà lật ra một khối nhỏ thịt khô, thêm mấy thứ phơi Can Dã đồ ăn.

"Chúng ta tùy tiện dùng người nhà đồ vật, có thể hay không không tốt?" Ta hỏi.

"Chờ chạy đợi, cho hần thả hai trăm khối tiền ở chỗ này là được." Mạnh Hưởng trả lời, một bên cạnh chỉ huy ta, "Người chọn lựa lấy thùng nước ra ngoài, hướng về bên phải đi tiếp theo Đạo Sơn sườn núi, chỗ ấy có một nơi sơn tuyền, người chọn lựa hai thùng nước trở về."

Mạnh Hưởng đã từng tới đây làm qua điều tra, cho nên đối với bốn phía hoàn cảnh có chút quen thuộc.

Ta tuy nhiên chưa bao giờ chọn Quá Thủy, nhưng gặp nhà bếp chân tường bày biện một đầu đòn gánh, hai cái thùng gỗ, ta vẫn là bà ngoại nếu thực dụng đòn gánh bốc lên thùng gỗ, từ phòng ốc phía sau vây quanh phía trước, lại đi phía bên phải bên cạnh dốc núi.

Nhưng không biết vì sao, nhất phương đi xuống dốc núi, ta liền cảm giác giống như có cái gì đồ vật đang đang ngó chừng ta xem một dạng.

Quay về khuôn mặt một nhìn, chỉ mong gặp một mảnh nông đậm rừng cây.

Chương 10: Mặt người

Ta cũng lo lắng có phải hay không đầu kia Đại Hắc Cầu ẩn tàng tại chu vi trong rừng cây, tùy thời chuẩn bị hướng về ta công kích.

Cho nên ta cơ hồ là vội vàng hấp tấp tìm tới nơi sơn tuyền, lại hoang mang rối loạn mở đầu Trương Quán hai đại nửa vời, về sau chọn trên vai, trở lại Trương Đại Gia khách sạn.

Tục ngữ nói "Xem người gồng gánh không tốn sức, chính mình gồng gánh ép Đoạn Tích", ta tuy nhiên không đến mức ép Đoạn Tích, nhưng là hai cái bả vai thật rất đau.

Càng thêm đề tâm hoảng khiếp đảm, ta một đường lao đảo.

May mắn đầu kia Đại Ác chó đồng thời chưa từng xuất hiện, Mạnh Hường gặp ta thần sắc khẩn trương, nhin không được cười ta: "Vừa nói người là vị trí đại hiệp, làm sao vội vàng hấp tấp, sợ cái gì à?"

"Ta sợ đầu kia Hắc Cầu bất thành linh từ chỗ nào xuất hiện!" Ta xấu hổ giải thích, "Ta luôn cảm thấy nó đang mai phục tại chỗ nào nhìn ta chăm chăm xem!"

"Nói quái? } người! May mắn trong vạc còn có nửa vạc nước, chỉ là không biết thả cỡ nào trường thời gian, chỉ có thể ban đêm đốt nhiệt tắm rửa dùng." Mạnh Hường nói, hơi ngừng dừng một cái, mới lại hỏi ta, "Người nói... Đầu kia Đại Hắc Cầu, đến sẽ là ai nuôi?"

"Nếu như không phải Trương Đại Gia nuôi, này có lẽ cũng là phụ cận cái nào một nhà Sơn Dân nuôi a?" Ta nói.

"Thế nhưng là tại hung án phát sinh về sau, ta tới nơi này làm qua điều tra, cách chỗ này gần nhất một nhà Sơn Dân, cũng muốn đi lên hai giờ. Cái này Hắc Cầu như thể hung mãnh, làm sao có khả năng tùy tiện bị người quan trong phòng?"

Ta suy nghĩ một chút, rất khó có một cái rõ rệt suy luận.

Cho nên ta rung một cái đầu, chuyển khẩu đặt câu hỏi.

"Ta ngược lại rất là hiếu kỳ, từ Bảo Khang Huyện thành tiến vào đến nơi này đến, ngay cả xe gắn máy đều đi được cũng gian nan, các người là thế nào cảm sở Phi Phi giống như Viên Vọng chuyên chở ra ngoài?"

"Điều động máy bay trực thăng à!" Mạnh Hường đem mặt gương lên, "Người cho rằng hiện tại vẫn là mười mấy năm trước, chỉ có đại thành thị mới có máy bay trực thăng phối trí?"

"Mười mấy năm trước, chỉ sợ ngay cả đại thành thị đều rất khó có máy bay trực thăng cung cấp cảnh sát điều động a?" Ta mỉm cười đáp lại.

"Đúng vậy a! Mấy năm này xác thực phát triển được quá nhanh, thật nhưng nói là ngày New Moon đi!" Mạnh Hường xinh xắn hướng ta cười một tiếng, "Quên, không nói những này, vẫn là tranh thủ thời gian rửa rau nấu cơm đi, ta đều nhanh đói bất tỉnh!"

Tại ta ra ngoài gánh nước thời điểm, Mạnh Hường đã về phía sau bên cạnh vườn rau hái hai thanh Rau xanh, ta giúp nàng cùng nhau rửa rấy sạch sẽ, Hậu Sinh hòa nấu cơm.

Đó còn là củi đốt Hỏa Thổ bếp lò, chúng ta phí nửa Thiên Kính, mới xem như mọc lên hỏa.

May mắn lần trước lúc đến đội, Mạnh Hường nhìn qua Trương Đại Gia dùng nồi sắt chưng gạo com tình hình, cho nên nàng cũng thử nhường mét, ta tại dưới lò thêm hỏa chưng com, nàng bắt đầu thái thịt cắt thịt.

Thật vất vả một bữa làm com tốt, ta cùng với nàng đều không chịu được "Ha-Ha" cười không ngừng.

Vài món thức ăn xào đến vẫn được, nhưng là com lại kết một tảng tóc oan uống ba, cả nồi com đều bị nhiễm lên một cỗ mùi khét lẹt.

Ta nhớ tới đầu kia Hắc Cầu, trước tiên thịnh nửa bát com, ngược lại chút đồ ăn canh ở bên trong, lại để lên vài miếng thịt khô.

Về sau mang sang đi, phóng tới phía trước dưới mái hiên.

"Người vẫn rất cẩn thận đi!" Mạnh Hường cười ta.

"Chó lớn nhất thông suốt nhân tính, ta đối với nó tốt đi một chút, nói không chừng nó liền không cắn ta!" Ta trả lời.

Mạnh Hường liền không có nói thêm nữa.

Lúc đầu com hấp hơi không nhiều, một tảng miếng cháy lãnh phí gần một nửa, lại cho chó mang sang đi nửa bát, còn lại ta giống như Mạnh Hường đều chỉ ăn lững dạ.

Về sau Mạnh Hường đốt một nồi nước nóng, lấy trước chậu gỗ tiến vào số 1 gian phòng đi tắm rửa.

Ta thì đi vào số 3 phòng tra xét một chút.

Trong phòng bài trí giống như số 1 phòng một dạng, cũng là giản đơn giản duy nhất mở đầu mang màn giá gỗ nhỏ giường, thêm một tấm chế tác đơn giản tứ phương ghế gỗ nhỏ.

Tường ngoài bên trên đồng dạng mở cửa sổ, nhưng trên cửa sổ pha lê hoàn hảo, với lại từ giữa bên cạnh then cài cửa.

Ta phát hiện vị này Trương Đại Gia cũng thích sạch sẽ, tuy nhiên đồng thời không thường xuyên có khách nhân đến lại, nhưng trong phòng lại nhận Thập Đắc chinh chinh tề tề.

Liền ngay cả cửa sổ pha lê, đều xóa sạch lau đến trong suốt.

Về sau ta lại cả gan đi số 2 phòng—— đó là là Bao La giống như cây mạn làm quái mộng, Viên Vọng giống như sở Phi Phi ra án mạng gian kia phòng.

Trong phòng bài trí đồng dạng giống như số 1 phòng, số 3 phòng không sai biệt nhiều, chỉ tuy nhiên cửa sổ đối Chính Tây phương.

Mặt khác này cái giường gỗ giống như hơi có khác nhau.

Số 1 phòng giống như số 3 phòng giường gỗ cũng là bốn tứ phương nhất phương cái giá gỗ nhỏ, không có hần phụ kiện cùng trang trí.

Mà số 2 phòng cái giường này, lại có vẻ khí phái rất nhiều, đầu giường không chỉ có thêm một khối san bằng dựa vào tấm, dựa vào Bản Thượng thậm chí có một khối tinh mỹ Phù Điều.

Ta muốn tập hợp gần một chút đi xem khối kia Phù Điều, không muốn điện thoại di động lại phát ra "Chi chi C-K-Í-T...T...T" tiếng vang.

Này âm thanh khàn giọng mà khó nghe, cũng không phải là ta thiết trí tín nhắn thanh âm nhắc nhở.

Ta đứng thẳng thân thể, muốn móc ra điện thoại di động xem xét.

Loại kia khó nghe "Chi chi" tiếng vang, lại nơi này lúc biến mất vô ảnh.

Bất quá ta vẫn là cảm ra điện thoại di động nhìn một chút, đồng thời không có phát hiện có bất kỳ khác thường gì.

Cho nên ta một lần nữa cầm điện thoại di động cất vào túi áo trên, lần nữa xoay người xích lại gần đầu giường.

Loại kia "Chi chi C-K-Í-T...T...T" âm thanh vang lên lần nữa.

Ta thẳng lưng, âm thanh biến mất. Khẽ cong eo, âm thanh lập tức vang lên.

Ta cảm giác có chút kỳ quái, dứt khoát rời xa đầu giường, lại xoay người thử một chút.

Không có có âm thanh, điện thoại di động an an tĩnh tĩnh tại ta trong túi quần.

Ta trở lại trước giường, lần này ta không còn xoay người xích lại gần đầu giường, mà chính là trực tiếp hướng về trên mép giường ngồi xuống.

"Chi chi" âm thanh lập tức vang lên.

Đứng người lên, này âm thanh lần nữa biến mất.

Ta thẳng thân lấy ra điện thoại di động, trực tiếp phóng tới trên giường.

Điện thoại di động xem đứng lên đồng thời không có bất kỳ cái gì động tĩnh, màn hình cũng không có tỏa sáng, nhưng là loại kia "Chi chi C-K-Í-T...T...T" tiếng vang, lại liên tục liên tục từ trong điện thoại di động bên cạnh truyền tới.

Với lại lần này, so chứa ở ta túi áo bên trong thời điểm, âm thanh còn muốn vang dội chút.

Ta cầm lấy điện thoại di động rời xa giường chiếu, âm thanh cũng biến mất theo.

Trong nội tâm của ta tuôn ra quái dị cảm giác, chợt ngừng đầu một cái, không chịu được "A" một tiếng.

Ta nhìn thấy trong suốt cửa sổ pha lê bên trên, giống như dính sát một khuôn mặt người.

Chỉ là tại ta ngẩng đầu lên trong nháy mắt, tầm kia mặt người đột nhiên lui lại.

Ta lập tức xích lại gần cửa sổ xem, bên ngoài một mảnh đen kịt, đương nhiên nhìn không thấy bất luận cái gì bóng người.

Trong nội tâm của ta run rẩy, lại cứng đầu mở số 2 cửa phòng ra ngoài. Lại mở ra phòng ốc Cửa sau, vọt tới phòng ốc phía sau cẩn thận xem xét.

Sáng ngời quang tuyến từ số 2 phòng cửa sổ bắn ra trên mặt đất, ít nhất tại ta trong tầm mắt, không nhìn thấy bất luận cái gì bóng người.

Ta hướng về nơi xa đen sì son lâm ngắm nhìn liếc một chút, vô luận như thế nào không dám đến gần son lâm đi thăm dò xem.

Ta thậm chí không dám quay người vào nhà, mà chính là một vừa tra xét lấy chung quanh động tĩnh, một bên chậm rãi lui hướng về Cửa sau.

Trong nội tâm của ta lúc đầu đã mười phần khẩn trương, hết lần này tới lần khác liền ở thời điểm này, ta nghe thấy "A" rít lên một tiếng.

Đó là Mạnh Hưởng gọi tiếng.

Ta lập tức vong chính mình hoảng sợ, quay người xông vào phòng ốc Cửa sau.

Chỉ liếc một chút, ta cũng thiếu chút kêu thành tiếng.

Nhà chính bên trong quang tuyến sáng ngời, ta nhìn thấy Mạnh Hưởng bụng chấu gỗ đứng tại số 1 cửa phòng.

Mà tại nàng bên hông, này hai phiến cửa trước tả hữu rộng mở, một đầu cự đại Hắc Cầu, liền đứng tại Mạnh Hưởng trước mặt, nhìn chăm chăm trừng mắt Mạnh Hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Dao Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: tạp âm

Ta nhớ được Thanh Thanh Sở Sở, tại ta bụng nửa bát cơm ra ngoài thả ở dưới mái hiên về sau, quay đầu trở lại đã đem cửa trước đóng kỹ, đồng thời đến cửa then cài.

Mạnh Hưởng tại vào nhà tắm rửa trước đó, còn cố ý kiểm tra một chút.

Nhưng bây giờ, này hai phiến cửa phòng cũng làm cản mở rộng ra.

Xem Mạnh Hưởng bụng chấu gỗ bộ dáng, đã có biết nàng là vừa vận tắm rửa xong đi ra, trong chấu bên cạnh nước còn không có rửa qua.

Vậy cái này hai Phiến Môn là ai mở?

Vừa mới ta nhìn thấy tầm kia mặt người, cũng không phải là mắt của ta hoa nhìn lầm?

Ta khắp cả người phát lạnh, lúc này lại chỉ có thể cố gắng trấn định, đôi con chó kia rống một tiếng.

Con chó kia lúc đầu hai mắt trừng mắt Mạnh Hưởng, giống như tùy thời chuẩn bị dốc sức cắn lên đi.

Nhưng bị ta hống một tiếng, con chó kia quay đầu hướng về ta một nhìn, bỗng nhiên cụp đuôi, từ mở rộng ra cửa trước nhảy lên ra ngoài.

Ta vội vàng chạy trước, trước đem cửa trước đóng kỹ, lại Tướng Môn then cài một mực cài then.

Về sau ta đưa tay tiếp nhận hoảng sợ ngốc Mạnh Hưởng trong tay chấu gỗ, một bên liền thanh an ủi: "Đừng sợ đừng sợ, không có chuyện!"

"Là người đem cửa mở ra? Người làm gì muốn đem cửa trước Cửa sau đều mở ra à?" Nàng vẻ mặt cầu xin trách cứ ta, nước mắt đều nhanh muốn đến rơi xuống.

Ta không dám nói cho nàng cửa trước không phải ta mở ra, ta sợ lúc đó gây nên nằng cặng Đại Hoàng Sợ.

Cho nên ta khúm núm hai tiếng, vội vàng bụng chậu gỗ ra ngoài Cửa sau, trước đem trong chậu nước rửa qua, về sau vào cửa, cầm Cửa sau then cài cửa chen vào.

"Ngươi không cần giặt?" Mạnh Hưởng hỏi ta, một bên chùi chùi thấm ướt ánh mắt.

"Ta chờ một lúc lại tẩy!" Ta trả lời, đẩy ra khép số 2 cửa phòng, "Trong phòng này có chút cổ quái."

"Cái gì cổ quái?" Mạnh Hưởng đã thành chim sợ cành cong, "Cổ quái" hai chữ, lại làm nàng hơi hơi phát run một chút.

"Chớ khản trương, chỉ là có chút không khỏi diệu tạp âm!" Ta an ủi nàng, cất bước đi vào trong phòng.

Mạnh Hưởng cùng theo vào. Ta móc ra ta điện thoại di động, duỗi dài cánh tay hư đặt ở trên giường phượng.

Điện thoại di động lập tức lại vang lên "Chi chi C-K-Í-T...T" loại kia tạp âm.

Ta co rút lại tay, tạp âm liền biến mất theo.

Mạnh Hưởng mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ, hỏi ta: "Chuyện gì xảy ra?"

"Ta cũng không biết a! Ngươi bên kia trên giường, có thể hay không làm điện thoại di động sinh ra loại này quái âm thanh?" Ta hỏi.

"Hẳn là sẽ không a? Ít nhất ta điện thoại di động, bây giờ đang ở trên giường vút lấy."

"Cái kia thanh ngươi điện thoại di động cầm tới bên này thử một chút!" Ta nói.

Mạnh Hưởng lập tức quay người đi ra ngoài.

Rất mau trở lại đến, trên tay cầm lấy nàng bản thân điện thoại di động, cũng duỗi dài cánh tay hư đặt ở trên giường phượng.

Nàng trong điện thoại di động, đồng dạng vang lên "Chi chi" tạp âm.

"Tốt kỳ quái, chuyện gì xảy ra?" Nàng mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn ta.

Có lẽ là từ tiến vào đại sơn gặp được cái kia quý đệ Lão Thái Bà bắt đầu, có quá nhiều khó mà giải thích vấn đề, nàng kinh ngạc bên trong, mang theo chút kinh hoàng chi ý.

Trên thực tế ta cũng kinh hoàng, nhưng ta thân là nam tử hán, chỉ có thể cầm kinh hoàng giấu tại tâm lý.

Ta cố gắng trấn định suy nghĩ một chút, hỏi nàng: "Ngươi có hay không mang cái gì tra án công cụ? Tỉ như... Tiểu hình thu nhận sử dụng chủ yếu loại hình?"

"Đương nhiên là có mang! Chi là... Muốn thu ghi chép chủ yếu làm gì?"

"Đem cái này tạp âm quay xuống, trở lại cẩn thận phân tích một chút, nhìn xem có cái gì kỳ quái không có."

Mạnh Hưởng có chút xem thường, tuy nhiên nàng không có tranh luận, mà chính là lần nữa đi ra ngoài, rất nhanh cầm một cái bốn tứ phương phượng so điện thoại di động còn nhỏ thu nhận sử dụng chủ yếu tới.

Ngoài ra còn có một dạng, nàng nói là một cái tiểu hình bức xạ Tham Trắc Nghi.

Nàng trước đem bức xạ Tham Trắc Nghi phóng tới trên giường, cẩn thận loay hoay nửa ngày, cuối cùng rung một cái đầu.

"Dò xét không đến bất luận cái gì bức xạ, cái này tạp âm ít nhất đối với thân thể vô hại."

Lời này cũng làm cho ta thư thái một hồi.

Bởi vì ta đến nơi này tới một cái chủ yếu con mắt, chính là muốn tại căn phòng này bên trong nghỉ trọ một đêm, nếu như có đối với nhân thể có hại bức xạ loại hình, vậy ta muốn làm tính toán khác.

Cho nên ta không ra cầm điện thoại di động móc ra,

Trực tiếp đặt ở trên giường.

Điện thoại di động lập tức phát ra "Chi chi chi chi" có chút vang dội âm thanh.

Mạnh Hường mở ra tiểu hình thu nhận sử dụng chủ yếu, kẻ sát tại ta điện thoại di động trước mặt, ghi chép có 5 sáu phút thời gian, lúc này mới cảm thu nhận sử dụng cơ quan roi.

"Hắn là có thể!" Nàng một tay cảm thu nhận sử dụng chủ yếu, một tay cầm Tham Trắc Nghi, quay người muốn ra cửa, lại hỏi ta, "Ta ngủ số 1 phòng, người ngủ phòng nào?"

"Ta nghĩ..." Ta hơi làm suy nghĩ, cuối cùng vẫn đau nhức dưới quyết tâm, "Ngay tại căn phòng này ngủ đi!"

"A?" Nàng sợ đến lập tức trừng to mắt, "Người liên... Một điểm không sợ sao? Dù sao... Cái này kỳ quái tạp âm! Còn có, tại đây đi ra nhân mạng!"

"Một điểm không sợ là giả!" Ta ăn ngay nói thật, "Nhưng đầu tiên, người cũng nói cái này tạp âm đối với nhân thể vô hại; lần, nếu như hai chúng ta đều lại hướng phía trước gian phòng, phía sau không ai chiếu khán, tâm lý sẽ càng không nỡ..."

Phía sau lý do này để cho Mạnh Hường âu sầu trong lòng chỗ này địa điểm gặt đầu một cái, nhưng gặp ta nói đến chỗ này kém mặt trầm ngâm, Mạnh Hường nhin không được thúc hỏi một câu: "Còn có cái thứ ba lý do sao?"

Ta triển khai khuôn mặt cười một tiếng, trước tiên hỏi lại nàng một vấn đề: "Người có hay không tìm Viên Vọng những cái kia Lư Hữu điều tra qua?"

"Đương nhiên là có!" Mạnh Hường đối với ta nhanh như vậy dòi đi đề tài có chút không quá thích ứng, tuy nhiên nàng vẫn là làm trả lời, "Giống như Viên Vọng quan hệ tương đối tốt mấy cái Lư Hữu ta đều hỏi qua, không có phát hiện có cái gì đặc biệt mạnh mỗi trọng yếu!"

"Vậy người có hay không hỏi thăm qua một cái gọi Bao La?" Ta hỏi lại.

"Khẳng định có a! Người đại khái quên mình cùng La cũng nhận biết, cho nên ta cái thứ nhất hỏi cũng là hắn. Chỉ bất quá... Người tại Viên Vọng điện thoại bốn bên trên tên gọi là Tiểu Cao, với lại truyền tin ghi chép biểu hiện người chưa từng cùng hắn thông qua lời nói, muốn không phải vậy ta đầu tiên tra hỏi, khẳng định là người."

Lời này có phần làm ta thụ sủng nhược kinh, nhưng bây giờ không phải là tự mình say mê thời điểm.

"Ta giống như Viên Vọng nhận biết, nếu là bởi vì Bao La!" Ta nói, hỏi lại nàng một câu, "Bao La chẳng lẽ không có nói qua cho người, hắn cũng đi qua một đường lĩnh, với lại tại một đường lĩnh, gặp được một kiện được cho cũng kỳ quái sự tình?"

"Không có a!" Mạnh Hường hai mắt nhìn thấy ta, chậm rãi nói lời ra đến, "Cái này cũng kỳ quái sự tình, có phải hay không... Cũng là người nói món kia người biết mà ta không biết rất trọng yếu sự tình?"

"Vâng!" Ta khẳng định trả lời chắc chắn.

"Trách không được!" Mạnh Hường phảng phất như giặt mình Đại Ngộ một dạng, "Tại ta cùng La gặp mặt thời điểm, đã cảm thấy hắn có cái gì sự tình gặt ta. Về sau bị ta truy vấn gấp, Bao La nói cho ta biết nói, là chính hắn một điểm tư nhân sự tình, nói ra sẽ dẫn người chê cười, cho nên tìm ta đừng có lại truy vấn. Ta nhìn hắn lúc ấy tinh thần cũng không tốt, chỉ có thể đứng dậy cáo từ. Lúc đầu nghĩ đến hôm nào lại đi bái phỏng hắn, nhưng về sau ngay tại bệnh viện gặp được người."

"Vậy người có không có gặp qua một cái gọi Lý Ngọc Cương người?" Ta truy vấn.

"Lý Ngọc Cương? Ta nhớ được cái này cá nhân!" Mạnh Hường trả lời ngay, "Bởi vì hắn cái này tên, cho nên ta nhớ được rất rõ ràng. Bất quá ta chỉ là đánh qua điện thoại cho hắn, hắn tại trong điện thoại hữu khí vô lực, chính hắn cũng nói hắn bệnh, cho nên ta chỉ là tại trong điện thoại hỏi mấy vấn đề, không cùng hắn đã gặp mặt."

"Nguyên lai là dạng này!" Ta điểm gặt đầu một cái, hướng về kia cái giường gỗ nhất chỉ, "Bao La giống như Lý Ngọc Cương, đều tại cái giường này bên trên ngủ qua một đêm!"

"Ồ?" Mạnh Hường không có cảm thấy có cái gì kỳ quái, "Vậy thì thế nào?"

"Hai người bọn họ, đều làm qua giống như đúc một cái quái mộng, giống như đúc!"

Ta có ý tăng thêm ngữ khí nói ra "Giống như đúc" bốn chữ.

Mạnh Hường cuối cùng mở to hai mắt, Lão nửa thiên tài toát ra một câu: "Không thể nào? Làm sao có khả năng?"

"Ta cũng cảm thấy cũng không có khả năng, cho nên buổi tối hôm nay, ta muốn tại cái giường này bên trên ngủ một đêm!" Ta cũng chịu Định Địa trả lời.

Chương 12: Phù Điều

Ta không có nói cho Mạnh Hưởng đến là như thế nào quái mộng, chỉ là hứa hẹn sáng sớm ngày mai tỉnh lại, mặc kệ ta có hay không làm giống nhau quái mộng, đều sẽ cảm quái mộng nội dung báo cho nàng biết.

Mạnh Hưởng có thể là sợ quái mộng nội dung quá dọa người, cái này một ngày liên tiếp không khỏi sự tỉnh, vốn là làm nàng có phần có tâm hồng, cho nên nàng thể mà không có đuổi theo để cho ta hiện tại liền nói cho nàng.

Về sau Mạnh Hưởng tiến vào số 1 phòng nghỉ ngơi.

Nàng lúc đầu đốt đầy nồi nước sôi, chính nàng dùng nửa nồi, còn lại nửa nồi.

Nhưng trên núi hôm qua lạnh, có cái này nửa ngày trì hoãn, trong nồi nước đã không nóng.

Bất quá ta cũng không có kiên nhẫn nặng tân sinh hỏa, liền đem này nửa nồi nước mức đi ra, lại đổi một điểm nước lạnh đi vào.

Về sau quan cửa phòng bếp, bụng chấu gõ vào nhà, cũng cẩn thận trước đem Cửa sau đóng kỹ, lại kiểm tra một lần cửa trước then cửa, lúc này mới đi vào số 2 phòng.

Cái này mấy gian ngoài cửa phòng tuy nhiên không có Trang khóa khóa trừ, nhưng trong môn phái lại giả vờ có then cài cửa. Cho nên ta bên trên then cài cửa, về sau thoát rơi y phục.

Bởi vì điện thoại di động khẽ dựa gần giường chiếu liền có táo âm vang lên, ta cầm điện thoại di động đặt ở tấm kia ghế gỗ bên trên, bắt đầu dùng khăn mặt xoa Tẩy Thân thân thể.

Ta là đưa lưng về nhau giường chiếu, mặt hướng cửa sổ đứng đấy, đến mức ngẩng đầu ở giữa, ta lần nữa cảm giác cửa sổ ngoại nhân ảnh lác lác, giống như có người đang trộm nhìn ta tắm rửa một dạng.

Ta lập tức vọt tới cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn một cái.

Lần này ta hoảng hốt nhìn thấy, có một cái trắng xoá bóng người, giống như là cái xuyên váy nữ nhân, lay một cái, liền biến mất ở trong núi rừng.

Ta nghe thấy "Kéo kẹt" rung động, đó là ta trên dưới hàm răng đang run rẩy.

Ta cũng không phải là to gan lớn mật người, mặc dù ta là một cái kiên định Vô Thần Luận Giả, nhưng tình cảnh này, vẫn như cũ làm ta không kim lại được, toàn thân đều tại hơi hơi run rẩy.

Nhưng ta chỉ có thể không chỗ ở an ủi chính ta, không chỗ ở tìm tìm từng bước từng bước hợp lý giải thích.

Có lẽ phụ cận đây còn có hắc Sơn Dân ở lại, ta vừa mới xem gặp bóng người, bất quá là một cái nào đó Sơn Dân mà thôi. Chỉ tuy nhiên vùng này địa hình phức tạp, Mạnh Hưởng tới làm điều tra thời điểm, không có chú ý tới cái này hộ Sơn Dân mà thôi.

Giải thích như vậy cũng không thể làm ta nội tâm hàn ý giảm bớt, bất quá ta trên thân run rẩy cuối cùng đình chỉ.

Nhưng ta đã vô ý xoa Tẩy Thân thân thể, dứt khoát vịn khăn lông khô, nhanh chóng cầm trên thân lau khô.

Về sau ta xuyên áo phục, nhìn xem này nửa bồn nước bẩn, lại không có dũng khí lại mang sang đi rửa qua.

Cho nên ta thẳng thắn liền đem này Chậu nước phóng tới góc tường, lên giường muốn ngủ, lại nghĩ tới Mạnh Hưởng ngay tại sát vách, vạn nhất nàng bên kia xảy ra chuyện gì, lại hoặc là ta bên này xảy ra chuyện gì, ta then cài lấy cửa phòng đã không tiện ta ra ngoài, càng không tiện nàng tiến đến.

Cho nên ta cầm then cài cửa mở ra, thử một lần cửa phòng vẫn như cũ quan đến mức kín, ta lúc này mới lên giường nghỉ ngơi.

Nhưng lại tại ta chuẩn bị nằm vật xuống thời khắc, lần nữa thoáng nhìn đầu giường dựa vào Bàn Thượng khối kia Phù Điều.

Bởi vì trên giường trang bị màn, ta trước đem màn nhấc lên, lại cẩn thận xem xét khối kia Phù Điều.

Đó là một khối ước chừng dài một thước ngắn Phù Điều.

Kỳ quái là, khối này Phù Điều cũng không phải là ở cạnh Bàn Thượng trực tiếp điêu khắc, ngược lại rất như là khảm nạm đi vào.

Chỉ tuy nhiên khảm nạm rất chặt, ta dùng ngón tay móc một chút, căn bản một chút bất động.

Mà khối này Phù Điều, là cả người khoác lụa mỏng nữ nhân, nắm một người mặc áo ngủ Tiểu Hải Nhi.

Tiểu Hải Nhi còn buồn ngủ, giống như còn chưa tỉnh ngủ.

Nữ nhân dáng người uyển chuyển, mê người phạm tội. Lại vẫn cứ, nàng không có tóc, chỉ riêng Đầu Hói đỉnh, tựa như là Ni Cô một dạng.

Ly kỳ hơn là, nàng không có có mắt.

Liên giống như bên ngoài tôn này Quan Âm Tượng một dạng, cái này nữ nhân lông mày, cái mũi, miệng, lỗ tai đều có, vền vẹn thiếu một ánh mắt.

Với lại tại cái kia mọc ra mắt bộ vị, ngay cả một điểm lông cũng không có.

Chỉ tuy nhiên bên ngoài tôn này Quan Âm chế tác thô ráp, vừa nhìn cũng là không có gì điều khác công người chế.

Tôn này Phù Điều, lại dị thường tinh mỹ.

Trừ không có mắt, nữ nhân thân thể hần Các Bộ Vị, đều giống như Tiểu Hải Nhi một dạng, điều khác đến sinh động như thật.

Liên ngay cả nàng khoác trên người tầng kia sa mỏng, đều giống như đưa tay kéo một cái, liền có thể từ nàng trên thân lột rơi xuống.

Ta lúc đầu coi là, Bao La giống như Lý Tử Chi sở dĩ phải làm đồng dạng quái mộng, là bởi vì bên ngoài tôn này Quan Âm Tượng duyên cớ.

Giờ phút này chân tướng rõ ràng, hai người bọn họ trong mộng thấy, nhất định là trên phù điều cái này cái nữ nhân giống như Tiểu Hải Nhi.

Mà ta tới nay, lại sẽ như thế nào?

Ta hút khẩu khí, thêm can đảm một chút, trước tiên dịch tốt màn, lại duỗi dài cánh tay cảm đèn điện đóng lại.

Về sau ta đắp lên vẫn rất sạch sẽ mỏng chăn bông, tận lực hồi tâm ngưng thần, không đi nghĩ những có thể đó sợ sự tình.

Đại sơn bên trong ban đêm, yên tĩnh đến có một loại chết chìm cảm giác. Ngẫu nhiên truyền đến một hai tiếng dã thú tru lên, càng là lộ ra đến mức dị thường? } người.

Thế nhưng là không biết chuyện gì xảy ra, cứ việc ta lông dày đặc mảnh dẻ, đầy cồi lòng kinh sợ, lại tại bất tri bất giác ở giữa, ta liền vào đi vào nặng nề mộng đẹp.

Đen nhánh ban đêm.

Ta đứng tại một chiếc dưới đèn đường phương, bất tỉnh hoàng quang tuyến, không chỉ có không thể để cho ta cảm giác được tâm lý an ủi, ngược lại, ta nhìn thấy chung quanh bóng đêm lay động, toàn thân không chế không nổi có một chút hơi hơi run rẩy.

Ta hoàn toàn không nhớ rõ, ta là thế nào đi đến nơi này tới.

Tại ta dưới chân, là một đầu tồn hại đường sá. Đường sá hai bên, rất thưa thớt trồng chút sắp giết chết cây thấp.

Đường sá cũng hẹp, chỉ có thể cung cấp hai chiếc tiểu kiện xa song song thông hành. Nếu như tới một cỗ Xe Tải, liền thành sai không lái xe đường một chiều.

Trên thực tế đầu này đường sá hẳn là cũng là một đầu đường một chiều, bởi vì tại đường sá cuối cùng, đứng sừng sững lấy một tòa hai tầng Tiểu Lâu phòng.

Là loại kia hiện đại nông thôn phổ biến Nhà Lầu kiểu dáng.

Phân nửa bên trái có hai tầng, nửa bên phải chỉ có một tầng.

Với lại cao thấp hai bên mái nhà cũng là bình, thuận tiện nông thôn người ta phơi nắng Ngũ Cốc.

Nếu như thu nhỏ đến xem, giống như là bốn tứ phương phương ba khối xếp gỗ, xếp thành hai chồng chất một dạng.

Mà như loại này Nhà Lầu kiểu dáng, ở China xuất hiện thời đại đồng thời không cứu viễn.

Thế nhưng là xem Na Lâu bên ngoài trên tường khô cạn mà nhiều màu hắc tiền, lại giống như là đã tồn tại hàng trăm hàng ngàn năm một dạng.

Nhà Lầu đại môn mở tại chỉ có một tầng nửa bên phải, nhưng lại không phải hiện đại nông thôn rất khí phái tả hữu song khai kiểu đại môn, mà chính là như là thành thị cao tầng dân cư sử dụng đơn Phiến Môn.

Một cái nữ nhân, nắm một cái Tiểu Hải Nhi, đưa lưng về phía đường sá, đứng tại này kích động trước cửa phòng.

Trên khung cửa phượng chứa một ngọn đèn nhỏ phao , đồng dạng tối tăm quang tuyến, chiếu xuống nữ nhân giống như Tiểu Hải Nhi trên thân.

Tiểu Hải Nhi nhiều lắm là chỉ có năm sáu tuổi bộ dáng, ăn mặc một thân tơ lụa áo ngủ, mềm mại tóc đen, thuận theo thiếp phục tại hắc Viên Viên cái ốt bên trên.

Này trên đầu nữ nhân lại trụi lủi, ngay cả một sợi tóc cũng không có.

Sở dĩ có thể liếc một chút phán định nàng là nữ nhân, là bởi vì nàng trên thân chỉ hát lên một mảnh Thiên Dực lụa trắng, mơ hồ để lộ ra nàng lồ lộ tinh tế uyển chuyển tư thái.

Ta cứ như vậy ngơ ngác nhìn cái này một lớn một nhỏ hai cái bóng lưng.

Đương nhiên chủ yếu là nhìn xem này cái nữ nhân.

Ta là nam nhân, này nữ nhân sa mỏng thấp thoáng dưới thẳng tắp hai chân, cùng nở nang bờ mông, lộ ra này chỉ riêng Đầu Hói đỉnh, thế mà hình thành một loại dị dạng gọi cảm.

Cái kia vốn nên làm ta nhiệt huyết sôi trào, nhưng không biết vì sao, tại ta tiềm ý tứ bên trong, hết lần này tới lần khác đối với cái này uyển chuyển bóng lưng hết sức e ngại.

Thật giống như trong mắt ta thấy cũng không phải là gọi cảm vu vật, mà chính là Hồng Thủy Mãnh Thú một cái dạng.

Thế nhưng là ta lại chuyển không ra ta nhãn quang, chỉ có thể tro mắt nhìn xem này nữ nhân vươn tay ra, đẩy ra Tiểu Lâu đại môn.

Nếu là đơn Phiến Môn, công tò vò đương nhiên sẽ không rất rộng rãi.

Thế nhưng là này nữ nhân lại không để cho Tiểu Hải Nhi cùng với nàng trước sau dịch ra, mà chính là vẫn như cũ nắm Tiểu Hải Nhi tay, hai người sóng vai, chen vào công tò vò.

Mà ta, nhìn xem hai người này kỳ quái vào cửa phượng thức, càng là khổng chế không nổi, đục trên thân dưới run rẩy liên tục.

Này nữ nhân ở giống như Tiểu Hải Nhi cùng nhau sau khi vào cửa, xoay người lại đưa tay đóng cửa.

Lấy nàng như thế uyển chuyển đáng người, ta cho là nàng dung mạo cũng sẽ đẹp như tiên nữ!

Mà ở quay về khuôn mặt ở giữa, tối tăm ánh đèn bắn ra tại trên mặt nàng, ta lại bị dọa đến mờ mịt ra, gọi không ra âm thanh.

Cái này cái nữ nhân, không có mắt!

Lông mày, cái mũi, miệng, lỗ tai, tất cả đều có, chỉ là thiếu một ánh mắt.

Càng nàng không có tóc, chỉ riêng Đầu Hói đỉnh, càng thêm nổi bật ra nàng hai đầu đen nhánh Trường Mi phía dưới, ngay cả cái hốc mắt đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Mê Tung

Nếu như làm một chút điều tra, hỏi cái gì đồ vật bất thành linh xuất hiện tại trước mặt ngươi, sẽ làm ngươi cảm giác không rét mà run?

Chỉ sợ nhiều nhất đáp án, trừ lơ lửng không có định quỹ hồn, nhất định là vô cùng quái dị mà xấu xí dị hình sinh vật.

Ta đáp án nguyên bản cũng là như thế ——

Thẳng đến ta tận mắt nhìn thấy cái này cái nữ nhân!

Ta là đang nằm mơ, nhưng ta không biết ta là đang nằm mơ, ta cho là ta là tận mắt nhìn thấy cái này cái nữ nhân.

Nàng không có mắt!

Cái kia mọc ra mắt địa phương, hoàn toàn là bình.

Nếu như nói xem gặp quỷ hồn sẽ làm người khắp cả người phát lạnh, nhìn thấy dị hình sẽ làm người toàn thân run rẩy, như vậy ta hiện tại, căn bản bị dọa đến thân thể cứng ngắt, không có cảm giác.

Thật giống như chính ta, biến thành ven đường chết héo cây thấp một dạng, ngay cả nhát động, cũng động đây không.

Thế nhưng là ta cũng không phải là thật động đây không, ít nhất ta hàm răng đang đánh chiến, ta thân thể tại kịch liệt run rẩy.

Thẳng đến này nữ nhân đóng cửa phòng, ta rõ ràng sợ muốn chết, thế nhưng là ta lại không kim lại được, hướng đi toà kia nhị tầng Tiểu Lâu phòng.

Đi thẳng đến Nhà Lâu cửa ra vào, ta nhìn này kích động đơn kích động cửa gỗ.

Rất già cổ cửa gỗ, trên cửa ngay cả nắm tay đều không có, cũng không nhìn thấy có lỗ khóa.

Nhưng lại có hơi hơi nhô lên một khối, tựa như là cung cấp người đi ra thời điểm đóng cửa bắt tay.

Ta vươn tay, muốn muốn đẩy ra cửa gỗ ——

Không! Chuẩn xác điểm nói, không phải ta muốn, ta có một loại mãnh liệt ý thức, chỉ cần ta đẩy ra cái này kích động cửa gỗ đi vào, ta liền rút cuộc ra không được.

Cho nên ta không muốn đẩy cửa.

Thế nhưng là không biết vì sao, rõ ràng không nghĩ, tay ta lại nhấc đứng lên, ấn tại này nhô lên một khối nhỏ phía trên.

Ta giãy dụa lấy, muốn rút tay về, lại co lại không trở lại.

Ta liều mạng muốn là lên, thế nhưng là miệng ta mở ra, lại không phát ra được bất luận cái gì âm thanh.

Ta thật là sợ!

Thật tốt sợ!

Thế nhưng là ta không động đây.

Tay ta luôn luôn đặt tại cửa gỗ bên trên, phảng phất có một loại vô hình lực lượng, dụ hoặc lấy, thậm chí là ép buộc ta đẩy ra này kích động cửa gỗ.

Ta giống như này cổ bắt sò không tới lực lượng chống lại lấy, dốc hết toàn lực!

Ta không biết ta đến chống lại bao lâu, ta cảm giác mình dần dần tình trạng kiệt sức.

Mà theo tình trạng kiệt sức, trong nội tâm của ta cảm giác sợ hãi cũng càng thêm mãnh liệt, mãnh liệt đến giống như từ thân thể đến tâm toàn bộ đều muốn bị cái gì đồ vật thôn phệ một dạng.

May mắn, tại ta còn không có hoàn toàn từ bỏ chống lại trước đó, có một trận nóng bỏng đau đớn, khiến cho ta lập tức xoay người ngồi dậy.

Ta là tại trên giường ngồi, ở bên cạnh ta, Mạnh Hương mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Ta nhìn thấy nàng một tay giơ lên cao cao, giống như đang chuẩn bị hung hăng hung hăng kích động ta bàn tay.

Trên thực tế nàng khẳng định đã kích động ta không biết có mấy cái bàn tay thô, bởi vì ta có thể rõ ràng cảm giác được, da mặt sưng, nóng bỏng đau nhức.

"Phát sinh... Chuyện gì?" Ta mờ mịt hỏi một chút.

"Người còn hỏi ta, người biết người vừa rồi có bao nhiêu dọa người sao?" Mạnh Hương trả lời, bỗng nhiên lấy tay che kín khuôn mặt, nàng thế mà trước tiên ô nghẹn ngào cô hống khóc đứng lên.

Ta đưa tay kiểm tra khuôn mặt, trên mặt ướt sũng, trên thân cũng ướt sũng.

Chỉ tuy nhiên trên mặt là nước mắt, trên thân là mồ hôi lạnh.

Ta dùng trên thân mỏng chăn bông, trực tiếp cảm trên mặt lau một chút.

Mạnh Hưởng một chút phát tiết, liền bình tĩnh trở lại, lấy tay xóa sạch vữa lau mặt, hút hút cái mũi.

"Người cũng làm cái kia quái mộng?" Nàng hỏi.

"Vâng!" Ta máy móc gật đầu.

"Thật... Có đáng sợ như vậy? Người vừa rồi bộ dáng, nhất định..."

Nàng im ngay không nói đi xuống. Ta hồi tưởng trong mộng tình hình, vẫn như cũ cảm giác hơi hơi run rẩy.

Sau đó ta chợt nhớ tới, khối kia Phù Điều.

Cho nên ta lập tức né người, đồng thời vén lên màn, muốn chỉ cho Mạnh Hưởng quan sát.

Mà ở trong nháy mắt, ta phát hiện khối kia Phù Điều, đã không phải là tối hôm qua khối kia Phù Điều.

Tuy nhiên đồng dạng là cả người khoác lụa mỏng nữ nhân, nắm một cái năm sáu tuổi Tiểu Nam Hải Nhi,

Nhưng cái này nữ nhân không chỉ có tóc, càng có mắt hơn.

Tóc sóng vai, ánh mắt xinh đẹp tuyệt trần.

Chẳng lẽ là ta tối hôm qua hoa mắt nhìn lầm?

"Làm sao rồi?" Mạnh Hưởng hỏi ta.

"Khối này Phù Điều, ta tối hôm qua rõ ràng nhìn thấy, là không có mắt, liền giống như bên ngoài tôn này Quan Âm Tượng là một dạng." Ta trả lời.

Mạnh Hưởng động nhất động bờ môi, lại không nói gì. Ta đoán chừng nàng là muốn nói ta có phải hay không còn không có từ trong mộng tỉnh táo lại.

Với lại nàng trước đó đã từng tới đây làm qua hiện trường điều tra, như thế tinh mỷ, đồng thời cùng cái này gia đình trên núi cũng không Hợp Phách một khối Phù Điều, không có khả năng không làm cho nàng chú ý.

Nói một cách khác, nàng đã từng thấy qua, nhất định là có mắt.

Cho nên ta chỉ có thể ở tâm lý suy nghĩ, muốn hay không đem khối này Phù Điều móc hạ xuống mang đi.

Cuối cùng ta cảm thấy không cần thiết.

Bởi vì nếu như tối hôm qua là mắt của ta hoa, như vậy móc rơi khối này Phù Điều, bắt quá là phá hư người ta đồ dùng trong nhà mà thôi.

Mà nếu như tối hôm qua ta không có hoa mắt, vậy thì là có người thừa dịp ta tại mộng Trung Tô tỉnh không thời điểm, hoán đổi không có mắt khối kia Phù Điều.

Nói một cách khác, không có mắt khối kia Phù Điều xác thực có vấn đề. Mà còn lại khối này Phù Điều, ta hiện tại móc hạ xuống mang đi, đã không có đảm nhiệm vì sao ý nghĩa.

Mà ta tối hôm qua từng nhiều lần kiểm tra, cửa sổ đều quan được thật tốt, căn bản không có khả năng có người đi vào tới. Cho nên lớn nhất khả năng, vẫn là ta tối hôm qua hoa mắt nhìn lầm.

"Người rời giường thời điểm, trước Cửa sau cũng là đóng kỹ a?" Ta trước tiên xác định một chút.

"Đúng vậy a làm sao rồi?" Mạnh Hưởng hỏi lại.

Ta rung một cái đầu, rời giường mặc quần áo.

Ta luôn luôn có ngủ trường thói quen, tuy nhiên hôm qua Văn Sinh sợ có chuyện phát sinh, ta không chỉ có ăn mặc nội thất, còn mặc một bộ sau lưng.

Nhưng cứ như vậy, Mạnh Hưởng vẫn còn có chút không có ý tứ, trước tiên đứng người lên tránh ra ngoài.

Ta mặc y phục ra ngoài, phát hiện cửa trước vẫn như cũ then cài lấy. Mạnh Hưởng lại gian kia số 1 phòng, thì mở rộng ra cửa phòng.

Ta đi đến số 1 trước cửa phòng nhìn liếc một chút, Mạnh Hưởng cũng không có trong phòng.

Ta lại từ khép đi cửa sau ra ngoài, cũng không thấy Mạnh Hưởng thân ảnh.

Đoán chừng sáng sớm, nàng là bên trên WC đi.

Ta cũng đi WC đi tiểu một chút.

Nhớ tới tối hôm qua nước tắm còn trong phòng, ta vào nhà Đoan Mộc bồn, vẫn từ Cửa sau ra ngoài rửa qua, chợt ý thức được, ta điện thoại di động không có tại trên thân.

Bởi vì điện thoại di động khế dựa gần này cái giường gỗ liền sẽ "Chi chi" tiếng nổ, cho nên tối hôm qua sắp sửa thời điểm, ta cầm điện thoại di động đặt ở đưa tay có thể đủ đến ghế gỗ nhỏ bên trên.

Nhưng ta vừa mới rời giường mặc quần áo thời điểm, không có chú ý tới ghế gỗ nhỏ bên trên có điện thoại di động, muốn không phải vậy ta khẳng định sẽ thuận tay cầm điện thoại di động thu vào trong túi quần.

Cho nên ta lập tức vào nhà, lại đi vào số 2 trong phòng.

Rõ ràng liếc một chút liền có thể thấy rõ ghế gỗ nhỏ bên trên cái gì đều không có, ta vẫn nhìn không được cầm tiểu Mộc các loại cầm đứng lên trên dưới lật qua.

Về sau ta buông xuống ghế gỗ, lại bò lên giường tìm.

Tung ra chăn mền, xóc lên gối đầu, thủy chung không nhìn thấy điện thoại di động tăm hơi.

Vừa vặn Mạnh Hưởng đi tới, hỏi ta: "Người đang tìm cái gì?"

"Điện thoại di động, ta điện thoại di động không thấy!" Ta trả lời, vẫn trên giường tìm kiếm.

Mạnh Hưởng lập tức móc ra nàg bản thân điện thoại di động, bấm ta số điện thoại di động.

"Người đừng nhúc nhích, ta giống như nghe thấy âm thanh!" Nàng nói.

Ta cũng an tĩnh lại cẩn thận nghe xong.

Xác thực có âm thanh ần ần truyền ra, giống như là ta chuông điện thoại di động.

Ta không lo được suy nghĩ điện thoại di động vì sao lại chạy đến bên ngoài đi, vội vàng xuống giường, đi theo Mạnh Hưởng cùng một chỗ, lần theo âm thanh đi vào nhà chính.

Đứng tại nhà chính bên trong, này tiếng chuông nghe đứng lên càng thêm rõ rệt.

Nhưng mà theo tiếng nhìn một cái, ta vẫn không khỏi đến toàn thân kéo căng, thật giống như lần nữa lâm vào trong cơn ác mộng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Cũ chiếu

Chuông điện thoại di động là từ Trương Đại Gia lại này ở giữa trong phòng truyền ra.

Nhưng giờ phút này, Trương Đại Gia cửa phòng theo Cự Quan nhắm.

Đồng thời trên cửa chụp lấy khóa khẩu trừ, khóa khẩu trừ bên trong, hư treo một cái khóa sắt.

"Không phải là người tại nói đùa ta à?" Tốt một hồi, ta mới cười khổ hỏi Mạnh Hưởng.

"Ta có nhầm chán như vậy sao?" Mạnh Hưởng sắc mặt trắng bệch, xem ra so ta càng khả trương. "Trước kia tỉnh ngủ, ta chỉ nghe thấy người bên này trong phòng cũng vang dội tiếng thờ dục, dọa đến ta tranh thủ thời gian mặc y phục tới. Nhìn thấy người trên giường mở to mắt, té đầu, nghiêng rằng nghiêng lợi, đầy mắt rơi lệ. Ta bảo người vài tiếng, người cũng không đáp ứng, gấp đến độ ta không có cách, đành phải hung hăng đánh người mấy cái cái tát."

Nàng ý tứ nàng căn bản không có thời gian, cũng không có tâm tư nói đùa ta .

Cho nên ta không thể làm gì khác hơn là kiên trì, đi đến Trương Đại Gia cửa phòng.

Nhưng chuông điện thoại di động tiếng nổ quá lâu, đã tự nhiên đình chỉ.

Ta ra hiệu Mạnh Hưởng lần nữa gọi, chợt vang lên tiếng chuông, thiên chân vạn xác là từ Trương Đại Gia trong phòng bên cạnh truyền tới.

Ta định Định Tâm, phình lên sức lực, tay giờ lên, muốn đem hư treo khóa sắt từ khóa khẩu trừ bên trong lấy xuống.

Mạnh Hưởng thế mà đưa tay một cái, kéo lấy ta cánh tay.

"Đừng!" Nàng nói, trên mặt mang theo rõ ràng ý sợ hãi.

"Ta cũng không thể ngay cả điện thoại di động cũng đừng a?" Ta cố gắng trấn định hướng nàng cười cười.

Sau đó ta cắn răng một cái, xoay dưới khóa sắt, kéo ra khóa khẩu trừ, lại đẩy cửa phòng ra.

Ta đầu tiên nhìn thấy hai điểm u u ám ánh sáng, cũng hung ác nhìn chăm chú lên ta.

Ta không kịp lại được lui lại một bước, cái này mới nhìn rõ, đầu kia Hắc Cầu chính đối cửa phòng đứng trong phòng.

Mà này hai điểm u quang, chính là ánh mắt nó.

Ta nghe thấy trong miệng nó ô ô khê khê, sợ nó đốc sức cắn lên, không thể không lần nữa lui lại.

Mạnh Hưởng cũng nhìn thấy Hắc Cầu, một tay tóm chặt lấy ta cánh tay, một bên run giọng hỏi ta: "Nó nó nó... Là thể nào đi vào?"

Ta cái nào có thể biết!

Đừng nói Hắc Cầu không có khả năng học được móc chụp khẩu trừ treo khóa sắt, coi như nó sẽ, nó cũng không có khả năng tại sau khi vào nhà, lại từ bên ngoài Biên Tường chính mình khóa trong phòng.

Chó này thật rất lớn, khoảng chừng cao hơn nửa người, nếu tại bình thường, ta nhất định tránh duy sợ không kịp.

Có thể ta điện thoại di động còn trong phòng, ta chỉ có thể đến gặp cả lưng, ý đồ cầm Hắc Cầu từ trong cửa hống đi ra.

Nhưng không chờ ta phát ra âm thanh, con chó kia "Ồ" vừa gọi, bất thành linh từ trong cửa nhảy lên ra, trực tiếp từ nửa mở Cửa sau nhảy lên ra ngoài bên cạnh.

Ta buông lỏng một hơi, lần nữa tới gần Trương Đại Gia lại gian kia cửa phòng.

Ta nhìn thấy trong phòng nếu cũng có cửa sổ, chỉ tuy nhiên cửa sổ vừa vặn đối phía sau nhà bếp, cho nên trong phòng đen sì.

Ta cả gan đi vào trong nhà, mượn cửa ra vào đầu bắn vào quang tuyến, tìm tới điện đèn chột mờ tuyến, trước đem đèn điện kéo sáng, lúc này mới cẩn thận xem xét trong phòng bài trí.

Đồng dạng có một tấm giá gỗ nhỏ giường, chỉ là ở giường đuôi cỡ nào một tấm bề rộng chừng một mét kiểu cũ mặc quần áo tù.

Bởi vì là đi ngược chiều cửa tù, cho nên cửa tù bên trên lúc đầu cái kia có hai khối pha lê kính, nhưng bây giờ một bên pha lê kính hoàn toàn không thấy, đổi một tấm mỏng tấm ván gỗ, ấn tại cái kia Trang pha lê kính vị trí.

Còn lại khối kia pha lê kính, cũng có mấy đạo vết rạn.

Lại nhìn này phiên cửa sổ, cũng chỉ thừa nửa bên cửa sổ trang bị pha lê. Mặt khác nửa bên, đồng dạng thay đổi mỏng tấm ván gỗ.

Ta lấy tay lay một cái cửa sổ, cửa sổ quan rất chặt, dưới Phương Đồng dạng bị then cài cửa cấm quá chặt chẽ địa.

Nói một cách khác, đầu kia Hắc Cầu, cũng không phải là từ nơi này phiên cửa sổ tiến đến.

Không nhìn thấy ta điện thoại di động bóng dáng, ta không thể làm gì khác hơn là để cho Mạnh Hưởng lần nữa gọi ta số điện thoại di động.

Sau đó ta phát hiện, tiếng chuông lại là từ tủ quần áo bên trong truyền tới.

Ta hướng về Mạnh Hưởng nhìn một cái, phát hiện Mạnh Hưởng mím chặt môi, da mặt lộ ra càng kéo căng.

Trên thực tế ta thần kinh cũng kéo căng quá chặt chẽ, muốn yên lặng hút vào mấy hơi thở, lúc này mới vờn tay ra, giữ chặt tủ chốt cửa hướng ra phía ngoài kéo một cái.

Còn tốt, trong ngăn tủ bên cạnh cũng không có cất giấu cái gì sẽ sống động đồ vật.

Ngăn tủ chia trên dưới hai tầng, phía dưới một tầng loạn thất bát tao nhồi vào y phục, ẩ ẩ có như vậy một chút mùi nấm mốc, hiển nhiên cũng là một chút Lão cũ y phục.

Trong hộp tủ một tầng, lại chỉ thả chút vụn vật đồ vật.

Có một chiếc gương, một cái lược, còn có mấy thứ giá rẻ bôi khuôn mặt dầu.

Lại thêm một cái cái kim, một nhánh đồ mờ nút chai, một thanh tiền đao, cùng một chút Châm thêu loại hình.

Ngoài ra ta còn phát hiện hai quyển hơi mỏng Họa Sách, Họa Sách bên trên mét vuông lấy một cái khung kính, mà ta điện thoại di động, ngay tại khung kính bên trên.

Ta trước tiên cầm lấy điện thoại di động, mở ra nhìn xem, xác định là ta điện thoại di động.

Về sau ta mới đưa tay cầm khung kính giống như Họa Sách cùng nhau cầm đứng lên.

Hai quyển Họa Sách lại là Tiểu Hải Nhi dùng xem bức tranh biết chữ.

Lấy bìa sách tồn tại trình độ xem, nếu không có có người thường xuyên lật xem, vậy thì là cái này hai quyển Họa Sách, lúc đầu cũng là Trương Đại Gia kiểm về.

Mà lấy ta phỏng đoán, loại thứ hai khả năng lớn hơn.

Khung kính bên trong khảm nạm lấy một Trương Lão cũ ảnh chụp.

Ảnh chụp là màu sắc rực rỡ, nhưng màu sắc đã biểu lộ ra khá là ảm đạm, chỉ ít tồn tại mười mấy hai mươi năm.

Ảnh chụp Trung Cộng có hai nam hai nữ bốn cá nhân, trên thân ăn mặc, đang chính là mười mấy hai mươi năm trước nông thôn cách ăn mặc.

Phía trước hai cái ngồi, rõ ràng cho thấy phụ mẫu.

Phía sau hai cái đứng đấy, không phải nhi nữ, con trai của cũng là giống như nàng dâu.

Mà từ này nam nhân một tay khoác lên nữ nhân đầu vai tình hình đến xem, hẳn là nhi tử giống như nàng dâu.

—— thế nhưng là ta lại đoán sai!

Coi ta đi tới cửa, cầm ảnh chụp đưa cho không chịu vào nhà Mạnh Hưởng nhìn lên, Mạnh Hưởng mở miệng liền nói: "Đây là Trương Đại Gia phu thê, giống như hán nữ nhi cùng con rể!"

"Người gặp qua cái này tấm hình?" Ta mở miệng hỏi.

"Đương nhiên a! Lần trước tới làm hiện trường điều tra, cái này ở giữa phòng trọ ta cũng đi vào kiểm tra qua." Mạnh Hưởng trả lời.

"Này hán Nữ Tề, còn có hán Bạn già, làm sao đều không tại?"

"Trương Đại Gia chỉ nói đều chết, hỏi được càng nhiều, hẳn liền không để ý tới ta, ta cũng không thể thật coi hán làm phạm nhân thẩm vấn."

"Vậy người liền không có giống như phụ cận Sơn Dân hỏi thăm một chút?"

"Đương nhiên là có nghe ngóng a! Bất quá, như loại này thâm sơn Lão Lâm, lúc đầu hộ gia đình cũng rất ít, gần nhất một nhà cách chỗ này cũng phải đi hai giờ. Tăng thêm Trương Đại Gia từ trước tới giờ không giống như người lai vãng, cho nên trong nhà hán sự tình người khác cũng không rõ ràng. Chỉ nghe một cái lão nhân nói, Trương Đại Gia từng có một cái nữ nhi, còn chiêu một cái đến cửa con rể. Nhưng về sau giống như ra một điềm gì đó sự tình, Nữ Tề đều chết, mở đầu Đại Nương cũng chết, cũng chỉ thừa Trương Đại Gia một cá nhân."

"Xảy ra chuyện? Xảy ra chuyện gì?" Ta truy vấn.

"Người kia không chịu nói! Tuy nhiên này người đã Lão Đại niên kỷ, lại là mười mấy hai mươi năm trước sự tình, ta đoán chừng hán cũng không nhớ rõ, tóm lại không phải là cái gì tốt sự tình... . Chúng ta đừng nói cái này được hay không? Coi như cần, cũng các loại rời núi bàn lại."

Ta gặp Mạnh Hưởng mặt mũi tràn đầy khăn cầu, cuối cùng điểm gật đầu một cái, không hỏi thêm nữa.

Cúi đầu xuống lại nhìn này tấm hình, bất thành linh trong lòng đột nhiên nhảy một cái, cẩn thận lại nhìn, ngồi tại Trương Đại Gia bên người cái kia lão nữ nhân, ít nhất trong mắt của ta, lại có một chút giống như là hôm qua trời xế chiều liên tiếp hai lần quý dị xuất hiện cái kia Lão Thái Bà.

Chỉ tuy nhiên trên tấm ảnh cái này một vị, rõ ràng so Lão Thái Bà tuổi trẻ rất nhiều, không giống Lão Thái Bà như thế mất Thần Hồn trọc, mặt mũi nhẵn

nheo.

—— có lẽ Lão Niên Nhân, đều sẽ có mấy phần tương tự đi!

Ta chỉ có thể dạng này tự an ủi mình.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Nhảy lầu

Ta không dám nhìn nhiều này tấm hình, vội vàng đem khung hình chiếu nguyên dạng thả lại ngăn tủ.

Về sau trước tiên đóng lại cửa tủ, lại đem đèn điện kéo diệt, lúc này mới rời khỏi Trương Đại Gia lai căn phòng này.

Vẫn giống trước đó một dạng, cầm trên cửa phòng khóa Khẩu Khẩu tốt, phủ lên khóa sắt.

"Nếu không chúng ta hôm nay liền trở về a?" Mạnh Hường nói.

Trên thực tế ta cũng muốn trở về, ta con mắt đã đạt tới, cái này địa phương ta một phút đồng hồ cũng không muốn chờ lâu.

Bất quá ta vẫn là ra vẻ thoải mái hỏi nhiều một câu: "Người không muốn tra án?"

"Muốn tra à, nhưng là..." Nàng dừng lại, mới nói ra đến, "Ta lúc đầu không tin tã, có thể cái này địa phương... Xác thực quá tà môn! Cho nên, muốn tra, ta cũng phải về trước đi tìm thêm mấy cái đồng sự một đứng lên."

Ta rất có đồng cảm địa điểm gặt đầu một cái.

Đang muốn tiến vào số 2 phòng cầm ta tới hôm qua thay đổi bản nội khổ nhận nhật đứng lên, trong tay bỗng nhiên vang lên chuông điện thoại di động, lại đem ta giống như Mạnh Hường đồng thời hoảng sợ kêu to một tiếng.

Ta cơ hồ là tổ chất thần kinh nhìn qua Mạnh Hường liếc một chút, Mạnh Hường đồng dạng tổ chất thần kinh một nhảy người lên, bật thốt lên phủ nhận: "Không phải ta đánh!"

Ta định Định Thần, cầm lấy điện thoại di động xem, không khỏi nhin không được cười lên, đó là cha ta đánh tới.

Ta đại đại địa buông lỏng một hơi, cầm điện thoại di động phóng tới bên tai, tận lực thoải mái gọi một tiếng: "Cha, có chuyện gì sao?"

"Người ở chỗ nào? Người nhanh về nhà tới!" Cha ta ở bên kia gọi, xem ra vừa khăn trương, vừa lo lắng.

"Cha, đến làm sao rồi? Xảy ra chuyện gì a?" Ta cũng đi theo cha ta khăn trương đứng lên.

"Bao La nhảy lầu chết rồi! Hẩn lưu lại một phong Di Thư, bảo người tuyệt đối đừng đi một đường linh! Người hiện tại ở đâu đây? Sẽ không thật đi cái gì một đường linh a?"

Ta ngốc. Thẳng đến cha ta ở bên kia thúc hỏi vài tiếng, ta mới cuống quýt đáp lại: "Cha ta không có ở một đường linh, ta hiện tại liền trở về, tuy nhiên muốn tới buổi chiều mới có thể đến nhà."

Ta phủ lên điện thoại, quay đầu nhìn xem Mạnh Hường.

"Làm sao rồi?" Mạnh Hường bị mặt ta sắc giật mình.

"Bao La chết, nhảy lầu chết, với lại..."

Ta toàn thân tê dại, lại không dám nói ra hẩn Di Thư bên trên lời nói.

—— tuyệt đối đừng đi một đường linh!

Lần trước đi xem Bao La, hán liền đã nói với ta đồng dạng một câu nói, nhưng ta không có nghe!

Bây giờ hán Di Thư, vẫn là câu nói này.

Thế nhưng là ta đã tới, đồng thời vào ở hán đã từng ở qua gian kia phòng, làm qua hán từng làm qua giấc mộng kia.

Bây giờ Bao La đã chết, ta vận mệnh, lại đem như thế nào?

Mạnh Hưởng lúc đầu đã là chim sợ cành cong, thế mà không có đuổi theo hỏi ta "Vội lại" phía sau là lời gì, đuổi vội vàng xoay người đi đưa nằng đồ vật thu thập đầy đủ.

Trước kia đứng lên khuôn mặt cũng không tím, ta là nam nhân không quan trọng, thế nhưng là ngay cả Mạnh Hưởng thế mà cũng không có nói ra cái này gốc rễ, chỉ là theo sát ta, cầm Trương Đại Gia nhà cửa phòng bếp, cùng Cửa sau cửa trước từng cái đóng kỹ.

Vẫn cầm khóa sắt hư treo ở đại môn khóa cài lên, về sau cưỡi xe gấn máy rời núi về nhà.

Lúc đến đợi một mực là Mạnh Hưởng chờ đi ta, nhưng ta gặp Mạnh Hưởng còn lâu mới có được ngày hôm qua dạng tinh thần vô cùng phấn chấn, cho nên đường về bởi ta chờ đi nằng.

Trên đường đi còn tốt không có ra cái gì ngoài ý muốn.

Đã không có Đại Hắc Cầu nhảy lên ra quấy rối, càng không gặp cái kia quỷ dị Lão Thái Bà một lại xuất hiện.

Tuy nhiên Sơn Đạo gặp ghềnh, bất quá ta trí nhớ coi như không tệ, thế mà vô dụng Mạnh Hưởng chỉ điểm, liền thuận thuận lợi lợi ra đại sơn, tiến vào Bảo Khang Huyện thành.

Mãi cho đến chạy tại rộng lớn nhựa đường trên đường, ta giống như Mạnh Hưởng mới xem như buông lỏng một hơi.

Ngay tại Bảo Khang Huyện thành tìm địa phương ăn một bữa cơm no, về sau Khứ Huyền Công An Cục đổi về Mạnh Hưởng xe cảnh sát.

Vẫn như cũ giống lúc đến đợi một dạng, ta giống như Mạnh Hưởng thay phiên lấy lái xe, đến bốn giờ tà hữu, chạy về Tương Dương Thị Khu.

Mạnh Hưởng trước đem ta đưa về nhà bên trong, ước định ban đêm liên hệ tin tức.

Ta tốt trước tiên đổi một thân y phục, liền tiến đến Bao La gia bên trong.

Bao La thi thể đã vận chuyển nhà tang lễ. Chỉ là dựa theo chúng ta tại đây tập tục, phụ mẫu còn tại,

Nếu nhi nữ chết trước, Tang Lễ cần hết thầy giản lược, với lại phụ mẫu không có thể tham gia mai táng nghi thức.

Cho nên Bao La cha mẹ không cùng đi nhà tang lễ.

Tăng thêm Bao La Thượng chưa lập gia đình người thân, nhà tang lễ bên kia, chỉ có thể bởi Bản Gia huynh đệ Tỷ Muội, cùng con cháu vẫn bối trông coi.

Ra thăm như vậy sự tình, Bao gia tam thân sáu thích, tự nhiên đều chạy tới, hầu ở Bao La phụ mẫu bên người.

Ta nhìn thấy Bao La lão ba ngồi yên, Bao La lão mẹ tại thân thích khuyên giải dưới, luôn luôn nhìn không được nước mắt sóng gợn sóng gợn.

Ta cùng Bao La từ tiểu nhất lên lớn lên, cho nên vừa nhìn thấy ta tiến đến, Bao La Mẹ mẹ càng là lên tiếng khóc rống.

Bao La lão ba cố nén bi thương, cầm một tờ giấy đưa tới trong tay của ta.

Đó là Bao La Di Thư, bên trên chỉ viết ba hàng chữ.

Đệ nhất đi: Ba ba mẹ mẹ, ta đi, thật xin lỗi!

Hàng thứ hai: Nay chút đồ vật như bóng với hình, đi đến chỗ nào đều thấy được, ta thật sự là tiếp nhận không!

Hàng thứ ba: Nói cho Tiểu Lực, ngàn vạn ngàn vạn, đừng đi một đường linh.

Ta lệ như suối trào!

Ta sợ dĩ sẽ đi một đường linh, có một nửa nguyên nhân, vốn là muốn cứu vãn Bao La.

Nhưng kết quả, ta không thể cứu vãn đến hán, ngược lại, tại hán lúc sắp chết, lại tại lo lắng cho ta.

—— này chút đồ vật như bóng với hình, đi đến chỗ nào đều thấy được...

Đến là cái gì đồ vật? Hắn đến tột cùng thấy cái gì?

"Bao thúc, câu nói này, là có ý tứ gì?"

Ta nghen ngào, cầm Di Thư đưa tới Bao La lão ba trước mắt, chỉ "Như bóng với hình" câu nói kia.

"Ta sao có thể biết a!" Bao La lão ba lại một lần nữa lão lệ chảy ngang, "Những ngày gần đây, hắn luôn nghi thần nghi quỷ, nhìn thấy cá nhân ảnh, hắn đều có thể dọa được toàn thân phát run."

Nghi thần nghi quỷ?

Ta bỗng nhiên có một chút hiểu được.

Có lẽ là ta tới hôm qua đồng dạng trải qua cái kia ác mộng, đối với Bao La kích thích quá lớn, khiến hắn đồng muốn tây tường nhớ mãi không quên, kết quả tạo thành Thần Kinh Suy Nhược.

Mà một khi Thần Kinh Suy Nhược, khó tránh khỏi nghi thần nghi quỷ.

Cũng khó trách ngày đó ta đến xem hắn, Lão Đại thái dương, hắn lại ngồi tại trên ban công.

Bởi vì dưới thái dương giấu không được bóng mờ, là hắn có thể đủ ít một chút kinh hãi.

Ta là một cái Vô Thân Luận Giả, mặc dù lần này đi Trương Đại Gia tiểu khách sạn, kinh lịch trải qua một chút quỷ dị sự tình, ta vẫn cho rằng, sở hữu sự tình, đều sẽ có một cái hợp lý giải thích, chỉ là ta chính mình không có hiểu rõ mà thôi.

—— thẳng đến ta tiến đến nhà tang lễ, cùng La chất nhi cháu gái, cùng Bao La mấy cái Đường Huỳnh Đế đường Tỷ Muội, cùng nhau vì là Bao La Thù Linh thời điểm, ta cũng bắt đầu nghi thần nghi quỷ!

Ta cũng không phải là Bao gia chí thân, dựa theo quy củ ta chỉ cần tại Linh Tiền dập đầu hoá vàng mã biểu đạt xong niềm thương nhớ liền có thể rời đi.

Nhưng ta nhưng là Bao La lớn nhất hảo bằng hữu, cho nên ta tự nguyện lưu lại, tiễn đưa Bao La đi đến sau cùng đoạn đường.

Mà cùng ngày sắc hoàn toàn hắc định, bên ngoài gió thổi vào cửa bên trong, không khỏi diệu địa, ta liền cảm giác rung mình.

Giống như có cái gì đồ vật tùy phong bay vào đến, đồng thời đứng tại bên cạnh ta, luôn luôn hướng về ta thẳng tắp nhìn chăm chú.

Bị người nhìn chăm chú cảm giác, ta muốn mỗi cá nhân đều từng có. Tuy nhiên nhãn quang bản thân, đồng thời không có đủ đẩy ép lực lượng, nhưng là mỗi cá nhân, đều có thể cảm ứng được.

Ta liền cảm ứng được, thế nhưng là ta trái nhìn phải nhìn, cũng không có người đang ngó chừng ta xem.

Đợi thêm đến nửa đêm chuyển quan tài bắt đầu, ta gần như mất khống chế cử động, càng đem tại nơi chốn có người, đều dọa cho phát sợ!

Ta nhìn thấy Bao La ngồi dậy.

Nhưng trên thực tế hắn không có.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Buồn hào

Chuyển quan tài nghi thức, một là vì là hướng về Người chết làm cuối cùng nói dừng;

Hai, thì là nhờ vào đó cảm Người chết linh hồn tiễn đưa đi vào luân hồi.

Cho nên chuyển quan tài thời gian, ít nhất tại chúng ta tại đây, là tại nửa đêm không giờ.

Tại chuyển quan tài trước đó, nắp quan tài là không có hoàn toàn khép lại.

Thăng đến chuyển quan tài về sau, Thân Hữu bọn họ xem hết sau cùng liếc một chút, mới khép lại nắp quan tài, đồng thời dùng đinh dài đóng đinh.

Bất quá bây giờ cũng là Hòa Táng, nhà tang lễ cung cấp Quan Tài, chỉ là thuận tiện Người chết thân thuộc cử hành nghi thức sử dụng, tuy nhiên cũng có nắp quan tài, lại không thể đóng đinh. Chỉ là tại chuyển quan tài về sau, hoàn toàn khép lại.

Đội đến thiêu thời điểm, ngay cả Quan Tài cùng một chỗ đưa vào thiêu thất, lúc trở ra đội, cũng chỉ còn lại có Người chết tro cốt.

Cho nên tại nửa đêm, Thủ Linh chất nhi cháu gái, cùng mấy cái huynh đệ Tỷ Muội, bởi thân nhất dài nhất chất nhi dẫn đầu, vây quanh Bao La Quan Tài chuyển động, một bên chuyển, một bên buồn bã buồn bã khóc khóc.

Ta cũng chảy nước mắt, giống như tại mọi người về sau.

Các loại chuyển tới quan tài đầu, ta cùng người khác một dạng, cũng hướng về trong quan Bao La thi thể xem sau cùng liếc một chút.

Bao La trên mặt che một Trương Hòa giấy, lúc này Thân Hữu bọn họ là có thể đưa tay đi vào quan tài, xóc lên giấy diêm xem Bao La sau cùng liếc một chút.

Nhưng ta không dám vén giấy diêm, Bao La là từ mười mấy lần nhảy xuống, có thể muốn gặp, nên như thế nào một loại thăm cùng nhau.

Nhưng ta không có đi vén giấy diêm, này Trương Hòa giấy nhưng từ Bao La trên mặt tung bay đứng lên.

Bên ta bị kinh ngạc, chỉ thấy Bao La từ trong quan mộc bên cạnh ngồi dậy, bởi vì từ cao ốc xuống duyên cớ, hấn ngũ quan vận vẹo, khuôn mặt xương phá nát.

Mà hấn đỏ tươi lòi ra hai khóa con ngươi, thể mà thẳng tắp trùng mắt ta. Nghiêng lệch khóe miệng, một bên chảy xuống Ô Trọc máu đen, một bên rung động kịch liệt, tựa như là tại hướng ta hét lên: "Đừng đi một đường linh! Tuyệt đối đừng đi một đường linh!"

Ta sợ vỡ mật, đi theo hấn cùng nhau hét lên.

Hấn hét lên, không ai có thể nghe thấy. Thế nhưng là ta tiếng hét chói tai, lại vạch phá nhà tang lễ trang nghiêm cùng tĩnh lặng.

Thủ Linh mấy cá nhân tất cả đều bị ta dọa đến sững sờ thật lâu, lúc này mới cùng nhau tiến lên.

Có kêu ta tên, có bắt được ta dùng sức lay động.

Ta bỗng nhiên thanh tĩnh, chỉ cảm thấy mặt đầy nước mắt.

Nhưng này đã không phải là bởi vì thương tâm, mà chính là bởi vì hoảng sợ.

Hai mắt nhắm lệ bên trong ta hướng về trong quan liếc liếc một chút, Bao La Y cũ thật tốt nằm tại Quan Tài bên trong, tấm kia che khuôn mặt giấy diêm, vẫn như cũ cực kỳ chặt chẽ che hấn khuôn mặt.

"Cao Lực ngươi làm sao rồi?" Bao La đường huynh hỏi ta.

Ta mờ mịt quay mắt, nhìn xem Bao La đường huynh, lại nhìn xem bốn phía người khác.

"Trước tiên đem Tiểu Cao đỡ qua một bên ngồi xuống đi, chúng ta trước tiên đem nghi thức xong thành!" Lớn tuổi nhất một cái đường tỷ nói.

Tại là có người vịn ta tại ngồi xuống một bên, người khác tiếp tục chuyển quan tài.

Liên chuyển Tam Chuyển, lúc này mới cảm nắp quan tài khép lại.

Ta luôn luôn ngồi yên ở một bên, trên thân vẫn có một ít hơi hơi run rẩy.

Ta không biết đến tột cùng phát sinh chuyện gì, vì sao ta sẽ thấy như vậy dọa người huyền ảo.

Là bởi vì ta đi một đường linh duyên cớ?

Hay là bởi vì Bao La bất thành linh rồi đi, khiến cho ta quá mức thương cảm?

Ta đương nhiên hy vọng là cái sau, có thể ta biết, vậy rất có thể chỉ là ta mong muốn đơn phương.

May mắn về sau mấy giờ, hết thấy coi như bình thường.

Tuy nhiên ta vẫn cảm giác có một ánh mắt tại cái gì địa phương nhìn ta chăm chăm xem, nhưng ở kinh lịch trải qua vừa mới như vậy dọa người huyền ảo về sau, hấn đều không đủ lấy lại làm cho ta tâm kinh sợ sợ hãi.

Đệ nhị Thiên Nhất sớm, Bao La thi thể bị Hỏa Táng.

Bởi vì hắn bị chết quá đột ngột, căn bản không kịp mua mộ địa, chỉ có thể đem hân tro cốt cất giữ trong nhà tang lễ một chỗ chuyên môn gửi tro cốt trong linh đường, đơn giản cử hành một cái đưa tang nghi thức.

Về sau ta trở lại trong nhà mình, ngã xuống giường ngủ say một trận.

Còn tốt không có làm ác mộng, cái này ngủ một giấc đến rất là nhẹ nhàng vui vẻ.

Thế nhưng là đang ngủ tỉnh thời điểm, ta lại bị giật mình.

Ta nhìn thấy có cá nhân đứng tại giường của ta đầu,

Không ra nhìn chăm chú lên ta.

Ta suyết chút nữa thì lại một lần nữa nhon kêu ra tiếng, may mắn một Định Thần ở giữa, ta đã thấy rõ, này bất quá là tới gần đầu giường góc tường vị trí, dựng thẳng để đó một cái mũ áo đỡ mà thôi.

Ta sâu hít sâu một cái khí, lấy tay xóa sạch vừa lau mặt.

Đang hào thủ chủ yếu tiếng nổ đứng lên, là Mạnh Hường đánh tới.

Nàng nói cho ta biết nói, nàng đã đem quay xuống này đoạn tạp âm, đưa đi bộ phận kỹ thuật kiểm nghiệm.

Nhưng là nàng đưa ra báo cáo, lại bị Hình Cảnh khoa Chu Khoa trưởng mắng một hồi.

Nguyên nhân là nàng để cho không phải Cảnh Vụ Nhân Viên tham dự vào án kiện bên trong đến, đồng thời cảm một chút "Chuyện lạ quái nói chuyện" viết đi vào trong báo cáo.

Mà cái gọi là "Chuyện lạ quái nói chuyện", dĩ nhiên là chỉ ta cùng La, cùng cây mạn đều làm qua cái kia quái mộng.

Cho nên ta không có nói cho Mạnh Hường ta thế mà sinh ra huyền tượng. Càng không thể nói cho nàng, Bao La cái chết, rất có thể là tiếp nhận không huyền tượng gây vò.

Bởi vì những này đồng dạng là "Chuyện lạ quái nói chuyện", tìm không đến bất luận cái gì khoa học căn cứ.

Ta chỉ là hỏi hột an ủi Mạnh Hường vài câu, liền phủ lên điện thoại.

Ném qua com tối nằm ở trên giường, bởi vì ban ngày ngủ quá lâu, ta trần trọc khó mà ngủ.

Mảnh mẽ vừa mở mắt, ta lần nữa nhìn thấy có một cái vừa gầy lại cao nhân ảnh, đứng tại giường của ta đầu nhìn chăm chú lên ta.

Ta "A" một tiếng kêu, đuổi vội vron tay theo sáng đèn điện.

Vẫn như cũ là dựa vào sự cậy đầu góc tường vị trí, mũ áo đỡ lẳng lẳng dựng thẳng đứng ở đó.

Ta đứng dậy xuống giường, dứt khoát cầm mũ áo đỡ từ đầu giường chuyển đến cuối giường, mới vừa nằm xuống tiếp tục ngủ.

Thế nhưng là chớp mắt thời gian, loại kia bị người nhìn chăm chăm cảm giác, bởi đầu giường phương hướng, chuyển đến cuối giường.

Ta lần nữa đứng dậy, dứt khoát cầm mũ áo đỡ chuyển ra ngoài bên cạnh trong phòng khách đi.

Về sau nằm lại trên giường, ta co lại thành một đoàn, dùng chân phủ giường từ đầu đến chân toàn bộ che.

Đến ngày thứ hai, Mạnh Hường đánh điện thoại tới, xác định ta ở nhà về sau, nàng mang theo một cái USB, đi vào trong nhà của ta.

Cha mẹ ta mở một cái coi như kiểm tiền cửa hàng, ban ngày bình thường đều sẽ không ở nhà.

Ta dẫn Mạnh Hường tiến vào thư phòng, mở ra máy tính, chen vào USB.

USB bên trong tồn phóng, chính là Mạnh Hường dùng tiểu hình thu nhận sử dụng chủ yếu quay xuống này đoạn tạp âm, chỉ tuy nhiên đã bị Công An Cục Hình Cảnh khoa kỹ thuật tiến hành loại bỏ.

Nghe đứng lên vẫn như cũ là tạp âm, nhưng đã không giống trước đó như thế ồn ào chói tai, mà chính là "Chi chi chi chi" giống như Mây May đường may đi tuyến cũng quy luật âm thanh.

Rõ ràng hai phút đồng hồ, vẫn luôn là loại kia âm thanh.

Ta ngẩng đầu nhìn Mạnh Hưởng, Mạnh Hưởng làm cái thủ thế, gọi ta kiên nhẫn một điểm.

Cho nên ta tiếp tục nhìn chăm chăm máy tính màn hình, từ từ nghe lấy này "Chi chi C-K-Í-T..T...T" âm thanh.

Sau đó ta dần dần cảm giác tại này "Chi chi" âm thanh bên trong, giống như có một ít hân tiếng vang.

Đang nghiêng tai lắng nghe, đột nhiên, một cái vang dội âm thanh, dọa đến ta kém chút từ trên ghế rơi xuống khỏi địa.

"Cứu mạng!"

Này âm thanh như thế sắc nhọn, cứ thế không phân rõ đến là nam hay là nữ.

Vội lại theo sát tạp âm hỗn loạn, thật giống như vô số người tại kêu thảm rên rĩ.

Ngẫu nhiên một hai tiếng nghe được rõ ràng, không phải "Cứu mạng", chính là: "Thả ta ra ngoài!"

Về sau sở hữu âm thanh im bất mà dừng, ta xem một chút thời gian, chỉ có không đến bốn phút.

Mà ngày đó tại Trương Đại Gia nhà, rõ ràng ghi chép vượt qua năm phút đồng hồ.

"Còn có đây này?" Ta hỏi. Cảm giác mình âm thanh, tại hơi hơi run rẩy.

Mà ta trên thân, sớm liền đã lạnh mồ hôi nhỏ giọt.

"Không có, ngày đó ta ghi chép hơn năm phút, thế nhưng là... Thu nhận sử dụng trên máy, cũng chỉ có cái này bốn phút." Mạnh Hưởng nói, hai mắt thấy ta, ánh mắt bên trong tràn ngập lo sợ nghi hoặc cùng hoảng sợ, "Cao Lực, đến cái này là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ trên đời, coi là thật có..."

Nàng rút một hơi, lại không dám nói ra cái cuối cùng chữ.

Nhưng là nàng không nói, ta cũng biết đó là một cái gì chữ.

Ta là một cái Vô Thần Luận Giả, nhưng bây giờ, ta giống như Mạnh Hưởng không hai, đồng dạng cảm giác được vô cùng hoảng sợ cùng lo sợ nghi hoặc.

Này âm thanh, phân minh giống là đến từ địa ngục kêu thảm cùng la lên.

Ta thậm chí có thể tưởng tượng, tại vô tận trong bóng tối, từng đôi khô cạn nhân thủ, hướng về bầu trời nắm bắt loạn quấy loạn.

Mà từng tiếng tuyệt vọng rên rĩ, càng là cùng với gió tanh mưa máu quanh quẩn xoay quanh.

—— cứu mạng!

—— thả ta ra ngoài!

Chẳng lẽ trên đời, coi là thật có quỷ?

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Huyền tượng

Ta vô pháp trả lời Mạnh Hưởng vấn đề, chỉ có thể ngược lại hỏi nàng: "Các người Khoa Trường... Ý kiến gì đoạn này ghi âm?"

"Hắn thế mà nhận định là hai chúng ta lợi dụng máy tính hợp thành!"

Mạnh Hưởng trên mặt lộ ra tức giận chi sắc, ngược lại đem trước tràn ngập tại trong thư phòng kinh lật bầu không khí, hòa tan không ít.

"Người không hỏi hần, chúng ta mưu đồ gì?" Ta cũng nhún vai. "Ta cũng chẳng biết đâu."

"Ta hỏi a! Thế nhưng là hần nói nếu như không phải chúng ta giờ trò, vậy thì là trên đời thật có... , cho nên hần để cho ta đi bắt một cái trở về, làm vì là chứng cứ!"

Trong nội tâm của ta không khỏi thầm mừng vị này võ đoán Khoa Trường.

Thế nhưng là suy nghĩ kỹ một chút, nhưng lại cảm thấy không thể trách hần, bởi vì nếu như không phải chính ta tự mình kinh lịch trải qua, ta cũng sẽ cho rằng đây hết thấy cũng là người ta cố lộng huyền hư.

Bao La trước đó Bao La giống như cây mận phân biệt nói ra đồng dạng quái mộng, ta đều đã từng nghĩ tới, có phải hay không hai người bọn họ thông đồng tốt.

Ta muốn theo ta ôm lấy đồng dạng tâm tư người, khẳng định số lượng cũng không ít.

"Túi kia La tự sát, các người Khoa Trường thấy thế nào?" Ta hỏi Mạnh Hưởng.

"Có thể có cái gì cái nhìn? Bao La cha mẹ chính mình cũng thừa nhận Bao La đoạn này thời gian Thần Kinh Suy Nhược nghĩ thần nghĩ quỷ, tăng thêm xác định là tự sát không thể nghi ngờ, cho nên chuyện này căn bản là không có đến chúng ta Hình Cảnh khoa tại đây."

"Có thể Bao La cũng đi qua Trương Đại Gia khách sạn, ở qua Viên Vọng sở Phi Phi lại gian kia phòng!"

"Ta từng đề cập với Khoa Trường à, thế nhưng là Khoa Trường nói này Thuần là trùng hợp! Huống hồ Viên Vọng một cho tới bây giờ như cũ ngủ mê không tỉnh, Bao La lại chỉ là làm quái mộng, vì sao lại có loại này khác nhau? Khoa Trường hỏi ta, ta cũng nói không rõ ràng."

Đúng a! Vì sao Viên Vọng giống như sở Phi Phi vừa chết một ngủ, mà Bao La, cây mận, lại thêm ta chỉ là làm quái mộng mà thôi?

Ta tâm bên trong nhất động, có cái rất ngông cuồng ý nghĩ ngông cuồng đầu bất thành linh xuất hiện.

"Người cảm thấy... Có thể hay không sở Phi Phi cũng là bị Viên Vọng bóp chết?" Ta trầm tư hỏi một chút.

"Vì sao người sẽ nghĩ như vậy?" Mạnh Hưởng bị ta lớn mật phỏng đoán giật mình.

"Bởi vì, người cũng nhìn thấy ta bị cái kia quái mộng hoảng sợ thành bộ dáng gì, có lẽ là tại trong lúc ngủ mơ, Viên Vọng bị cực độ hoảng sợ bao phủ, vô ý thức bóp lấy ở bên cạnh hần ngủ sở Phi Phi cổ!"

Mạnh Hưởng trừng to mắt nhìn ta, tốt một hồi, cuối cùng cũng sờ địa điểm gật đầu một cái.

"Người phỏng đoán... Cũng có đạo lý! Chỉ là quái mộng mà nói, khó mà trở thành hiện lên đường chứng cứ, nếu như đúng như người nói, Viên Vọng là trong mộng vô ý thức giết sở Phi Phi, chờ hần tỉnh lại, chỉ sợ vẫn là muốn gánh chịu giết người tội danh!"

Ta không khỏi thở dài một hơi, thực vì Viên Vọng vận mệnh lo lắng.

May mắn ta cùng hần chỉ là gặp mặt một lần, ta có lo lắng, lại không lo lắng.

"Vậy người bây giờ chuẩn bị làm sao bây giờ?" Ta hỏi Mạnh Hưởng.

"Cái gì chuẩn bị làm sao bây giờ?" Mạnh Hưởng hỏi lại.

"Ta nói là... Đã người cung cấp báo cáo các người Khoa Trường hoàn toàn không tin, này Viên Vọng giống như sở Phi Phi vụ án, người chuẩn bị bắt đầu từ đâu?"

"Không cần đến ta tới tay, Khoa Trường đã đem ta từ cái này kiện vụ án điều đi đi ra!" Mạnh Hưởng cười khổ lắc đầu, không khỏi nhanh lại tỉnh lại tỉnh thần, "Có lẽ đối với ta là chuyện tốt, dù sao... Cái này kiện vụ án có rất nhiều không Khả Tư đề nghị địa phương, để cho ta ngấm lại, đều cảm thấy sợ hãi!"

Trong miệng nàng nói như vậy, bất quá ta nhìn ra được, nàng nếu vẫn còn có chút uể oải chi ý.

Đương nhiên, nàng làm một tên cảnh quan, bị từ một cái nặng Đại Án Từ bên trong rút ra, bản thân đã nói lên, nếu không có nàng phạm sai lầm, chính là nàng năng lực không được.

Mà nàng thân là nữ cảnh sát, nhất định cũng muốn chứng minh chính mình, nhưng kể từ đó, người khác nhìn nàng nhãn quang, chỉ sợ càng muốn thêm một chút khinh thị.

Có thể nàng nói không sai, cái này kiện vụ án có quá nhiều không Khả Tư đề nghị địa phương, sớm một chút bứt ra, đối với nàng có lẽ là chuyện tốt.

Chỉ tuy nhiên nàng có thể bứt ra, ta có thể sao?

Ta chỉ sợ đã bần đui hăm sâu, muốn rút người ra cũng bứt ra không.

"Đứng!" Ta lại nghĩ tới một vấn đề, "Gian kia phòng bệnh, có hay không lắp đặt giám sát camera?"

"Trong hành lang có,

Trong phòng bệnh không có. Vì là bảo hộ bệnh nhân tư ẩn, bình thường bệnh viện, cũng sẽ không tại trong phòng bệnh lắp đặt camera."

"Này ta cảm thấy các người canh sát hẳn là thêm chứa một cái camera."

"Vì sao?"

"Ta cũng nói không rõ ràng, chỉ là một loại trực giác, ta cảm giác còn sẽ có không tốt sự tình phát sinh."

"Ta cùng chúng ta Khoa Trưởng nói lại đi, nhưng ta đoán chừng, hẳn sẽ không nghe ta."

Mạnh Hưởng trên mặt hiện ra cô đơn thái độ, đứng dậy cáo từ.

Sau đó hai ba ngày, đồng thời không có có ngoài ý muốn phát sinh, nhưng là ta "Nghĩ thần nghi quỷ", lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Cái kia mũ áo đỡ bị ta đòi đi thư phòng, có thể là mỗi đêm nằm ở trên giường, ta vẫn sẽ cảm giác có người đứng ở giường trước nhìn chăm chú lên ta.

Đánh sáng đèn điện quan sát, bất quá là tủ quần áo bên trên hoa văn, lại hoặc là màn cửa bên trên nếp nhăn.

Với lại dần dần, rõ ràng trời ta cũng bắt đầu sinh ra huyền tưởng.

Trong phòng mỗi một dạng đồ dùng trong nhà, cũng sẽ ở ta đột nhiên ngừng đầu ở giữa, xem như là cá nhân ảnh lăng lợ đứng ở đằng kia.

Mà khi lúc ra cửa đợi, một đạo thái dương chiếu xạ Hạ Âm ảnh, lại hoặc là đứng thẳng một nhánh biển báo giao thông, một cây gốc cây, đều sẽ cảm ta hoảng sợ kêu to một tiếng.

Cha mẹ rất mau nhìn ra ta tinh thần không đúng, hỏi ta có phải hay không bệnh, ta phủ nhận, chỉ nói ngủ không ngon duyên cớ.

Cha mẹ luôn luôn cho ta tuyệt đối tự do. Huống hồ Bao La Cương chết, cha mẹ rất rõ ràng ta cùng hắn giao tình tốt bao nhiêu, cho nên chỉ là an ủi ta vài câu, cũng không có mãnh thêm truy vấn.

Mà ta, biết rõ phát triển tiếp, rất có thể sẽ đi đến Bao La đường xưa, thế nhưng là ta có thể làm sao?

Ta đầu tiên nghĩ đến cây mạn.

Tất nhiên cây mạn cùng ta có đồng dạng cảnh ngộ, ta hẳn là cùng hắn cùng nhau thương lượng đi đối mặt.

Hai cá nhân lực lượng, dù sao cũng so ta một cá nhân muốn lớn hơn một chút.

Cho nên ta đánh điện thoại cho cây mạn.

Lý Tử Hữu khí không có lực âm thanh, để cho ta có một loại mãnh liệt cảm giác, hẳn chỉ sợ cũng ngày giờ không nhiều.

Mà khi ta nói cho cây mạn, ta cũng đi qua một đường lĩnh, làm qua cái kia quái mộng về sau, cây mạn "A" một tiếng kêu đi ra.

"Người người người... Có hay không nhìn thấy này chút đồ vật?" Hắn mở miệng liền hỏi, âm thanh thê lương tuân lệnh ta trên thân tóc gáy dựng lên.

"Vâng, ta cũng bắt đầu sinh ra huyền tưởng, luôn cảm thấy, mỗi ngày đều có cái gì đồ vật đi theo ta." Ta cẩn thận trả lời.

"Không không không, đây không phải là huyền tưởng, đây không phải là huyền tưởng!" Hắn làm bầm, nói nhỏ phảng phất đồng thời không phải nói cho ta nghe, "Người bây giờ coi là... Là huyền tưởng, qua một đoạn thời gian, người liền sẽ biết, đây không phải là huyền tưởng, tuyệt đối không phải! Này đều là chân thực, tuyệt đối là chân thực!"

Lời này càng làm ta hơn toàn thân phát lạnh, vội mở miệng cắt ngang hắn nói nhỏ.

"Bao La đã chết, người biết không?"

"A?" Hắn ở bên kia lộ vẻ kinh ngạc, xem ra hẳn là không biết.

Tuy nhiên bọn họ những này Lý Tử Hữu, cũng chỉ có tại kết bạn du lịch thời điểm mới liên lạc. Càng thêm vào gần đoạn thời gian Bao La cơ hồ cảm chính mình phong bế đứng lên —— ta đoán chừng cây mạn cũng đồng dạng, cho nên cây mạn không biết Bao La nhảy lầu tin tức, đồng thời không kỳ quái.

"Chết cũng tốt, có lẽ chỉ có chết, mới có thể giải thoát!" Cây mạn ở bên kia đau khổ bật cười.

"Không không không, người ngàn vạn không thể nghĩ như vậy!" Ta vội vàng tiếp lời, "Người nghe ta nói, chúng ta gặp mặt, cùng một chỗ nghĩ một chút biện pháp, nói không chừng, có thể xấn cứu chính chúng ta!"

"Còn có thể làm sao cứu vãn? Đây chút đồ vật, người căn bản không có cách nào giống như bọn họ chống lại!" Hắc tiêng nói lộ ra ghen ngào, không khỏi nhanh, hắc liền cố gắng trấn định, "Người muốn tới ta chỗ này, vậy thì tới đi! Vừa vặn, nhờ người giúp ta báo một chút cảnh!"

"Báo động? Báo cái gì cảnh?"

"Người tới liền biết!" Hắc cũng trấn Định Địa trả lời, đồng thời báo lên nhà hắc kỹ càng địa chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thảm thiết

Lý Từ Gia ở tại vùng ngoại ô một cái nông thôn bên trong.

Cây mạn phụ mẫu hai năm trước lần lượt qua đời, hắc lại không có huynh đệ Tỷ Muội, bây giờ cũng là hắc một cá nhân lai một tòa hai tầng Tiểu Lâu phòng.

Ta dưới Taxi, đứng tại giao lộ nhìn xem Lý Từ Gia tiểu nhị lầu, lại có chút không dám hướng về đại môn trước mặt đi.

Bởi vì Lý Từ Gia Nhà Lầu, thế mà giống như trong mộng thấy này tòa nhà cũ kỹ Nhà Lầu, là hoàn toàn giống nhau kiểu dáng.

Đồng dạng là bên trái hai tầng, bên phải một tầng. Mái nhà san bằng, giống như là ba khối tứ phương xếp gối, lũy thành hai chồng chất một dạng.

Chỉ tuy nhiên Lý Từ Gia Nhà Lầu đại môn, là cũng khí phái tả hữu song khai, mà không phải giống trong mộng như thế đơn kích động độc môn.

Ta thêm can đảm một chút định Định Tâm, đi ra phía trước gõ vang cửa phòng.

Không ai theo tiếng.

Tuy nhiên này cửa phòng rất là buông lỏng, rõ ràng không có từ bên trong bên trên then cài.

Cho nên ta một bên kêu cây mạn, một bên đẩy cửa phòng ra.

Vừa mới đẩy ra, ta liền giật mình.

Bởi vì ta nhìn thấy cây mạn thẳng tắp đứng tại góc tường, trên mặt trên thân máu tươi chảy đầm đìa.

Mà con người, lại cúp tại hắc trên gương mặt, hốc mắt thành hai cái huyết động.

Ta dọa đến hét lên một tiếng, nhưng rất nhanh liền minh bạch, ta lại nhìn thấy huyễn tượng.

Cho nên ta lập tức im miệng, đồng thời nổi lên dũng khí cũng kiên Định Địa nhìn về phía cây mạn.

Quả nhiên, cây mạn hình tượng biến mất, này bất quá là góc tường một mảnh bóng mờ mà thôi.

Ta định một Định Tâm, vừa đi vào cửa phòng, một bên lớn tiếng hô hào "Cây mạn".

Vẫn không có theo tiếng.

Ta nhìn thấy tay trái có kích động cửa phòng, đưa tay đẩy ra, đầu tiên nhìn thấy dán tường đứng đấy một nam một nữ, sắc mặt hai người đều âm lãnh hôi bại, thật giống như người chết một dạng.

Ta sớm đã có chuẩn bị tâm lý, biết rõ bất cứ lúc nào cũng sẽ nhìn thấy huyễn tượng, cho nên lần này ta không có thét lên, mà chính là chú mục nhìn kỹ.

Này bắt quá là đặt song song treo trên tường hai cái Đại tướng khung mà thôi. Khung hình bên trong ảnh chụp cũng không phải là chụp hình màu, mà chính là đen trắng.

Một nam một nữ, cũng hiển nhiên là cây mạn phụ mẫu di ảnh.

Mà căn phòng này, tự nhiên là cây mạn phụ mẫu phòng ngủ.

Cho nên ta đóng cửa phòng, mơ hồ nghe thấy trên lầu giống như có chút tiếng vang, cho nên ta không lo được dò xét trong phòng khách bài trí, một bên tiếp tục gọi "Cây mạn", một bên tìm tới thang lầu, đi lên lầu hai.

Đầy ra hai Nhà Lầu môn, ta nhìn thấy một gian giống như phía dưới cây mạn phụ mẫu phòng ngủ đồng dạng đại phòng ngủ.

Dựa vào trái tường trưng bày một cái giường lớn. Mà dựa vào phải tường, là một tấm độc đáo tủ TV, tủ TV bên trên để đó một Đài Đại TV.

Mở ti vi lên, ta tại hạ vừa nghe gấp, chính là truyền hình âm thanh.

Ta lại kêu một tiếng "Cây mạn", như cũ không người đáp ứng. Cho nên ta thẳng thắn đi vào trong nhà, đẩy ra phòng tắm cửa thủy tinh.

Mặc dù sớm có chuẩn bị tâm lý, trước mắt huyền tường, như cũ làm ta lại một lần nữa nhợn gọi lối ra.

Ta nhìn thấy cây mạn nằm nằm trong bồn tắm, một tay cầm đem đao nhỏ. Hắn phần cổ máu tươi tuôn chảy, tại mặt đất hình thành một vũng lớn đỏ tươi.

Mà hắn hai khóa con ngươi, tựa như ta vừa mới nhìn đến như thế, treo ở hắn trên gương mặt, hốc mắt chỉ còn lại có hai cái huyết động.

"Cây mạn!" Ta kêu một tiếng.

Bắt quá ta cũng cố gắng để cho mình trấn định lại, nói với chính mình bắt quá là huyền tường mà thôi.

Đồng thời ta trừng to mắt, thẳng tắp nhìn chăm chú này trên mặt trên thân máu tươi chảy đầm đìa cây mạn.

Trước đó mỗi một lần xuất hiện huyền tường, chỉ cần ta định thần lại, huyền tường liền sẽ lập tức biến mất. Nhưng là lần này, vô luận con mắt ta trừng đến lớn bao nhiêu, trước mắt khủng bố cảnh tượng, vẫn như cũ tồn tại.

Vậy liền để ta minh bạch, ta nhìn thấy là Thực Cảnh, không phải huyền tường.

Rất rõ ràng, cây mạn dùng đao nhỏ cắt đứt hắn bản thân cổ bên trong Động Mạch Chủ, rất có thể tại trong chốc lát, hắn liền vứt bỏ tánh mạng.

Về phần treo ở hắn trên gương mặt con ngươi, rất có thể là tại lúc sắp chết, lần nữa thấy cái gì đáng sợ cảnh tượng, cho nên hắn vừa ngoan tâm, dùng ngón tay móc rơi chính mình con ngươi.

Thế nhưng là vì sao lại dạng này?

Vừa mới ta còn cùng hắn thông suốt qua điện thoại,

Vì sao hắn muốn đuổi tại ta đến trước khi đến, làm ra đáng sợ như thế sự tình?

Ta đã mờ mịt lại hoảng sợ, chậm rãi từ cây mạn trên thân dời đi chỗ khác nhãn quang.

Rất nhanh, ta bị đối với cái gương bên trên viết hai hàng chữ hấp dẫn.

Đỏ chói, rất có thể là dùng máu tươi viết thành.

Đệ nhất đi: Cao Lực, ta thật sự là chịu không, cho nên ta không đợi ngươi tới.

Hàng thứ hai: Xin giúp ta báo động, miễn khiến cho ta thi thể hư thối trong phòng.

Ta bất thành linh cảm giác muốn ới, cho nên ta lập tức đi ra ngoài, đẩy Khai Dương đài cửa thủy tinh, ngay tại trên ban công khô khốc một hồi ọc.

Hắn rất có thể đã sớm muốn chết!

Chỉ là hắn một người sống một mình, hắn sợ tại sau khi hắn chết, cũng trường thời gian sẽ không có người đến nhà, đến mức hắn thi thể, hư thối trong phòng.

Vừa vặn ta đánh tới điện thoại yêu cầu gặp mặt, đồng thời nâng lên Bao La tin chết.

Bao La tin chết, khiến cho hắn càng thêm tin tưởng, chỉ có tử vong, mới có thể giải thoát.

Mà ta báỉ phòng, đồng thời giải quyết hắn "Sống một mình" nan đề.

Cho nên hấn đuổi tại ta đến trước đó, kết thúc sinh mệnh.

Đồng thời cố ý mở ra truyền hình, cảm ta dẫn lên trên lầu.

Hấn tốt tàn nhẫn!

Hấn biết rõ ta đã giống như hấn, chịu đến quỷ dị huyền tường làm phức tạp, hấn thể mà để cho ta nhìn thấy như thế khủng bố tình hình.

Có thể ta có thể thế nào?

Ta đã không thể nể hấn, càng không thể đánh hấn, chỉ có thể như ước nguyện của hấn, móc ra điện thoại di động, bấm 110 điện thoại.

Cảnh sát rất nhanh liền đến.

Ta làm báo án người, hướng về cảnh viên đơn giản giảng thuật phát hiện thi thể quá trình, liền ngồi Taxi trở lại trong nhà.

Vừa về đến nhà, ta liền được lấy đầu ngã xuống giường.

Đêm đó tự nhiên đầy nảo tử cũng là cây mạn tử vong thảm cảnh, mỗi một lần từ trong mộng bừng tỉnh, ta đều có thể nhìn thấy cây mạn đâm máu đứng đang ở trong phòng ta.

Loại kia giày vò thật sự là cũng dày vò, ta cảm thấy lại muốn cứ tiếp như thế, ta chỉ sợ rất nhanh cũng sẽ bước lên Bao La giống như cây mạn theo gót.

Hết lần này tới lần khác đến ngày thứ hai, vừa vừa ăn xong bên trong cơm trưa, ta lại nhận được Công An Cục Hình Cảnh đại đội điện thoại.

Đơn giản là ta làm vì là cái thứ nhất đuổi tới án mạng hiện trường người, cảnh sát hi vọng ta tiếp nhận hỏi ý, hiệp trợ điều tra.

Cho nên ta đuổi tới Hình Cảnh đại đội, nhìn thấy vị kia chuyên môn ty phụ trách Viên Vọng sở Phi Phi án Chu Khoa dài.

Chu Khoa trưởng thái độ Bất Thiện, trực tiếp cảm ta mời đến Phòng thẩm vấn, bày làm ra một bộ thẩm vấn ta tư thế.

"Nghe nói cái này Lý Ngọc Cương, đã từng từng tới một đường lĩnh, làm qua một cái quái mộng, đúng không?" Mới mở miệng hấn liền hỏi.

Mà hấn cái gọi là "Nghe nói", tự nhiên là từ Mạnh Hưởng trong báo cáo nhìn thấy.

"Vâng!" Ta thần nhiên gật đầu, "Không chỉ có Lý Ngọc Cương, trước hai thiên tài nhảy lầu Bao La, lại thêm ta, đều làm qua giống nhau quái mộng."

"Mà lại là tại sở Phi Phi án mạng phát sinh gian kia trong phòng làm, đúng không?" Hấn hỏi một câu nữa.

Ta gặp hấn khuôn mặt ngậm giấu cột, trong lòng cũng không thoải mái, cho nên ta cứng rắn quay về một câu: "Người có thể không tin, nhưng sự thật như thế!"

Hấn cười lạnh gật đầu: "Làm sao liên lụy đến một đường lĩnh mấy kiện vụ án, đều cùng người có quan hệ đâu?"

"Đó là bởi vì..." Ta hơi chút suy nghĩ, liền ăn ngay nói thật, "Ta từ Bao La giống như Lý Ngọc Cương chỗ ấy, nghe nói bọn họ làm qua đồng dạng quái mộng, tự nhiên tâm lý sinh ra hiếu kỳ, cho nên..."

"Cho nên người liền bắt đầu sưu tập tài liệu, muốn viết một bộ cũng đặc sắc tiểu thuyết đi ra, đúng không?" Hấn cướp thay ta nói hết lời.

"Vâng!" Ta gật đầu.

"Này cũng nói đúng là, người ít nhất là có động cơ gây án, đúng không?"

Ta "A" một tiếng, nhảy người lên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Hung ác ngại

Ta khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn xem Chu Khoa trưởng, tuyệt đối không ngờ được, hắn sẽ nói ra một câu nói như vậy.

"Chu Khoa trưởng là có ý tứ gì? Chẳng lẽ Chu Khoa trưởng hoài nghi, sở Phi Phi là ta giết?" Thật lâu, ta hỏi.

"Khi tìm thấy hung phạm trước đó, mỗi cá nhân đều có hiềm nghi, chỉ tuy nhiên người hiềm nghi lớn chút mà thôi!" Hắn chậm rãi.

Ta đầu nhanh quay ngược trở lại, một thời gian thế mà tìm không thấy ngón từ phản bác.

Chu Khoa trưởng cười nhạt một tiếng, vươn tay ra, yêu cầu nhìn xem ta điện thoại di động.

Ta không biết hắn muốn làm gì, ta lại biết nếu không phối hợp, chỉ có thể tăng thêm ta hiềm nghi.

Cho nên ta lần nữa ngồi xuống, thành thành thật thật móc ra điện thoại di động đưa đi qua.

Chu Khoa trưởng mở ra ta điện thoại di động trở mình nhìn một chút, lại đưa trở lại trước mặt ta.

"Nói một chút đi! Cái này mấy đầu tin tức, người là thế nào chuẩn bị đến trên điện thoại di động?" Hắn hỏi.

Ta cúi đầu nhìn xem hắn vừa mới lật ra tới mấy đầu tin tức.

Đó chính là ngày đó tại Viên Vọng phòng bệnh, biểu hiện bởi Viên Vọng số điện thoại di động phát cho ta mấy đầu không khỏi diệu, nhưng lại đập vào mắt hoảng sợ tin tức.

Mỗi một đầu đều chỉ Hữu Tướng cùng hai chữ: Cứu mạng!

Ta nhìn này mấy đầu tin tức, lúc đầu bởi vì chấn kinh mà hỗn loạn đầu, ngược lại tìm tới một đầu phản bác lý do.

"Tất nhiên Chu Khoa trưởng cho là ta có hiềm nghi, như vậy, chỉ cần tra ra ta là lấy cái gì phương pháp, cầm cái này mấy đầu tin tức lấy Viên Vọng số điện thoại di động tức đưa cho ta chính mình, này vụ án liền phá hơn phân nửa, căn bản không cần đến thẩm vấn ta!"

Ta đồng dạng giọng mang trào phúng, Chu Khoa trưởng mãnh mẽ lập tức nheo mắt lại tiếp cận ta.

Ta đón hắn nhãn quang, không thối lui chút nào.

Thật lâu, hắn điểm gạt đầu một cái.

"Được, vậy người nói cho ta biết, tháng tám hai mươi sáu ngày ấy, người đang làm gì?"

Ta lập tức minh bạch, tháng tám hai mươi sáu, hắn là sở Phi Phi bị hại thời gian.

Cho nên ta mảnh suy nghĩ một chút, chỉ có thể lắc đầu.

"Thời gian quá lâu, nhớ không rõ. Tuy nhiên đoạn này thời gian ta không có từng đi xa nhà, tháng tám hai mươi sáu, ta khẳng định là trong nhà. Điểm này, cha mẹ ta có thể làm chứng."

"Cha mẹ người lời chứng, chỉ sợ có thể Tín Độ sẽ không cao lắm. Bất quá ta sẽ điều tra rõ ràng, trước đó, người trước tiên cần phải tại sở cảnh sát ngồi hai ngày."

Ta kém chút lại phải nhảy người lên.

"Chu Khoa trưởng là muốn câu lưu ta à? Thế nhưng là dựa vào cái gì?"

"Chỉ bằng người ảnh hưởng cảnh sát tra án!" Chu Khoa trưởng đề cao âm lượng, ngăn chặn ta âm thanh, "Huống chi ta có quyền đối với trọng đại nghi phạm, thực hành bốn mươi tám giờ giam cầm."

"Trọng đại nghi phạm?" Ta không chịu được cười lạnh một tiếng, "Sở Phi Phi là tại một đường lĩnh xảy ra chuyện, này cái địa phương cũng không phải là một hai giờ liền có thể đi đi lại lại, người chỉ cần điều ra nhà ta phụ cận đường xá giám thị, tự nhiên biết tháng tám hai mươi bốn hào ta có không hề rời đi qua Tương Dương, làm sao ta liền thành trọng đại nghi phạm?"

"Ta nói không phải sở Phi Phi vụ án, người trọng đại hiềm nghi, là chỉ Lý Ngọc Cương cái chết!" Chu Khoa trưởng trả lời.

So với ta kích động, có thể là bởi vì đoạt lại chủ động, Chu Khoa trưởng một lần nữa hiện ra chậm rãi.

Ta sững sờ sững sờ, không thể nhịn được nữa kêu đi ra.

"Hắn là tự sát! Lý Ngọc Cương là tự sát! Ta đến lúc đó, hắn đã chết!"

"Có thể đây đều là người lời nói của một bên, ai làm chứng?" Chu Khoa trưởng cười lạnh truy vấn.

Ta đầu nhanh quay ngược trở lại, rất mau tìm ra hai cái lý do.

Thứ nhất, Lý Ngọc Cương tại trên gương có lưu di ngôn, này cũng không phải là ta chữ viết;

Thứ hai, chờ ta đi qua Taxi Driver có thể chứng minh ta đến Lý gia thời gian, mà ta khi tiến vào Lý gia mười phút đồng hồ bên trong liền đánh báo động điện thoại, ta không có khả năng tại gần như vậy thời gian bên trong áp dụng mưu sát, đồng thời cầm ta chính mình trên thân dọn dẹp sạch sẽ.

Chu Khoa trưởng nghe ta giải thích, thế mà hướng về phía ta cười đứng lên.

Nhưng rất nhanh, hắn liền thu hồi nụ cười, cũng cho ta giảng phía dưới mấy điểm:

Thứ nhất, Lý Ngọc Cương lưu tại trên gương chữ viết cần tiến một bước thăm tra đối chiếu, có phải hay không ta giả tạo khó kết luận, huống hồ ta hoàn toàn trước tiên có thể dụ dỗ Lý Ngọc Cương viết xuống những chữ kia,

Sau đó lại đem hắn sát hại;

Thứ hai, giả thiết ta nói là thật, tại ta tiến vào Lý gia mười phút đồng hồ bên trong liền đánh báo động điện thoại, nhưng cảnh sát đuổi tới hiện trường, cũng còn cần một đoạn thời gian, mà đoạn này thời gian, đầy đủ ta cầm mưu sát hiện trường bố trí thành tự sát bộ dáng;

Thứ ba, coi như Lý Ngọc Cương muốn tự sát, vì sao hắn muốn móc ra bản thân con người? Trên đời này rất nhiều người có dũng khí tự sát, nhưng đến cho đến trước mắt, toàn bộ thế giới đều không có nghe nói có người hung ác đến quyết tâm tại tự sát trước đó, trước đem chính mình con người móc đi ra;

Đệ tứ, cho dù Lý Ngọc Cương là tự sát, mà không phải ta thân thủ giết chết, nhưng hắn đang cùng ta thông suốt xong điện thoại về sau lập tức lựa chọn tự sát, đồng thời lưu lại để cho ta báo động di ngôn, bản thân đã cho thấy, hắn tự sát cùng ta thoát không can hệ, rất có thể là ta lấy đến Lý Ngọc Cương nhược điểm gì, xúi giục, thậm chí là bức hiếp hắn lựa chọn tự sát.

Ta cảm giác trên thân từng trận phát lạnh.

Cho dù ta biết ta là hoàn toàn trong sạch, ta lại tìm không đến bất luận cái gì chứng cứ tới lật đổ Chu Khoa trưởng giả thiết.

Càng này điểm thứ tư, ta thậm chí cảm thấy đến, cây mận sẽ ở hôm qua tự sát, quả thật đánh với ta này cái điện thoại có quan hệ.

Tuy nhiên cây mận đã sớm lưu giữ Tất Từ Chi Tâm, nhưng nếu như tìm không thấy người thay hắn báo động, hắn rất có thể sẽ còn kiên trì mấy ngày.

Bởi vì hắn sợ thi thể hư thối trong phòng, cho nên hắn cần phải có người giúp hắn báo động.

Huống chi ta tại trong điện thoại nâng lên Bao La cái chết, tuy nhiên này tuyệt sẽ không là cây mận lựa chọn tự sát nguyên nhân căn bản, nhưng khẳng định đưa đến "Thôi hóa" tác dụng.

Cho nên đối mặt Chu Khoa trưởng trực đầu phân tích, ta á khẩu không trả lời được khó lại biện bạch.

Chu Khoa mọc đầy khuôn mặt cũng là thắng lợi biểu lộ, quay đầu gọi tiến đến hai tên cảnh quan, phân phó bọn họ: "Mời vị này Cao tiên sinh đi Câu Lưu Thất lại hai ngày, hắn là Tiểu Mạnh đồng học, đừng quá làm khó hắn!"

Hai cái cảnh sát đáp ứng một tiếng, liền tới "Mời" ta.

Mất thấy ta vẫn muốn phản kháng, bên trong một cái niên kỷ hơi dài cảnh sát nói ra: "Ta nhìn người liền thành thật một chút đi, Chu Khoa trưởng đã đối với người vô cùng tử tế! Thật muốn đem sự tình làm lớn chuyện, làm cho Khoa Trưởng không thể không xin một Trương Chính kiểu Lệnh bắt giam hạ xuống, vậy thì không phải là một ngày hai ngày sự tình! Huống hồ ta chỗ này Câu Lưu Thất không chỉ có sạch sẽ, với lại thức ăn cũng không tính quá kém, người coi như là ở vài ngày khách sạn đi!"

Ta gặp Chu Khoa trưởng đã đi ra ngoài, ngẫm lại cái này cái cảnh sát nói đến nếu có lý, thật muốn ta tại sở cảnh sát đại náo một trận, ăn thiệt thòi cuối cùng vẫn là chính ta.

Cho nên ta chỉ có thể hỏi cảnh sát: "Tiểu Mạnh đâu? Bảo nàng tới gặp ta!"

"Tiểu Mạnh đã bị Chu Khoa trưởng nghi, tuy nhiên người yên tâm, Chu Khoa trưởng cũng nói người là Tiểu Mạnh đồng học, sẽ không để cho người quá ăn thiệt thòi."

"Vậy ta phải cho cha mẹ ta đánh cái điện thoại, miễn cho mấy ngày không gặp được ta, cha mẹ ta lại chạy đến sở cảnh sát tới báo động, cũng là các người phiền phức." Ta nói.

Hai cái cảnh sát nhìn nhau, cuối cùng điểm gật đầu một cái.

Điện thoại di động bị Chu Khoa trường lấy đi, ta chỉ có thể dùng sở cảnh sát máy riêng điện thoại đánh cho mẹ ta, nói ta muốn ra cửa mấy ngày, gọi bọn họ đừng lo lắng.

Mẹ ta đang bận, cũng không hỏi nhiều.

Về sau ta liền bị hai cái cảnh sát mang vào Hình Cảnh khoa hậu viện hẻo lánh nhất một cái phòng, phòng cùng một cái thiết môn.

Cảnh sát mở ra thiết môn, chờ ta đi vào.

Ta hướng về trong môn nhìn một cái, đầu tiên nhìn thấy một cái áo trắng nam tử, ngồi xổm tại mặt đất thâm trầm hướng về phía ta cười.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Ngoài ý muốn

Này nam tử nụ cười vô cùng quý dị mà âm trầm, càng thêm vào như tro tàn sắc mặt, mặc kệ người nào gặp, đều sẽ la lên thất thanh.

Ta cũng thiếu chút mà muốn la lên thất thanh, nhưng ở vừa nghĩ, ta rất nhanh liền minh bạch, này bất quá là huyền tường mà thôi.

Cho nên ta chậm chậm cái kia Bạch Y Nhân không chịu đảo mắt.

Huyền tường lập tức biến mất, chỉ là góc tường một cái màu trắng ngồi kiểu bồn cầu.

Ngồi kiểu bồn cầu ở China cũng không lưu hành, tuy nhiên tại cái này hẹp Tiểu Không Gian bên trong, dùng ngồi kiểu bồn cầu, có thể tránh cho trong phòng quá mức khó ngửi.

"Có thể hay không giúp ta cầm vài cuốn sách tới dưới thời gian?" Ta hỏi cảnh sát, hơi có vẻ khẩn cầu.

Hai cái cảnh sát nhìn thấy ta, bên trong một nụ cười khổ lấy rung một cái đầu.

"Người sự tình thật đúng là cỡ nào! Bất quá, ai bảo người là Tiểu Mạnh đồng học đâu, ta đi cấp người tìm xem là được!"

Hắn chờ ta tiến vào Câu Lưu Thất, cầm thiết môn từ bên ngoài khóa lại.

Ta xoay mặt dò xét trong phòng bài trí.

Chính đối diện có một cái tiểu cửa sổ nhỏ, trên cửa sổ lắp đặt hàng rào sắt.

Cửa sổ phải phía dưới cũng là này ngồi kiểu bồn cầu, bồn cầu bên cạnh, đặt một quyển giấy vệ sinh.

Dựa vào bên trái vách tường, có một tấm chia trên dưới hai tầng giường sắt, trên giường sắt đệm chăn đen sì.

Ta luôn luôn thích sạch sẽ, nhưng hôm nay không thể làm gì, chỉ có thể ở Hạ Tầng giường chiếu ngồi xuống.

Càng thêm vào bồn cầu liền ở bên cạnh, trong phòng vị đạo vẫn như cũ không tốt lắm nghe.

Nhưng ta chỉ có thể tận lực không đi chú ý, ngơ ngác nhìn này cánh cửa sổ nhỏ, nghĩ đến chính mình làm sao lại rơi xuống tình cảnh như vậy.

Cảnh sát rất nhanh cầm vài cuốn sách trở về, từ trên cửa sắt mở một cái cửa sổ nhỏ đưa mau tới cấp cho ta.

Ta cách môn tạ một tiếng, cầm ở trong tay nhìn xem, là mấy quyển trang bia rất cũ tạp chí.

Có 《tri âm》, 《người》, 《cổ sự hợp thành》 các loại.

Hơi muộn một chút, có người mở ra thiết môn, bưng một bát cơm cho ta.

Cũng là một bát com trắng, thêm mấy cây cải trắng tâm, cùng hai, ba mảnh thịt mỡ.

Ta mặc dù không đói bụng, vẫn là miễn cưỡng ăn mấy ngụm.

Mà theo sắc trời dần tối, ta bắt đầu cảm giác hoảng sợ, chỉ sợ tại cái này lạ lắm địa phương, sẽ có càng nhiều huyền tường sinh ra.

May mắn đang tại kinh hoàng thời điểm, thiết môn lần nữa mở ra, có khác một cái người trẻ tuổi bị xô đẩy tiến đến.

Một cái cảnh sát thẩm dò nói một tiếng: "Tối nay hai người các người làm bạn mà đi! Đừng gây chuyện a, nếu không ngày mai liền đem các người nhốt vào phía dưới sở cảnh sát đi!"

Người trẻ tuổi cười hì hì liền thanh đáp ứng.

Ngay sau đó "Loảng xoảng" một tiếng, thiết môn một lần nữa từ bên ngoài khóa lại.

Ta đánh giá người kia, xem ra cùng ta niên kỷ không sai biệt lắm.

Đầu hấn tóc cạo đến rất ngắn, ngũ quan cũng còn đoan chính, thân dưới mặc một đầu cũng thiếp thân quần thể thao, phác hoạ ra hấn cường tráng bắp đùi đường cong.

Thân trên một kiện rộng rãi vận động sau lưng, trần trụi ra hai đầu rắn chắc cánh tay.

Tại ta dò xét hấn thời điểm, hấn cũng đang đánh giá ta, bỗng nhiên nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra một cái tuyết nanh trắng răng.

"Ta gọi Cao Lăng Khái, Lăng Vân Lăng, khái hoàn Gai, không biết ngài quý danh...?"

Được rồi, lại là cái Bàn Gia!

Ta vội vàng đứng dậy, cùng hấn vươn tay chặt chẽ một nắm.

"Thật là khéo, ta cũng họ Cao, gọi Cao Lực!"

"Làm thật như vậy đúng dịp? Xem ra chúng ta hai huynh đệ hữu duyên a!"

Hấn "Ha ha ha" cười đứng lên, thế mà lập tức bắt đầu cùng ta xưng huynh gọi đệ.

"Người phạm chuyện gì a bị nhốt ở chỗ này tới? Tuy nhiên có thể bị nhốt ở chỗ này, nếu không có cái gì giết người hung ác ngại, vậy thì là có chút thể diện, ta nhìn người cái này vẻ nho nhã bộ dáng, không phải là giết người hung ác ngại a?"

"Người lại là phạm chuyện gì?" Ta mỉm cười hỏi lại.

"Ta phạm vậy thì không gọi sự tình! Cũng là tại Thị Khu chơi Parkour, hết lần này tới lần khác đụng vào chỗ này một cỗ xe, đem bọn họ xe cộ rơi một khối sơn. Ta nói hết lời, nguyện ý gánh chịu sửa chữa phí dụng, thế nhưng là ta trên thân đã không mang giấy chứng nhận, cũng không mang tiền mặt, lại đuổi thượng thiên buổi tối, bọn họ lười nhác cầm ta đi xuống bên cạnh sở cảnh sát tiễn đưa, cho nên liền đem ta kéo đến nơi này tới quan một hai ngày,

Xem như tiêu làm trừng trị đi!"

Nguyên lai là dạng này!

Khó trách hấn xem đứng lên như thế cường tráng, vội lại thảng chín còn hai tay để trần xuyên kiện sau lưng, lại là cái Parkour người chơi.

"Ta cũng không phải cái gì giết người hung ác ngại!" Ta cười khổ giải thích, "Chỉ vì nhất thời hiếu kỳ, giống như sở cảnh sát một cái bằng hữu điều tra một kiện vụ án, kết quả bọn họ Khoa Trường nói ta ảnh hưởng cảnh sát tra án, cứng rắn muốn đem ta đóng lại hai ngày."

"Vậy người cái kia cảnh quan bằng hữu, sẽ bỏ mặc bọn họ Khoa Trường đem người quan đứng lên?" Cao Lăng Khái lập tức lộ ra không Bình Chi sắc.

"Nàng cũng làm không bọn họ Khoa Trường chủ a! Huống hồ nàng đã bị tạm thời cách chức, căn bản không biết bọn họ Khoa Trường khó xử ta!"

"Nguyên lai là dạng này! Nay đến là cái gì vụ án, sẽ để cho người tốt như vậy kỳ?"

Ta rất muốn hỏi hỏi hấn vì sao lại tốt như vậy kỳ, lập tức nghĩ đến, cái này chỉ sợ cũng là hấn đuổi thời gian một loại phương thức.

Tất nhiên hai cá nhân bị giam chung một chỗ, lẫn nhau tìm chút đề tài, cũng không trở thành quá mức nhàm chán.

Cho nên ta suy tính một chút, quyết định cùng hấn ăn ngay nói thật.

Đương nhiên sẽ không nâng lên quái mộng sự tình, ta chỉ nói Viên Vọng giống như sở Phi Phi đi một đường lĩnh thám hiểm, kết quả sở Phi Phi bị người sống bóp chết, mà Viên Vọng cho tới bây giờ ngủ mê không tỉnh.

Lớn nhất máu chốt là, án mạng hiện trường không có có người khác dấu vết.

Các loại ta nói xong, hấn đối với "Án mạng hiện trường không có có người khác dấu vết" chưa làm tỏ thái độ, chỉ là hai mắt thấy ta, cũng cẩn thận hỏi một câu: "Người nói là... Một đường linh? Cái này vụ án, là tại một đường linh phát sinh?"

"Đúng vậy a!" Ta bị hấn biểu lộ lập tức câu lên hào hứng, "Người sẽ không cũng đi qua một đường linh a?"

"Ta lúc đầu muốn đi, tuy nhiên còn chưa kịp!" Hấn vò một cái đầu, "Ta biểu ca đi qua, hấn nói này cái địa phương phong cảnh phi thường kỳ lạ."

"A?" Ta vừa mừng vừa sợ, đây chính là cái ngoài ý muốn thu hoạch, "Này người biểu ca... Có không có cái gì dị dạng?"

"Cái gì dị dạng? Không có a!" Hấn thuận miệng trả lời, lại hỏi ngược một câu, "Người nói... Dị dạng, là có ý tứ gì?"

"Là được..." Ta suy nghĩ một chút, dứt khoát tất cả đều nói với hấn đi ra, "Nói như vậy, ta biết bốn cái đi qua một đường linh người, một cái bị người bóp chết, một cái ngủ mê không tỉnh, còn có hai cái, ngay tại cái này mấy Thiên Tướng kể tự sát!"

Hấn một chút Từ Trương miệng rộng, Lão nửa thiên tài "A" một tiếng kêu đi ra.

Ta nhìn hấn biểu lộ, không buông lỏng lập tức truy vấn.

"Người biểu ca lúc nào đi một đường linh? Đến bây giờ có chưa từng xuất hiện tinh thần rất kém cỏi triệu chứng?"

"Không có!" Hấn lập tức lắc đầu, "Bọn họ cùng nhau đi mấy cái, đến bây giờ toàn bộ đều tốt."

Ta nhìn hấn bộ dáng không giống giả mạo, hơi vừa nghĩ lại, lại hỏi hấn: "Bọn họ cái gì thời gian đi? Có hay không tại một nhà họ Trương Lão Niên Nhân mở khách sạn ở qua?"

"Bọn họ là vào tháng năm đi, đến bây giờ đã hơn mấy tháng. Hấn ta cũng không rõ ràng, bắt quá ta có thể đánh điện thoại hỏi một chút."

Hấn hướng về ta Dương Mi cười một tiếng, giống như làm ảo thuật một dạng, từ trong túi quần mò ra một con xinh xắn kiểu cũ ấn phím điện thoại di động.

"Bọn họ chỉ lấy đi ta thường dùng một bộ điện thoại di động, bộ này điện thoại di động ta bình thường tắt máy, cũng là giữ lại đặc thù thời điểm dùng."

Hấn đắc ý cười hắc hắc, phát mấy cái dây số, cầm điện thoại di động phóng tới bên tai.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Giết cha

Chớp mắt thời gian, điện thoại thông suốt.

Ta nghe thấy Cao Lăng Khải hỏi hấn biểu ca mấy câu, mà hấn biểu ca đúng là tại Trương Đại Gia khách sạn ở qua.

Cho nên ta lập tức thêm một vấn đề: "Hỏi một chút người biểu ca, bọn họ một hàng mấy người, có hay không ở qua số 2 phòng?"

Cao Lăng Khải há miệng lại hỏi, sau đó quay đầu nói cho ta biết: "Ta biểu ca nói, vừa vặn hấn liền ở tại số 2 phòng!"

Ta tâm nghĩ nhanh quay ngược trở lại, dứt khoát hướng Cao Lăng Khải làm cái thủ thế, cầm điện thoại di động từ trong tay hấn nhận lấy.

"Ngài khỏe chứ, ta là Cao Lăng Khải bằng hữu! Ta có thể hay không hỏi một chút người, tại Trương Đại Gia trong khách sạn, người xác định là ở tại số 2 phòng sao?"

"Đương nhiên xác định! Không cũng là dựa vào phía sau gian kia phòng nha, có vấn đề?" Hấn rất dứt khoát hỏi lại ta.

"Này... Một đêm kia, người có không có làm qua cái gì ác mộng loại hình?"

"Ác mộng? Ta cũng rất ít nằm mơ! Người vấn đề này tốt kỳ quái, người đến tốt cùng muốn làm gì?"

"Không có ý tứ, bởi vì ta cũng đi Trương Đại Gia gian kia khách sạn ở qua, nhìn thấy một chút cũng kỳ quái đồ vật, tí như..." Ta dừng lại, mới chậm rãi nói ra đến, "Trương Đại Gia chính mình điều một cái không có mắt Quan Âm Tượng, còn có số 2 phòng đầu giường dựa vào Bàn Thượng, một cái không có mắt nữ nhân Phù Điều, không biết ngài có hay không chú ý tới những này?"

"Cái gì không có mắt nữ nhân Phù Điều? Ta căn bản không biết người tại nói cái gì, với lại ta cũng không nhìn thấy có cái gì Quan Âm Tượng!"

Đầu bên kia điện thoại khẩu khí có chút không kiên nhẫn đứng lên, nói vừa xong, trực tiếp từ bên kia phủ lên.

Ta sững sờ chỉ chốc lát, mới cười khở cầm điện thoại đi động đưa trả lại cho Cao Lăng Khải.

"Ta biểu ca tính khí không thật là tốt!" Cao Lăng Khải xin lỗi hướng ta cười một tiếng, "Tuy nhiên người nói chuyện, ta cũng không chút nghe rõ."

Ta không có cách nào cùng hắn giải thích, bởi vì dính đến quái mộng mà nói, hắn rất có thể sẽ cho là ta là bệnh thần kinh.

Huống hồ hắn biểu ca đã đi qua đều vô sự, hắn càng không khả năng tin tưởng ta nói là sự thật.

Tuy nhiên cái này thông suốt điện thoại cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch, ít nhất ta biết, tại vào tháng năm, đó là Cao Lăng Khải biểu ca vào ở gian kia số 2 phòng trước đó thời gian, còn không có bất kỳ cái gì quái dị chuyện phát sinh.

Thăng đến Bao La giống như cây mận phân biệt tại tháng tám lại đi một đường linh thời điểm, ác mộng bắt đầu hàng lâm.

Về phần cái này ác mộng có phải hay không coi là thật giống như khối kia Phù Điều có quan hệ, bây giờ còn chưa có kết luận.

Dù sao Cao Lăng Khải biểu ca rất có thể lên giường liền ngủ, rồi giường liền đi, căn bản không có chú ý tới những này chi tiết.

Cao Lăng Khải rất là hay nói, cùng ta đồng kéo Tây Lạp thăng đến mười điểm tự động tắt đèn, hắn mới leo đến thượng tầng giường chiếu đi ngủ.

Ta nằm tại Hạ Tầng trên giường, nghe trên đệm chấn một cỗ mùi vị khác thường, tận lực bỏ qua thời khắc đều sẽ có bị người nhìn chăm chú cảm giác, nhắm mắt lại kiệt lực ngủ yên.

Rất khó miễn nửa đêm tỉnh lại, vẫn là sẽ thấy bốn câu phương hướng, có một cái cổ cổ quái quái Bạch Y Nhân ngồi xỏm ở nơi đó hướng về phía ta cười.

Biết rất rõ ràng đó là bốn câu, vẫn là sẽ làm cho trong nội tâm của ta rụt rè, trên thân rét run.

Mà đáng sợ nhất là, nghe thượng tầng giường chiếu Cao Lăng Khải hơi hơi tiếng ngáy, ta có như vậy một trận mà thời gian, trong lòng thể mà tuôn ra một cái mãnh liệt xúc động, muốn leo đến giường trên, dùng ta hai tay, cầm Cao Lăng Khải tươi sống bóp chết.

Trước đó ta mặc dù sẽ thời khắc chịu đến huyền tường quấy nhiễu, nhưng như loại này tàn nhẫn mà tà ác suy nghĩ, chưa bao giờ có.

May mắn tại ta tiềm thức bên trong, vẫn có căn thâm để cố thiện ác khái niệm, ta kiệt lực đối kháng loại kia xúc động, thăng đến hốt hoảng, lần nữa chìm vào giấc ngủ.

Đến ngày thứ hai sắp tới giữa trưa, Chu Khoa trưởng âm u lần nữa tìm ta tra hỏi, ta mới mơ hồ có một điểm minh bạch, vì sao ta lại đột nhiên sinh ra loại kia tà ác đến đáng sợ suy nghĩ.

"Viên Vọng lão ba, đêm qua chết tại trong phòng bệnh." Chu Khoa nảy nở miệng câu nói đầu tiên, liền đem ta giật mình.

"Phòng bệnh nào? Không phải là Viên Vọng phòng bệnh a?" Ta thốt ra.

"Cũng là Viên Vọng phòng bệnh!" Chu Khoa trưởng nói, chặt chẽ nhìn chăm chú ta phản ứng, "Từ Viên Vọng mê man đến nay,

Ban ngày hắn mụ mụ tại phòng bệnh chiếu khán, đến tối, sẽ đổi hắn ba ba ở nơi đó."

"Vậy hắn... Viên Vọng lão ba, là thể nào chết?" Ta lại hỏi.

"Là bị người sống bóp chết, giống như sở Phi Phi là đồng dạng kiểu chết!"

Ta lập tức nhảy người lên, cảm giác giống như có người bóp lấy ta cổ, để cho ta có một loại ra không được khí hít thở không thông cảm giác.

Khó trách tối hôm qua ta sẽ có một loại muốn đưa tay bóp chết Cao Lăng Khải xúc động, chẳng lẽ tại ta cùng ngủ mê man Viên Vọng ở giữa, tồn tại liên hệ nào đó?

"Nhé né né... Viên Vọng đâu? Hắn thể nào?" We Got Married cả lăm ba hỏi ra.

"Hắn vẫn ngủ mê man, mà theo bác sĩ kiểm tra, hắn đồng thời không có bất kỳ cái gì thức tỉnh qua dấu hiệu."

"Đây cảnh sát đâu? Cửa ra vào không phải có cảnh sát trông coi sao? Chẳng lẽ liền không có nghe thấy bất luận cái gì động tĩnh?"

"Không có! Hung thủ xuất thủ rất nặng, cơ hồ cắt đứt Viên Vọng lão ba yết hầu. Ta đoán chừng Viên Vọng lão ba trong chớp mắt liền chết, căn bản tóc không ra bất kỳ âm thanh."

Ta đầu bên trong một đoàn hỗn loạn, tốt một hồi, rốt cuộc để ý ra một điểm đầu mỗi tối.

"Camera đâu? Bệnh viện hành lang, không phải trang bị camera sao? Chẳng lẽ không nhìn thấy có ai tiến vào phòng bệnh?"

"Bệnh viện hành lang xác thực lắp đặt có camera, nhưng trong phòng bệnh không có. Mà từ hành lang nhiếp ảnh đến xem, trừ Viên Vọng cha mẹ, không có có người khác tiến vào phòng bệnh."

Ta lại cẩn thận suy nghĩ một chút: "Người ý tứ... Hung thủ là từ sau cửa sổ hộ đi vào? Ta nhớ được gian kia phòng bệnh, phía sau có một cái cửa sổ lớn hộ!"

"Không có khả năng! Cửa sổ là từ giữa bên cạnh cài chặt lấy, hướng chi, người đừng quên đó là 13 lầu!"

Ta nhìn Chu Khoa trưởng lạnh Lạnh Băng băng nhìn ta chăm chăm ánh mắt, không chịu được nổi nóng lên hướng.

"Chu Khoa trưởng ý tứ, vẫn là hoài nghi ta? Đừng quên, tối hôm qua ta là bị giam tại Câu Lưu Thất bên trong! Cho nên thật muốn nói hiềm nghi, ta lại cảm thấy, cửa ra vào vị kia cảnh sát hiềm nghi lớn nhất."

"Người nói chúng ta không phải là không có cân nhắc qua!" Chu Khoa trưởng lạnh lùng tiếp lời, "Nhưng căn cứ Pháp Y sơ bộ kết luận, Viên Vọng lão ba tử vong thời gian hẳn là tại một điểm tả hữu. Mà từ sau mười giờ, hành lang giám sát biểu hiện, cảnh viên Tiểu Trương liền không có lại đi vào qua phòng bệnh. Mãi cho đến ba giờ rưỡi tả hữu, Tiểu Trương bên trên xong WC trở về, đẩy ra cửa phòng bệnh xem liếc một chút, lúc này mới phát hiện Viên Vọng lão ba ngược lại tại mặt đất."

Ta cảm giác một trận âm lãnh Thực Cốt, thật giống như từ trong Địa ngục một bên, thổi lên một trận âm phong.

Cái này kiện sự tình từ cái kia quái mộng bắt đầu, thật giống như một cái không động sâu, càng đi vào trong càng hung hiểm, nhưng lại đen ngòm, cái gì cũng thấy không rõ lắm.

Trên thực tế ta từng theo Mạnh Hương thảo luận qua, sở Phi Phi rất có thể là bị Viên Vọng bóp chết.

Cũng không phải là Viên Vọng cố ý giết người, mà là tại cực độ khủng bố trong mộng cảnh, Viên Vọng bất tri bất giác bóp lấy nằm ở bên cạnh hắn sở Phi Phi cổ.

Nhưng, giả thiết sở Phi Phi thật sự là Viên Vọng trong lúc vô tình bóp chết, Viên Lão cha chết lại giải thích thế nào?

Đầu tiên phòng bệnh là tại 13 lầu, mà hành lang giám sát biểu hiện, từ sau mười giờ, liền không có người tiến vào phòng bệnh.

Nói một cách khác, tại hung án phát sinh này cái đoạn thời gian, trong phòng bệnh chỉ có Viên Vọng giống như Viên Vọng lão ba hai cá nhân.

Duy nhất hung ác ngại, chỉ có thể là Viên Vọng.

Nhưng theo bác sĩ kiểm tra, Viên Vọng một mực đang trong mê ngủ, đồng thời không có bất kỳ cái gì thức tỉnh qua dấu hiệu.

—— chẳng lẽ Viên Vọng còn tại trong cơn ác mộng đau khổ giày dụa, cứ thế bất tri bất giác ở giữa bóp lấy hắn lão ba cổ?

Nhưng vấn đề là, Viên Vọng đã mê man nhiều ngày, thể lực có hạn, hẳn lại làm sao có khả năng có khí lực tại trong chớp mắt, lặng yên không một tiếng động bóp chết một cái Đại Nam Nhân?

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Đồ Mệnh

"Chu Khoa Jang Geum ngày tìm ta tra hỏi nguyên nhân là cái gì?" Thật lâu, ta hỏi.

Đến cho đến trước mắt, cơ bản bên trên là ta đang hỏi, Chu Khoa sinh trưởng ở đây.

Mà từ Chu Khoa trưởng bằng lãnh thái độ đó có thể thấy được, cho dù ta không có khả năng tại hung án phát sinh thời gian điểm ra hiện tại hiện trường, hẳn đối với ta vẫn như cũ hoài nghi không giảm.

"Ta chỉ muốn hỏi ngươi, vì sao ngươi đối với cái này hung án phát sinh, giống như sớm có dự cảm!" Hẳn nhìn ta chăm chăm, bất thành linh hỏi một chút.

"A?" Ta cũng sờ một chút, "Ta lúc nào có dự cảm?"

"Ngươi đã từng hướng về Mạnh Hưởng đề nghị, nói ngươi dự cảm đến còn có cũng không tốt sự tình phát sinh, cho nên hẳn là tại trong phòng bệnh thêm chứa một cái camera, cái này không giả a?"

Ta suy nghĩ một chút, chỉ có thể gật đầu: "Vâng, ta nói như thế qua!"

"Vậy ngươi từ đâu tới loại dự cảm này?"

Ta hút khẩu khí, nhìn thẳng hẳn nhãn quang.

"Ta nói ngươi có thể tin tưởng sao?"

"Ngươi nói xem!"

"Ta đã từng đã nói với ngươi, Bao La giống như Lý Ngọc Cương làm qua đồng dạng một cái quái mộng, này về sau hai người bọn họ Nhân Tinh Thần đều phi thường không tốt. Mà Bao La là ta lớn nhất hảo bằng hữu, càng thêm vào... Ta muốn sưu tập tài liệu viết một bộ tiểu thuyết, cho nên ta đối với cái này cái vụ án sinh ra nòng hậu dày đặc hứng thú. Nhưng kết quả, đang cùng Mạnh Hưởng cùng đi nhà kia khách sạn về sau, ta cũng làm giống nhau quái mộng."

Nói đến đây, ta nhìn thấy Chu Khoa trưởng vẫn như cũ mặt mũi tràn đầy khinh thường, không chịu được hất cằm lên, cũng dùng trào phúng nhãn quang khiêu chiến mà nhìn xem hẳn.

"Mặc kệ ngươi tin không tin, ta nói cũng là sự thật! Ngươi ở chỗ này thăm vấn ta căn bản vô dụng, tối thiểu nhất tối hôm qua hung sát án thiên chân vạn xác không phải ta làm! Cho nên, ta lại cảm thấy, vì sao chính ngươi không đi một đường linh làm quái mộng gian kia số 2 phòng ở lại một đêm đâu? Như thế ngươi liền có thể biết, ta nói chuyện đến là thật là giả! Bất quá ta khuyên ngươi tốt nhất đừng đi, bởi vì, này cũng đáng sợ! Nói không chừng, ngươi cũng sẽ đi đến tự sát con đường!"

Ta lời nói đương nhiên cũng không khách khí, Chu Khoa dài hai mắt thấy ta, lần nữa hiện ra vẻ tức giận.

"Ngươi là tại kích động ta a?" Hẳn cười lạnh.

"Ta không cần đến kích động ngươi, ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, cũng cỡ nào sự tình, chỉ có chính mình tự mình trải qua về sau, mới có tư cách có kết luận!"

Đây là ta lời nói thật, ta xác thực không có "Kích động" ý hẳn, chỉ bất quá hẳn đây đưa ta không thả, cũng cho ta có chút thẹn quá hoá giận mà thôi.

Hẳn tiếp tục chăm chăm ta, thật lâu, cuối cùng điểm gật đầu một cái.

"Được, ta liền đến một đường linh đi một chuyến! Như Quả Ngã chưa từng làm cái kia quái mộng, trở về ta đầu tiên muốn làm, cũng là bắt ngươi!"

Hẳn đứng dậy, ta cũng đứng dậy theo.

"Ngươi thật muốn đi sao? Ta nói qua, này cũng đáng sợ! Với lại, Bao La giống như cây mận đã chết, ta cảm thấy, ngươi vẫn là thận trọng một chút tương đối tốt!"

Ta nói đến mười phần thành khẩn.

Ta thậm chí có chút hối hận, không nên nói nhượng lại hẳn đi một đường linh lời nói, bởi vì vậy rất có thể, đem hẳn đây vào hiểm ác cảnh giới.

Mà nếu như hẳn coi là thật xảy ra chuyện, ta liền thành gián tiếp hung thủ.

Đáng tiếc ta thành khẩn, trong mắt hẳn, thành tâm hồng biểu hiện.

Cho nên hẳn cười lạnh một tiếng: "Đừng làm ta sợ, như ngươi loại này người ta gặp cỡ nào! Cho nên, một đường linh, ta còn đi định!"

Ta âm thầm thở dài, chuyển khẩu hỏi hẳn: "Như vậy, có thể hay không mang ta lên cùng một chỗ đi?"

"Ngươi đi làm gì? Là thu thập tài liệu, vẫn là muốn tiếp tục chế tạo thần quỷ giả tượng? Ta nhìn ngươi vẫn là ngoan ngoãn về trong nhà đợi đi! Tuy nhiên

ngươi yên tâm, ta sẽ dẫn bên trên Mạnh Hưởng, ta muốn để cho các ngươi từ tất tại!"

Hắn mặt mũi tràn đầy chế giễu. Ta á khẩu không trả lời được.

Nếu ta muốn cùng hắn, đầu tiên là bởi vì không ngừng mà huyền ảo, đã làm ta không chịu nổi nhiều, ta muốn về đến tại chỗ, tìm ra nguyên nhân, cứu vãn chính ta.

Lần, ta còn muốn nhìn một chút, số 2 phòng đầu giường cái kia Phù Điều, có không có biến hóa.

Dù sao lúc ấy tại ta lên giường lúc ngủ đợi, trên phù điều nữ nhân, là không có có mất.

Thế nhưng là tại ta khi tỉnh lại, này nữ nhân lại mọc ra ánh mắt.

Nói một cách khác, rất có thể tại ta lâm vào trong cơn ác mộng thời điểm, có người yên lặng hoán đổi Phù Điều.

Mà tại Chu Khoa trưởng đi thời điểm, nếu như Phù Điều là có mất, vậy thì rất có thể Chu Khoa Trường An ngủ một đêm, không biết làm bất luận cái gì quái mộng.

Nhưng là những lời này ta không thể giống như Chu Khoa trưởng nói, hắn chỉ sẽ cho rằng ta xảo ngôn lừa dối.

Hắn lúc đầu nói phải nhốt ta bốn mươi tám giờ, không nghĩ tới hôm nay nói chuyện đồng thời không thoải mái, hắn không chỉ có không có làm tâm trọng thêm, ngược lại sớm thả ta, để cho ta "Ngoan ngoãn về trong nhà đợi" .

Ta không biết hắn vì sao lại đột phát thiện tâm, bất quá ta thông minh ngâm kín miệng.

Đi ra Hình Cảnh đại đội cửa sân, ta không khỏi trường thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Mãnh mẽ vừa quay đầu lại, bên cạnh một gốc cây thấp kéo dài bóng mờ, lại đem ta giật mình.

Hiện tại ta thật có thể trải nghiệm Bao La vì sao Lão Đại thái dương, hắn lại muốn ngồi tại trên ban công.

Ta hiện tại cũng cũng hi vọng đây Thiên Dương ánh sáng, như thế ta liền có thể ít một chút kinh hãi.

"C-K-Í-T..T...T" một thanh âm vang lên, một chiếc xe gắn máy ngừng ở bên cạnh ta. Ngược lại cảm ta vừa mới khôi phục lại bình tĩnh một trái tim, lần nữa dọa đến thỉnh thoảng nháy một cái.

"Lên xe đến, ta tiễn ngươi trở lại!"

Mũi xe máy hướng về ta chiêu vẫy tay một cái, nghe này âm thanh, nguyên lai là Mạnh Hưởng.

"Ta trên thân thối quá, đừng đem ngươi trên thân dính vào!" Ta mặt mũi tràn đầy mỉm cười, nói là lời nói thật.

"Chu Khoa trưởng lần này quá phận, nếu như hắn hôm nay không chịu thả ngươi, ta thực biết nháo đến cục trưởng trước mặt đi!" Mạnh Hưởng nói, tuy nhiên xa đầu khô, ta vẫn có thể cảm giác được nàng tức giận phần.

Vậy thì làm ta rất có cảm kích.

Khó trách Chu Khoa trưởng sẽ dễ dàng như vậy thả ta, nguyên lai không phải hắn đột phát thiện tâm, mà chính là Mạnh Hưởng cùng hắn đại não một trận.

Hắn sau cùng câu kia "Để cho các ngươi từ tất tại" lời nói, xem ra càng nhiều cũng không phải là nhằm vào ta, mà chính là nhằm vào Mạnh Hưởng.

Ta ngồi lên Mạnh Hưởng xe gắn máy, trong lòng có một loại ôn nhu tình , khiến cho ta hướng về phía trước ôm chặt lấy Mạnh Hưởng eo nhỏ nhắn.

Mạnh Hưởng không biết có thể hay không cảm nhận được ta ôn nhu, tóm lại tại đến nhà ta lại cửa tiểu khu thì nàng gỡ xuống đầu khô, ta nhìn thấy nàng xinh đẹp khuôn mặt, biểu lộ ra khá là đỏ ửng.

"Đứng, các ngươi Khoa Trường nói muốn dẫn ngươi đi một đường lĩnh Trương Đại Gia nhà khách sạn, ngươi ngàn vạn nhớ kỹ, quyết không thể đi lại số 2 phòng!" Chia tay thời điểm, ta nhìn không được cản dẫn.

"Hắn muốn mang ta đi một đường lĩnh? Vì sao?" Mạnh Hưởng kinh sợ hỏi.

"Bởi vì hắn muốn chứng minh ta nói là nói dối, không có khả năng tất cả mọi người sẽ làm đồng dạng quái mộng!" Ta cười khổ trả lời.

Mạnh Hưởng yên lặng chỉ chốc lát, bỗng nhiên toát ra một câu: "Ta nếu cũng lo lắng ngươi!"

"A?" Ta lẳng lẳng nhìn nàng.

Nàng mặt đỏ lên, cúi xuống khuôn mặt.

"Người cũng nói, Bao La giống như Lý Ngọc Cương đều làm qua... Người cũng đã làm cái kia quái mộng, nhưng bây giờ, hai người bọn hắn đều chết, với lại bị chết thảm như vậy!"

Trong nội tâm của ta cảm động, hướng về nàng triển khai khuôn mặt cười một tiếng.

"Yên tâm đi, ta không phải Bao La, càng không phải là Lý Ngọc Cương, ta so bọn họ kiên cường nhiều, tuyệt sẽ không làm tự sát loại này ngốc sự tình!"

Nàng bị ta tự tin hoàn toàn chọc cho "Bỏ xoẹt" cười một tiếng, một lần nữa đeo lên đầu khôi.

"Nhớ kỹ, vô luận như thế nào, người ngàn vạn không thể ở số 2 phòng!" Ta lần nữa căn dặn, lại thêm một câu, "Người tốt nhất có thể xác định một chút, tại người lai trong phòng, không có không có mất pho tượng hoa văn loại hình."

"Ta biết á! Coi như Chu Khoa trường để cho ta lai, ta cũng sẽ không lai. Ngày đó người khi tỉnh lại bộ dáng đáng sợ như vậy, ta cũng không muốn kinh lịch trải qua!"

Nàng hướng về ta giương giương một tay lên, khởi động mô-tơ Xa Ly mở.

Ta nhìn nàng bóng lưng, tâm lý lại nghĩ đến vừa mới nói chuyện với nàng.

Ta thật so Bao La Lý Ngọc Cương kiên cường, sẽ không đi đến tự sát con đường sao?

Nói thực ra, ta không có có lòng tin.

Dù sao lấy ta đối với Bao La hiểu biết, hắn cũng không phải yếu ớt người.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Có quý

Sau đó hai ngày, ta vẫn như cũ đang không ngừng huyền tường giày vò bên trong vượt qua.

Cha mẹ không có khả năng không phát hiện được ta dị thường, ngày này mẹ ta không đi cửa hàng, mà chính là buộc ta cùng với nàng cùng nhau đến bệnh viện kiểm tra.

Tự nhiên tra không đến nhận chức Hà Sinh lý bên trên rõ ràng chứng bệnh, bác sĩ chỉ nói ta Thần Kinh Suy Nhược, là buổi tối ngủ không ngon gây nên.

Cho nên lấy chút thuốc, liền cùng ta mẹ cùng nhau về nhà.

Đến thứ ba Thiên Nhất thật sớm, Mạnh Hương đánh tới điện thoại, cảm ta từ trong con ác mộng bừng tỉnh.

"Cao Lực, có quý, thật có ma!" Mới mở miệng nàng liền nói, mang theo tiếng khóc nức nở.

Ta dọa đến lập tức từ trên giường ngồi đứng lên.

"Đến phát sinh chuyện gì? Người từ từ nói!"

"Chu Khoa trường gọi không dậy á! Tiểu Vương cũng chết rồi! Cao Lực ta thật là sợ, ta thật tốt sợ!"

Ta tự nhiên minh bạch, "Tiểu Vương" khẳng định là giống như lấy bọn họ cùng nhau đi một cái khác cảnh viên.

Cho nên ta tranh thủ thời gian hỏi nàng: "Trương Đại Gia đâu? Trương Đại Gia có ở đó hay không?"

"Không tại, hắn giống như chưa từng có trở lại qua! Hiện tại liền ta một cá nhân ở chỗ này, ta làm sao bây giờ, Cao Lực ta nên làm cái gì?"

Ta hỏi tường này Thiên Nhất sớm tỉnh lại, ta cùng với nàng hai người ở nơi đó, còn rừng mình mau chóng rời đi.

Bây giờ thừa nàng một cái, với lại trông coi một người chết, cùng một cái gọi bất tỉnh người sống, nàng khẳng định sắp bị hoảng sợ điên.

Chỉ có thể hận ta không thể sinh ra cánh bay đi qua, chỉ có thể không ngừng an ủi nàng, giúp nàng quyết định.

"Người bây giờ đừng hoảng hốt, tranh thủ thời gian đánh điện thoại đến sở cảnh sát, yêu cầu sở cảnh sát điều đi máy bay trực thăng đi qua! Cho sở cảnh sát đánh xong điện thoại về sau, lập tức lại gọi cho ta, ta liền tại trong điện thoại bên cạnh bồi tiếp người."

Nàng ở bên kia nhìn không được khóc lên.

Nhưng biết rõ ta nói rất có lý, nàng vẫn là treo điện thoại.

Hỏi qua một hồi, nàng lại đánh điện thoại tới, so trước đó đã yên tĩnh rất nhiều.

Nhưng ta không dám kỹ càng hỏi thăm đến phát sinh chuyện gì, cái kia sẽ tăng thêm nàng hoảng sợ cùng khẩn trương.

Ta cùng với nàng trò chuyện lên ngày đó tại tiểu Câu Lưu Thất bên trong gặp được Cao Lăng Khải sự tình, nói cho nàng Cao Lăng Khải biểu ca đã từng đi qua một đường lĩnh, nhưng là hiện tại yên ổn toàn bộ toàn bộ cái gì sự tình cũng không có.

Mà tại ta tận lực dẫn đạo dưới, Mạnh Hường chú ý lực cuối cùng từ này khủng bố không khí ở trong hơi có dời chuyển.

Bởi vì còn phải đợi cảnh sát bên kia điện thoại, huống hồ sợ điện thoại di động lượng điện không đủ, cho nên nàng chủ động treo điện thoại.

Vì là không cho nàng cảm giác cô độc, ta càng không ngừng cho nàng tốc tin tức, nói với nàng một chút Cao Trung đồng học chuyện lý thú.

Mãi cho đến sắp tới giữa trưa, Mạnh Hường cuối cùng tốc tin tức nói cho ta biết, cảnh sát điều đi máy bay trực thăng đuổi đi qua, ta lúc này mới yên lặng buông lỏng một hơi.

Buổi chiều Mạnh Hường đánh tới điện thoại, ta đuổi tới bệnh viện cùng với nàng gặp mặt.

Chu Khoa trưởng tự nhiên đã được an trí tại trong bệnh viện, với lại hẳn phòng bệnh, ngay tại Viên Vọng phòng bệnh đối diện.

Viên Vọng phòng bệnh trước đó đã lắp đặt camera, bây giờ tại Chu Khoa trưởng trong phòng bệnh, đồng dạng trang bị thêm trang bị theo dõi.

Mà tại Viên Vọng lão ba không khỏi diệu bị giết về sau, Viên Vọng mù mù đã không được cho phép lưu tại phòng bệnh.

Bây giờ Chu Khoa trưởng phòng bệnh, đồng dạng không đồng ý Hứa gia Chúc Trường thời gian dừng lại.

Chỉ có hai cái Dân Cảnh, một trái một phải đồng thời trông chừng hai gian phòng bệnh.

Ta giống như Mạnh Hường đi Chu Khoa trưởng phòng bệnh xem liếc một chút.

Chu Khoa trưởng xem đứng lên hoàn toàn tựa như là ngủ, hô hấp đều đặn, sắc mặt cũng hồng nhuận phơn phớt.

Sau đó lại đi đối diện xem Viên Vọng, rõ ràng hơn nửa tháng thời gian đi qua, Viên Vọng càng lộ ra tái nhợt mà suy yếu.

Về sau an vị tại bệnh viện trên ghế dài, Mạnh Hường ngạnh nghẹn ngào cổ họng, cùng ta kẻ ra lần này đi một đường lĩnh đáng sợ kinh lịch trải qua.

Ngày đó Mạnh Hường nghe nói Chu Khoa trưởng cầm ta giam cầm đứng lên, lúc ấy liền tức giận đến giống như Chu Khoa lớn lên nhao nhao một khung.

Chu Khoa trưởng không nguyện ý nháo đến cục trưởng nơi đó đi, đành phải lần nữa thăm vấn ta về sau, liền thả ta về nhà.

Nhưng Chu Khoa trưởng tâm lý lúc đầu ồ ồ lấy có hỏa, tăng thêm ta trong cơn tức giận nói ra để cho hắn đi một đường lĩnh kiểm chứng lời nói,

Chu Khoa trưởng lúc ấy liền hạ quyết tâm, muốn đích thân đi một chuyến một đường lĩnh, dùng tự mình kinh lịch trải qua vạch trần ta nói láo.

Cùng ngày chuẩn bị một chút, đến đệ nhị Thiên Nhất sớm, Chu Khoa trưởng liền mang theo Mạnh Hường giống như một cái khác cảnh viên Tiểu Vương, cùng nhau xuất phát tiến đến một đường lĩnh.

Theo lẽ thường thì tại Bảo Khang Huyện Công An Cục đổi xe gắn máy, chỉ bất quá lần này ba cá nhân, cho nên cần hai chiếc xe gắn máy.

Tiểu Vương mang theo Chu Khoa trưởng, Mạnh Hường chính mình cưỡi một cỗ.

Trên đường bọn họ lại gặp được cái kia khô cạn gầy gò hắc y Lão Thái Bà!

Ý có hai cái Đại Nam Nhân đi theo, Mạnh Hường tiến lên quát hỏi cái kia Lão Thái Bà là ai, vì sao Lão trên đường đi dạo.

Thế nhưng là Lão Thái Bà hoàn toàn giống như Kê điếc, căn bản đối với Mạnh Hưởng lời nói hờ hững.

Ngược lại Chu Khoa trưởng gặp Mạnh Hưởng đối với một cái lão nhân gia như thế nghiêm khắc, mở miệng cầm Mạnh Hưởng giáo huấn hai câu.

Mạnh Hưởng khó mà phân biệt, chỉ hi vọng Lão Thái Bà xuất hiện lần nữa thời điểm, có thể làm cho Chu Khoa trưởng á khẩu không trả lời được.

Hết lần này tới lần khác lần này Lão Thái Bà không có lại liên tục xuất hiện, tuy nhiên đôi kia Mạnh Hưởng tới nói, ngược lại từ trên tâm lý yên ổn rất nhiều, bởi vì vậy rất có thể cho thấy, Lão Thái Bà cuối cùng chỉ là một cái người bình thường.

Đến Trương Đại Gia khách sạn thì sắc trời còn sớm.

Mà Trương Đại Gia trên cửa chính, vẫn như cũ treo một cái khóa sắt, thật giống như Trương Đại Gia chưa từng có trở lại qua một dạng.

Bởi vì Chu Khoa trưởng là lần đầu tiên tới tại đây, lần trước sở Phi Phi bị giết thời điểm hắn cũng không có người thân đến hiện trường điều tra, cho nên hắn cảm phòng trong trong ngoài ngoài kiểm tra đến phi thường cẩn thận.

Mạnh Hưởng thì lôi kéo Tiểu Vương, đầu tiên đi kiểm tra số 2 gian phòng.

"Ta nhớ được người nói với ta, tại người nằm xuống lúc nghỉ ngơi, nhìn thấy đầu giường khối kia trên phù điêu nữ nhân là không có mắt, cho nên ta cố ý cẩn thận đã kiểm tra khối kia Phù Điều, nhưng là trên phù điêu nữ nhân giống như Tiểu Hải Nhi, quả thật trường có mắt." Mạnh Hưởng dạng này nói với ta.

Vậy thì làm ta rất cảm thấy nghi hoặc.

Bởi vì ta đã cơ bản nhận định, cho nên sẽ có cái này liên tiếp quái sự phát sinh, rất có thể giống như khối kia cùng hiện trường hoàn cảnh không hợp nhau Phù Điều có quan hệ.

Nhưng nếu như trên phù điêu nữ nhân xác thực có mắt —— nói một cách khác, lúc ấy chỉ là ta hoa mắt mà thôi, như vậy ta suy đoán, rất có thể đồng thời không chuẩn xác.

"Vậy các người có không có lần nữa ghi chép đến loại kia tạp âm?" Ta hỏi.

"Không có!" Mạnh Hưởng trả lời ngay, "Nhất làm cho ta nên giận chính là cái này, ba chúng ta cá nhân điện thoại di động đều không có tạp âm xuất hiện, coi như phóng tới trên giường cũng không có! Người không biết Chu Khoa trưởng lúc ấy sắc mặt có bao nhiêu làm giận, nói rõ xem chúng ta hai làm sao cùng hắn dò loại kia biểu lộ!"

Ta không khỏi nhăn lại lông mày, trong lòng suy nghĩ tất nhiên trên phù điêu nữ nhân là có mắt, với lại không có loại kia quỷ dị tạp âm xuất hiện, tựa hồ hết thảy đều lộ ra mười phần bình thường, vậy thì tại sao, cuối cùng vẫn là phát sinh khủng bố sự tình?

"Mãi cho đến... Ban đêm nghỉ ngơi, ta vẫn tại số 1 phòng, đang muốn lên giường nằm xuống, không biết chuyện gì xảy ra, chúng ta thả ở ngoài cửa xe gắn máy, bất thành linh tiếng nổ đứng lên!"

Mạnh Hưởng nói đến đây, lúc đầu hồng nhuận phon phớt sắc mặt bất thành linh trắng bệch, âm thanh cũng có chút hơi hơi run rẩy.

"Sau đó thì sao?" Ta nhìn không được hỏi.

"Xe gắn máy một bên gọi, một bên lóe ánh sáng, ta hướng về ngoài cửa sổ liếc liếc một chút, lập tức dọa đến nhợn gọi đứng lên!"

Nàng lúc đầu ép kềm âm thanh, nhưng nói đến chỗ này thời điểm, lại hơi có chút tiếng nói sắc nhọn. Phảng phất lúc ấy khủng bố tình hình, một lần nữa trở lại nàng não hải.

Ta muốn chen một câu miệng, nhưng trong lòng run rẩy, thế mà không dám lên tiếng, chỉ là nghe nàng nom nớp lo sợ tục nói đi xuống.

"Ta rõ ràng nhìn thấy, tại ta cửa sổ pha lê bên trên, dán chặt lấy một khuôn mặt người! Thật, cũng tái nhợt một khuôn mặt người!"

Nàng run rẩy, lấy tay che kín khuôn mặt.

—— tám kia mặt người, ta cũng gặp qua!

Bất quá ta không dám nói ra câu nói này, chỉ là vươn tay ra, trấn an vỗ vỗ nàng cánh tay.

Chương 24: Lục Nhãn

"Đầu kia Hắc Cầu đầu? Có hay không lại xuất hiện?" Ta hỏi Mạnh Hưởng.

"Có, Tiểu Vương còn bị nó cắn một cái!" Mạnh Hưởng trả lời.

Nguyên lai tại Mạnh Hưởng nhọ gọi sau khi đi ra, ở tại đối diện nàng số 3 phòng Tiểu Vương lập tức xông lại.

Bởi vì Mạnh Hưởng then cài lấy cửa phòng, Tiểu Vương chỉ có thể liên tục gõ nàng cửa phòng.

Mạnh Hưởng vội vàng bỏ nhào vào trước cửa, mở cửa phòng, nhìn thấy Chu Khoa trưởng giống như Tiểu Vương đều tại đứng ngoài cửa.

"Có người! Ngoài cửa sổ bên cạnh có người!" Mạnh Hưởng mặt mũi tràn đầy hoảng sợ dùng tay chỉ cửa sổ.

Chu Khoa trưởng lập tức chạy về phía cửa sổ.

Tiểu Vương thì đoạt tới cửa, mở cửa phòng.

"Ngao" một tiếng kêu, không đợi Tiểu Vương kịp phản ứng, một đầu hắc ảnh đã bỏ nhào vào Tiểu Vương trên thân.

Mạnh Hưởng dọa đến lại là rít lên một tiếng.

May mắn Tiểu Vương thân thể cường lực lớn mạnh, một bên kho Hoàng Hậu lui, một bên hai tay dùng lực đập hắc ảnh.

Này hắc ảnh uốn éo thân thể, một lần nữa nhảy lên ra khỏi cửa phòng, rất nhanh biến mất tại trong bóng tối.

"Cái gì? Là sói sao?" Tiểu Vương kinh sợ hỏi, đồng dạng bị cả kinh mặt mũi tràn đầy trắng bệch.

"Không là, là một con chó, lần trước lúc ta tới đợi xem gặp qua." Mạnh Hưởng vội vàng trả lời.

"Người không phải nói phụ cận đây không có người lai sao?" Chu Khoa dài một bên cạnh từ Mạnh Hưởng trong phòng đi tới, một bên hỏi.

"Là không có a! Hung án phát sinh thời điểm, Tiểu Vương là cùng ta một đứng lên làm điều tra, không tin người hỏi Tiểu Vương!" Mạnh Hưởng nói.

"Xác thực không có người lai! Gần nhất một nhà, ta giống như Mạnh Hưởng đi hơn hai giờ mới tìm được." Tiểu Vương nói.

Chu Khoa trưởng lá gan lại lớn, thể mà đi ra khỏi cửa phòng, Tiểu Vương bận bịu cũng đuổi theo.

Mạnh Hưởng đứng tại cửa ra vào, nhìn xem hai người bọn họ đến Hồi Hồi xem một lần, lại đi về tới.

"Cái này kỳ quái, Mạnh Hưởng nói vừa nhìn thấy người, bên ngoài xe gắn máy cũng xác thực có báo động, nếu như phụ cận đây không người ở, chẳng lẽ là gặp quỷ?"

Chu Khoa trưởng lời này tự nhiên là có trào phúng chi ý.

Mạnh Hưởng cũng muốn nói cho hắn, cái nhà này xác thực có rất nhiều cổ quái, biết rõ nói ra chỉ sẽ làm Chu Khoa trưởng tăng thêm giễu cợt, chỉ có thể ngậm miệng không nói.

Về sau cài then cửa phòng, riêng phần mình vào phòng nghỉ ngơi.

Mạnh Hưởng vẫn như cũ lai số 1 phòng, Tiểu Vương thì lai số 3 phòng.

Trên thực tế sở Phi Phi án mạng phát sinh thời điểm, Mạnh Hưởng giống như Tiểu Vương tới làm hiện trường điều tra, bởi vì số 2 phòng là giết người hiện trường, cho nên hai người lúc ấy liền trốn đi số 2 phòng, phân biệt lai số 1 phòng giống như số 3 phòng.

Nhưng hôm nay thêm một cái Chu Khoa trưởng, hắn nguyên bản cũng là chuyên môn tới đâm thủng "Quái mạng" lời nói dối, tự nhiên hắn lựa chọn vào ở số 2 phòng.

Bởi vì vừa mới nhìn thấy tám kia mặt người, Mạnh Hưởng tâm bên trong thêm sợ hãi, dứt khoát cầm kiện y phục treo ở trên cửa sổ, ngăn trở nhìn ra phía ngoài tầm mắt.

Lại đem cửa phòng then cài cửa một mực đâm chết, thậm chí cầm giường chiếu hơi chuyển một chút, dùng cuối giường đứng vững cửa phòng khép mở

nói.

Nàng đương nhiên biết cái này bất quá là bịt tai mà đi trộm chuông, nhưng cũng chỉ có thể tìm cái tâm lý an ủi.

Không muốn thật vất vả có chút mê man chi ý, giặt mình thanh tỉnh, nàng liền cảm giác giống như có người tại dùng lực thôi động nàng cửa phòng.

Nàng ban đầu tưởng rằng nàng bản thân nghi thần nghi quỷ, thẳng đến nàng nghe thấy cửa phòng thật tại "Chi chi" rung động, toàn bộ giường gỗ đều đang lắc lư, cảm giác nếu như không phải nàng dùng cuối giường đứng vững cửa phòng, then cái cửa đã sớm không được việc.

—— Mạnh Hường tại nói đến đây thời điểm, kim lòng không được lần nữa phát ra run rẩy thanh âm, ta đuổi vội vươn tay ra đi, nắm chặt tay nàng, cho nàng một chút can đảm cùng trấn an.

Mạnh Hường hơi trấn định một chút, mới lại tiếp theo đi xuống giảng thuật.

"Ta hoảng sợ lại phải thét lên, sau đó ta nghe thấy Tiểu Vương hỏi một tiếng: Chu Khoa trưởng, người đang làm gì? Ta nghĩ thăm nguyên lai là Chu Khoa trưởng tại bên ngoài, lúc này mới buông lỏng một hơi, vội vàng cầm giường chiếu dịch chuyển khỏi, yên lặng nhỏ then cài cửa, cầm cửa phòng kéo ra một đường nhỏ..."

Mạnh Hường dừng lại miệng, lại một lần lấy tay được ở trên mặt.

Ta biết đón lấy khẳng định có khác khủng bố sự tình phát sinh, cho nên ta thẳng thắn đánh bạo đưa tay, ôm bả vai nàng.

Ta cảm giác nàng thân thể tại hơi hơi run rẩy,

Cho nên ta vỗ nhẹ lấy nàng đầu vai.

Bởi vì Chu Khoa trưởng trước đó đẩy cửa khí lực quá lớn, Mạnh Hường lòng mang hoảng sợ, không dám lập tức mở cửa phòng, chỉ là cầm cửa phòng vụng trộm kéo ra một đầu khe hẹp.

Nàng nhìn thấy Tiểu Vương cửa phòng mở ra, trong phòng ánh đèn cũng lóe lên, Tiểu Vương liền đứng tại cửa phòng.

Chỉ là Chu Khoa trưởng chạy tới Tiểu Vương đối diện, Mạnh Hường nhìn không thấy Tiểu Vương sắc mặt như thế nào, chỉ nghe thấy Tiểu Vương biểu lộ ra khá là kinh ngạc hỏi một tiếng: "Chu Khoa trưởng người làm sao rồi?"

Mạnh Hường đến lúc này mới xem như hoàn toàn trấn định lại, đang chuẩn bị cầm cửa phòng toàn bộ kéo ra, hết lần này tới lần khác Chu Khoa trưởng trở lại khuôn mặt đến, hướng về phía Mạnh Hường phương hướng nghiêng mắt nhìn liếc một chút.

"Ta nhìn thấy Chu Khoa dài... Rõ ràng đó là Chu Khoa trưởng, thế nhưng là... Nhà chính bên trong không có mở đèn, hấn lại đưa lưng về phía Tiểu Vương gian phòng, cho nên hấn cả khuôn mặt đều trong bóng tối, nhưng hết lần này tới lần khác... Ta rõ ràng nhìn thấy, hấn hai con mắt... Căn bản không giống mất người, mà chính là... Phát ra lực quang, rất đáng sợ lực quang!"

Mạnh Hường đã có chút ngồi không yên, nửa tựa ở ta trong ngực, có chút nước nở đứng lên.

Ta tự nhiên không dám thúc nàng, chỉ là vỗ nhẹ đánh lấy nàng đầu vai.

Mạnh Hường bị Chu Khoa mở to mắt bên trong lực quang kinh hãi, vội vàng lại đóng cửa phòng, đồng thời như cũ dùng cuối giường, chống đỡ cửa ra vào.

Về sau nằm ở trên giường, Mạnh Hường rất khó miễn chú ý đến đối diện Tiểu Vương trong phòng động tĩnh.

Này cửa phòng nguyên là tự kiểm chế, Thủ Công thô ráp, cũng không cách âm, nhưng Mạnh Hường chỉ là mơ hồ nghe thấy Tiểu Vương giống như "A" kêu một tiếng.

Âm thanh rất nhỏ, càng thêm vào Tiểu Vương cao lớn cường tráng, tương đối đứng lên, Chu Khoa sinh trưởng ở Tiểu Vương trước mặt là cái kẻ yếu.

Cho nên Mạnh Hường cũng không có suy nghĩ nhiều, nàng nghe thấy cước bộ nặng nề, tựa như là Mạnh Khoa Trưởng quay về chính hấn số 2 gian phòng đi.

Cho nên Mạnh Hường tiếp tục ngủ yên.

Rất khó ngủ, lại không thể không ngủ.

Thật vất vả nhìn đến hừng đông, Mạnh Hường đứng dậy mặc y phục.

Nàng trước tiên đem ngăn tại cửa sổ áo phục lấy xuống, ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ đầu bắn vào, chỉ ít cũng có bảy tám giờ.

Cho nên Mạnh Hường cầm giường chiếu dời về tại chỗ, đánh bạo mở cửa phòng.

Số 3 cửa gian phòng mở ra, xem ra Tiểu Vương đã rời giường.

Mạnh Hưởng buông lỏng một hơi, nhìn xem trước Cửa sau cũng còn then cài lấy, Tiểu Vương hẳn là còn ở số 3 trong phòng.

Cho nên nàng kêu "Tiểu Vương", đi đi qua.

Nhất phương đến gần số 3 cửa phòng, nàng liền dọa đến lần thứ ba nhón kêu đi ra.

"Ta nhìn thấy Tiểu Vương ngửa mặt nằm tại mặt đất, ánh mắt trợn trừng lên, đầu lưỡi duỗi ra, sắc mặt đỏ bừng, liền giống như... Liền giống như Sở Phi Phi khi chết đuối giống như đực!"

Mạnh Hưởng kim nén không được nhe nhào lên tiếng, vội vàng lấy tay cầm miệng che kín.

Ta có thể trải nghiệm, nàng lúc ấy kinh hãi đến trình độ nào.

Sở Phi Phi bị giết thời điểm, nàng đã từng làm phá án Dân Cảnh đến hiện trường điều tra.

Lúc ấy nàng coi là chỉ là một cục phở thông án giết người, với lại hiện trường đồng thời không chỉ có nàng một cái phá án Dân Cảnh, đương nhiên sẽ không có quá nhiều kinh sợ.

Nhưng hôm nay, tại trải qua nhiều như vậy quái dị lạ lùng sự tình về sau, nhất đại sáng sớm đột nhiên nhìn thấy đồng sự Tiểu Vương phơi thây ngay tại chỗ, chỉ sợ dùng "Sợ vỡ mặt" để hình dung nàng, cũng không quá phận.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Tự cứu

Mãnh liệt hoảng sợ, làm Mạnh Hưởng căn bản không dám vào đi gian phòng, điều tra một chút Tiểu Vương còn có hay không khí tức.

Mà nàng thét lên, thế mà không có cảm số 2 phòng Chu Khoa trưởng đánh thức.

Trên thực tế Chu Khoa trưởng tối hôm qua quái dị, đã làm cho Mạnh Hưởng sinh ra e ngại, nhưng lúc này trừ Chu Khoa trưởng, nàng căn bản không có hấn dựa vào.

Cho nên Mạnh Hưởng vẫn là một bên kêu "Chu Khoa trưởng", một bên chảy nước mắt chạy tới số 2 phòng.

Còn tốt Chu Khoa Trưởng Phòng môn cũng không từ giữa bên cạnh cái then, Mạnh Hưởng đẩy liền mở.

Nàng nhìn thấy Chu Khoa trưởng vẫn nằm ở trên giường, hơi hơi tiếng ngáy biểu hiện, hẳn vẫn đang say ngủ.

"Chu Khoa trưởng! Chu Khoa trưởng!" Mạnh Hưởng dùng sức hô, dùng sức gọi, một bên dùng lực xô đẩy Chu Khoa trưởng thân thể.

Thế nhưng là vô luận nàng gọi thế nào làm sao đẩy, Chu Khoa trưởng từ đầu đến cuối không có thức tỉnh dấu hiệu.

Thậm chí ngay cả hấn thấp tiếng ngáy, đều không có bởi vì Mạnh Hưởng xô đẩy, có nửa điểm dừng lại cùng lộn xộn.

"Ta thật là sợ, ta thật tốt sợ! Ta biết, cái này phòng Từ Chân có quỷ, khẳng định có quỷ! Ta muốn mau trốn chạy, lại lại không dám mở ra đại môn, huống hồ ta cũng không thể cầm Tiểu Vương giống như Chu Khoa trưởng ném. Cho nên... Cho nên... Ta cái thứ nhất nghĩ đến, chỉ có thể là cho người đánh điện thoại!"

Mạnh Hưởng khóc té ở ta trong ngực, đến mức căn bản không lo được người khác kỳ quái ánh mắt.

Nàng luôn luôn tư thế hiện ngang, rất có "Mày liễu không nhường mày râu" khí độ.

Nhưng bây giờ, tại gặp một lần lại một lần quỷ dị lạ khủng bố sự tình về sau, nàng cũng bắt quá là một người nhất gan mềm yếu nữ hài tử.

Ta nhẹ nhàng ôm ấp lấy nàng, tâm lý lại tại cấp tốc chuyển động, kiệt lực muốn từ nàng giảng thuật bên trong, tìm tới một chút hữu dụng đồ vật.

Mãi cho đến nàng tâm tình ổn định, xấu hổ từ ta trong ngực ngồi thẳng thân thể, ta mới hỏi nàng: "Người cảm thấy... Tiểu Vương có phải hay không là Chu Khoa trưởng giết?"

"Ta thật không biết!" Mạnh Hưởng sờ mặt lắc đầu, "Trước Cửa sau đều quan được thật tốt, không có khả năng có người khác tiến đến. Huống chi tại nửa đêm, ta tận mắt nhìn thấy, Chu Khoa trưởng đã từng từng tới Tiểu Vương gian phòng. Nhưng Tiểu Vương lại cao to lại cường tráng, Chu Khoa trưởng căn bản cũng không là Tiểu Vương đối thủ! Huống hồ này cửa phòng cũng không cách âm, ta không có khả năng nghe không được Tiểu Vương giống như Chu Khoa trưởng đánh nhau âm thanh. Cho nên, ta cảm thấy, coi như Tiểu Vương... Thật sự là Chu Khoa trưởng giết, giết Tiểu Vương người, cũng sẽ không là Chu Khoa trưởng bản thân!"

Sau cùng câu nói này rất là mâu thuẫn, bất quá ta lại có thể minh bạch Mạnh Hưởng ý tứ.

Nàng nói là coi như đúng là Chu Khoa trưởng giết Tiểu Vương, nhưng rất có thể, Chu Khoa trưởng ý thức đã bị cái gì đồ vật khống chế, thậm chí, hẳn là bị cái gì đồ vật thân trên.

"Bị cái gì đồ vật thân trên" lời nói, ngay cả ta cũng chỉ dám tại trong lòng nghĩ nghĩ, không dám tùy tiện giảng lối ra đến, huống chi thân là Dân Cảnh, càng thân là nữ hài nhi Mạnh Hưởng.

"Người xác định, người thấy khối kia trên phù điêu nữ nhân, là có mắt?" Ta lại nghĩ tới một cái khác vấn đề.

"Ta đương nhiên xác định! Ta lúc đầu muốn đập hai tấm hình mang về cho người xem, nhưng trong phòng quang tuyến không đủ sáng ngời, đánh ra tới dù sao là mơ mơ hồ hồ." Mạnh Hưởng nói, một bên lật xem nàng điện thoại di động.

Rất nhanh, nàng cầm điện thoại di động đưa tới trong tay của ta.

Ta xem xét tỉ mỉ này hai tấm hình, quả thật phi thường mơ hồ.

Chỉ có thể đại khái nhìn ra Phù Điều hình dáng, lại ngay cả nữ nhân Tiểu Hải Nhi hình thể đều thấy không rõ lắm, chớ nói chi là có hay không mọc ra mắt.

Ta thuận tay dùng điện thoại di động chụp hình công năng, đối với mình hai chân vồ một cái, về sau cầm đứng lên xem xét.

Rất rõ ràng! Ngay cả ta trên quần vải vóc hoa văn, đều có thể thấy rõ.

Mà ở trong ấn tượng của ta, Trương Đại Gia khách sạn số 2 gian phòng có một cái cũng không quá Tiểu Thủy Tinh cửa sổ, trong phòng quang tuyến, không thể so với ta giống như Mạnh Hưởng hiện tại ngồi cái góc này càng tối tăm.

Vậy thì làm ta lần nữa tin chắc, sở hữu những này quý dị sự tình, rất có thể đều giống như khối này Phù Điều có quan hệ.

Mạnh Hưởng nhìn ta kỳ quái cử động, Thượng Vị Minh Bạch ta là có ý tứ gì.

Ta không cùng nàng giải thích, chỉ là cười một cái, cầm điện thoại di động đưa trả lại cho nàng.

Nhưng tại ta tâm bên trong,

Lại tuôn ra một cái suy nghĩ: Ta lại muốn đi một chuyến một đường linh.

Không phải vì đề lộ chân tướng, mà chính là vì là cứu vãn chính ta.

Bởi vì theo thời gian chuyển dời, huyền tượng sinh ra đến càng ngày càng thường xuyên, cơ hồ cũng là như bóng với hình.

Ta sợ dùng không cỡ nào trường thời gian, ta liền sẽ đi đến Bao La giống như cây mận đường xưa.

"Người nói... Vì sao Bao La, Lý Ngọc Cương, lại thêm người, ba người các người tại gian kia trong phòng nghỉ ngơi, cũng chỉ là làm quái mộng, vì sao... Chu Khoa trưởng giống như Viên Vọng, không chỉ có ngủ mê không tỉnh, với lại... Đầu nương theo lấy hung án phát sinh?" Mạnh Hưởng hỏi ta, cẩn thận từng li từng tí, tựa như là sợ bị người nghe thấy một dạng.

Trên thực tế vấn đề này, ta đồng dạng cảm giác khó mà lý giải.

Tuy nhiên trong nội tâm của ta, lại có một loại suy đoán: Có lẽ là Chu Khoa trưởng giống như Viên Vọng, đẩy ra trong mộng này kích động ta cùng La cây mận cũng không dám đẩy ra cửa gỗ.

Bởi vì đẩy ra cửa gỗ, đi vào này không có mắt nữ nhân nắm Tiểu Hải Nhi đi vào phòng, thế là Chu Khoa trưởng giống như Viên Vọng linh hồn, cũng bị giam cầm ở trong mộng.

—— đương nhiên cái gọi là "Linh hồn giam cầm ở trong mơ" ý nghĩ, ngay cả chính ta đều cảm giác mười phần hư ảo, tự nhiên không thể nói cho Mạnh Hưởng biết.

Mà muốn tìm tới cuối cùng đáp án, chỉ có thể là lại đi một chuyến một đường linh.

Nhưng là cái này suy nghĩ, ta đồng dạng không thể nói cho Mạnh Hưởng, không chỉ là sợ nàng lo lắng cho ta, càng sợ nàng hơn muốn đi theo ta đi.

Tại cái kia vô cùng quý dị địa phương, nếu như có thể có một cá nhân bồi tiếp ta đi, với ta mà nói đương nhiên là chuyện tốt.

Càng ta bây giờ bị huyền tường quán thân, càng thêm cần phải có cá nhân vì ta tăng thêm lòng dũng cảm.

Nhưng, sở Phi Phi bị giết lớn nhất Đại Hung ngại, là Viên Vọng.

Mà Tiểu Vương bị giết lớn nhất Đại Hung ngại, là Chu Khoa dài.

Ta không sợ ta lần nữa làm ác mộng, ta lại sợ vạn nhất ta giống như Viên Vọng, hoặc là Chu Khoa giống nhau chìm ngủ không tỉnh, tại này cùng một thời gian, Mạnh Hưởng, hoặc là hấn đi với ta người, rất có thể phải đối mặt tử vong.

Cho nên, vô luận ta muốn đối mặt như thế nào hoảng sợ, đều chỉ có thể độc thân tiến về.

Ta giống như Mạnh Hưởng cùng nhau tìm địa phương ăn bữa tối, về sau trước đem nàng đưa về nhà, ta mới ngồi Taxi trở lại trong nhà mình.

Có lẽ là ta tâm nghi ngờ quyết tuyệt đập nổi chìm thuyền, một đêm kia, ta thể mà không có giống trước đó một dạng, một đêm mấy lần bị ác mộng bùng tình.

Chỉ là tại buổi sáng đột nhiên lúc thức tỉnh đợi, ta vẫn như cũ cảm giác có cái cái gì đồ vật đứng trong phòng, im ắng mà nhìn chăm chăm vào ta xem.

Ta giống như cha mẹ nói muốn ra ngoài giải sầu một chút. Đoạn này thời gian ta tinh thần không tốt, cha mẹ ta ước gì ta đi ra cửa đi.

Cho nên hai cá nhân đều không ngăn cản ta, mẹ ta chỉ là nhiều lần dặn dò ta phải cẩn thận nhiều hơn.

Về sau ta cười chính mình một cổ coi như không tệ xe gắn máy, trực tiếp tiến đến Bảo Khang Huyện.

Bởi vì sợ bất thành linh sinh ra huyền tường, khiến cho chính mình xe hư người chết, cho nên ta cười đến mức chậm, đến giữa trưa mới đuổi tới Nam Chương huyện.

Tại Nam Chương huyện ăn xong cơm trưa, tiếp tục hướng về Bảo Khang tiến lên, đến buổi tối mới vừa tới Bảo Khang Huyện thành.

Tại Bảo Khang Huyện thành ở một đêm, đệ nhị Thiên Nhất sớm, ta vô cùng phấn chấn tinh thần, xuất phát tiến đến một đường linh.

Dọc theo quanh quanh co co Sơn Đạo, đi ước chừng hơn một cái giờ, ta bỗng nhiên nhìn thấy phía trước có một cái Lão Thái Bà, đi được lão đảo chậm chậm Thôn Thôn.

Trong nội tâm của ta phanh nhảy một cái, lập tức thêm nhanh chóng độ theo sau.

Nhưng không biết vì sao, này Lão Thái Bà rõ ràng đi được mười phần chậm chạp, hơn nữa cách ta cũng không quá xa, thế nhưng là ta truy thật lâu, nàng vẫn tại ta phía trước trăm mét chỗ.

Đợi đến ta bỗng nhiên tỉnh giấc lại là huyền tường thời điểm, ngẩng đầu nhìn bốn phía lạ lẫm cảnh vật, ta phát hiện mình thể mà lạc đường.

Bạn đang đọc truyện *Thụy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Bạch cốt

Ta lập tức thay đổi xe gắn máy đầu đi trở về.

Ta rõ ràng không cùng lấy này huyền tường bên trong Lão Thái Bà đi ra quá xa, thế nhưng là làm trước mắt xuất hiện một đầu lối rẽ, ta ngoặt lên lối rẽ tiếp tục tiến lên, lại phát hiện này vẫn không phải lúc ta tới đường.

Đương nhiên cũng không giống là thông hướng một đường linh con đường kia.

Ta dừng lại xe gắn máy, không dám càng đi về phía trước, chỉ sợ càng chạy càng xa, chờ xe gắn máy không có xăng, ta muốn phải mất tích tại cái này trong núi lớn.

Ta dứt khoát đem xe gắn máy đứng ở một khỏa dưới cây lớn, chính mình phụ cận leo lên một cái ngọn núi, muốn hướng về bốn phía tìm một chút, xem có người hay không nhà có thể hỏi đường.

Có lẽ ta thật rất có vận khí, coi ta thờ hồng học leo lên núi đầu, đứng tại một khối lồi ra trên tảng đá lớn hướng phía dưới? T nhìn, thể mà coi là thật tại cây xanh thấp thoáng bên trong, phát hiện một góc phòng ốc.

Ta trước tiên quyết định xe gắn máy đặt vị trí, đồng thời nhiều lần xác thực Định Phương hướng về phương vị, lúc này mới xuống núi tìm kiếm góc kia phòng ốc.

Ở trên núi xem này phòng ốc giống như rất gần, nhưng thật xuống núi tìm kiếm, cũng rất không dễ dàng.

Càng thêm vào ta nhất định phải thời khắc so sánh phương hướng, để tránh tìm không thấy xe gắn máy đặt vị trí, kết quả trọn vẹn hơn một cái giờ, cuối cùng là tìm tới đây ở giữa phòng ốc.

Đáng tiếc liếc một chút nghiêng mắt nhìn qua, ta liền thất vọng.

Từ phòng ốc khép phá cửa, cùng rách nát không chịu nổi nóc phòng đến xem, cái này ở giữa phòng ốc, chỉ sợ đã thật lâu chưa từng lại người.

Nhưng ta thật vất vả tìm tới chỗ này phòng ốc, tự nhiên cũng chưa từ bỏ ý định, vẫn là một bên kêu: "Có ai không?" Một bên đẩy ra này kích động phá cửa đi vào.

Ngẩng đầu một cái, ta nhìn thấy phòng một góc đứng đầy một đôi trung niên nam nữ.

Nam nhân vịn nữ nhân, hai cá nhân đồng đều thân thể mặc hắc y, ánh mắt dò dẫm mà nhìn xem ta.

Trong nội tâm của ta mãnh mẽ giật mình, há miệng muốn gọi, lập tức minh bạch đây chẳng qua là huyền tượng.

Cho nên ta như thường ngày một dạng, kiên trì thẳng tắp nhìn chăm chăm hai người kia, quả nhiên chỉ là một mảnh bóng mờ.

Mà ở này bóng mờ phóng xuống trên mặt đất, lại có hai cái bạch cốt.

Túng nhưng đã nhiều lần bị dọa dẫm phát sợ, ta một trái tim như cũ phức thông nhảy loạn, chỉ có thể tự an ủi mình nói, này có lẽ chỉ là dã thú thi cốt.

Nhưng mặt đất không chỉ có này hai cái bạch cốt.

Toà này phòng trọ giống như Trương Đại Gia nhà phòng ốc một dạng, trung gian gian này là nhà chính, hai bên thì là mấy ở giữa phòng ngủ.

Mà ta rất nhanh phát hiện, ngay tại dựa vào tay trái gian này phòng ngủ phòng môn hạ một bên, cũng có một cây bạch cốt, vừa vịn kẹt tại trong khe cửa.

Ta càng là toàn thân phát lạnh, cứng ngắc bất động!

Nhưng ta lần này đến, vốn là chuẩn bị kỹ càng nghênh đón hoảng sợ, thậm chí là đối mặt tử vong.

Nếu như vèn vẹn bởi vì mấy cây bạch cốt, ta liền dọa đến chạy trốn chết, chờ đến Trương Đại Gia khách sạn, một kiện lại một kiện quý dị sự tình, chẳng phải là càng phải cảm ta tại chỗ hoảng sợ điên?

Cho nên ta chỉ coi đây là trước đó diễn luyện, rất nhanh hít một hơi, để cho mình trấn định lại, không chỉ có không có chạy ra phòng ốc, ngược lại đưa tay, đẩy ra kẹp lấy bạch cốt này kích động cửa phòng.

Có như vậy trong nháy mắt, ta nhìn thấy nương tựa bên trong tường trung bày một cái giường gỗ bên trên, lẳng lặng nằm một đôi với nam nữ.

Bên trong ngủ ở giường bên ngoài nam nhân vừa vịn lệch ra khuôn mặt hướng về ta, ta nhìn thấy hán con người đột xuất, sắc mặt đỏ bừng, đầu lưỡi còn duỗi ra một đoạn.

Bộ dáng kia, tựa như là đã sớm bị người sống bóp chết.

Nhưng cũng cũng là trong chớp mắt, huyền tượng biến mất. Trong phòng trên mặt đất, thể mà rớt đầy bạch cốt.

Mà vừa mới ta nhìn thấy huyền tượng này cái giường gỗ bên trên, cũng có nửa pho tàn khuyết nhân loại Cốt Hải.

Ta cũng không phải là người học y, nhưng ta còn có thể nhìn ra, vô luận mặt đất, vẫn là trên giường tàn mất, đều là nhân loại Cốt Hải.

Với lại, không chỉ là một cá nhân xương cốt.

Ta không biết đến tột cùng phát sinh qua chuyện gì, vì là cái Yêu Mãn đều là nhân loại Cốt Hải, ta thậm chí không dám đi kế hoạch sơ bộ cùng suy đoán, bởi vì vậy khẳng định sẽ thúc đẩy ta lập tức quay người trốn ra khỏi cửa phòng.

Nhưng là ta không thể lập tức chạy trốn, ta nhất định phải thói luyện ta đảm lượng, tăng lên ta dũng khí, nếu không đến tột, ta căn bản không chỗ có thể trốn.

Cho nên ta kiệt lực trấn định đóng cửa phòng,

Ráng chống đỡ lấy hướng đi đối diện một gian khác cửa phòng ngủ.

Ta cảm giác phía sau lưng lạnh lẽo, phảng phất có người tại đối ta phản gáy thổi hơi.

Nhưng ta cố gắng trấn định cự tuyệt chạy trốn, người nói quý sợ ác nhân, nếu như trên đời này coi là thật có quý, như vậy ta, cũng chỉ có thể làm ác nhân.

Ta cơ hồ là nửa chết lặng đẩy ra đối diện này kích động cửa phòng.

Cửa phòng quan rất chặt, ta muốn thoát dùng lực, mới có thể đẩy ra.

Không có không ngoài suy đoán, ta lần nữa nhìn thấy huyền tường.

Ta nhìn thấy nằm trên giường một cái thiếu niên nam tử, ánh mắt nhắm, phảng phất đang ngủ say.

Nhìn kỹ, huyền tường biến mất, nằm trên giường, lại là một cỗ hải cốt.

Chỉ tuy nhiên cái này cỗ hải cốt, duy trì đến phi thường hoàn chỉnh, thậm chí tại hải cốt thượng diện, còn che kín một giường đã mục nát chấn mòng.

Chỉ có xương sọ cùng xương vai, trần trụi trong chấn bên ngoài.

Ta cho dù có thiên đại lá gan, cũng không dám đi vào trong nhà đi thăm dò xem, chỉ có thể một lần nữa dùng lực Tường Môn đóng chặt, về sau hướng về nhà chính bên trong liếc nhìn một vòng.

Ta nhìn thấy bên trong còn có một gian phòng ngủ, bất quá ta đã đến chống đỡ cực hạn, hai cái chân căn bản không có cách nào càng đi về phía trước, ngược lại không kìm lại được, rời khỏi phòng ốc đại môn.

Ta cảm giác phía sau có người nhìn ta chăm chăm xem, mãnh mẽ vừa quay đầu lại, đương nhiên không có bất kỳ cái gì người, này bất quá là đoạn này thời gian luôn luôn có ảo giác mà thôi.

Ta xem một chút trên trời thái dương, dùng sức hít một hơi.

Nhìn nhìn lại cái kia như cũ hờ khép cửa phòng, ta thậm chí hoài nghi, ta vừa mới có phải hay không coi là thật đi vào qua phòng ốc, có phải hay không coi là thật thấy qua những cái kia dọa người bạch cốt.

Sau đó ta nhớ tới cây mạn tự sát trước đó đã nói với ta một đoạn văn: "Người bây giờ tưởng rằng huyền tường, qua một đoạn thời gian, người liền sẽ biết, đây không phải là huyền tường, tuyệt đối không phải! Đây đều là chân thực, tuyệt đối là chân thực!"

Đúng a! Theo thời gian chuyển dời, ta nhìn thấy huyền tường càng ngày càng tươi sáng, càng ngày càng chân thực.

Với lại mỗi lần nhìn thấy, cũng là khác biệt gương mặt, không Đồng Nhân vật cùng trăng cảnh.

Cũng tỷ như hôm nay, tuy nhiên ta không biết tại đây đến tột cùng phát sinh qua chuyện gì, vì sao một nhà máy ngủ, tất cả đều bị chết sạch sẽ.

Nhưng là ta lại bắt đầu tin tưởng, ta nhìn thấy này hai cái trung niên một cái thiếu niên, có lẽ cũng là này mấy cỗ hải cốt còn sống thời điểm chân thực bộ dáng.

Thật giống như cây mạn khi chết đội, ta còn không có lên lầu, liền đã nhìn thấy hắc con người rủ xuống từ vong thâm cảnh.

Tất nhiên cái nhà này đã từng chết qua nhiều người như vậy, ta nghĩ ta nhất định phải báo động, thuận tiện ta cũng có thể mời cảnh sát căn cứ ta điện thoại di động tín hiệu, xác định một chút bên ta vị trí.

Cho nên ta móc ra điện thoại di động.

Thế nhưng là điện thoại di động không có tín hiệu, một chút xú đều không có.

Vậy thì làm ta có chút kỳ quái, bởi vì Trương Đại Gia phòng trọ vẫn còn ở càng thâm sơn bên trong, vì sao cái kia mà điện thoại di động tín hiệu sẽ mạnh như vậy?

Có lẽ là bởi vì Trương Đại Gia phòng trọ phía trước tương đối trống trải, không có đại sơn ngăn cản duyên cớ đi! —— ta chỉ có thể giải thích như vậy.

Ta nhìn xem bốn phía Quần Sơn, nhớ kỹ cái này gian phòng Từ Phương vị trí.

Tất nhiên vô pháp báo động, ta cũng chỉ có thể tiếp tục mù xông , chờ có điện thoại di động tín hiệu thời điểm lại báo động.

Ta lần theo lúc đến đường đi, vòng qua một tòa đại sơn, cũng thuận lợi tìm tới ta xe gắn máy.

Đầu tiên xem xét điện thoại di động, vẫn là không có tín hiệu.

Nhìn xem thái dương đã bắt đầu ngã về tây, mà trong bụng nghèo đói, nhắc nhở ta sớm liền đã qua buổi trưa.

Cho nên ta từ xe gắn máy trong rừng trù vật, xuất ra đã sớm chuẩn bị tốt lương khô đồ uống, đơn giản ăn mấy ngụm.

Về sau ta cười lên xe gắn máy, theo Sơn Đạo tục hướng phía trước đi.

Ta lúc đầu ôm định Hữu Từ Vô Sinh quyết tuyệt chí niệm, nhưng người nói "Sơn cùng Thủy tận nghi không đường, ám hoa sáng lại một thôn" !

Nửa giờ về sau, làm quanh quanh co co trèo lên một ngọn núi xà nhà, ta lại ngạc nhiên phát hiện, đó chính là ta giống như Mạnh Hưởng đã từng bị Đại Hắc Cầu kinh hải ngã ngược lại địa phương.

Ta đại đại địa buông lỏng một hơi, móc ra điện thoại di động xem, tín hiệu rất yếu, nhưng ít nhất đã có tín hiệu.

Cho nên ta một lần nữa khởi động xe gắn máy, chạy tới Trương Đại Gia này ở giữa phòng trọ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Húc đầu

Trương Đại Gia phòng ốc bốn phía điện thoại di động tín hiệu vẫn như cũ rất mạnh, nhưng ta không có lập tức gọi báo động điện thoại.

Đầu tiên thời gian đã muộn. Lần, ta vẫn là muốn trước đem Trương Đại Gia trong phòng bí mật tra rõ ràng lại nói.

Dù sao những cái kia hài cốt xem đứng lên từ vong thời gian chỉ ít có mười mấy hai mươi năm, cũng không vội tại cái này một ngày hai ngày.

Mà tại Trương Đại Gia toà này trong phòng, bởi vì liên tục phát sinh hai lần hung sát án, cảnh sát đã dùng cảnh cáo vành đai cách ly, đem trọn tòa phòng trọ vòng tròn đứng lên.

Tuy nhiên ở đây trong núi sâu, không có khả năng có Dân Cảnh thường tới điều tra, cho nên ta yên tâm lớn mật giải khai vành đai cách ly, đẩy xe gắn máy tiến vào hàng rào làm thành tiểu viện.

Mạnh Hưởng đã từng nói cho ta biết nói, tại nàng giống như Tiểu Vương Chu Khoa dài đến thời điểm, Trương Đại Gia đồng thời không ở nhà. Bây giờ ta lại nhìn thấy, trên cửa khóa sắt, như cũ không có làm thật khóa kín.

Không biết là Trương Đại Gia đã từng trở lại qua, vẫn là Mạnh Hưởng bọn người ở tại trước khi đi , dựa theo nguyên dạng cầm khóa sắt hư treo ở khóa khẩu trừ bên trong.

Ta mở ra khóa sắt, cầm cửa phòng đẩy ra.

Ta đầu tiên nhìn thấy một cái còi trần, chỉ mặc một đầu đại quần cộc nam nhân, đứng tại số 2 cửa phòng.

Hắn hai con mắt hung ác trừng mắt ta, trong mắt thế mà toát ra xanh u u quang mang.

Mà càng đáng sợ là, trên đầu của hắn thế mà bỏ một cái búa bén, lưỡi búa thật sâu cắt vào hắn xương sọ bên trong.

Máu tươi theo vết thương chảy ra, đem hắn nửa bên gò má toàn bộ nhuộm đỏ.

Tuy nhiên đã sớm ngờ tới tại Trương Đại Gia trong phòng khẳng định sẽ có càng thêm đáng sợ huyền tượng sinh ra, nhưng lần này tình cảnh, như cũ làm

ta ngạc nhiên kinh hô.

May mắn một hô đi qua, huyền tường biến mất.

Trong phòng quang tuyến u ám, hai bên bốn kích động cửa phòng tất cả đều quan đến cực kỳ chặt chẽ.

Cửa sau cũng giống như lần trước lúc đến đợi một dạng, bị then cài cửa một mực then cài gấp.

Ta đứng tại ngoài cửa lớn, tính toán ta vừa mới nhìn thấy huyền tường.

Như Quả Ngã nhìn thấy coi là thật như cây mận nói, đồng thời không hoàn toàn là huyền tường, như vậy, có lẽ tại Trương Đại Gia trong gian phòng này, sớm đã có qua hung án phát sinh.

—— có lẽ đây mới là cái kia quái mộng, cùng sở Phi Phi Tiểu Vương bị người bóp chết, Viên Vọng Chu Khoa trưởng chìm ngủ không tỉnh các loại liên tiếp quỷ dị hiện tượng phát sinh nguyên nhân thực sự. Ta trước đó coi là kẻ cầm đầu, có lẽ cũng là một khối cũng phổ thông làm bằng gỗ Phù Diêu.

Nhưng, cái này cái nam tử là ai? Vì sao hắn sẽ bị người dùng búa búa đánh chết?

Mạnh Hường từng tại phụ cận Sơn Dân chỗ ấy thăm dò được, Trương Đại Gia trong nhà tại hai mươi năm trước đã từng phát sinh qua cũng không tốt sự tình, phải chăng món kia cũng không tốt sự tình, cũng là chỉ cái này hung sát án?

Ta hút khẩu khí, định Định Thần, so trước đó ngược lại gan lớn một chút.

Bởi vì như Quả Ngã coi là thật tìm tới sở hữu sự tình chỗ mấu chốt, như vậy, ta liền có càng hơn hơn dần đầu, tới giải khai cái này mấu chốt, tới cứu vãn ta chính mình sinh mệnh.

Ta cầm xe gắn máy trong buồng trừ vật đồ vật tất cả đều chuyển vào trong phòng.

Bởi vì ta đã chuẩn bị kỹ càng muốn ở chỗ này cỡ nào ở vài ngày, mà ta lại không quá sẽ nấu cơm nấu đồ ăn, cho nên ta chuẩn bị đến mười phần đầy đủ.

Các loại đồ hộp Rau xanh, cùng bao trang thịt ngon loại, lại thêm mấy cân nước quả, cùng tầm mười bao Fastfood mặt, đầy đủ ta ăn ba năm ngày.

Ngoài ra còn có một bình thức ăn cho chó, là vì cái kia xuất thân nhập quỹ Đại Hắc Cầu chuẩn bị.

Ta cầm những này đồ vật cất giữ trong số 1 gian phòng.

Còn tốt tại số 1 gian phòng, ta không nhìn thấy bất luận cái gì huyền tường.

Nhưng khi ta đánh bạo, đẩy ra số 2 cửa phòng thời điểm, ta nhìn thấy nằm trên giường một cái nữ nhân, có một song đại thủ, đang gắt gao bóp lấy này nữ nhân cổ.

Ta nhìn không thấy này song đại thủ chủ nhân, nhưng là này nữ nhân gãy dựa vịn vẹo, ta lại thấy Thanh Thanh Sở Sở, này không hề giống là sở Phi Phi bộ dáng.

Mà khi huyền tường biến mất, trong nội tâm của ta bất thành linh tuôn ra một cái suy nghĩ, cho nên ta lập tức quay người, đi đến đối diện Trương Đại Gia chính mình lại phòng.

Trên cửa phòng đồng dạng giống như lần đầu tiên tới thời điểm một dạng, hư treo một cái khóa sắt, ta gỡ xuống khóa sắt, đẩy cửa phòng ra.

Trong phòng rất tối, một cái Lão Thái Bà ngồi dựa vào đầu giường,

Đang tại hướng về ta ngo ngắc ngóng nhìn.

Ta sững sờ về sau, Lão Thái Bà liền biến mất vô ảnh, này vẫn như cũ là ta huyền tường.

Nếu như lần trước lúc đến đợi, ta liên tục nhìn thấy nhiều như vậy dọa người huyền tường, khẳng định sẽ bị dọa chết tươi.

Nhưng bây giờ ta ngoài ý muốn chí kiên định, mặc dù tóc gáy dựng đứng, ta vẫn là đi vào phòng, kéo sáng đèn điện.

Về sau ta mở ra này kích động cửa tủ, tìm kiếm trước đó đã từng thấy qua cái kia khung hình.

Bởi vì ta hoài nghi, ta vừa mới nhìn thấy cái kia bị một song đại thủ tươi sống bóp chết nữ nhân, cùng cái đầu kia bên trên bỏ một cái lưới búa nam tử, đang chính là Trương Đại Gia nữ nhi giống như con rết.

Về phần vừa mới ngồi trong phòng vị này Lão Thái Bà, tám thành cũng là Trương Đại Gia chết đi Bạ già.

Thế nhưng là ta nhón chân lên tới cẩn thận lục soát xem, ta thậm chí đem tủ quần áo cách Bàn Thượng vụn vật đồ vật tất cả đều lấy xuống, cũng không thể tìm tới cái kia khảm nam lấy Trương Đại Gia một nhà nấy ngụm hộp Chụp ảnh khung.

Có lẽ Trương Đại Gia đã từng trở lại qua, đã đem khung hình lấy đi. Mà ta suy đoán có chính xác không, cũng không có căn cứ.

Ta một lần nữa trở lại số 2 phòng, quan sát tỉ mỉ đầu giường Bàn Thượng khối kia Phù Điều.

Mà lần này, tại ta tới gần đầu giường thời điểm, ta điện thoại di động cũng không giống lần trước như thế, vang lên "Chi chi" tạp âm.

Phù Điều là thật rất tinh mỹ, tuy nhiên đầu giường tấm cũng bị mài trơn bóng san bằng, có thể khối này Phù Điều khảm nạm bên trên, như cũ không phải mười phần hài hòa.

Này loại cảm giác, giống như là tại cũng phổ thông bằng sắt đồ vật phía trên, khảm nạm một khối mỹ ngọc.

Mà trên phù điều nữ nhân cùng Nam Hải Nhi, nữ nhân vẫn như cũ là người mặc lụa mỏng, thân thể uyển chuyển;

Nam Hải Nhi vẫn như cũ là mặc đồ ngủ, tinh tế mảnh mai.

Nhưng là nữ nhân có tóc, cũng có mắt.

Chính là bởi vì có tóc cùng ánh mắt, nữ nhân xem đứng lên xinh đẹp dị thường, cùng với nàng này uyển chuyển thân thể, vừa vặn xứng đôi.

Chẳng lẽ đêm hôm đó sắp sửa thời điểm, ta nhìn thấy không có mắt nữ nhân, quả nhiên là ta nhìn lầm?

Nhớ tới Mạnh Hường đập này hai tấm mơ hồ ảnh chụp, ta cũng cảm ra điện thoại di động đập hai lần.

Mở ra xem, liền giống như Mạnh Hường đập này hai tấm hình một dạng, mơ mơ hồ hồ thấy không rõ lắm.

Ta xem một chút sáng ngời cửa sổ, nghiêng người sang vỗ một cái cuối giường bộ phận.

Rất rõ ràng! Liền ngay cả cuối giường bóng mờ xuống mặt đất tro bụi, đều có thể thấy rõ.

Ta lần nữa xoay người lại hướng về kia khối Phù Điều vỗ một cái, mở ra xem, vẫn như cũ mơ mơ hồ hồ.

Nói một cách khác, khối này Phù Điều quả thật có chút vấn đề, ta trước đó suy đoán, cũng không phải là toàn bộ Vô Đạo Lý.

Trong nội tâm của ta loáng thoáng có cái suy nghĩ, nhất thời nhưng lại bất sở không được.

Mắt thấy sắc trời không còn sớm, ta đứng dậy đi ra ngoài, mở ra trước nhà bếp đại môn, nhìn xem trong chum nước đã không có còn lại bao nhiêu lưu giữ nước, cho nên ta bóc lên gánh, đi ra cửa bên phải dưới sườn núi gánh nước.

Lần trước đi ra gánh nước thời điểm, ta đã cảm giác giống như có cái gì đồ vật ẩn tại trong rừng cây hướng về ta nhìn lên.

Mà lần này, bởi vì ta vốn là bị huyền tượng quán thân, càng là phần gáy phát lạnh, trên thân run rẩy.

Lão đạo chọn hai nửa vời trở lại, xem chừng một hai ngày khăng định đủ.

Dù sao hai ngày này ta chỉ là đốt chút nước ngâm Fastfood nặt dùng, cũng không dùng rửa rau nấu cơm, cũng không định tắm trước khi ngủ.

Không phải là bởi vì ta nhếch nhác, trên thực tế ta cũng thích sạch sẽ.

Nhưng là, làm nguoi một cá nhân độc thân một chỗ, mà cảnh vật chung quanh lại làm nguoi sợ mất mặt thời điểm, nguoi nhất định sẽ chân tay co cống không muốn động dậy.

Điểm này, Ta tin tưởng tất cả mọi người, đều có trải nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Thụy Đảo Từ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Thuần phục

Ta đốt tốt nước sôi, cua được một bát mì ăn liền.

Mặt khác cầm một cái chén ngược lại hơn phân nửa chén thức ăn cho chó, thêm một chút nước, lại thả vài miếng thịt muối phiến, về sau mang sang đi, như cũ phóng tới phía trước dưới mái hiên.

Hôm nay đến cho đến trước mắt, luôn luôn cũng không có nhìn thấy cái kia Đại Hắc Cầu, tuy nhiên Ta tin tưởng, nó khẳng định ngay tại cái này phòng trọ phụ cận.

Then cài tốt cửa phòng vào nhà, ta cảm nhà chính giống như số 2 trong phòng đèn điện mở ra, ngay tại số 2 trong phòng ăn mì, lại thêm một túi thịt muối cùng một cái trái táo.

Về sau liền đem bát com phóng tới nhà chính bàn thờ bên trên, chờ sáng ngày ngày sáng lại tẩy.

Nhìn xem bên ngoài trời đã tối định, ta đi vào số 2 trong phòng, chuẩn bị ngồi ở giường đầu, nhìn xem sách sau đó ngủ.

Nhưng ở liếc mắt ở giữa, ta lại phát hiện hơi khác thường.

Ta vội vàng nghiêng đi thân thể xem xét tỉ mỉ, Thanh Thanh Sở Sở, ta nhìn thấy đầu giường dựa vào Bản Thượng khối kia tinh mỹ trên phù điêu nữ nhân, không có tóc, càng không ánh mắt.

—— thật có ma!

Ta nhớ tới Mạnh Hường đã từng nói bốn chữ này, túng nhưng đã đập nổi chìm thuyền, vẫn không chịu được đục trên thân dưới lạnh mồ hôi nhỏ giọt.

Cẩn thận lại nhìn, quả thật, cái kia người mặc lụa mỏng thân thể uyển chuyển nữ nhân, đỉnh đầu trực, không có mắt.

Tại cái kia mọc ra mắt địa phương, là bình.

Ta định Định Tâm, tiền tiền hậu hậu suy nghĩ kỹ một chút.

Trước đó ta đã từng rời đi phòng ốc đến dưới sườn núi gánh nước, nhưng sau khi trở về đoạn này thời gian, ta lần nữa đối với khối này Phù Điều tiến hành qua quan sát nghiên cứu.

Ta thậm chí ý đồ cầm Phù Điều từ đầu giường dựa vào Bản Thượng móc hạ xuống.

Chỉ là Phù Điều giống như dựa vào tấm ở giữa kết hợp thật chặt, ta sợ quá mức dùng lực vạn nhất tách ra phá, nói không chừng còn sẽ có càng khó lý giải sự tình phát sinh, cho nên chỉ có thể coi như thôi.

Mà vào lúc đó, trên phù điêu nữ nhân, vẫn là có mắt.

Về sau ta đến nhà bếp nấu nước, cửa trước là then cài lấy, Cửa sau ngay tại trước mắt ta, không có khả năng có người vào nhà, mà ta nhưng không nhìn thấy.

Nói một cách khác, hoặc là coi là thật có quỷ, là quỷ hồn loại hình yên lặng hoán đổi Phù Điều.

Hoặc là, cũng là khối này Phù Điều quả thật có vấn đề.

Ta nghĩ đến đáp án là: Khối này Phù Điều rất có thể sẽ phát ra một loại nào đó tín hiệu, đủ để quấy nhiễu được nhân loại sóng điện não, làm nhân loại ban ngày nhìn nó, giống như ban đêm nhìn nó, là không giống nhau.

Cái này cũng giải thích vì sao dùng điện thoại di động đập nó, dù sao là mơ hồ không rõ.

Thậm chí ta cùng La cây mạn sẽ làm đồng dạng quái mộng, cùng Viên Vọng Chu Khoa trưởng ngủ say không tin, đều có thể dùng lý do này để giải thích.

Đương nhiên đây chỉ là ta suy đoán, đến sự thật như thế nào, không có chứng cứ có thể chứng minh.

Tuy nhiên loại này suy đoán, lại làm cho trong nội tâm của ta hơi cảm thấy an ủi.

Cho dù ta vô pháp giải thích dùng cái gì một khối Phù Điều, có thể ảnh hưởng đến nhân loại não bộ hoạt động, tối thiểu nhất, thoát khỏi "Quỷ hồn" mà nói.

Mà quỷ hồn mà nói, là so quái vật dị hình càng đáng sợ một loại tồn tại.

Dù sao quái vật dị hình thấy được sờ được, mà quỷ hồn, muốn hại người thời điểm, người căn bản vô pháp phòng bị.

Chỉ đáng tiếc, này vèn vèn ta mong muốn đơn phương mà thôi!

Chớp mắt thời gian, ta liền cảm giác được có cái gì đồ vật tại xa cửa sổ nhìn ta chằm chằm xem.

Cái này loại cảm giác mãnh liệt như thế, mãnh liệt đến để cho Ta tin tưởng, này tuyệt không có khả năng là ta trong đại não lại một lần sinh ra huyền tưởng ảo giác.

Mãnh liệt hoảng sợ, khiến cho ta gần như không dám hướng về cửa sổ pha lê xem ra liếc một chút.

Nhưng mà e ngại không nhìn, này loại cảm giác liền sẽ luôn luôn tồn tại.

Cho nên cuối cùng, ta vẫn là nổi lên dừng khí, hướng về cửa sổ, cũng nhanh chóng giương mắt thoáng nhìn ——

Cửa sổ pha lê bên trên, cũng xong Sở Địa dán vào một Trương Thương người da trắng khuôn mặt.

Có lẽ là dán quá gấp, đến mức ta nhìn thấy gương mặt kia, là hơi có vẻ vụn vẹo.

Lần trước lúc đến đợi, ta đã xem gấp qua gương mặt này. Nhưng là một lần kia, tại ta nhất phương gương mặt, gương mặt kia lập tức lui lại biến mất, đến mức ta kém chút tưởng rằng mắt của ta hoa nhìn lầm.

Nhưng hôm nay, có lẽ là không ngờ tới ta lại đột nhiên nhắc khuôn mặt, gương mặt kia thế mà tại cửa sổ pha lê bên trên dừng lại chốc lát.

Thẳng đến ta cuối cùng không chế không nổi kêu đi ra, gương mặt kia mới lui lại biến mất.

Ta lấy tay nén lại cuồng loạn ở ngực, đột ngột ở giữa bùng bùng phản chấn nổ hỏa, khiến cho ta nhảy người lên, một bước nhảy lên đến cửa sổ trước mặt, rút ra then cài cửa, đẩy mở cửa sổ, hướng về phía vô tận hắc ám, la to.

"Người đến là người hay quý? Nếu như là người, tại sao phải như vậy dọa người? Nếu như là quý, vậy người nói cho ta biết, đến tột cùng người nhận qua cái gì oan khuất? Người nói cho ta biết, ta thay người giải oan báo thù!"

Đêm tối mênh mông, trong mắt ta, nhìn không thấy bất luận cái gì bóng người.

Nhưng mà ta gọi âm thanh, lại đánh vỡ Âm Dạ tĩnh lặng, bị vùng núi gió thổi qua, càng lộ ra trống trải mà thê lương.

Ta không dám nhảy ra cửa sổ, chỉ là tại chờ một lát chỉ chốc lát, đồng thời không có bất kỳ cái gì động tĩnh về sau, liền nặng Tân Quan tốt cửa sổ, chen vào then cài cửa.

Ai biết cửa sổ vừa mới đóng kỹ, "Ồ ồ" khẽ gọi âm thanh, lại đem ta giật mình.

Cẩn thận nghe, tiếng kêu kia là từ ngoài cửa phòng bên cạnh truyền vào tới.

Cho nên ta lớn mạnh lên lá gan, kéo ra số 2 cửa phòng.

Lần này nghe được càng rõ ràng hơn, này âm thanh là từ Trương Đại Gia lai gian kia trong phòng truyền ra.

Ta toàn thân cứng ngắc, căn bản động đậy không.

Trương Đại Gia phòng cửa đóng kín, trên cửa còn mang theo khóa sắt, mà ta tiến lên Trương Đại Gia trong phòng tìm tằm kia cũ ảnh chụp thời điểm, cũng không có nhìn thấy bất luận cái gì vật sống.

Vô luận môn kia bên trong hiện tại giam giữ là cái gì, nó là thế nào đi vào?

Một hồi lâu sau, ta ngây người bất động. Thẳng đến "Ngao ngao" hai tiếng gọi, ta nghe được Thanh Thanh Sở Sở, đó là tiếng chó sủa.

Ta lúc này mới nổi lên dừng khí, lấy xuống Trương Đại Gia trên cửa phòng khóa sắt, lại hướng bên trong đẩy cửa phòng ra.

Ta là nghiêng thân thể đẩy cửa phòng ra, bởi vì ta sợ cái kia Hắc Cầu hướng về ta tập kích.

Ta nhìn thấy hắc ảnh lóe lên, có đồ vật từ trong nhà chui ra.

Bởi vì nhà chính bên trong đèn điện ta luôn luôn không có đóng, cho nên ta liếc một chút thấy rõ, này quả thật là lúc trước một gấp lại qua đầu kia Hắc Cầu.

Cũng một đầu lớn Hắc Cầu, dựng thẳng lên thỉnh tai, cơ hồ đạt tới ta phần eo.

May mắn, nó không có hướng về ta công kích, tuy nhiên nó hai mắt nhìn ta chăm chăm, nhưng là nó cái đuôi, tại hướng về ta lay động.

Đó là loại chó lấy lòng một loại biểu hiện.

Cho nên ta ném thủ cùi người, hướng về Hắc Cầu vươn tay ra.

Hắc Cầu không có nghe rằng, ngược lại là lưỡi, tại tay ta tâm liếm láp một chút.

Này càng là làm ta mừng rỡ!

Ta tuy nhiên ôm định một loại Hữu Tử Vô Sinh tâm tính đến chỗ này, nhưng trong lòng hoảng sợ, nếu cũng không tiêu giảm, chỉ bất quá ta luôn luôn kiên trì ép buộc đối mặt mình mà thôi.

Bây giờ cỡ nào một đầu Big Dog làm bạn, ta thậm chí cảm thấy đến, so với nhân loại, tại loại này không bỏ trong hoàn cảnh, chó tác dụng khả năng lớn hơn.

Bởi vì chó đối với người trung thành, tại gặp được nguy hiểm thời điểm, chó thường thường sẽ xông vào phía trước, thay chủ nhân tiêu tai cản họa.

Mà giống lớn như vậy một con chó, coi như sói tới, sợ cũng không phải nó đối thủ.

Trong nội tâm của ta dừng khí tăng gấp bội, lấy trước ra một túi thịt muối xé mở, thân thủ cầm đứt cho Hắc Cầu ăn.

Về sau ta mượn chó tăng thêm lòng dũng cảm, mở ra trước phòng ốc cửa trước Cửa sau, mang nữa Hắc Cầu, từ Cửa sau ra ngoài, vây quanh trước vừa tra xét.

Tự nhiên không có phát hiện bất luận cái gì dị trạng, bất quá ta nhìn thấy, dưới mái hiên ta đổ đầy thức ăn cho chó cái kia trong chén, đã sạch sẽ.

Vậy đại khái cũng là cái này Hắc Cầu sẽ đối với ta như thế dịu dàng ngoan ngoãn nguyên nhân đi!

Thiên hạ chó toàn bộ đều như thế, người đối với nó tốt, nó liền sẽ cùng theo người, đối với người tốt.

Ta dẫn Hắc Cầu vào nhà, trước tiên đóng kỹ cửa trước Cửa sau, về sau muốn dẫn Hắc Cầu tiến vào số 2 phòng.

Nhưng là Hắc Cầu đi tới cửa, liền "Ô ô" khê kêu lấy, không chịu lại đi vào trong.

Vậy thì làm ta càng xác định, căn phòng này trăm phần trăm có vấn đề.

Mà chó Cảm Ứng Năng Lực, vượt xa nhân loại, Hắc Cầu chính là phát giác được vấn đề, cho nên không chịu vào nhà.

Nhưng ta không thể không vào nhà, nếu không chuyển này ta liền đến không.

Cho nên ta để cho Hắc Cầu liền nằm tại cửa ra vào, cầm cửa phòng kéo ra, chính mình vào nhà nằm ở trên giường.

Sắp sửa trước đó, ta xa màn liếc liếc một chút khối kia Phù Điều, cái kia người mặc sa mỏng nữ nhân, vẫn không có có mất.

Mở ra đèn rất khó chìm vào giấc ngủ, nhưng có lẽ khối kia Phù Điều bản thân, còn cổ có một loại thôi miên công năng, ta vẫn như cũ là tại bất tri bất giác bên trong, liền ngủ say sưa quen.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Mê hãm

Ta đứng tại một đầu tổn hại bên lề đường, mờ nhạt đèn đường chiếu rọi tại ta trên thân.

Trong nội tâm của ta có một loại kỳ quái cảm giác, chính mình giống như đã từng tới tại đây.

Tại ta phía trước, đó là là đường sá cuối cùng, có một tòa nông thôn phổ biến hai tầng Tiểu Lâu phòng.

Nhà Lầu xem đứng lên cũng cổ lão, tường ngoài bên trên loang lổ bác bác tất cả đều là khô cạn cỏ xỉ rêu.

Một cái đầu trục nữ nhân, nắm một cái xem ra chỉ có 5 sáu tuổi Tiểu Hải Nhi, đưa lưng về phía ta, đứng tại Nhà Lầu trước cổng chính.

Phía trên đại môn chứa một ngọn đèn nhỏ phao, đồng dạng tối tăm quang tuyến, chiếu xuống này nữ nhân giống như này Tiểu Hải Nhi trên thân.

Này tiểu hài tử trên thân, ăn mặc tơ lụa áo ngủ. Có thể này nữ nhân trên thân, lại chỉ hắt lên một khối sa mỏng.

Hơi mờ sa liệu, bóng thoáng bộc lộ ra nữ tử lồi lõm tinh tế uyển chuyển tư thái.

Ta nhãn quang, tự nhiên mà vậy, bị này nữ tử vô cùng gọi cảm mà mê người bóng lưng, chặt chẽ hấp dẫn.

Thế nhưng là không biết vì sao, ta tâm bên trong có một loại mãnh liệt hoảng sợ, hoảng sợ đến để cho ta muốn quay người chạy trốn, nhưng dưới chân lại xê dịch không.

Thẳng đến này nữ nhân đẩy ra Nhà Lầu đại môn, lấy một loại cứng kỳ quái phương thức, nắm Tiểu Hài Nhi sóng vai chen vào cổng tò vò bên trong.

Về sau nàng quay người trở lại chuẩn bị đóng cửa, ta mới đột nhiên Nhiên Minh Bạch, ta sợ đến là cái gì.

Này cái nữ nhân không có mắt!

Tối tắt ánh đèn, bắn ra tại này nữ nhân quay lại tới gương mặt bên trên, quả thật, nàng không có mắt.

Tại cái kia mọc ra mắt địa phương, ngay cả cái hốc mắt đều không có.

Ta hé miệng, lại kêu không ra tiếng, chỉ có thể cảm giác toàn thân run rẩy, đồng thời ta hàm răng, cũng tại trên dưới run rẩy.

Ta nhìn này nữ nhân đóng cửa phòng, không kim lại được, đi đến này kích động cửa phòng trước mặt.

Đó là một cái cửa gỗ, xem đứng lên phi thường cũ kỹ.

Ta vươn tay, muốn đẩy cửa phòng ra, thế nhưng là có một loại mãnh liệt cảm giác sợ hãi, khiến cho ta đục Thân Căn bản không có nửa điểm khí lực.

Tại ta tiềm thức bên trong, tốt muốn biết một khi đẩy ra cái này kích động cửa phòng, ta liền lại chạy không thoát tới.

Nhưng mà, ngoài ra còn có một loại ý thức, lại tại thúc giục ta đẩy cửa phòng ra.

Cũng không phải là một loại nào đó không thể kháng cự lực lượng tại cường bức lấy ta, tuy nhiên này loại lực lượng xác thực tồn tại, ta sờ dĩ sẽ đi gần cửa phòng, đồng thời nâng lên tay ta, cũng là bị này loại lực lượng chỗ khống chế.

Nhưng, tại chính ta tiềm thức bên trong, giống như mãnh liệt hoảng sợ đồng thời tồn tại, còn giống như có một cái khác suy nghĩ.

Cái kia suy nghĩ một mực đang nhắc nhở ta, ta tới chỗ này con mắt, chính là muốn đẩy cửa phòng ra vào xem.

Cho nên ta giãy dụa thật lâu, cuối cùng, nhất định phải đi vào suy nghĩ chiếm thượng phong, tay ta bắt đầu phát lực, chậm rãi chậm rãi, này kích động cửa phòng bị ta đẩy ra.

Trong môn đen sì, không có mở đèn.

Ta nhìn trước mắt một đầu hẹp dài thông đạo, có một loại muốn nặng Tân Quan phòng trên môn, tranh thủ thời gian quay người chạy trốn xúc động.

Thế nhưng là ta đã vô pháp chạy trốn, loại kia khó mà kháng cự vô hình lực lượng, đẩy ta cất bước hướng về phía trước, đi vào thông đạo.

Cửa phòng sau lưng ta vô thanh vô tức lặng yên khép lại, bốn phía lâm vào một phiến hắc ám.

Ta sờ sờ Tác Tác đi lên phía trước, cũng không biết đi bao lâu, bỗng nhiên cảm giác hai mắt tỏa sáng ——

Không! Không thể nói hai mắt tỏa sáng, ta chỉ có thể nói trước mắt hắc ám, biến thành Bạch hoàn toàn mờ mịt.

Bạch hoàn toàn mờ mịt, rất giống đậm đặc Đại Vụ.

Nhưng mà lại nồng Đại Vụ, ít nhất có thể nhìn thấy chính mình quanh người vài thước, nhưng bây giờ, này trắng xóa màu sắc, luôn luôn chống đỡ gần đến mắt của ta tiếp.

Thậm chí ta tay giờ lên, cũng chỉ có thể nhìn thấy mơ mơ hồ hồ một điểm bóng dáng.

Quay đầu xem, đồng dạng là trắng xóa một mảnh, trước đó cái kia đen sì thông đạo, sớm đã không có tăm hơi.

Ta tâm bên trong tốt hoảng, cũng tốt sợ, kim lòng không được, ta kêu đi ra.

"Có ai không? Ta ở đâu?"

Không có người đáp lại ta, chung quanh tĩnh mịch làm cho người khác run rẩy.

Ta càng hoảng, càng sợ, chỉ có thể ở này trắng xoá bên trong, sờ sờ Tác Tác đi lên phía trước.

Ta không biết mình đi bao lâu, dù sao tứ phương cũng là trắng xoá.

Ta muốn khóc, lập tức nói cho ta biết chính mình, ta là nam nhân, không nên khóc.

Nhưng ta căn bản đã không có khí lực càng đi về phía trước, chỉ có thể ngồi xồm xuống, lấy tay ôm lấy đầu, đồng thời nhắm mắt lại. Nước mắt cuối cùng Vu Hoàn là yên lặng yên lặng, tràn ra mắt của ta vành mắt.

Sau đó không biết vì sao, ta bỗng nhiên cảm giác mình nằm ở trên giường, đồng thời ngồi dậy, vén bị xuống giường.

Trong phòng đèn vốn là không có đóng, ta liếc một chút nhìn thấy Hắc Cầu cuộn tròn nằm tại cửa ra vào, giống như cũng đã ngủ.

Ta hướng đi Hắc Cầu, dưới chân lặng lẽ không hơi thở.

Nhưng là Hắc Cầu vẫn là bị giật mình tỉnh lại, một nhảy người lên, bỗng nhiên hướng về phía ta, bắt đầu "Uông uông uông gâu" dùng sức kêu to.

Cũng không khỏi, trong nội tâm của ta sinh ra một cỗ tà ác chi niệm, ta muốn đưa tay bóp chết đầu này Hắc Cầu.

Ta coi là thật vuron tay ra, nhào về phía đầu kia Hắc Cầu.

Ta thậm chí nhe răng trợn mắt, chỉ cần Hắc Cầu dám đốc sức lên cắn ta, ta nhất định sẽ trước tiên cắn chết nó.

Hắc Cầu giống như bị ta dọa sợ, một bên "Gâu gâu" gọi, một bên tránh trái tránh phải.

Nhà chính bên trong đèn cũng không có đóng, ta cảm giác gió lạnh quất vào mặt, vừa quay đầu lại, nhìn thấy Cửa sau không khỏi diệu từ hướng ngoại bên trong bị người đẩy ra.

Hắc Cầu "Ô" vừa gọi, từ Cửa sau nhảy lên ra ngoài.

Ta nổi giận phùng phùng, cũng từ Cửa sau đuổi theo ra.

Trong nội tâm của ta có một cái suy nghĩ, ta nhất định phải cảm mở cửa phòng cái này cá nhân tươi sống bóp chết.

Nhưng mà trước mắt một phiên hắc ám, Hắc Cầu đã sớm không còn hình bóng.

Ta quay người vào nhà, nhanh chân đi đến số 1 cửa phòng.

Ta lấy tay cũng đại lực đẩy cửa phòng ra, lao thẳng tới đến giường chiếu trước mặt, hai tay Thành Hồ trào hình, tùy thời chuẩn bị cắt đứt người cổ.

Đáng tiếc trên giường không ai.

Cho nên ta quay người đi ra ngoài, lại tiến vào số 3 cửa phòng, đồng dạng đưa tay bỏ nhào vào giường chiếu trước mặt.

Trên giường đồng dạng không ai.

Ta lại quay người xông về Trương Đại Gia chính mình lai gian kia cửa phòng, trong lòng chỉ có một cái suy nghĩ, vô luận như thế nào, ta hôm nay đều muốn cắt đứt một cá nhân cổ.

Trương Đại Gia trên cửa phòng hư treo khóa sắt, ta bực bội thò tay kéo một phát.

Ta cảm giác mình tốt khí lực lớn, cái này kéo một phát, thế mà cầm khóa khẩu trừ đều kéo đến có chút vụn vẹo biến hình.

Ta cầm kéo xuống khóa sắt tiện tay hướng về mặt đất ném một cái, đẩy cửa phòng ra xông vào.

Đồng dạng, trên giường không ai.

Ta tại Trương Đại Gia gian phòng đứng một hồi, lẳng lặng chờ lấy đầy bụng nộ hỏa tiêu tán.

Về sau ta từ Trương Đại Gia trong phòng lui ra ngoài, nặng Tân Quan phòng trên môn, đồng thời tìm tới khóa sắt phủ lên.

Lại đi đi qua cầm số 1 cửa phòng số 3 cửa phòng đóng kỹ, về sau trở lại số 2 phòng, lên giường nằm xuống, đắp chăn, đồng thời một lần nữa nhắm mắt lại ngủ.

Cơ hồ tại này cùng một thời gian, ta từ mặt đất nhảy người lên.

Trước mắt vẫn như cũ là Bạch hoàn toàn mờ mịt, ta vẫn như cũ bị vây ở này Bạch hoàn toàn mờ mịt bên trong, vừa rồi phát sinh sự tình, giống như là tại

giống như nằm mơ.

Sau đó ta nghe thấy có một loại âm thanh, tinh tế, mềm mại, từ này Bạch hoàn toàn mờ mịt bên trong ầm ầm truyền ra, tựa như là tại dự hoặc ta, nhanh đi đến một cái một cái địa phương.

Thế nhưng là ta không dám đi.

Ta giống như rất rõ ràng, một khi ta đi này cái địa phương, ta coi như chân thân dọa địa ngục, vạn kiếp bất phục.

Ta gãy dựa lấy, đối kháng loại kia dự hoặc.

Mãnh liệt hoảng sợ, khiến cho ta khàn cả giọng gọi lối ra tới: "Cứu mạng! Thả ta ra ngoài!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Oan Hồn

Ta không biết ta gọi có vài tiếng, gọi bao lâu.

Ta cảm giác mình giọng khàn giọng, nước mắt cũng tại bất tri bất giác ở giữa, treo đầy khuôn mặt.

Thẳng đến cuối cùng, ta nghe thấy có một tiếng rất rõ ràng, cũng cũng thanh thúy âm thanh: "Cao Lực, Cao Lực, mau tới đây!"

Ta đột nhiên quay đầu, đê nhất mắt, ta cho là ta nhìn thấy Tiên Nữ.

Sau lưng ta, mở một cái khe.

Thật sự là một cái khe.

Không có tường, cũng không nhìn thấy có môn, chỉ là tại này Bạch hoàn toàn mờ mịt bên trong, cũng đột ngột mở như vậy một đạo cao cỡ một người khe hở.

Một cái nữ hài nhi từ khe hở kia bên trong ló đầu vào, đang mặt mũi tràn đầy lo lắng, hướng về phía ta hô: "Cao Lực, Cao Lực, mau tới đây!"

Nàng hai mắt không ngừng trái xem phải xem, tựa như là sợ có cái gì đồ vật, bất thành linh từ trắng xoá bên trong nhảy lên đi ra, đưa nàng từ trong khe hở kéo ra, cũng vậy ở cái này trắng xoá bên trong một dạng.

Mà nàng gương mặt kia, ít nhất tại thân thể hãm tuyệt cảnh trong mắt ta xem ra, coi là thật cũng là đẹp như tiên nữ.

Cho nên ta không chút do dự, lập tức hướng về nàng chạy đi qua.

Mắt nhìn thấy tới gần khe hở, ta lại cảm giác có một loại vô hình lực lượng từ đằng sau ta ngăn chặn ta.

Đến mức ta rõ ràng tại liều mạng bước động cước bộ, nhưng thủy chung rồi cái kia khe hở có một thước xa.

Này nữ hài nhi trên mặt càng ngày càng nhanh, cũng càng ngày càng sợ.

Ta nhìn thấy nàng chợt cắn răng một cái, thật giống như không thêm thêm xia một dạng, nàng một cái Tiêm Tiêm ngọc thủ luồn vào khe hở, kéo lại tay ta.

Nàng khí lực thật lớn, ta cảm giác mình bị nàng mạnh mẽ khẽ kéo!

Ta thân thể cuối cùng thoát khỏi sau lưng này cỗ vô hình lực lượng dẫn dắt, bị nàng nganh sinh sinh từ cái kia đạo chật hẹp trong khe hở kéo ra ngoài.

Loáng thoáng, ta nghe thấy nàng thanh thúy tiếng nói kêu một tiếng: "Cao Lực, người nói muốn vì ta giải oan báo thù! Nếu như người nói mà Vô Tín, chân trời góc biển, ta cũng sẽ một lần nữa tìm tới người!"

Ta mạnh mẽ dưới ngời dậy ——

Ta tỉnh!

Lần này là thật tỉnh!

Ngoài cửa sổ sắc trời không rõ, chưa sáng rõ.

Ta cảm giác mình toàn thân hư thoát, trên mặt cũng là ướt đầm.

Đó là đương nhiên là tại trong cơn ác mộng lẫn xuống nước mắt.

Ta sờ đến điện thoại di động, muốn nhìn một chút mấy điểm, thế nhưng là điện thoại di động thế mà mở không ra, giống như hoàn toàn không có điện.

Ta có chút kỳ quái, bởi vì ta tại Bảo Khang Huyện lại một đêm kia, rõ ràng cầm điện hoàn toàn tràn ngập.

Tăng thêm cả ngày không có đánh qua điện thoại, cho nên đến tối trước khi ngủ, ta nhìn thấy bốn nghiên cứu Pin, còn lại có ba nghiên cứu, quản đến trời tối ngày mai không có bất kỳ cái gì vấn đề.

Cho nên ta không có nạp điện.

Thế nhưng là vèn vèn một đêm thời gian, nhìn xem bên ngoài sắc trời, nhiều lắm là cũng là bảy tám giờ mà thôi, vì sao Pin liền sẽ hoàn toàn hao hết?

Ta nghĩ mãi mà không rõ, dứt khoát không muốn.

Tại Trương Đại Gia gian phòng này trong khách sạn, chuyên môn tiếp hơn một cái lỗ cắm di động ổ điện, muốn đến là chuyên môn vì là tới ở trọ khách nhân chuẩn bị.

Tuy nhiên cái kia ổ điện là tại nhà chính bên trong, mà nhà chính bên trong đèn điện ta tới hôm qua cũng không có đóng.

Cho nên ta đứng dậy tìm tới mạo xưng đồ điện, đánh bạo đi vào nhà chính, tìm tới ổ điện, liên tiếp bên trên điện thoại di động.

Vừa quay đầu lại, ta nhìn thấy gian phòng Cửa sau mở rộng ra, mà ta tới hôm qua rõ ràng cầm Cửa sau then cài đến mức bền vững.

Mặt khác đầu kia Hắc Cầu, tại ta trước khi ngủ, là tại ta phòng giữ cửa.

Nhưng là hiện tại Hắc Cầu vô ảnh vô tung, tự nhiên là từ Cửa sau nhảy lên ra ngoài.

Ta bắt đầu cảm giác rùng mình!

Chẳng lẽ tới hôm qua hết thảy, không hoàn toàn là ác mộng, ta là thật đã từng bò dậy, hung tợn muốn cắt đứt người cổ?

Ta cuống quýt cầm Cửa sau đóng lại then cài bền vững, đồng thời nổi lên dũng khí, đi thăm dò xem Trương Đại Gia cửa phòng.

Trương Đại Gia trên cửa phòng vẫn như cũ hư treo một cái khóa sắt, nhưng mà khóa khóa trừ, xác thực thật có chút vận vẹo biến hình.

Ta tay run run, bắt lấy khóa sắt xoay uốn éo.

Không có bất kỳ cái gì động tĩnh, này khóa khóa trừ kiên cố như vậy, chỉ bằng vào ta ngón tay Thượng Khí lực, không có khả năng cầm vận vẹo.

Nhưng mà tới hôm qua, như Quả Ngã coi là thật đã từng bò dậy, ta vì sao lại có như vậy khí lực lớn, có thể đem ổ khóa này khóa trừ vận vẹo?

Người kia, thật vẫn còn ta sao?

Ta không dám suy nghĩ nhiều, vội vàng lui về số 2 phòng.

Tất nhiên Hắc Cầu đã chạy đi, ta tự nhiên không còn dám mở mở cửa phòng, mà chính là cầm cửa phòng chặt chẽ cài then.

Vừa quay đầu lại, ta nhìn thấy cửa sổ pha lê tốt nhất giống bóng dáng nhoáng một cái.

Ta dọa đến há miệng muốn hô, lập tức thấy rõ, này bất quá là một mảnh lá cây từ ngoài cửa sổ tung bay rơi xuống.

Lúc này sắc trời dần sáng, mơ hồ có thể nhìn thấy cửa sổ ngoại cảnh vật.

Ta phát hiện cửa sổ pha lê tốt nhất giống hơi khác thường, cả gan dựa vào gần một chút, Định Thần nhìn kỹ.

Quả nhiên tại này tron bóng trong suốt cửa sổ pha lê bên trên, loáng thoáng hiện ra một cái to lớn kiểu chữ ——

Oan!

Đó là dùng thủy vụ viết thành.

Giống như là tại cửa sổ pha lê bên trên a một hơi, sau đó viết xuống cái chữ này một dạng.

Cho nên chớp mắt thời gian, làm thủy vụ bốc hơi, cái kia "Oan" chữ cũng vô ảnh vô tung, thật giống như chưa từng có xuất hiện qua một dạng.

Ta lần nữa cảm giác toàn thân hư thoát, không có có khí lực.

Trên đời có quý, thật!

Mà lại là cái nữ quý, rất xinh đẹp nữ quý, cơ hồ cũng là diện mạo nếu Thiên Tiên.

May mắn nàng không có hại ta, ngược lại cầm ta từ này Bạch hoàn toàn mờ mịt bên trong cứu ra.

Ta tin tưởng nếu như không phải nàng, ta rất có thể sẽ giống như Viên Vọng cùng Chu Khoa giống nhau, từ đó mê man ở giường, lại khó thức tỉnh.

Bởi vì ta linh hồn, sẽ mất tích tại này Bạch hoàn toàn mờ mịt bên trong, khăn cả giọng hô hào "Cứu mạng", hô hào "Thả ta ra ngoài".

Nhưng sẽ không có người nghe thấy ta kêu cứu, lại càng không có người thả ta ra ngoài.

Trừ này cái nữ quý!

Đương nhiên nàng cứu ta, không phải là không có điều kiện, nàng muốn để ta vì nàng giải oan báo thù.

Vừa mới cửa sổ pha lê bên trên này một cái to lớn "Oan" chữ, nhất định là đang nhắc nhở ta, đừng quên hứa hẹn.

Thế nhưng là nàng đến có như thế nào oan khuất?

Ta lại cái kia như thế nào mới có thể tìm được nàng cứu nhân, thay nàng giải oan báo thù?

Ta đầu bên trong một đoàn hỗn loạn, căn bản nhất gặt đầu tự cũng không có.

Ta quay đầu lại, đi xem đầu giường dựa vào Bàn Thượng khối kia Phù Điều.

Tối hôm qua trước khi ngủ, ta rõ ràng nhìn thấy khối này trên phù điều nữ nhân không có tóc giống như ánh mắt.

Nhưng là hiện tại, trên phù điều nữ nhân, ít nhất trong mắt ta xem ra, không chỉ có ánh mắt, với lại mái tóc phiêu dật, mỹ mạo phi phạm.

Mỹ mạo phi phạm, lại cũng không là tiến vào ta trong mộng cứu ta này cái nữ hài nhi.

Này cái nữ hài nhi muốn so trên phù điều nữ nhân tuổi trẻ rất nhiều, điểm này ta có thể phân biệt đến rất rõ ràng.

Trước đó ta coi là, tất cả vấn đề sinh ra, đều là bởi vì khối này Phù Điều.

Ta thậm chí coi là, khối này Phù Điều sẽ phóng xạ ra một loại nào đó tín hiệu, quấy nhiễu được nhân loại sóng điện não.

Đến mức Viên Vọng Chu Khoa trường chìm ngủ không tỉnh, mà ta giống như Lý tử hòa Bao La, làm đồng dạng một cái quái mộng.

Nhưng là hiện tại ta phát hiện, vấn đề căn nguyên, có lẽ không phải khối này Phù Điều, mà hẳn là đổ cho "Oan Hồn quấy phá".

Oan Hồn quấy phá!

Đó là Khủng Bố Tiểu Thuyết bên trong lớn nhất thường có kiều đoạn, đối lấy trước kia đánh chết ta cũng sẽ không tin tưởng.

Nhưng là hiện tại, sự thật bày ở trước mắt, căn bản không hãy cho ta lại có hoài nghi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Thanh tỉnh

Ta không dám một lần nữa nằm xuống ngủ, mà chính là ngơ ngác luôn luôn ngồi tại trên mép giường.

Trong đầu bên cạnh lộn xộn hỗn loạn, thủy chung bất không được nửa điểm đầu mối.

Thẳng đến sắc trời sáng rõ, ta mới đứng dậy đi ra số 2 cửa phòng.

Thủy chung cảm giác toàn thân mềm mại bất lực, thật giống như không ăn không uống vừa mới hoàn thành hai vạn 5 ngàn dặm Trường Chinh một dạng.

Ta đi trước xem xét điện thoại di động, phát hiện Pin đã tràn ngập.

Này đại biểu cho, ta rờng rã ngồi yên ba bốn giờ.

Cho nên ta mở ra điện thoại di động.

Liên tiếp tin tức nhắc nhở, khiến cho ta không thể không lần lượt lật xem.

Đầu tiên ta phát hiện, có cha mẹ ta gọi cho ta hai cái chưa tiếp điện thoại.

Hai bên ngoài còn có mấy người chưa tiếp điện thoại, là Mạnh Hưởng gọi cho ta.

Mạnh Hưởng thậm chí tức một đầu tin tức cho ta: Cao Lực, vì sao không tiếp ta điện thoại?

Ta hơi nghi hoặc một chút.

Ta tối hôm qua lúc ngủ đợi, đã qua chín điểm, cha mẹ ta giống như Mạnh Hưởng muộn như vậy vội vã tìm ta làm gì?

Ta trước tiên mặc kệ cha mẹ ta, mà chính là bấm Mạnh Hưởng điện thoại di động.

"Cao Lực, người mấy ngày nay làm cái gì, vì sao không tiếp ta điện thoại?"

Mạnh Hưởng tiếng rống giận dữ, khiến cho ta không thể không cảm điện thoại di động cách lỗ tai xa một chút.

"Cái gì mấy ngày nay a? Người muốn đánh điện thoại ban ngày đánh, ban đêm đánh tới ta đã ngủ, căn bản là không có nghe thấy điện thoại tiếng nổ!"

"Người có phải hay không còn đang nằm mơ?" Mạnh Hưởng nghe đứng lên càng nổi giận, "Ta hôm kia Thiên Đô là ban ngày đánh, thế nhưng là người không tiếp, ta mới tại tối hôm qua hơn chín giờ lại đánh một lần, kết quả người điện thoại di động thế mà tắt máy! Ta giống như không có đắc tội người đi? Người coi như không muốn cùng ta làm bằng hữu, cũng không cần thiết như vậy đi?"

Lời này để cho ta không khỏi diệu.

"Ta không có không tiếp người điện thoại à, trừ phi..."

Miệng ta bên trong phân biệt, đầu bên trong giống như đột nhiên nghĩ đến một điểm gì đó đồ vật.

Cho nên ta vô ý thức cảm điện thoại di động từ bên tai lấy ra, phóng tới trước mắt nhìn xem.

Nhưng là đang tại trò chuyện, trên điện thoại di động chỉ có thể nhìn thấy thời gian, không nhìn thấy ngày.

Mà ta vừa rồi mở ra điện thoại di động thời điểm, không có quá chú ý ngày biểu hiện.

Cho nên ta bất thành linh hỏi một chút.

"Mạnh Hưởng, hôm nay là số mấy?"

"A?" Mạnh Hưởng hơi kinh ngạc, "Người có ý tứ gì à? Không phải là... Người sinh nhật, ta không có chúc mừng, cho nên người giận ta? Thế nhưng là ta nhớ được, người sinh nhật rõ ràng là tháng hai phân a!"

Nàng phía trước một câu nói còn mười phần vang dội, nhưng là phía sau âm thanh lại càng ngày càng nhẹ, đại khái là tại suy nghĩ lấy, có phải hay không vong cái gì trọng yếu thời gian.

"Không nghĩ tới người thế mà nhớ kỹ ta sinh nhật!"

Ta cười đứng lên, là thật rất vui vẻ,

Nhưng là ta cảm giác mình giống như ngay cả cười khí lực đều không có, chỉ có thể nhỏ giọng chậm rãi nói chuyện với nàng.

"Mạnh Hưởng, ta sinh nhật xác thực tại tháng hai phân, nhưng là, ta cảm giác mình... Có phải hay không mê man mấy ngày? Muốn không phải vậy, ta làm sao có khả năng không tiếp người điện thoại?"

"Mê man mấy ngày? Có ý tứ gì?" Mạnh Hưởng truy vấn.

"Ta hôm qua... Chuẩn xác điểm nói, ta là tại tháng chín số mười một ngày ấy, tới một đường linh, một lần nữa vào ở Trương Đại Gia nhà này khách sạn..."

Ta lời nói không có thể nói xong, bởi vì Mạnh Hưởng lần nữa kêu đi ra.

"Người lại đi một đường linh? Người không muốn sống nữa?"

"Ta đang là muốn bảo trụ mệnh ta, cho nên ta mới đến!" Ta thật sự là hữu khí vô lực, chỉ có thể một vùng mà qua, "Mạnh Hưởng, cái này chúng ta chờ một lúc lại nói, người nói cho ta biết trước, hôm nay là số mấy!"

"Số mười bốn a! Người không phải là nói cho ta biết nói, người từ số mười một ban đêm, luôn luôn mê man đến bây giờ mới tỉnh a?"

"Ta trời!" Ta cười khổ than nhẹ, "Ta thể mà mê man hai ngày ba đêm, khó trách đục trên thân tiếp theo điểm khí lực cũng không có! Mạnh Hưởng, ta phải đi trước chuẩn bị uống chút nước, chuẩn bị điểm cơm ăn, muốn không phải vậy, ta thật nhanh choáng!"

"Nhé né né... Người mau đi đi! Ta nghe người nói chuyện âm thanh, xác thực như muốn choáng một dạng,

Chờ người ăn uống no đủ, ta lại đánh điện thoại cho người!" Mạnh Hưởng thức thời rất nhanh treo điện thoại.

Có lẽ là sớm liền đã đói qua, ta đồng thời không có có cảm giác cũng nghèo đói.

Nhưng trên thân một điểm khí lực cũng không có, ta biết đó là đói khát dẫn đến mất nước hiện tượng.

Cho nên ta mở Cửa sau, lại mở ra nhà bếp.

Số mười một lúc mới tới đợi chọn này hai nửa vôi còn ở nơi đó để đó, ta không lo được uống nước là có thể hay không tiêu chảy, vôi vàng dùng chén múc một bát, cô ùng ục ùng ục rót vào bụng.

Nhân loại đệ nhất cần, đương nhiên là không khí.

Mà đệ nhị cần, tuyệt đối không phải thực vật, mà chính là nước.

Từ nhỏ đến lớn, ta lần thứ nhất phát hiện, nước là tốt như vậy uống, coi là thật Cam Điền mát lạnh, khó mà hình dung.

Mà theo một bát dưới nước bụng, ta trên thân khí lực dần dần khôi phục, nhưng trong bụng, lại bắt đầu cảm giác nghèo đói đứng lên.

Ta không lo được đốt nước ngâm mặt, mà chính là tiên tiến số 1 phòng, tìm tới ta ba lô, từ giữa bên cạnh xuất ra vú bò, Bánh bích quy, thịt muối, đồ hộp.

Quả nhiên là như Phong Quyển Tàn Văn.

Lúc đầu chuẩn bị muốn ăn ba năm ngày thực vật, bị ta lập tức tiêu diệt một nửa.

Về sau ta vôi vàng cho cha mẹ ta đánh cái điện thoại, để tránh bọn họ vì ta quan tâm.

Mẹ ta khó tránh khỏi lải nhải ta vài câu, nói ta đi ra ngoài không biết đánh điện thoại về nhà báo bình an, vậy mà đánh điện thoại cho ta ta cũng không tiếp.

Ta chỉ có thể ngay cả chịu tội, cam đoan về sau sẽ không bao giờ lại, mẹ ta lúc này mới treo điện thoại.

Thừa dịp Mạnh Hưởng còn không có đánh điện thoại tới, ta đứng dậy đi ra ngoài, đi phòng ốc phía bên phải truy cập WC.

Nhớ tới đầu kia Hắc Cầu, ta lại giả bộ nửa bát thức ăn cho chó, đồng thời theo thường lệ tặng thêm vài miếng thịt muối, vẫn Cựu Tượng chén bụng đến phía trước dưới mái hiên bên cạnh để đó.

Hắc Cầu chưa xuất hiện, ta lại đột nhiên ý thức được, từ tối hôm qua tỉnh ngủ một cho tới bây giờ, ta không có lại nhìn thấy bất luận cái gì Huyền Tượng.

Thậm chí loại thời khắc kia đều có, giống như có người ẩn thân chỗ tối nhìn ta chăm chăm xem cảm giác, cũng biến mất vô ảnh.

—— là bởi vì cái kia hàm oan chịu khuất phục nữ quý, cần ta thay nàng giải oan báo thù, cho nên tạm thời buông tha ta a?

Ta muốn hẳn là dạng này.

Một đầu nhảy lên nhảy ra hắc ảnh, kéo về ta suy nghĩ.

Định Thần xem, đầu kia Hắc Cầu không biết từ chỗ nào chui ra, liền đứng cách ta một mét có hơn, tràn ngập cảnh giác nhìn ta.

Ta biết ta tới hôm qua, hoặc là nói tới hôm trước đại tới hôm trước hù đến nó, cho nên ta vội vàng ngồi xuống thân thể, ôn hòa "Ồ ô" hô nó.

Tốt một hồi, Hắc Cầu cuối cùng thả buông ra đến, trước tiên hướng ta ngoắc ngoắc cái đuôi, liền đi tới một bên đi ăn ta vì nó chuẩn bị chó ngoan lương.

Ta đi đến nó trước mặt, thử nghiệm khẽ vuốt nó trên thân Hắc Mao.

Hắc Cầu một bên tiếp tục ăn ăn, một bên ngoáy đầu lại đến, cọ một cọ ta cánh tay.

Ta buông lỏng một hơi.

Nghĩ đến huyền tường biến mất, đầu này Hắc Cầu cũng đối với ta thân mật như vậy, ta cảm giác tâm lý rất là vui sướng.

Nhưng là loại này vui sướng không thể duy trì quá lâu, rất nhanh ta tâm, lại lần nữa trở nên trĩu nặng.

—— nếu như người nói mà Vô Tín, chân trời góc biển, ta cũng sẽ một lần nữa tìm tới người!

Đây là này cái nữ hài nhi trong mộng đối với ta đưa ra cảnh cáo, Ta tin tưởng nàng nhất định có thể nói được thì làm được.

Ta ngẩng đầu lên, nhìn một chút liên tục không ngừng mà son phong, cùng tinh mạch u ám rừng cây, rất khó tưởng tượng chính mình trên thân, đến tốt cùng là nhận như thế nào một bộ gánh nặng.

Mà điểm chết người nhất là, bộ này gánh nặng, ta căn bản không thể trốn tránh.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Giết vợ

Chuông điện thoại di động vang lên, ta mở ra xem, là Mạnh Hưởng đánh tới.

"Ném qua đồ vật a?" Nàng mở miệng liền hỏi, "Người lời mới vừa nói âm thanh, xác thực cảm giác hữu khí vô lực rất đáng sợ!"

Ta cảm ơn nàng quan tâm, nói cho nàng ta đã khôi phục thể lực.

Nàng ở bên kia buông lỏng một hơi, lại hỏi ta: "Người vừa nói... Người đi một đường lành, đang là muốn bảo trụ tánh mạng, có ý tứ gì a?"

Ta không có trả lời ngay, mà chính là hơi suy tính một chút, lúc này mới cùng với nàng ăn ngay nói thật.

"Mạnh Hưởng người có muốn hay không qua, Bao La giống như Lý Ngọc Cương vì sao lại tự sát?" Ta hỏi.

"Ta đương nhiên nghĩ tới à! Bởi vì cái này, ta còn thật lo lắng người!" Nàng nói, dừng lại, mới tiếp ra câu tiếp theo, "Giấc mộng kia coi là thật có đáng sợ sao như vậy? Cần... Lấy tự sát tới giải thoát?"

"Cũng không chỉ là giấc mộng kia cũng đáng sợ, mà chính là... Từ làm cái kia quái mộng bắt đầu, sẽ thường xuyên nhìn thấy một chút cũng khủng bố huyền tường. Nói thí dụ như... Ban đêm từ trong mộng bất thành linh bùng tỉnh, sẽ thấy trước giường có cái hắc ảnh nhìn ta; lại nói thí dụ như, Bao La chết ngày ấy, ta nhìn thấy hắc đầm máu từ trong quan tài bên cạnh ngồi đứng lên, ta bị dọa đến âm thanh kêu to, đem người khác tất cả đều hù đến..."

Không chỉ là đem người khác tất cả đều hù đến, ta nghe thấy Mạnh Hưởng một tiếng kinh hô, rất rõ ràng vền vền từ điện thoại trong lúc nói chuyện với nhau, nàng đã bị dọa cho phát sợ.

"Cho nên, như Quả Ngã không tranh thủ thời gian tra ra ngọn nguồn, ta sợ ta cũng sẽ bước lên Bao La giống như cây mận theo gót." Ta nói thẳng ra một câu cuối cùng lời nói.

Mạnh Hưởng ở bên kia trì hoãn một chút, mới cả lăm hỏi một chút: "Nhé né né... Người điều tra rõ ngọn nguồn sao?"

"Còn không có, nhưng ta giống như tìm tới một chút manh mối. Với lại, từ buổi sáng hôm nay ngủ một giấc tỉnh, ta không còn có thấy qua những Kỳ Kỳ đó là lạ đồ vật, cảm giác mình tốt giống như trọng sinh!"

Ta cười đứng lên, là chân chính thư thái tiếng cười.

Một khắc này, ta bỗng nhiên liền đối với cái kia cứu ta nữ hài nhi, tràn ngập cảm kích.

Mặc kệ nàng là người hay quý, cũng mặc kệ nàng cứu ta con mắt như thế nào, có thể làm cho ta thoát khỏi những khủng bố đó huyền tường làm phức tạp, đã là ân cùng tái tạo.

"Lời này của người nói đến... Tốt? } người!" Mạnh Hưởng Lão nửa thiên tài quay về ta một câu nói.

"Ta biết, nhưng ta nói là lời nói thật! Đúng, hôm qua lúc ta tới đợi, bởi vì nhất thời lạc đường, xông vào một gian cực kỳ lâu không người ở phòng. Đây trong phòng bên cạnh thật là dọa người, mặt đất tản ra người Mãn xương cốt, giống như toàn gia đều bị người mưu hại một dạng, người có muốn hay không tới điều tra một chút?"

"Thật?" Mạnh Hưởng kinh ngạc hỏi một chút, lập tức thở dài một hơi, "Làm sao này trong núi lớn bên cạnh còn có nhiều như vậy vụ án phát sinh? Tuy nhiên chỗ ấy là Bảo Khang địa giới, chết lại là Bảo Khang người, không giống Viên Vọng Chu Khoa trường bọn họ đều là Trương Dương người, cho nên muốn trước giống như Bảo Khang Công An Cục báo án... . Như vậy đi, người trong núi chờ lấy, ta tới thay người báo án. Ta nghĩ ta còn là theo chân Bảo Khang công an cùng một chỗ lên núi, nhìn xem người đến phát hiện đầu mối gì đi!"

Ta thoáng suy nghĩ một chút, liền đáp ứng nàng: "Vậy người nhanh đến lúc đó đánh điện thoại cho ta, ta đi trước phụ cận trên núi chuyển nhất chuyển, nhìn xem có thể hay không tìm tới Sơn Dân hỏi thăm một chút!"

"Người cẩn thận chút!" Mạnh Hưởng nói, phù lên điện thoại.

Ta thu hồi điện thoại di động, trên lưng ta mang tới một cái ba lô, tại trong ba lô Trang chút nước cùng lương khô, về sau cầm trước Cửa sau đóng kỹ, mang theo Hắc Cầu, hướng về trên núi đi tìm hắc Sơn Dân.

Ta không biết cứu ta này nữ hài nhi —— ta vẫn là nguyên ý xưng hô nàng nữ hài nhi, mà không muốn xưng hô, hoặc là nói không dám xưng hô nàng nữ quý —— đến tốt cùng là có như thế nào tao ngộ, thậm chí không biết nàng đến sinh ra ở cái kia thời đại.

Nhưng là có một chút, tất nhiên nàng Oan Hồn ở phụ cận đây quanh quẩn không đi, như vậy, cho dù nàng không phải cái này cái địa phương người, cũng khẳng định là tại cái này cái địa phương hàm oan chịu khuất phục.

Mà ta, cũng chỉ có thể bởi vậy tới tay, đi làm điều tra.

Ta trong nhà thời điểm, đã từng giờ qua địa đồ, biết Bảo Khang Huyện thành phía tây, đó là là ta giờ phút này thân ở địa phương, giống như Thần Nông Giá ban đầu rừng rậm giáp giới.

Bởi vì giao thông vô cùng không tiện,

Phụ cận hộ gia đình vốn là không nhiều, càng thêm vào những năm gần đây trong nước kinh tế tấn mãnh phát triển, lúc trước lên núi kiếm ăn Sơn Dân, rất nhiều đều đã dọn ra ngoài, ngụ lại tại ở gần đường cái địa phương.

Giống như Trương Đại Gia dạng này thủy chung cắm rễ tại cái này trong núi sâu, đã phi thường thưa thớt.

Ta biết núi này bên trong còn có Dã Lang dã trư tồn tại, may mắn ta luôn luôn cũng không có đụng phải.

Mà có Hắc Cầu bàng thân , bình thường tiểu dã thú, cũng không dám chạy đến quấy nhiễu.

Dọc theo trên núi đi hơn một cái canh giờ, lại leo lên một tòa đại sơn bốn phía? T nhìn một chút, thật vất vả tìm tới một nhà tiểu hộ, đã là sắp tới buổi trưa.

Nhà kia tiểu hộ nhi tử con dâu đi ra ngoài lao động đi, chỉ còn một cái lão gia tử, giống như hai cái Tiểu Tôn Tử ở nhà.

Ta gặp hai Tiểu Hài Nhi ăn mặc cũ nát, trên thân còn đánh lấy mấy cái Đại Bồ đinh, tâm lý lên lòng trắc ẩn, bèn bưng ra chút Bánh bích quy phân cho hai Tiểu Hài Nhi.

Người sống trên núi vốn là thuần phác, nhìn thấy ta cái này ăn mặc thời thượng ngoài núi khách quý hàng lâm, đem này lão gia tử cung kính đến cái gì giống như, gặp lại ta đối với hắc hai tôn tử tốt, lão gia tử càng là trên mặt nếp nhăn cười nở hoa.

Ta thừa cơ ngồi đến lão gia tử trước mặt, cùng hắc hai tôn tử Trương Đại Gia trong nhà sự tình, lão gia tử lập tức lắng đầu.

"Bọn họ việc nhà tình, không thể nói!"

"Vì sao không thể nói?" Ta vội hỏi.

Lão gia tử chỉ là lắc đầu.

Ta không thể không hỏi một câu nữa: "Nghe nói nhà bọn hấn trước đây thật lâu đi ra không tốt sự tình, đến tột cùng là cái gì không tốt sự tình, lão gia tử có thể nói cho ta biết không?"

"Không thể nói, không Fausto!" Lão gia tử vẫn như cũ lắc đầu.

Ta không thể làm gì, bất thành linh nhớ tới số mười một ban đêm lúc mới tới đọi, ta đã từng thấy qua mấy pho huyền tượng.

Bên trong có một bộ, là một cái nữ nhân nằm ở trên giường, bị một song đại thủ, chặt chẽ bóp lấy cổ.

Mà này cái nữ nhân, lúc này hồi tưởng, sẽ sẽ không cũng là trong mộng cứu ta này cái nữ hài nhi?

Tuy nhiên cứu ta này cái nữ hài nhi cảm giác thật sự là quá mức tuổi trẻ, trên cơ bản còn không thể xưng là "Nữ nhân", nhưng nàng mặc dù không phải "Vũ Hóa vi là tiên", ít nhất đã cưỡi xuống hình người, tự nhiên sẽ lộ ra tuổi trẻ mỹ mạo chút.

Cho nên ta cân nhắc, chậm rãi hỏi ra một câu: "Có phải hay không... Trương Đại Gia nữ nhi, là bị người sống bóp chết?"

"A?" Lão gia tử sắc mặt đại biến, bật thốt lên hỏi một chút, "Người làm sao biết?"

Ta bỗng nhiên liền cảm giác thật vui vẻ, bởi vì lão gia tử phản ứng, đủ để chứng minh, ta phỏng đoán là đối.

Ta lúc đầu coi là cái này kiện sự tình không có manh mối, ta căn bản không biết bắt đầu từ đâu.

Không nghĩ tới dễ dàng như vậy, ta liền giải được "Oan tình" chỗ.

Nói một cách khác, trong mộng cứu ta này cái nữ hài nhi, hấn là cũng là Trương Đại Gia nữ nhi.

Ta chỉ cần tìm được bóp chết nàng cái kia hung thủ, tự nhiên năng đủ vì nàng giải oan báo thù.

"Ta cũng là nghe người khác nói, chỉ là người kia nói đến không phải rất rõ ràng, giống như hấn cũng không biết hung thủ là người nào." Ta nói, đương nhiên là đang nghĩ biện pháp moi ra lão gia tử nói thật.

Lão gia tử vẫn như cũ không được lắc đầu, bỗng nhiên bốn phía ngó ngó, cuối cùng kìm nén không được tiến đến ta trước mặt, tận khả năng ép kềm âm thanh.

"Không là người khác bóp chết, là nàng nam nhân bóp chết!"

Ta "A" một tiếng, bị cả kinh nhảy người lên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Sợ họa

Ta vô luận như thế nào đều dự nghĩ không ra, vị này lão gia tử sẽ nói ra một câu nói như vậy.

Trương Đại Gia nữ nhi, lại là bị chính nàng nam nhân, tươi sống bóp chết.

Khó trách nàng oán khí trùng thiên, Oan Hồn bắt diệt!

Càng chẳng trách hơn sở Phi Phi giống như Tiểu Vương nguyên nhân cái chết, tất cả đều là bị người sống bóp chết.

Đó là đương nhiên là Trương Đại Gia nữ nhi Oan Hồn tại cho hả giận, tại giải oan báo thù trước đó, nàng muốn để hấn người vô tội, ném thử nàng chỗ trải qua thống khổ giày vò.

Nàng đã từng đã cứu ta nhất mệnh —— có lẽ chuẩn xác một điểm nói, hẳn là nàng đã từng buông tha ta nhất mệnh!

Ta lúc đầu đối với nàng rất có cảm kích, nhưng là hiện tại, ta không thể không lén lút nhận định, nàng thật sự là quá mức cực đoan.

"Vì sao... Nàng nam nhân muốn bóp chết nàng?" Cả buổi, ta lại hỏi một câu.

"Không thể nói, thật không Fausto!" Lão gia tử lần nữa lắc đầu, không được thở dài, "Này cái con rở vốn là tới không minh bạch, một tay tốt thợ mộc thù nghệ, làm sao lại ở rở đến trong núi sâu đâu? Cho nên... Ai, đây đều là mệnh! Trương Lão ca cũng đáng thương, cứ như vậy một cái nữ nhi, thật vất vả nuôi lớn! Nhưng ai để cho hắn chiêu một cái không minh bạch con rở đến cửa đâu? Đây đều là mệnh!"

Lão gia tử lao thao.

Tuy nhiên từ hắn lải nhải bên trong, ta mơ hồ nghe ra, hắn đối với cái này cái con rở, coi như không phải rất chán ghét, cũng là phi thường không tán đồng.

"Này Trương Đại Gia cái này cái con rở, về sau thế nào? Là chạy trốn, vẫn là bị Công An Cục bắt đứng lên?" Ta lại hỏi.

Theo ta đoán đo, hẳn là chạy trốn, muốn không phải vậy Trương Đại Gia nữ nhi, sẽ không tràn ngập oán phần.

Oán phần đến đầu tiên là hại mấy cái người vô tội, hiện tại lại muốn cho ta thay nàng "Giải oan báo thù" .

—— tại trong lòng ta, trên cơ bản đã xác định, ta trong mộng nữ hài nhi, cũng là Trương Đại Gia nữ nhi.

Thế nhưng là này lão gia tử quay đầu sang nhìn ta, thật giống như ta hỏi một cái cũng kỳ quái vấn đề một dạng.

Ta cũng nhìn xem hắn , chờ lấy hắn trả lời.

Thật lâu, lão gia tử vẫn như cũ lắc đầu.

"Không thể nói, thật không thể nói! Ta cũng không muốn... Hại cho chúng ta nhà, rồi xuống nhà bọn hắn kết cục!"

Ta có một ít hiểu được.

Này cái con rở khẳng định là chạy trốn, tuy nhiên đã trốn mười mấy hai mươi năm, nhưng những này người sống trên núi nhất gan, sợ nói quá nhiều, sẽ dẫn tới này cái con rở quay về tới thù.

Cho nên ta không thể làm gì khác hơn là lại hỏi mặt khác người một nhà tình huống.

Ta không biết gia nhân kia họ gì tên gì, chỉ có thể hướng về đại khái phương hướng chỉ nhất chỉ.

"Lão gia tử biết cái hướng kia là một gia đình a?" Ta như vậy hỏi.

"Cái hướng kia? Có người ở sao?" Lão gia tử nhăn lại lông mày, muốn lại nghĩ, rung một cái đầu.

"Hẳn là có mười mấy hai mươi năm trước a? Cái hướng kia, có phải hay không có họ nhân gia?" Ta hỏi lại.

Lão gia tử vẫn như cũ lắc đầu, nhưng bỗng nhiên ở giữa, tốt giống muốn đứng lên.

"Người hỏi, không phải là... Họ Trịnh gia nhân kia a?"

"Vâng vâng vâng!" Ta vội vàng gật đầu.

Nhưng trên thực tế, ta cũng không biết ngày đó nhìn thấy này hộ chỉ còn bạch cốt người ta, phải chăng cũng là "Họ Trịnh" .

Còn tốt lão gia tử lần nữa ép kềm âm thanh, nhỏ giọng nói với ta: "Gia nhân kia, sớm liền đã chết hết!"

Ta đương nhiên biết sớm liền đã chết hết, cho nên ta không có giật mình, mà chính là theo sát hỏi một chút: "Chết như thế nào?"

"Cái này sao có thể biết?" Lão gia tử rung một cái đầu, "Ta một lần cuối cùng từ nhà bọn hắn trước cửa qua, vẫn là mười mấy năm trước a? Ta lúc đầu nghĩ đến trong nhà hắn muốn uống miếng nước, ai ngờ đẩy mở cửa, mới phát hiện một nhà ba người, Trịnh gia hai vợ chồng, giống như nhà bọn hắn con một, tất cả đều chết. Ta lúc đầu muốn tại bọn họ trong nhà tìm chút có thể sử dụng đồ vật cầm về, ai ngờ ta đi trễ, nhà bọn hắn hữu dụng đồ vật, sớm đã bị người khác lấy đi."

Lời này làm cho trong nội tâm của ta âm thầm phát lạnh!

Ta coi là những này Sơn Dân tính tình thuần phác, lại không nghĩ rằng làm ra sự tình là như thế lương bạc.

"Tất nhiên nhìn thấy bọn họ cả nhà đều chết,

Vì sao, các người đều không báo động?" Ta nhìn không được hỏi, hơi có trách cứ.

Nhưng lão gia tử lại xem thường.

"Núi này bên trong Kỳ Kỳ quái quái sự tình nhiều, thật muốn báo động, nói không chừng rước họa vào thân! Lại nói, từ chúng ta chỗ này đi ra ngoài, ít nhất phải hoa nguyên một ngày, người nào có này cái thời gian? Lại muốn bị xem như hung thủ giết người bắt đứng lên, càng không được!"

Lại là rước họa vào thân!

Trước đó hẳn không chịu nhiều lời Trương Đại Gia con rể tình huống, ta đã đoán được hẳn là sợ rước họa vào thân, hiện tại cuối cùng từ chính hần miệng bên trong, thừa nhận điểm này.

Tuy nhiên cũng khó trách, những này trong núi lớn người, cả một đời không có giống như công an Dân Cảnh, hoặc là hẳn công chức nhân viên đã từng quen biết, tự nhiên nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Hướng chỉ cái này sâu trong núi lớn ngay cả xe gắn máy đều hành tẩu khó khăn, lấy bọn họ kinh tế điều kiện, chỉ sợ cũng mua không nổi sơn địa mô tô, nếu như dùng chạy bộ, ra lợi vùng núi xác thực cần nguyên một Thiên Thời ở giữa.

Cho nên coi như biết rõ cái kia báo động, cũng không có người chịu treo non lợi xuôi đi gánh cái này trách nhiệm.

"Các người núi này bên trong, liền không có thôn trưởng sao? Liền coi như các người không báo động, vì sao không tìm thôn trưởng nói một chút?" Ta lại hỏi.

"Thôn trưởng sớm hai mươi năm trước liền đem đến ngoài núi bên cạnh đi! Tại cái này trong núi lớn một bên, cũng chỉ còn lại có như thế mấy hộ nhân gia, liền ngay cả chúng ta nhà, ta nhi tử nàng dâu cũng đang suy nghĩ muốn dọn ra ngoài đâu, người nào quản cái kia nhân sự làm gì!"

Ta cuối cùng không lòi nào để nói, cảm giác cũng hỏi không ra càng nhiều đồ vật, cho nên ta đứng dậy cáo từ.

Bởi vì sợ Mạnh Hưởng đánh điện thoại cho ta, mà trừ Trương Đại Gia nhà phụ cận, núi này bên trong cho dù có tín hiệu, cũng phi thường yếu ớt.

Cho nên ta mang theo Hắc Cầu theo đường cũ trở lại Trương Đại Gia phòng, vừa lúc nhận được Mạnh Hưởng điện thoại, nói nàng trong vòng một giờ có thể đuổi tới.

Ta đốt chút mở nước ngâm bát mì ăn, đương nhiên thiếu không cần cho ăn no Hắc Cầu.

Đến ba giờ rưỡi, nghe thấy xe gắn máy tiếng nổ, đi ra ngoài xem, Mạnh Hưởng đang đi vào hàng rào làm thành sân nhỏ.

Hai người nam cảnh giống như ở sau lưng nàng, riêng phần mình đẩy một chiếc xe gắn máy.

Theo Mạnh Hưởng giới thiệu, hai người này cũng là Bảo Khang Huyện Công An Cục.

Nhìn thấy bên cạnh ta Hắc Cầu, Mạnh Hưởng vừa mừng vừa sợ, vội hỏi ta: "Người làm sao đem cái này hung ác chó thuần phục?"

"Có nhớ hay không lần trước chúng ta cùng nhau lúc đến đội, ta thịnh nửa bát cơm phóng tới ngoài cửa cho con chó này ăn?" Ta đặc ý hỏi lại, "Lần này ta còn chuyên môn mang thức ăn cho chó tiến đến, chó là lớn nhất nhớ được chỗ tốt, ta đối với nó tốt, nó tự nhiên cũng liền tốt với ta."

Mạnh Hưởng liếc ta liếc một chút, cũng thử đi đùa Hắc Cầu.

Hắc Cầu đối với nàng coi như ôn hòa, nhưng là đối với mặt khác này hai cái Dân Cảnh, liền cũng không khách khí.

Hai cái Dân Cảnh hơi cách nó gần một điểm, nó liền lập tức dựng thẳng lên lông tóc, tràn ngập uy hiếp "Ồ ồ" khê kêu.

Bởi vì vì là thời gian còn sớm, ta trước tiên mang theo Mạnh Hưởng giống như hai cái Dân Cảnh chạy tới gian kia đầy đất bạch cốt phòng ốc.

Hắc Cầu giống như không quá nguyện ý đi theo hai cái Dân Cảnh đi, ta không thể làm gì khác hơn là ôm lấy nó thân mật một hồi.

Mặc kệ nó biết hay không đến nhân loại lời nói, ta vẫn là đang nghiêm túc trải qua nói cho nó biết, ta ban đêm sẽ trở về, gọi nó không được chạy quá xa.

Về sau ta cười lên xe gắn máy, chở đi Mạnh Hưởng.

Mặt khác hai cái Dân Cảnh riêng phần mình một chiếc xe gắn máy, đi theo ta giống như Mạnh Hưởng phía sau.

Chương 34: Biến mất

Bởi vì hôm qua ta liền chuẩn bị tốt muốn báo cảnh, cho nên cầm dọc theo đường cảnh vật nhớ kỹ hết sức rõ ràng.

Ước chừng hơn một cái giờ, chúng ta liền đuổi tới này ở giữa phòng ốc.

Một đẩy cửa phòng ra, Mạnh Hưởng bọn người liền bị mặt đất bạch cốt giật mình.

Mà ta nhìn thấy, cũng là bạch cốt, mà không phải cái gì Kỳ Kỳ là lạ huyền tường.

Trên thực tế nhanh cả ngày, ta từ đầu đến cuối không có xem đến bất kỳ huyền tường.

Vậy thì làm ta cũng vui mừng tin chắc, ta là thật thoát khỏi Ma Chủ —— chuẩn xác điểm nói, là tạm thời thoát khỏi Ma Chủ, ta không có quên này nữ hài nhi "Chân trời góc biển cũng sẽ một lần nữa tìm tới ngươi" nhắc nhở.

Nhưng Ta tin tưởng, tất nhiên ta dĩ nhiên minh bạch oan tình chỗ, thay này nữ hài nhi "Giải oan báo thù", chỉ là vấn đề thời gian.

Ta nhìn Mạnh Hưởng giống như hai cái Dân Cảnh cẩn thận kiểm tra bạch cốt, thăm dò hiện trường.

Hai cái Dân Cảnh mười phần chuyên nghiệp, rất nhanh liền xác định, này tàn mát mặt đất bạch cốt, hẳn là một nam một nữ.

Sở dĩ tan hợp rơi đầy đất, là tại bọn họ sau khi chết, có dã thú rút vào đến, gặm ăn bọn họ thi thể bỏ trí.

Loại này thuyết pháp làm cho người bất an.

Tương tượng một chút dã thú gặm ăn thi thể tình cảnh, ta muốn không có người sẽ cảm giác dễ chịu.

Về phần mặt khác gian kia trong phòng giữ lại chính tề khung xương, muốn đến là bởi vì cửa phòng quan đến tương đối gấp, lúc này mới tránh Miễn Từ sau khi bị dã thú gặm ăn.

Ta nhìn sắc trời không còn sớm, đề nghị trước tiên chạy về Trương Đại Gia nhà , chờ ngày mai lại đến tiếp tục thăm dò.

Hai cái Dân Cảnh không quá mức dị nghị, thế là một hàng bốn người, xuôi theo đường cũ trở về.

Đến lúc đó trời đã tối định, này hai cái Dân Cảnh chủ động kết bạn đến dưới sườn núi đi chọn hai gánh nước.

Ta giống như Mạnh Hưởng, thì lưu tại nhà bếp nấu com.

Hắc Cầu luôn luôn chưa từng xuất hiện, thẳng đến làm com tốt, ta xới một bát mang sang đi, "Ô ô ô" gọi vài tiếng.

Hắc Cầu mới bắt thành linh từ phòng ốc một bên trong bóng tối nhảy ra, đối với ta lắc đầu vẫy đuôi hết sức thân mật.

Mạnh Hưởng có thể là bị dọa sợ, luôn luôn không dám hỏi ta vì sao lại mê man vài ngày. Đợi đến Hắc Cầu xuất hiện, nàng càng đem chú ý lực tập trung ở Hắc Cầu trên thân, chọc cho Hắc Cầu rất nhanh cũng đối với nàng thân mật đứng lên.

Com nước xong xuôi chia phòng ở lại, Mạnh Hưởng vẫn ngủ số 1 phòng, hai cái Dân Cảnh hợp lại số 3 phòng, ta thì vẫn lại số 2 phòng.

Mạnh Hưởng nhin không được lo lắng, yên lặng nói với ta: "Gian kia phòng như vậy tà môn, ta nhìn người còn không bằng bên ngoài ở giữa ngã ra đất nghỉ!"

Trên thực tế ta cũng có chút tâm hóng khiếp đảm, chỉ là trong phòng cũng không có tấm ván gỗ loại hình, ta coi như muốn ngã ra đất nghỉ, cũng phải cầm số 2 trong phòng ván giường dời ra ngoài.

Cho nên Mạnh Hưởng liền đánh bạo, cùng ta cùng nhau tiến vào số 2 phòng, giúp ta đi chuyển ván giường giống như đệm chăn.

Hắc Cầu theo sát tại hai ta sau lưng.

Tối hôm qua Hắc Cầu cũng đi theo ta, nhưng là đến số 2 cửa phòng, nó liền rút cuộc không chịu vào cửa.

Nhưng hôm nay, Hắc Cầu lại không có nửa điểm chần chờ, không ngừng tiến vào số 2 cửa phòng, đồng thời trong phòng ngửi tới ngửi lui.

Ta bắt đầu đồng thời không có chú ý tới điểm này, thẳng đến ta vùng lên màn, chuẩn bị đi xem trên giường có hay không trang bị thêm hoạt động ván giường thời điểm, liếc mắt ở giữa, ta một chút Từ Trương mắt to.

Phù Điều không có!

Tại đã từng khám nam Phù Điều khối kia dựa vào Bản Thượng, chỉ còn lại có một cái lỗ khám.

Ta sợ là mắt của ta hoa, vội vươn tay sờ sờ, quả thật, nơi nào là một cái lỗ khám.

"Làm sao rồi?" Mạnh Hưởng phát hiện ta cũng sờ, có chút kinh sợ hỏi một tiếng.

"Người xem!" Ta chỉ chỉ đầu giường dựa vào tấm.

Mạnh Hưởng liếc một chút nghiêng mắt nhìn qua, vậy" a" một tiếng.

"Khối kia Phù Điều, không thấy?" Nàng chuyển mắt nhìn thấy ta, không phải cũng tin chắc hỏi ta một câu, "Là không thấy, đúng không?"

Ta điểm gât đầu một cái, chợt nhớ tới một cái một bộ Khung Bó Điện Ảnh đã nói, có chút đồ vật mắt người nhìn không thấy, nhưng là chụp hình thời điểm có thể nhìn thấy.

Cho nên ta lập tức sờ ra điện thoại di động, đối cái kia lỗ khám đập hai lần.

Trước đó đập cái kia Phù Điều, dù sao là mơ mơ hồ hồ thấy không rõ lắm.

Nhưng bây giờ, cái kia lỗ khám lại bị ta điện thoại di động,

Đập đến rõ ràng rành mạch.

Nói một cách khác, cũng không phải là có cái gì nhân tố ảnh hưởng đến ta giống như Mạnh Hưởng, khiến cho chúng ta hai nhìn không thấy Phù Điều, mà chính là khối kia Phù Điều quả thật không có.

Vì sao?

Là ai lấy đi khối kia Phù Điều?

Chẳng lẽ là bởi vì, ta đã hứa hẹn "Giải oan báo thù", cho nên Trương Đại Gia nữ nhi không định tiếp tục hại người —— hoặc là chuẩn xác điểm nói, nàng là không định lại hại ta, cho nên lấy đi khối kia Phù Điều?

Lại hoặc là càng chuẩn xác điểm nói, này Phù Điều chính là nàng Oan Hồn ngưng tụ, ta tất nhiên đáp ứng nàng "Giải oan báo thù", cho nên nàng Oan Hồn, đó là là khối kia Phù Điều, cũng liền theo biến mất không thấy gì nữa?

Nếu thật là như thế, như vậy ta trước đó suy đoán, khối kia Phù Điều là sở hữu quý dị sự kiện Khởi Nguyên, cũng không phải là hoàn toàn không có có đạo lý?

Khối kia Phù Điều, đến tột cùng ở chính giữa đóng vai cái gì nhân vật?

Trong nội tâm của ta tuôn ra vô số suy nghĩ, mắt thấy Hắc Cầu trong phòng đối tới đối lui, ta lập tức thả buông ra tới.

Loại chó Cảm Ứng Năng Lực xa mạnh hơn người, Hắc Cầu tất nhiên chịu vào nhà, nói rõ trong gian phòng này, đã không có cái gì đáng sợ đồ vật.

"Ta nhìn ta không cần lại đến nhà chính bên trong ngủ ra đất ngủ, trong gian phòng này, đã sẽ không phát sinh khủng bố sự tình!" Ta nói, cũng chắc chắn.

Mạnh Hưởng không có hỏi "Vì sao", chỉ là hai mắt thấy ta, chờ lấy ta tiến một bước giải thích.

Ta hơi chút suy nghĩ, liền cảm từ số mười một ban đêm đến nơi đây, phát sinh qua sở hữu sự tình đều cùng với nàng giản lược nói một chút.

Bao La ta đã từng đẩy mở cửa sổ, hướng về phía đêm tối nói này lời nói;

Cũng Bao La ta lâm vào trắng xoá mộng cảnh, có cái nữ hài nhi cầm ta từ một cái khe bên trong kéo ra tới.

Nhưng là ta không dám nói tại trong mộng cảnh, ta đã từng cảm giác mình hung tợn muốn cắt đứt người cổ, ta sợ lúc đó làm cho Mạnh Hưởng đối với ta sản xuất thấy sợ hãi.

Nhưng cuối cùng ta có chỗ tỉnh lược, Mạnh Hưởng vẫn còn có chút co rúm lại chi ý.

Thẳng đến ta kể xong, nàng mới nổi lên dừng khí mở miệng đặt câu hỏi.

"Người cũng cảm thấy... Thật có quý? Người thấy, giống như ta nhìn thấy... Gương mặt kia, còn người nữa trong mộng... Đây cái nữ hài nhi, cũng là cùng một cái..."

Cái cuối cùng "Quý" chữ, nàng thực sự không có dũng khí nói lời ra đến, mà chính là vô ý thức hướng lấy cửa sổ nhìn một cái.

Ta cũng hướng về cửa sổ nhìn một cái.

Ngoài cửa sổ bên cạnh chỉ có hắc ám, cũng không có ta đã từng nhìn thấy tấm kia hơi có vẻ vụn vặt trắng toát khuôn mặt.

"Ta không dám xác định trên đời này nhất định có ma!" Ta cũng thản nhiên nói lời ra đến, "Nhưng những ngày này phát sinh sự tình, quả thật vượt qua ta phạm vi hiểu biết, với lại ta quả thật, thấy qua trên cửa sổ viết cái kia oan chữ. Cho nên, ta muốn, ta nhất định phải đem cái này kiện sự tình tra rõ ràng, nếu như bên trong thật có oan khuất, vậy ta liền nên đuổi Trương Chính nghĩa! Nếu không, không chỉ có ta rất có thể lần nữa lâm vào nguy hiểm hoàn cảnh, chỉ sợ còn sẽ có nhiều người hơn, gặp liên lụy."

Mạnh Hưởng hơi trầm tư một chút, cuối cùng điểm gật đầu một cái.

"Người nói đúng, tuy nhiên..." Nàng bỗng nhiên mặt hiện lên cười khổ, "Cùng người nói một câu nói thật, ta đã bị hoàn toàn dọa sợ, lúc đầu đã... Muốn từ chức mặc kệ cảnh sát cái này một hàng. Bất quá, từ Tiểu Vương bị giết, Chu Khoa trưởng cũng rơi vào trạng thái ngủ say, thế mà kinh động đến Thị Cục rồi cục trưởng tự mình hỏi đến. Ta đã đem ta sưu tập đến sở hữu tài liệu đưa trước đi, hiện tại liền đợi đến xem lời cục trưởng thái độ."

"Người ý là, người những cái kia tài liệu, lời cục trưởng cũng có hứng thú, mà không giống các người Chu Khoa giống nhau, nói người Thuận là nói vớ nói vẩn?" Ta hỏi.

"Vâng!" Mạnh Hưởng điểm gật đầu một cái, "Lúc ấy lời cục trưởng tìm ta tra hỏi, ta không thèm đem xia đem ta biết tất cả đều nói cho lời cục trưởng. Bao La người làm cái kia quái mộng, cũng Bao La người thu đến này đầu tin tức, cùng chúng ta quay xuống này đoạn tạp âm. Ta lúc đầu chờ lấy lời cục trưởng nổi giận mắng ta, không nghĩ tới lời cục trưởng..."

Nàng bỗng nhiên im miệng, cười một cái.

Dẫn tới ta vội vàng hỏi nàng: "Cục trưởng như thế nào?"

"Hắn để cho ta cầm sở hữu tài liệu tất cả đều giao cho hắn, hắn muốn chính mình thật tốt nghiên cứu một chút. Với lại hắn có ý cầm cái này cái vụ án toàn quyền giao cho ta phụ trách, bất quá ta nói ta muốn suy tính một chút."

Ta không nghĩ tới vị này lời cục trưởng lại có như thế độ lượng.

Không giống Chu Khoa trưởng, không có tự mình làm một chút điều tra, chỉ căn cứ "Bình thường" tình lý, liền toàn bộ phủ định người khác chứng kiến hết thấy.

"Vậy người bây giờ suy tính được như thế nào?" Ta cười hỏi Mạnh Hưởng.

"Ta đã suy nghĩ kỹ càng, muốn ta tiếp nhận cái này cái vụ án cũng không phải không được, trừ phi..." Nàng bỗng nhiên xinh xắn cười một tiếng, hướng về phía ta làm cái mặt quỷ, "Người cùng ta cùng một chỗ tra!"

"A?" Ta sửng sốt một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thị Dao Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Môi giới

Mạnh Hưởng luôn luôn có nam nhi chi phong, không nghĩ tới nàng làm lên Quý Kiểm tới biết cái này đáng yêu.

Bất quá ta cái này sửng sốt, cố nhiên hữu tình tâm đại động duyên cớ, quan trọng hơn nguyên nhân, nhưng là không nghĩ tới, nàng thế mà lại nói ra lời như vậy tới.

"Ta thế nhưng là phổ thông bình dân, người để cho ta nhúng tay người vụ án, không sợ lại bị cấp trên quở trách?" Ta hỏi.

Trước đó cũng bởi vì ta cùng với nàng cùng nhau tới một lần một đường lĩnh, kết quả Chu Khoa trưởng không chỉ có đưa nàng dòi cái này cái vụ án, còn kiểm có quan ta một ngày.

"Trước kia có Chu Khoa trưởng đề ép ta, nhưng bây giờ cục trưởng nói, muốn cầm cái này cái vụ án toàn quyền giao cho ta xử lý, tự nhiên ta muốn làm sao tra, cũng là ta sự tình! Huống chi người đã đáp ứng... Muốn thay người ta giải oan báo thù, hai chúng ta liên thủ, chẳng phải là làm ít công to?"

Mạnh Hưởng nói đến tuyệt không phải vô lý.

Nhưng ta minh bạch, tất nhiên cái này kiện vụ án dính đến một chút không Khả Tư nghị sự tình, sau này điều tra, chỉ sợ càng là nguy cơ trùng trùng.

Mà nàng chung quy là cái nữ hài nhi, giống như vậy kinh dị có thể sợ sự tình, tốt nhất vẫn là không cần trải qua.

Cho nên ta một thời gian trầm ngâm im lặng.

Mạnh Hưởng giống như nhìn thấu ta tâm nghĩ, đột mở miệng trước làm quyết đoán.

"Liên quyết định như vậy! Người đừng nghĩ vút xuống ta một mình điều tra, nếu không ta sẽ giống như Chu Khoa giống nhau, lấy ảnh hưởng cảnh sát tra án lý do bắt người!"

Nàng lần nữa xinh xắn cười đứng lên.

Ta không khỏi than khẽ, đang nghiêm túc trải qua nhìn xem nàng.

"Người phải biết, cái này kiện sự tình chỉ sợ càng về sau tra, dính đến quý dị khủng bố sự tình sẽ càng ngày càng nhiều! Ta sợ dĩ kiến trì cũng phải tra ra, Thuận là bởi vì... Ta đã đáp ứng muốn giúp người giải oan báo thù, như Quả Ngã nói mà Vô Tín, ta sợ ta sẽ... Gặp trả thù!"

"Gặp trả thù" bốn chữ một lời ra, chính ta đều không chịu được đánh cái rùng mình.

—— nếu như người nói mà Vô Tín, chân trời góc biển, ta cũng sẽ một lần nữa tìm tới người!

Câu nói này giống như lại một lần nữa, tại bên tai ta dày đặc lượn vòng.

"Người đừng nói đến như thế? } người!" Mạnh Hưởng trên mặt hơi biến sắc, lại hướng ta miễn cưỡng cười một tiếng, "Vâng, cái này kiện vụ án xác thực cũng quý dị cũng đáng sợ, nhưng ta dù sao cũng là cảnh sát, không có khả năng tùy ý người cái này phổ thông bình dân đi mạo hiểm, ta chỉ còn chờ ngồi hưởng thành. Cho nên, coi như người không chịu theo ta liên thủ, chính ta cũng sẽ xâm nhập điều tra. Coi như là đoán luyến chính ta đảm lượn đi! Ta nghĩ tới, một khi cái này cái vụ án hoàn thành, về sau mặc kệ đối mặt đến bất luận cái gì vụ án, đều khó có khả năng lại dọa ta, lại khó ngược lại ta!"

Lời nói này cũng không tệ. Hai ta mắt thấy nàng kiên định, cuối cùng điểm gât đầu một cái.

"Vậy được rồi, đã người có dạng này quyết tâm, vậy chúng ta liền liên thủ đi! Nếu như Quả Ngã một cá nhân tự mình làm điều tra, sẽ tạo ngộ rất nhiều điều điều khoản hạn chế, người khác cũng chưa chắc liền chịu phối hợp ta. Nhưng là có cảnh sát ra mặt, vậy thì có thể cỡ nào!" Nói đến đây, ta cũng hướng nàng Dương Mĩ cười một tiếng, "Nhưng mà, người biết ta là không việc làm, tất nhiên phải phối hợp cảnh sát tra án, cảnh sát có phải hay không phải cho ta một chút trợ cấp đâu?"

Ta đương nhiên là nói đùa Mạnh Hưởng, không nghĩ tới Mạnh Hưởng không hề nghĩ ngại, lập tức gât đầu.

"Ta sẽ giống như lời cục trưởng tranh thủ một chút! Ta muốn, từ ta đệ trình trên tư liệu, lời cục trưởng hẳn là sẽ minh bạch, người là án này phá giải quan trọng nhân vật!"

"Làm sao ta liền thành quan trọng nhân vật?" Ta hỏi lại.

"Người đương nhiên là quan trọng nhân vật! Đừng quên, người từng làm qua cái kia quái mộng, cũng là người thu đến đầu kia kỳ quái tin nhắn. Cho tới bây giờ, đồng dạng là người, giống như này... Không biết là người vẫn là cái gì đồ vật phát sinh liên hệ, mà điểm ấy liên hệ, rất có thể là phá án duy nhất đột phá khẩu!"

Thì ra là thế!

Ta nhin không được cười cười mà nhìn xem Mạnh Hưởng.

"Nguyên lai người sớm liền đã tính toán rõ ràng ta giá trị lợi dụng, trước đó ta còn mỹ tư tư cho là người muốn theo ta liên thủ, Thuận là bởi vì quan tâm ta, không muốn để cho ta đơn độc mạo hiểm đây!"

"Ta là tính toán rõ ràng người giá trị lợi dụng, nhưng là, không muốn để cho người đơn độc mạo hiểm, cũng không phải không có."

Mạnh Hưởng đem mặt cong lên,

Trắng nõn hai gò má, hiện ra một vòng đỏ ửng.

Trong nội tâm của ta nhảy một cái, không dám tiếp tục giải trí, chỉ hướng về nàng vờn tay ra.

"Vậy thì tốt, vậy chúng ta liền... Uống máu ăn thề đi!"

Mạnh Hưởng "Bỏ xoẹt" cười một tiếng, chần chờ một chút, mới đưa tay cùng ta một nắm.

Nhu nhược không xương!

Đó cũng không phải ta cùng với nàng lần thứ nhất nắm tay, lại là lần thứ nhất có loại này xúc động.

Thật không nghĩ tới nàng xem đứng lên tư thế hiên ngang, một đôi tay nhỏ lại như thể mềm mại mà trơn mềm.

"Đúng, người mấy ngày nay, còn tra được chút cái gì đồ vật?"

Mạnh Hưởng giống như có chút không tự tại, cho nên rất nhanh dời đi đề tài.

Ta suy nghĩ một chút, lập tức ép kém âm thanh.

"Ta xác thực thăm dò được một chút tình huống, nghe nói... Trương Đại Gia nữ nhi, là bị Trương Đại Gia con rể tươi sống bóp chết!"

"A" một tiếng, Mạnh Hưởng nhảy lên rất cao.

"Thật chứ? Thế nhưng là vì sao?"

"Có phải hay không coi là thật, ta cũng không dám xác định, dù sao đây chẳng qua là lời nói của một bên! Bất quá, nếu như cái này cái vụ án quả nhiên là có... Oan Hồn quấy phá, như vậy, tra rõ ràng Trương Đại Gia nữ nhi là thế nào chết, Trương Đại Gia con rể hiện ở nơi nào, là chúng ta đầu tiên cái kia làm sự tình!"

"Oan Hồn quấy phá" bốn chữ, ta nói đến hết sức cẩn thận.

Nhưng Mạnh Hưởng nghe vào trong tai, trên mặt vẫn là hơi có trắng bệch.

"Người ý tứ, cái kia... Đề người giải oan báo thù nữ hài nhi, là được... Trương Đại Gia nữ nhi?" Nàng cẩn thận hỏi một chút.

"Rất có thể!"

"Vậy chúng ta... Muốn tìm được trước Trương Đại Gia?"

"Vâng!" Ta điểm gật đầu một cái, "Chúng ta muốn từ Trương Đại Gia trong miệng, xác nhận hán nữ nhi là có hay không là hán con rể giết chết, về sau còn muốn gấp rút lùng bắt hán con rể. "

Mạnh Hưởng nghiêng đầu ngẫm lại, bỗng nhiên đuôi lông mày nhăn lại, kém kêu đi ra.

"Không đúng rồi! Trương Đại Gia nữ nhi đã chết mười mấy hai mươi năm, nếu thật là có... Người nói Oan Hồn tồn tại, vì sao cách nhiều năm như vậy mới phát tác? Vì sao lúc ấy... Nàng không tìm giết nàng... Nam nhân kia trực tiếp báo thù?"

Vấn đề này cũng bén nhọn, tuy nhiên tại ta tâm bên trong, đã có đáp án.

"Thứ nhất, cũng không phải là sở hữu quỷ hồn đều có thể giống như nhân loại phát sinh tiếp xúc, nếu không trên đời này sớm liền đã bị quỷ hồn chiếm cứ, cho nên ta ý nghĩ là, cái này Oan Hồn thẳng đến gần nhất mấy tháng, mới tìm được giống như nhân loại phát sinh liên hệ phương pháp, tỉ như thông qua khối kia Phù Điều; thứ hai, có lẽ cái này Oan Hồn bị cái gì đồ vật phong bế mười mấy hai mươi năm, thẳng đến gần nhất bị vị nào lỗ mãng lại khách hiểu biết Khai Phong án, cầm Oan Hồn phóng xuất."

Lời nói này nếu là lúc trước, đừng nói chính ta nói lỗi ra, coi như nghe thấy người khác nói, cũng sẽ khiến ta buồn cười cảm giác.

Nhưng bây giờ kinh lịch trải qua nhiều như vậy sự tình, đó là ta duy nhất có thể nghĩ đến giải thích.

Với lại ta càng thêm có khuynh hướng cái thứ nhất phỏng đoán.

Dù sao khối kia Phù Điều quả thật rất tà môn, đồng thời tại ta đáp ứng "Giải oan báo thù" về sau, khối kia Phù Điều không khỏi diệu mất đi bóng dáng.

Mạnh Hưởng hai mắt thấy ta, thật lâu mới nhếch lên bờ môi: "Ta nhìn người là Mãng kinh khủng xem nhiều a?"

"Ta biết!" Ta điểm gật đầu một cái, "Ta giải thích xác thực rất như là từ Mãng kinh khủng bên trong xem ra, nhưng là, người có thể tìm tới hán giải thích sao? Với lại, người có thể phủ định chúng ta đã từng trải qua những quỷ dị đó sự tình sao?"

Nàng không nói, lẳng lẳng một hồi lâu, mới sâu kín thờ dài một hơi.

"Trên đời này, thật có quý sao?" Nàng đột nhiên hỏi ta.

Mà ta, khó mà trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Dao Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Ác ma

Vì để Mạnh Hưởng ngủ được an tâm, ta để cho Hắc Cầu đi theo phòng nàng.

Ta bản thân tại sắp sửa trước đó, không yên tâm lại một lần nữa kiểm tra giường của ta đâu.

Đầu giường khối kia dựa vào Bản Thượng, quả thật thêm một cái cái hồ nhỏ, thiếu khối kia Phù Điều.

Về sau ta nằm ở trên giường, chân thật suốt cả đêm, đã không có mộng thấy cái kia không có mắt nữ nhân, càng không lại nhìn thấy Bạch hoàn toàn mờ mịt.

Ngược lại là hốt hoảng, giống như mộng thấy cái kia đẹp như tiên nữ nữ hài nhi.

Nhưng này chỉ là một giấc mơ mà thôi, ngày hôm đó có chút suy nghĩ gây nên phản ứng a.

Đến ngày thứ hai, hai cái Dân Cảnh đi trước hôm qua đi qua này ở giữa phòng trọ tiếp tục làm hiện trường điều tra.

Ta giống như Mạnh Hưởng đang chuẩn bị xuất phát lại đến chung quanh chuyển lên nhất chuyển, nhìn xem có thể hay không tìm tới hắc Sơn Dân, cỡ nào nghe ngóng một chút mười mấy hai mươi năm trước sự tình, Mạnh Hưởng điện thoại di động, lại nơi này lúc tiếng nổ đứng lên.

Lại là Trương Dương thành phố công an Tổng Cục lời cục trưởng tự mình đánh tới.

Nói có một cái tiểu hệ sĩ, tại trước kia tiến vào phòng bệnh cho Chu Khoa trưởng treo truyền nước thời điểm, bị giết chết tại Chu Khoa trưởng trong phòng bệnh.

Bởi vì cảnh sát cũng mới vừa vặn nhận được báo án, nguyên nhân cái chết tạm thời còn không xác định, lời cục trưởng để cho Mạnh Hưởng nhanh đi về, tiếp nhận điều tra.

Chu Khoa trưởng án tử, cùng ta hiện tại muốn điều tra sự tình chia cắt không ra. Càng thêm vào nay Thiên Nhất sớm, hai cái Dân Cảnh đem bọn họ hôm qua cưỡi tới hai chiếc xe gắn máy Đồ Kỵ đi, Mạnh Hưởng muốn xuất sơn, nhất định phải cưỡi ta xe gắn máy.

Cho nên ta chỉ có thể trước tiên giống như Mạnh Hưởng cùng nhau trở lại.

Ta lúc đầu muốn đem Hắc Cầu mang đi ra ngoài, Hắc Cầu giống như cũng nguyện ý đi theo chúng ta sau xe gắn máy bên cạnh chạy.

Thế nhưng là vùn vùn chạy không đến ngàn mét, Mạnh Hưởng bất thành linh kêu một tiếng: "Dừng lại!"

Ta vội vàng phanh lại, đồng thời đưa chân đứng tại mặt đất.

Quay đầu, ta xuyên thấu qua đầu khò, nhìn thấy Mạnh Hưởng trên mặt hiện ra nghi ngờ không thôi chỉ sắc.

"Làm sao rồi?" Ta hỏi.

"Hắc Cầu, Hắc Cầu chạy về đi!" Mạnh Hưởng nói.

"Trở về liền trở về đi, dù sao về sau chúng ta khẳng định còn muốn tới." Ta không thể nào để ý.

"Thế nhưng là... Vừa mới có cái âm thanh gọi một tiếng, Hắc Cầu là nghe thấy này cái âm thanh mới trở lại, người chẳng lẽ... Không có nghe thấy?"

Ta xác thực không có nghe thấy.

Bởi vì ta tại cười xe gắn máy, cho nên trên đầu ta mang, là loại kia bao lại cả cái đầu xe gắn máy chuyên dụng đầu khô.

Mà Mạnh Hường trên đầu, thì là lộ ra lỗ tai giả đi đầu khô.

"Là dạng gì âm thanh?" Ta hỏi.

Trên thực tế ta là muốn xác định Mạnh Hường không có nghe lầm.

"Ta cũng nói không lên, tình tế, có chút giống... Nữ nhân âm thanh!"

Lời này để cho người ta toàn thân run rẩy.

Ta hiện tại đã cũng tin tưởng "Oan Hồn" tồn tại, với lại cái kia "Oan Hồn", là cái nữ nhân.

Nhưng bây giờ ban ngày ban mặt, cái kia "Oan Hồn" cũng dám hiện thân?

"Muốn hay không quay về đi xem một chút?" Ta lại hỏi.

"Vẫn là... Không cần à?" Mạnh Hường hơi có vẻ chần chờ, "Cục trưởng nhiều lần để cho ta nhanh lên trở lại! Lại nói, mặc kệ... Là người, vẫn là cái gì đồ vật, muốn xuất hiện sớm nên xuất hiện, chúng ta bây giờ trở lại tìm, chỉ sợ chưa hẳn tìm được!"

Cái này lời nói nói rất có lý, nhưng ta biết Mạnh Hường nếu vẫn còn có chút e ngại. Cho nên ta hướng nàng cười một tiếng.

"Vậy cũng chớ suy nghĩ nhiều!" Ta nói, khởi động xe gắn máy lái ra đi.

Đã tới mấy chuyến, cho nên đối với dọc theo đường địa hình có chút quen thuộc, ta một đường thêm nhanh chóng độ, không đến mười một giờ, liền đến Bảo Khang Huyện thành.

Ta giống như Mạnh Hường vẫn là tìm địa phương đơn giản ăn chút đồ vật, về sau cầm ta xe gắn máy gửi vào Bảo Khang Huyện Công An Cục, mở Mạnh Hường xe cảnh sát, chạy về Trương Dương thành phố.

Hai giờ rưỡi chạy về Trương Dương, đúng lúc là buổi chiều vừa đi làm thời gian, Mạnh Hường mang ta trực tiếp đi Trương Dương thành phố Cục Công An lời cục trưởng văn phòng.

Ta đương nhiên sẽ không đi theo vào, chỉ là đứng ở ngoài cửa các loại.

Ước chừng nửa giờ, Mạnh Hường đi tới, nói nàng đã giống như lời cục trưởng nói xong.

Mời ta vì là Đặc Biệt Cố Vấn hiệp trợ tra án.

Đồng thời lời cục trưởng đã lên nàng làm Hình Cảnh Khoa Trưởng, bởi nàng toàn quyền xử lý sở Phi Phi Tiểu Vương bị giết, Viên Vọng Chu Khoa trưởng chìm ngủ không tỉnh vụ án.

Về sau Mạnh Hường mang ta đi đến Thị Cục Hình Cảnh đại đội, lập tức triệu tập tương quan cảnh viên, hỏi thăm Chu Khoa trưởng trong phòng bệnh y tá bị giết một án.

Ta gặp nàng ngôn từ quả quyết, nhanh chóng quyết đoán, khôi phục "Bất Nhượng Tu Mi" loại kia khí độ. Cùng lúc trước tại một đường lĩnh chán kinh lúc kinh hoảng yếu ớt, tưởng như hai người.

Chúng cảnh viên vốn nên đối với nàng dạng này một vị tuổi trẻ cô nương, bất thành lĩnh được đề bạt trở thành Khoa Trưởng cảm giác được không thích ứng mới đúng. Nhưng kỳ quái là, chúng cảnh viên từng cái sắc mặt lo sợ nghi hoặc, giống như gặp được cái gì khó mà lý giải sự tình.

Có một cái họ Lý phó Khoa Trưởng, đã đem gần bốn mươi tuổi người, bất thành lĩnh Mạnh Hường thành hân Người lãnh đạo trực tiếp, khó khăn nhất tiếp nhận, hân là cũng là hân.

Nhưng hân thể mà cũng không có biểu hiện ra quá lớn mâu thuẫn, ngược lại đầu tiên mở miệng, nói ra: "Mạnh Khoa Trưởng vẫn là trước tiên nhìn một chút Chu Khoa trưởng trong phòng bệnh giám sát video đi!"

Hân nói một chút, lập tức có người cầm màn cửa kéo lên, trong phòng nhất thời lộ ra mười phần tối tăm.

Có người khác đánh sáng hình chiếu dụng cụ, cầm video bắn ra đến đối diện một Trương Bạch bình phong phía trên.

Hình ảnh cho thấy một gian phòng bệnh. Màu trắng vách tường, màu trắng ga giường bị mặt.

Chu Khoa trưởng lẳng lẳng nằm tại trên giường bệnh, mí mắt khép lại, không có nửa điểm thức tỉnh dấu hiệu.

Một cái y tá đi tới, cầm trong tay cầm truyền nước treo ở cuối giường truyền nước treo cán bên trên.

Khác một cái thân mặc Cảnh Phục nam từ đi theo mà vào, trong phòng đi một vòng, rồi lại đi ra.

Còn lại y tá nâng lên Chu Khoa Trường Thủ cổ tay, cầm kim tiêm đâm vào Chu Khoa trường Tĩnh Mạch.

Cũng đột ngột, Chu Khoa trường vô thanh vô tức ngồi dậy.

Tiểu hộ sĩ mảnh mẽ vừa quay đầu lại, Chu Khoa trường đột ngột đưa tay, chặt chẽ bóp lấy tiểu hộ sĩ cổ.

Hắn bóp đến mức dị thường mãnh liệt, đến mức tiểu hộ sĩ hé miệng đến, đầu lưỡi duỗi ra, toàn thân hơi uốn éo, liền không có động tĩnh.

Ngay cả bên tay nâng mâm thuốc, đều không có bởi vì nâng gãy dựa mà đổ nhào.

Chu Khoa trường một cái tay vẫn như cũ nắm lấy tiểu hộ sĩ cổ, hướng về bên giường vút xuống.

Sau đó hắn bỗng nhiên chuyển qua nhãn quang, hướng về camera phương hướng xem liếc một chút, cái này mới một lần nữa nằm vật xuống, đồng thời lấy tay đem chăn đắp kín tại trên thân.

Trong phòng bệnh hết thấy bình tĩnh lại, Chu Khoa trường hai mắt khép lại, thật giống như chưa từng có tỉnh lại một dạng.

Chỉ có dưới giường nằm y tá thi thể, chứng minh trong phòng bệnh đã từng có đáng sợ sự tình phát sinh.

Video vẫn như cũ lại tiếp tục phát ra, nhưng là hình ảnh lại không có bất kỳ cái gì biến hóa, thật giống như hoàn toàn cứng lại một dạng.

Hắn cảnh viên chắc hẳn tại ta giống như Mạnh Hưởng chạy về Trương Dương trước đó, đã thấy qua đoạn này video. Nhưng lúc này lại nhìn, chứng cảnh viên vẫn như cũ trên mặt lo sợ nghi hoặc, yên lặng không tiếng động.

Liền ngay cả ta, mặc dù trong phòng ngồi đầy cảnh viên, vẫn như cũ cảm giác trên thân lông mao dựng đứng.

Mạnh Hưởng đã từng nói cho ta biết nói, lần kia nàng giống như Tiểu Vương Chu Khoa dài một cùng đi Trương Đại Gia khách sạn, ngủ đến nửa đêm Chu Khoa trường từng ý đồ đẩy ra nàng cửa phòng, khí lực đến khác tầm thường.

Nàng không có khuếch trương, chỉ bằng Chu Khoa trường vừa mới một cái tay kẹt lại tiểu hộ sĩ cổ, tiểu hộ sĩ tuy nhiên hơi quằn quại liền không động dậy được nữa, đã có biết Chu Khoa trường cái tay kia sử xuất khí lực, nhất định giống kìm sắt.

—— vậy thì cùng ta trước đó từng tại trong mộng, tùy tiện cầm khóa khóa trừ vận vẹo biến hình một cái dạng. Ta sẽ cảm giác lông tóc dựng đứng, cái này mới là nguyên nhân thực sự.

Bởi vì ta đang nghĩ, nếu như đêm đó còn có người khác ở tại số 1 phòng số 3 phòng, ta tất nhiên giống trong video Chu Khoa giống nhau, đưa tay cắt đứt người khác cổ, lại ngay cả ánh mắt cũng sẽ không nháy một chút.

Mạnh Hưởng từng nói nàng nửa đêm nhìn thấy cái kia Chu Khoa trường, giống như đã không còn là Chu Khoa dài.

Nàng nói không sai!

Bằng vào ta cảm giác, vừa mới trong video vị này Chu Khoa trường, nào chỉ là không giống Chu Khoa trường, hẳn nhất định liền không lại giống là một cá nhân loại.

—— hỏi tưởng một đêm kia ta tràn ngập tà ác, chỉ muốn giết người, lại làm sao giống là một cá nhân loại?

Ta rất Chí Thanh sờ nhìn thấy, Chu Khoa sinh trưởng ở một lần nữa nằm xuống thời điểm, khoe miệng mang ra một vòng quỷ dị nụ cười.

Mà hắn nhìn về phía màn ảnh nhãn quang bên trong, càng là có một vệt xanh u u quang mang chớp động.

Không giống nhân loại, giống ác ma.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Phân tích

Cực kỳ lâu, trong phòng như cũ im ắng.

Thẳng đến video lộ ra cảnh báo thành viên đẩy cửa tiến vào, phát hiện y tá thi thể, mới rốt cục có người đứng dậy đóng lại hình chiếu dụng cụ, đồng thời kéo màn cửa sổ ra.

Tất cả mọi người nhân quang, đều nhìn về Mạnh Hưởng.

Ta nhìn thấy Lý phó Khoa Trưởng miệng động nhất động, lại lời gì cũng không nói, đoán chừng hấn trong lòng vẫn là có chút không phục, cho nên không chịu mở miệng thay Mạnh Hưởng giải vây.

Mạnh Hưởng trên mặt đồng dạng có nghi ngờ không thôi chi sắc, không khỏi nhanh, nằng liền đem chú ý lực phóng tới vụ án bản thân.

"Bác sĩ nói thế nào?" Mạnh Hưởng hỏi.

Ta không khỏi âm thầm khen diệu.

Bởi vì sự thật đang ở trước mắt, tiểu hộ sĩ thiên chân vạn xác là Chu Khoa trưởng giết chết, hiện tại duy nhất nghi vấn, là Chu Khoa trưởng tại sao phải giết tiểu hộ sĩ?

Nhưng Mạnh Hưởng không hỏi Chu Khoa trưởng thế nào, càng không nói muốn thăm vấn Chu Khoa trưởng, mà chính là trực tiếp hỏi ra bác sĩ nói thế nào.

Vậy thì cho thấy, nằng đã suy đoán ra, sự tình còn lâu mới có được tận mắt thấy đơn giản như vậy.

Lý phó Khoa Trưởng trên mặt hơi có vẻ bội phục chi sắc, thần sắc lập tức kính cẩn rất nhiều.

"Bác sĩ nói, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu cho thấy, Chu Khoa trưởng đã từng thức tỉnh qua!" Hấn trả lời.

Ngay sau đó một cái giọng rất vang dội cảnh viên tức giận mở miệng.

"Ta nói bọn họ chẩn bệnh sai bọn họ không chịu nhận, nếu không phải Lý khoa trưởng nói đoạn này video không thể cho người khác xem, ta thật nghĩ dùng đoạn này video để cho bọn họ từ tất tại!"

Mạnh Hưởng điểm gật đầu một cái: "Lý ca nói rất đúng, đoạn này video, quyết không thể tiết lộ cấp xem!"

"Có thể hay không... Là Chu Khoa sinh trưởng ở mộng du bên trong giết người?" Một cái so Mạnh Hưởng còn muốn non một chút nữ cảnh sát thành viên tế thanh tế khí mở miệng, "Trước đó Mạnh tỷ nói, cái này kiện vụ án mười phần cổ quái, chúng ta đều giống như Chu Khoa giống nhau, cảm giác Mạnh tỷ... Là phá không án kiểm có. Nhưng là bây giờ, xem đoạn này video, chúng ta đều cảm giác... Thật là dọa người!"

Mạnh Hưởng nhẹ nhàng thở dài, quay đầu đến hỏi Lý phó Khoa Trưởng.

"Lý ca đối với cái này cái vụ án có cái gì cái nhìn?"

"Ta vẫn là không quá tin tưởng, trên đời có cái quý gì quái loại hình, nhiều nhất là được... Như Tiểu Hà nói, Chu Khoa trưởng là tại mộng du mà thôi. Cho nên... Ài! Ta làm qua nhiều năm như vậy vụ án, thật đúng là không có một kiện vụ án có cái này kiện vụ án khó như vậy xử lý!"

Lời nói này tương đương không nói, ta không thể không bội phục, vị này Lý phó Khoa Trưởng mười phần lấu cá.

Rất rõ ràng, hấn là không muốn gánh chịu bất luận cái gì trách nhiệm.

"Mạnh Khoa Trưởng tất nhiên mời cao đồng chí làm Đặc Biệt Cố Vấn hỗ trợ phá án, có thể hay không mời cao đồng chí phát biểu một chút cao kiến?" Có người đem đầu mâu nhắm ngay ta.

"Ta thực sự cũng không có cái gì ý kiến!" Ta ăn ngay nói thật, "Dù sao các vị cũng là chuyên nghiệp nhân viên, ta nhưng là cái tay nghiệp dư. Chỉ tuy nhiên kính lịch trải qua mấy thử cổ quái sự tình, cho nên Mạnh Khoa Trưởng mới chịu tìm ta tới hiệp trợ mà thôi."

"Dù sao cũng nên có chút gì cái nhìn a?" Lý phó Khoa Trưởng nói.

"Cái nhìn cũng không phải là không có, tuy nhiên khả năng các vị nghe đứng lên tương đối hoang đường!" Ta mỉm cười, bình tĩnh như trước mà thần nhiên, "Ta cũng không tin trên đời thật có quỷ thần, nhưng ta cho rằng, chúng ta không thể cũng không nên đem chúng ta chỗ không lý giải sự tình, toàn bộ phủ định."

Mọi người yên lặng một trận, có một người mở miệng đặt câu hỏi: "Này cái này kiện vụ án, chúng ta cái kia bắt đầu từ đâu?"

Ta không có trả lời, dù sao ta chỉ là tới hiệp trợ phá án phổ thông bình dân.

Cho nên ta cảm nhận quang, đầu Hường Chân chính chủ sự tình người: Mạnh Hường.

Người khác cũng đều nhìn về Mạnh Hường, Mạnh Hường một chút suy nghĩ, liền mở miệng đáp lại.

"Mặc kệ quý thân có tồn tại hay không, cũng là chúng ta bắt sò không tới, cho nên, còn là dựa theo bình thường phá án trình tự tới đi. Đầu tiên mời phương diện y học chuyên gia, lại đối với Chu Khoa trưởng làm một chút kỹ càng kiểm tra; lần vẫn là muốn xác nhận, giết chết sò Phi Phi giống như Tiểu Vương hung thủ đến là ai; thứ ba..."

Nàng trật tự rõ ràng, chỉ huy thông dong. Không chỉ có ta ngẫm sinh bội phục, hắc cảnh viên cũng từ mới đầu hững hờ, hiện ra có chút kính sợ hình dạng.

Về sau chúng nhân viên cảnh sát riêng phần mình tản ra bận rộn,

Ta nhìn thấy Mạnh Hường than một hơi, không chịu được hướng về nàng vênh lên nhếch lên ngón tay cái.

"Các người cục trưởng quả nhiên là tuệ nhãn biết Chân Kim, người điều bộ này, coi là thật giống vị trí Thần Thám!"

"Người chó khen ta, ta đều nhanh khăn trương chết!" Mạnh Hường nói, ở trước mặt ta cũng tự nhiên bĩu chu mỏ ra, "Ta còn muốn hỏi người, chúng ta bước kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?"

"Để cho chúng nhân viên cảnh sát dựa theo bình thường trình tự đi, hai chúng ta chỉ sợ là muốn đột phá thông thường." Ta trả lời.

"Như thế nào đột phá thông thường pháp?" Nàng truy vấn.

"Ta muốn hai chúng ta chú ý lực, không thể thả ở trước mắt cái này hai cái cục vụ án bên trên, mà chính là phải nhanh một chút tra rõ ràng, mười mấy hai mươi năm trước, đến tại Trương Đại Gia trong nhà, phát sinh qua cái gì sự tình!"

"Ta minh bạch!" Mạnh Hường điểm gật đầu một cái, "Có thể là chuyện này, trừ phi tìm tới Trương Đại Gia, nếu không cũng rất khó tìm đến đột phá khâu."

"Chúng ta trước tiên có thể tra một chút Bảo Khang Huyện Hộ Tịch hồ sơ, nhìn xem tại hai mươi năm trước, Trương Đại Gia nhà xung quanh còn có hay không hắc hộ gia đình."

"Nhìn ta đần, vẫn là người thông minh!" Mạnh Hường vỗ trán, "Ta gọi ngay bây giờ điện thoại, mời Bảo Khang Huyện đồng sự hiệp trợ một chút."

Nàng lập tức bắt đầu đánh điện thoại.

Ta cảm giác mình giống như xem nhẹ một kiện chuyện gì, nhất thời lại lại muốn không đứng lên.

Các loại Mạnh Hường đánh xong điện thoại, ta cùng với nàng vẫn là trước tiên đi bệnh viện.

Bởi vì liên tục ra hai cái nhân mạng, Viên Vọng giống như Chu Khoa trưởng lúc đầu đối diện môn hai gian phòng bệnh bên ngoài, tuy nhiên vẫn như cũ chỉ có hai vị cảnh viên chăm sóc, nhưng là tại trong phòng bệnh một bên, lại phân biệt thêm một vị cảnh viên.

Ta giống như Mạnh Hường trước sau xem Chu Khoa trưởng giống như Viên Vọng tình huống.

Chu Khoa trưởng mê man sắp tới một tuần lễ, lúc trước hồng nhuận phon phớt sắc mặt, đã hiện ra gầy gò tái nhợt. Thật rất khó tin tưởng, hắc sẽ có như vậy khí lực lớn, một tay cầm y tá bóp chết.

Mà Viên Vọng, đã mê man hai mươi ngày tới, càng là có "Hấp hối" này loại cảm giác.

Các loại đi ra phòng bệnh, Mạnh Hường bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện.

Bởi vì Viên Vọng giống như Chu Khoa trưởng phân biệt chiếm đóng cuối hành lang đối lập hai gian phòng bệnh, vì ngăn ngừa lại có ngoài ý muốn phát sinh, nguy hiểm cho đến hắc bệnh nhân, Mạnh Hường yêu cầu tại trên hành lang thêm một đạo lưới sắt môn, cảm Chu Khoa trưởng giống như Viên Vọng phòng bệnh, cùng hắc phòng bệnh cô lập ra.

Về sau ta trước tiên về nhà một chuyến, cũng miễn cho cha mẹ ta lo lắng.

Cha mẹ gặp ta tinh thần rất tốt, lúc đầu treo treo một trái tim, lập tức buông ra.

Sau đó hai ngày, vụ án không có có đảm nhiệm Hà Tiến triển khai.

Ta giống như Mạnh Hường đều rất gấp.

Mạnh Hường sốt ruột, là bởi vì vừa lên làm Khoa Trưởng, nhu cầu cấp bách một điểm đột phá, để chứng minh nàng năng lực.

Mà ta sốt ruột, là sợ tiếp tục trì hoãn, vạn nhất này cái nữ hài nhi "Oan Hồn" không kiên nhẫn đứng lên, không chỉ có rất có thể lại đối người khác ra tay,

càng có khả năng chân trời góc biển, nàng cũng sẽ một lần nữa tìm tới ta.

May mắn ngay tại ta giống như Mạnh Hưởng vô kế khả thi, không thể không chuẩn bị lần nữa lên núi, đi Trương Đại Gia phòng chung quanh tìm manh mối thời điểm, Bảo Khang Công An Cục đánh tới điện thoại, nói tìm được Trương Đại Gia một cái họ hàng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Giết tể

Hôm sau trời vừa sáng, ta giống như Mạnh Hưởng mở xe cảnh sát, tiến đến Bảo Khang Huyện thành.

Bởi vì chúng ta lên được sớm, bảy giờ đồng hồ đã từ Trương Dương xuất phát, cho nên tại đến Bảo Khang Huyện thành thời điểm, mới tuy nhiên mười điểm hơi qua.

Bảo Khang Huyện Công An Cục trước tiên giống như địa phương thôn ủy liên lạc một chút, về sau bởi trước đó đã từng đi qua một đường lĩnh một cái họ Hoàng cảnh viên, lái xe mang theo ta giống như Mạnh Hưởng, tiến về địa phương thôn ủy hội.

Dọc theo đường cái mở hai mươi phút xe, ngoặt lên một đầu coi như rộng lớn đường đất.

Lại vui vẻ sàng sàng chừng mười phút đồng hồ, leo lên một Đạo Sơn xà nhà.

Triền núi bên trên một tòa viện, tường viện bên trong cục gạch ngói đen mấy ở giữa phòng trọ.

Cửa sân treo một khối mộc bài, bài bên trên viết "×× thôn ủy hội".

Nghe thấy xe hơi âm thanh, thôn ủy hội chủ nhiệm tự mình nghênh đón đi ra.

Vàng cảnh viên cầm xe mở tiến vào ủy hội sân nhỏ, thôn ủy hội chủ nhiệm ân cần nghênh đón chúng ta, đem chúng ta lui qua trong phòng.

Trong phòng một tấm khai hội thời điểm dùng hình chữ nhật đại hội bàn, trên thực tế cũng là ba mở đầu Bát Tiên Trắc ghép lại mà thành.

Một cái chừng ba mươi tuổi nam nhân, vịn một cái gậy gò tiểu Tiểu Lục hơn mười tuổi lão gia tử, cục xúc bất an đứng tại bên cạnh bàn.

Xem thấy chúng ta tiến đến, hai trên mặt người càng hiện ra khẩn trương mà e ngại.

Theo giới thiệu, lão nhân là Trương Đại Gia biểu đệ, trung niên nhân thì là con trai của lão nhân.

"Đại gia không cần sợ, chúng ta chỉ là muốn hiểu biết một chút tình huống, đại gia tình hình thực tế nói là được." Mạnh Hưởng mới mở miệng trước tiên trấn an lão nhân tâm tình.

Lão nhân run run Tác Tác điểm gật đầu một cái, vẫn bởi hần nhĩ từ vịn, không dám ngồi xuống.

Thẳng đến thôn ủy hội chủ nhiệm mở miệng lên tiếng, hai cha con mới đánh bạo ngồi xuống.

Chúng ta một hàng ba người tại hai cha con đối diện ngồi xuống, thôn ủy chủ nhiệm thì ngồi tại lão gia tử bên cạnh.

"Không biết lão nhân gia ở đâu lai? Rời Trương Đại Gia nhà có xa hay không?" Mạnh Hưởng đi thẳng vào vấn đề, tuy nhiên âm thanh cũng ôn hòa.

Lão nhân ngó ngó thôn ủy chủ nhiệm, không có dám mở miệng nói tiếp.

Con trai của lão nhân cẩn thận từng li từng tí làm trả lời.

"Trước kia không xa! Nhưng về sau chúng ta dời ra ngoài, liền rời ta Biểu Thúc bọn họ rất xa. Tăng thêm ta Biểu Thúc tính tình quái gở, nhà chúng ta cùng hần cũng có mười đã nhiều năm chưa từng lui tới."

Con trai của lão nhân lời nói, trên thực tế có phủ nhận ý tứ.

Câu kia "Mười đã nhiều năm chưa từng lui tới" lời nói, rất rõ ràng là sợ Trương Đại Gia phạm chuyện gì, liên lụy đến bọn họ trên thân.

"Vừa vặn ta muốn hỏi, cũng là mười mấy hai mươi năm trước sự tình!" Mạnh Hưởng trả lời, hướng phía trước tập hợp một tập hợp, tận lực hiện ra thân thiết bình thân, "Đại gia ngài có nhớ hay không, Trương Đại Gia gia đình trước kia tình huống? Ta nghe nói hần trước kia có cái nữ nhi, còn kén rể cái con rể, là thế này phải không?"

"Cái này không cần cha ta nói, ta đều biết!" Lại là con trai của lão nhân nói tiếp, "Khi đó ta mới tám chín tuổi, bắt quá ta nhớ kỹ ta biểu tỷ kén rể thời điểm, ta còn theo cha ta đi nhà bọn hần ném qua tiệc rượu. Với lại ta nhớ được, ta Biểu Tỷ Phu tựa như là cái thù nghề rất tốt thợ mộc, kết hôn thời điểm đồ dùng trong nhà, tất cả đều là hần tự mình làm."

"Ngày sau đó thì sao?" Mạnh Hưởng truy vấn.

"Về sau, ta cũng không phải là rất rõ ràng!" Con trai của lão nhân gãi gãi da đầu, tận lực hồi tưởng, "Giống như nhà bọn hần ra cũng không tốt sự tình, nhưng đến là chuyện gì những người lớn cũng không chịu nói, chỉ là không cho phép chúng ta lại hướng nhà bọn hần đi. Về sau lại qua hai ba năm, nhà chúng ta liền dời ra ngoài dựa vào ven đường lại, liền giống như nhà bọn hần không lui tới."

Mạnh Hưởng lập tức cảm nhận quang, nhìn về phía lão nhân.

"Đại gia ngài có nhớ hay không, Trương Đại Gia nhà đến ra cái gì cũng không tốt sự tình?"

Này lão nhân bờ môi run run Tác Tác, muốn nói lại thôi. Nhìn xem Mạnh Hưởng, lại nhìn xem thôn ủy chủ nhiệm.

"Người nhìn người Lão nhìn ta làm gì?" Thôn ủy chủ nhiệm nhìn không được cười đứng lên, "Hai vị cảnh sát đồng chí cũng là muốn đến hiểu biết một chút tình huống, người chỉ cần có chuyện nói thật là được! ... Quên, ta vẫn là ra ngoài đi!"

Thôn ủy chủ nhiệm bắt đầu đi lắc đầu, giống như Mạnh Hưởng Tiểu Hoàng lên tiếng kêu gọi, liền đứng dậy trước tiên đi ra ngoài.

Này lão nhân hai mắt ba Ba Đa nhìn xem thôn ủy chủ nhiệm bóng lưng, lại trở lại khuôn mặt đến xem Mạnh Hưởng giống như Tiểu Hoàng, bờ môi run run, vẫn là không dám mở miệng.

"Cha, người đến đang sợ cái gì sao? Ở nhà ta hỏi người người không nói, hiện tại công an tìm người tra hỏi, người cũng không thể giấu diếm nữa!" Con trai của đại gia nhỏ giọng thúc giục.

"Vậy cũng là... Chừng hai mươi năm sự tình, ta thật sự là... Không nhớ rõ!" Lão nhân cuối cùng lên tiếng, nhưng lại trầm thấp tính tế mấy không thể nghe thấy.

"Vậy ngài nhớ được bao nhiêu nói bao nhiêu đi!" Mạnh Hưởng nói, vẫn như cũ duy trì mặt mũi tràn đầy ôn hòa.

Lão nhân cúi đầu xuống, né tránh Mạnh Hưởng nhãn quang, cả buổi cũng không dám nói ra một câu hữu dụng lời nói tới.

Ta thẳng thắn trực tiếp hỏi hần: "Trương Đại Gia nữ nhi, là bị Trương Đại Gia con rể tưới sống bóp chết, đúng không?"

"A?" Lão nhân sợ đến đột nhiên ngừng đầu, "Người người người... Làm sao biết?"

Mạnh Hưởng hướng về ta nhìn một cái, lập tức truy vấn lão nhân: "Chúng ta bây giờ cũng là muốn biết, Trương Đại Gia con rể, tại sao phải bóp chết chính mình thế tử?"

"Cái này... Hần Trung Tà à! Hần vốn là không rõ lai lịch, nhà chúng ta... Nơi nào còn dám lại hướng nhà bọn hần đi à?" Lão nhân một bộ kinh sợ kinh hoàng bộ dáng, nói ra lời nói năng lộn xộn.

Ta biết hần đã sợ việc này liên lụy đến hần trên thân, càng sợ này cái gọi là "Trung Tà" .

Cho nên ta tận lực nhẹ giọng hỏi hần: "Vậy ngài có biết hay không cái này cái con rể về sau thế nào? Hần đi thì sao?"

"Đi đi... Đi chỗ nào?"

Lão nhân lắp bắp tái diễn ta lời nói, ngừng đầu lên nhìn ta liếc một chút, ánh mắt kia rất giống ta hỏi một cái phi thường kỳ quái vấn đề một dạng.

"Đúng vậy a! Cái này cái con rể, hần đi chỗ nào?" Ta lại hỏi một câu.

Lão nhân lần nữa cúi đầu, nửa ngày lại không lên tiếng.

Tiểu Hoàng có chút không kiên nhẫn đứng lên, nhẹ nhàng vỗ bàn một cái, nói ra: "Người lại muốn như thế lằng nhằng, ta không thể làm gì khác hơn là đem người mang về sở cảnh sát chậm rãi hỏi!"

Lão nhân dọa đến toàn thân lắc một cái.

Ta nghĩ đến như loại này nhất gan lão nhân gia, có lẽ hù dọa một chút càng thêm có dùng, bần tiện cho Mạnh Hưởng nhảy mắt, bảo nàng không nên can

ngăn trở Tiểu Hoàng.

"Cha, có lời gì nguoi thì nói nhanh lên à, nguoi không cần làm hại ngay cả ta đều muốn bị bắt đứng lên!" Con trai của lão nhân gặp Tiểu Hoàng nổi giận, đầu tiên nóng lòng đứng lên.

Những này người sống trên núi Pháp Luật Ý Thức đơn bạc, ta muốn hấn là thật rất sợ Tiểu Vương nổi giận lên, sẽ đem hấn hai cha con tất cả đều bắt đứng lên.

"Ta không có làm chuyện xấu à! Ta thật không có làm chuyện xấu a!" Lão gia tử liên tục phân biệt, một bộ muốn khóc Vô Lệ bộ dáng.

"Lão nhân gia, không ai nói nguoi làm chuyện xấu, nhưng là nguoi giấu diếm nữa không nói, vậy thì đồng nghĩa với là ảnh hưởng chúng ta phá án!" Mạnh Hưởng cũng đi theo hù dọa.

Lão nhân lần nữa cúi đầu, tuy nhiên lần này chớp mắt thời gian, hấn lại ngẩng đầu lên.

"Này cái con rể, hấn giống như... Giống như bị... Bị ta biểu ca mở lớn một, dùng lưỡi búa chém chết á!"

"A" một tiếng, ta nhảy đứng lên.

Không chỉ có là tuyệt đối liệu không đến lão nhân gia sẽ nói ra một câu nói như vậy, càng là bởi vì, tại lão nhân nói ra câu nói này đồng thời, ta muốn đứng lên ta tại Trương Đại Gia trong phòng, đã từng nhìn thấy một cái huyền tường.

Ta nhìn thấy một cái nam nhân, mặt mũi tràn đầy máu tươi đứng tại số 2 cửa phòng.

Trên đầu của hấn chém một cái búa bén, lưỡi búa sâu sắc đi vào hấn xương sọ bên trong.

Cây mạn đã từng nói, chúng ta nhìn thấy huyền tường đồng thời không hoàn toàn là huyền tường, rất nhiều đều là chân thực.

Xem ra cây mạn nói là đúng.

Ta không chỉ có nhìn thấy Trương Đại Gia nữ nhi bị người sống bóp chết, ta còn chứng kiến Trương Đại Gia con rể tử vong lúc thảm cảnh.

Ngược lại, cái này vị trí lão nhân tuy nhiên dùng "Giống như" hai chữ, nhưng trên thực tế hấn nói chuyện, cũng là tình hình thực tế.

Mà trong miệng hấn "Mở lớn một", tự nhiên là Trương Đại Gia tên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Cắt đứt quan hệ

Lão nhân bị ta bất thành linh nhảy một cái hù sợ, kinh hoàng nhìn ta, rốt cuộc nói không nên lời một câu nói.

Mạnh Hưởng đồng dạng không ngờ tới lão nhân sẽ nói ra một câu nói như vậy, nhưng gặp ta phản ứng lớn như vậy, không khỏi quay về khuôn mặt nhìn ta.

Ta hút khẩu khí, trấn định một điểm.

Tai nghe con trai của lão nhân liên tục truy vấn: "Cha nguoi nhớ không lầm chứ? Nguoi có thể không nên nói lung tung!"

Ta vội vàng nói: "Ta tin tưởng lão nhân gia nói là lời nói thật, quả thật... Ta biết Trương Đại Gia con rể, là bị người dùng lưỡi búa chém chết..."

Tại ta lúc nói những lời này đợi, Mạnh Hưởng kỳ quái nhìn ta, giống như muốn ngắt lời hỏi ta vì sao nói đến như vậy khẳng định.

Ta cùng với nàng làm cái thủ thế, biểu thị chờ một lúc lại cùng với nàng giải thích, chỉ là hai mắt thấy lão nhân, cảm ta lời nói nói tiếp xong.

"Nhưng ta không biết Trương Đại Gia tại sao phải chém chết từ cái nhi nữ tử, là bởi vì hấn giết Trương Đại Gia nữ nhi a?"

"Ta nói qua á! Nam nhân kia, hấn Trung Tà á!"

Lão nhân lấp bắp, tuy nhiên bởi vì Ta tin tưởng hấn lời nói, hấn nhìn ta nhãn quang, có mấy phần ý cảm kích.

"Đến tốt cùng bên trong cái gì? Hấn giết chính mình thê tử, còn làm qua hấn chuyện gì sao?" Mạnh Hưởng hỏi.

"Hấn không chỉ có giết... Ta Biểu Chất nữ, còn giết chết... Ta Biểu Tẩu, ta biểu ca... Nếu như không chém chết hấn, chỉ sợ hấn... Còn không biết muốn giết bao nhiêu người!"

Ta giống như Mạnh Hưởng hai mặt nhìn nhau.

Tiểu Hoàng nhìn không được ngắt lời hỏi một chút: "Người xác định... Trương Đại Gia nữ nhi giống như thê tử, cũng cũng là người Biểu Chất nữ cùng người Biểu Tẩu, thật sự là Trương Đại Gia con rể giết chết?"

"Cái này làm sao xác định a? Ta lại không tận mắt nhìn thấy!" Lão nhân sầu mi khổ kiếm, than thở, "Dù sao... Ta Biểu Chất nữ chết trước, khi chết đội, liền nằm tại... Cái kia thợ mộc bên người. Cái kia thợ mộc không rõ lai lịch, chúng ta ngay từ đầu đều nói, hấn không phải là cái người tốt, quả nhiên hấn không phải người tốt!"

Lão nhân lao thao nói chuyện không đầu, ta không thể không hỏi một câu nữa: "Vậy người Biểu Tẩu, là lúc nào bị hấn hại chết?"

"Ta nhớ được là ta Biểu Chất nữ vừa mới hạ táng không có hai ngày, ta biểu ca bất thành linh cả người là máu chạy đến nhà chúng ta. Khi đó cha ta còn sống, ta biểu ca vào cửa liền cho ta cha quý xuống, nói hấn tận mắt nhìn thấy hấn con rể từ trên giường đứng lên, đưa tay bóp lấy ta Biểu Tẩu cổ, hấn thật sự là không có cách, cầm lưỡi búa chém vào hấn con rể trên đầu."

Ta nhất thời á khẩu không trả lời được, có một loại uể oải cảm giác, tại ta tâm bên trong toát lên tràn ngập.

Mạnh Hưởng minh bạch ta tâm nghĩ, đồng dạng không biết còn có thể hỏi lão nhân lời gì.

Tiểu Hoàng ngó ngó hai chúng ta, không khỏi nhăn lại lông mày, nói ra: "Tất nhiên chết nhiều người như vậy, vì sao các người lúc ấy không có báo động?"

"Lúc kia, làm sao biết muốn báo cảnh a? Với lại, lúc kia đường, nào có hiện tại như vậy tạm biệt, ra lợi vùng núi, cả ngày đều không thể quay về! Với lại, này cái con rể, hấn là Trung Tà a, người nào quản bọn họ việc nhà tình, không sợ không may à!"

Mạnh Hưởng vội vàng nháy mắt cho Tiểu Hoàng, gọi hấn không cần trách cứ lão nhân, về sau về mặt ôn hoà tiếp tục truy vấn: "Trừ những này, lão nhân gia còn có thể hay không muốn đứng lên hấn chuyện gì?"

"Chuyện gì a? Muốn không đã dậy rồi! Nhà bọn hấn... Ra dạng này sự tình, ai còn dám hướng về nhà bọn hấn đi a! Qua một hai năm, nhà chúng ta liền dời ra ngoài, liền lại cũng không có gặp qua ta biểu ca mở lớn một á!"

Ta càng cảm giác ừ rừ, dứt khoát đứng dậy, đi tới cửa bên ngoài, nhìn phía xa Sơn Lam, sâu hít sâu một cái khí.

Một hồi Mạnh Hưởng đi ra, đứng ở bên cạnh ta.

"Tiểu Hoàng đâu?" Ta hỏi, là một thoại hoa thoại.

"Hấn còn muốn hỏi hỏi đôi kia cha con, có biết hay không này một nhà ba người sự tình." Mạnh Hưởng trả lời.

Ta muốn hỏi "Cái nào một nhà ba người", lập tức minh bạch, chính là ta trước tiên phát hiện, đầy đất bạch cốt này một nhà.

Ta nhất thời không nói chuyện.

Mạnh Hưởng lệch khuôn mặt nhìn ta, trấn an dùng bả vai đụng ta một chút.

"Đừng như thế ừ rừ! Ít nhất chúng ta bây giờ biết,

Cũng không phải là cái gì... Oan Hồn quá phá, ta cảm thấy, phản mà chính là chuyện tốt!"

Ta cười khò lắc đầu, không lời nào để nói.

Ta vẫn tin tưởng vững chắc là "Oan Hồn quá phá", dù sao ta tận mắt gặp qua cửa sổ thủy tinh bên trên cái kia thật to "Oan" chữ.

Quan trọng hơn là, ta quả thật từng bị huyền tường đủ kiểu giày vò. Nhưng bây giờ, lại thật sự thoát khỏi huyền tường làm phức tạp.

Là trong mộng xuất hiện này cái nữ hài nhi cứu ta, đối với cái này ta tin tưởng vững chắc không nghi ngờ!

Thế nhưng là nàng đến tốt cùng là ai?

Đến tốt cùng nàng có như thế nào oan tình muốn đổi?

Trước đó ta coi là, này cái nữ hài nhi cũng là Trương Đại Gia nữ nhi, bởi vì bị chính mình nam nhân tươi sống bóp chết, mà khó tránh khỏi lòng mang oán phần.

Nhưng nghe vừa mới cái này vị trí lão nhân nói, ta phỏng đoán chỉ sợ không thể thành lập.

Bởi vì Trương Đại Gia nữ nhi cố nhiên là không khỏi diệu bị chính mình nam nhân giết chết, nhưng Trương Đại Gia con rể đã bị Trương Đại Gia dùng lưỡi búa chém chết.

Nói một cách khác, cho dù có oan, cũng đã báo.

Với lại nam nhân kia đã chết, cho dù Trương Đại Gia nữ nhi hơn phần chưa tiêu, nàng cũng không nên để cho ta thay nàng "Giải oan báo thù".

Ta là người sống, sao có thể đi tìm một người chết báo thù?

—— đương nhiên còn có khác một loại khả năng, vừa mới vị này lão gia tử cũng không có tận mắt nhìn thấy Trương Đại Gia chém chết hán con rể, có lẽ Trương Đại Gia chỉ là chém thương tổn con rể, mà tại Trương Đại Gia chạy ra ngoài cửa báo tin tức thời điểm, cái này cái con rể đã mang thương chạy trốn.

Nhưng vấn đề là, nếu như cái này cái con rể không chết, ta như thế nào lại nhìn thấy đầu hán mạng búa bén huyền tường?

Ít nhất ta cho rằng, ta sở chứng kiến huyền tường, nếu như có thể có chân thực thành phần, này cũng cần phải là người chết, mà không phải là người sống.

Cho nên ta uể oải!

Ta hiện tại lại thành không đầu con ruồi, không có đầu mối, cũng mất đi phương hướng.

"Người nói... Người biết Trương Đại Gia con rể quả thật là bị Trương Đại Gia dùng lưỡi búa chém chết, vì sao?" Mạnh Hưởng hỏi ra nàng chất chứa ở trong lòng nghi vấn.

"Bởi vì ta đã từng thấy qua cái này cái con rể huyền tường!" Ta tình hình thực tế trả lời, "Ngay tại số mười một ban đêm, ta vừa mới đến Trương Đại Gia phòng, đã từng nhìn thấy một cái nam nhân, đứng tại số 2 cửa phòng, trên đầu của hán mạng theo một đem Phủ Tử, khắp khuôn mặt là máu tươi. Lúc ấy ta coi là vén vẹn huyền tường, nhưng là hiện tại..."

Ta còn không có nói hết lời, Mạnh Hưởng đã trừng to mắt.

"Người ý tứ, trước người nhìn thấy huyền tường, cũng không phải là hư huyền, tất cả đều là... Chân thực?" Nàng nhẹ kêu đi ra.

"Không dám nói toàn bộ chân thực, nhưng có một bộ phận, khẳng định chân thực! Nói người khả năng không tin, ta không chỉ có nhìn thấy Trương Đại Gia con rể trên đầu mang theo một cái lưỡi búa, ta còn chứng kiến... Trương Đại Gia nữ nhi, bị một song đại thủ tươi sống bóp chết!"

Mạnh Hưởng mở đầu miệng rộng, lại ra không âm thanh.

Thẳng đến ta than khẽ, nàng mới đè ép giọng kinh hô lối ra.

"Ta trời, người nói... Lại một lần đem ta hù đến!"

"Không phải vậy người cho rằng, ta vì sao lại kiên định như vậy cho rằng, cái này kiện vụ án tuyệt không phải bình thường, mà chính là... Oan Hồn quấy phá?"

Sau cùng bốn chữ một lối ra, trong nội tâm của ta lần nữa cảm thấy vô cùng uể oải.

Mà Mạnh Hưởng, lại giật nảy mình đánh cái rùng mình.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Đáo Từ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Chết đôi

Ta cười khô im lặng.

Mạnh Hường hoãn một chút, mới lại mở miệng.

"Ta cũng biết, cái này kiện vụ án tuyệt không phải bình thường, thế nhưng là, nếu thật là người nói Oan Hồn quấy phá, vậy cái này Oan Hồn đến là ai? Dù sao... Trương Đại Gia con rể đã bị Trương Đại Gia chém chết, coi như hấn nữ nhi có oan, cũng đã báo, nàng lại thế nào sẽ còn... Oan Hồn không rời, muốn người vì nàng giải oan báo thù?"

Nàng nói chính là ta uể oải nguyên nhân, ta lúc đầu khó mà đáp lại, nhưng là tại nàng tiếng nói vừa dứt, ta lại đột nhiên, có một chút cái nhìn.

"Người nói... Có thể hay không cái này Oan Hồn, sớm tại Trương Đại Gia nhà xảy ra chuyện trước đó liền đã tồn tại?"

"Vì sao người sẽ nghĩ như vậy?" Mạnh Hường hỏi lại.

"Bởi vì, ta đã không chỉ một lần nghe được có người nói Trương Đại Gia con rể là Trung Tà, bên trong cái gì tà? Vì sao hấn sẽ trước giết chết thê tử, lại giết chết Nhạc Mầu? Có thể hay không vào lúc đó, Trương Đại Gia con rể đã chịu đến Oan Hồn ảnh hưởng?"

Mạnh Hường nhìn ta, lại cúi đầu xuống suy nghĩ một chút, xem ra là không quá tán thành ta phỏng đoán.

Tuy nhiên nàng vẫn là hỏi ta một câu: "Vậy người cảm thấy đón lấy làm như thế nào tra? Ngay cả Trương Đại Gia Nữ Tề sự tình đến bây giờ cũng không dám nói có kết luận, chứ nói chỉ là còn ở trước đó sự tình!"

Ta biết nàng nói rất có lý, không khỏi thét dài thở dài.

Vừa vặn Tiểu Hoàng đi tới, chúng ta giống như thôn ủy chủ nhiệm cáo biệt, thuận đường cũ trở về Bảo Khang Huyện thành.

Mạnh Hường ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị trí, thuận miệng hỏi Tiểu Hoàng: "Người này kiện vụ án tra được thế nào?"

"Một đoàn đay rồi!" Tiểu Hoàng rung một cái đầu, "Thời đại cách quá xa xưa, với lại những này Sơn Dân từng cái nhát gan sợ phiền phức, vừa nghe nói người chết, sợ liên lụy đến chính mình trên thân, phân minh nhận biết, đều nói không biết. Đến bây giờ ta chỉ xác định, đó là một nhà ba người, họ Trịnh."

"Có hay không tra ra tử vong thời gian? Nguyên nhân tử vong?" Mạnh Hường lại hỏi.

"Tử vong thời gian hấn là tại 20 năm tá hữu, này tán ra đầy mặt đất bạch cốt, là phu thê hai cái. Bọn họ lúc đầu có ba cái hài tử, nhưng bên trong hai cái đều không nuôi lớn. Chỉ còn một cái nhi tử, khi chết đội hấn là tại mười tám đến hai mươi tuổi ở giữa. Này một đôi phu thê yết hầu vỡ tan, hấn là tại trong lúc ngủ mơ bị người sống bóp chết, nhưng là này cái nhi tử, lại bị chết có chút kỳ quặc."

Lại là một cái "Tuổi sống bóp chết" !

Ta lập tức tới tinh thần, cảm giác cái này cái vụ án, có lẽ cùng chúng ta đang tại tra án tử, nếu đều có liên hệ.

Mạnh Hường giống như cũng ý thức được điểm này, quay đầu hướng về ta nhìn một cái, lại hỏi Tiểu Hoàng: "Bị chết làm sao kỳ quặc? Cũng là bị người bóp chết?"

"Không!" Tiểu Hoàng lập tức phủ định, "Cái này mười tám chín tuổi nhi tử, theo Pháp Y giám định, hấn rất có thể là nằm ở trên giường tươi sống chết đôi!"

"A?" Mạnh Hường kinh ngạc một tiếng, "Người ý tứ... Cái này cá nhân là cái bại liệt, dưới không giường?"

"Ít nhất chỉ chúng ta kiểm nghiệm đến xem, cái này cá nhân cốt cách tráng kiện, không hề giống là có tê liệt, hoặc là hấn tàn tật bộ dáng. Với lại căn cứ điều tra, cũng không có người nói cái này cái nhi tử có tàn tật. Chúng ta mở đầu Pháp Y thậm chí nói đùa nói, người này cốt cách duy trì đến như thế hoàn chỉnh, ngay cả một điểm gãy dựa dấu hiệu cũng không có, cho nên hấn hoặc là cũng là cái người thực vật, hoặc là cũng là tại trong lúc ngủ mơ chết đôi!"

Phía sau câu nói này lúc đầu nửa mang trò đùa, nhưng ta nghe vào trong tai, lại cảm giác trong lòng một trận kinh lật.

Bởi vì ta liên tưởng đến Viên Vọng giống như Chu Khoa trưởng, cũng liên tưởng đến chính ta.

Lấy Viên Vọng giống như Chu Khoa trưởng hiện tại tình hình, nhưng nếu không có người chăm sóc bọn họ, chỉ sợ qua không cỡ nào trường thời gian, hai người bọn họ liền sẽ tại trong lúc ngủ mơ tươi sống chết đôi.

Mà ta, đã từng mê man hai ngày ba đêm, đến khi tỉnh dậy, đã cảm giác toàn thân mềm nhũn, hữu khí vô lực.

Nhưng nếu không có này cái nữ hài nhi cảm ta từ trắng xoá trong mộng cảnh đẩy ra ngoài, ta căn bản kiên trì không bao lâu. Đợi đến có người phát hiện ta thời điểm, ta nhất định cũng thành một bộ bảo tồn hoàn chỉnh um tùm bạch cốt.

"Ta cũng xử lý đã nhiều năm vụ án, lại chưa từng có đụng phải như thế tà môn, với lại tìm không đến bất luận cái gì khả nghi mạnh mỗi vụ án!" Tiểu Hoàng cảm khái một câu.

Mạnh Hưởng nhìn không được gượng cười.

"Chúng ta không phải là không một dạng? Ta thậm chí cảm thấy đến, chúng ta bây giờ đang tại xử lý cái này kiện vụ án, rất có thể cùng các người xử lý cái này kiện vụ án, là một kiện vụ án!"

"Vì sao nói như vậy?" Tiểu Hoàng một vừa chú ý lái xe, một bên hỏi.

"Bởi vì chúng ta cái này cái trong vụ án mấy cái Người chết, hầu như đều là bị người sống bóp chết! Với lại, có hai cái rất nhiều ngày, luôn luôn ngủ mê không tỉnh! Nếu như không phải tại bệnh viện ở, chỉ sợ sớm đã chết đói trên giường!"

"C-K-Í-T..T...T" một tiếng, Tiểu Hoàng tay lái xoay một chút.

Dọa đến Mạnh Hưởng bận bịu kêu một tiếng: "Không nói lời nào, chuyên tâm lái xe!"

Tiểu Hoàng hút khẩu khí, xin lỗi cười một chút.

"Tuoi sống chết đói trên giường, câu nói này, để cho người ta có chút? } đến hoảng!"

Đúng a!

Không chỉ có Tiểu Hoàng? } đến hoảng, bất kỳ cái gì người tưởng tượng loại kia tình hình: Một cá nhân nằm ở trên giường nặng nề mê man, mãi cho đến chết, chỉ sợ đều sẽ? } đến hoảng.

Trở lại Bảo Khang Huyện thành đã là giữa trưa, Huyện Công an cục Hình Cảnh khoa Tào Khoa Trưởng mời chúng ta cùng nhau ra đi ăn cơm.

Ở giữa Tiểu Hoàng nhắc lên cái này kiện vụ án rất là tà môn, Tào Khoa Trưởng nhìn một chút, vẫn là cười nói: "Nếu cũng không tính là tà môn, ta đã từng gặp được một kiện vụ án, đó mới thật gọi là tà môn!"

Lời này làm cho ba chúng ta cá nhân Lục đạo nhãn quang, cùng một chỗ nhìn về phía Tào Khoa Trưởng.

Tào Khoa Trưởng ho khan một tiếng, Thanh Thanh cổ họng, lúc này mới bắt đầu từ đầu giảng thuật.

"Ta cũng là hai mươi năm trước sự tình. Đúng! Các người sấm sét cục trưởng, lúc ấy vẫn còn ở chúng ta tại đây làm Khoa Trưởng, ta là hán thủ hạ một cái vừa mới đi vào chức tiểu cảnh viên. Một năm kia huyện chúng ta liên tục ra mấy cái cộc hung sát án, Người chết có nam có nữ, còn có một cái nhất định cũng là cường tráng đại hán! Thế nhưng là, tra được sau cùng, các người đoán làm gì?"

"Làm gì?" Tiểu Hoàng giống như Mạnh Hưởng cơ hồ là trăm miệng một lời.

"Hung thủ giết người, lại là một cái nằm trên giường nhiều năm người thực vật!"

"A?"

Ba người chúng ta đồng thanh kinh hô, hai mặt nhìn nhau.

"Người kia đi ra một trận tai nạn xe cộ, bởi vì gia đình điều kiện khá tốt, cho nên một mực đang bệnh viện ở. Thế nhưng là hai ba năm nằm xuống, trên thân bắp thịt cốt cách đều là đã héo rút, dùng bác sĩ thuyết pháp, coi như hán có thể tỉnh lại, không có mấy cái tháng điều dưỡng, cũng không có khả năng dưới đến giường, chớ nói chi là động thủ giết người. Có thể... Không chỉ có ta tận mắt thấy hán giết người, sấm sét cục trưởng cũng đồng dạng nhìn thấy. Muốn không phải vậy, ngay cả chính ta đều cảm thấy, khẳng định là xuất phát từ ta ảo giác."

Ta giống như Mạnh Hưởng nhìn nhau, giờ mới hiểu được, vì sao cái này kiện vụ án có thể kinh động sấm sét cục trưởng, lại vì cái gì lời cục trưởng tại nhận được Mạnh Hưởng báo cáo về sau, không chỉ có không có giống Chu Khoa lớn lên dạng trách cứ Mạnh Hưởng "Nói vớ nói vẩn", ngược lại vô cùng đề bạt Mạnh Hưởng làm Khoa Trưởng.

Nguyên lai sớm tại hai mươi năm trước, sấm sét cục trưởng đã từng gặp được không thể tưởng tượng vụ án.

Người thực vật đứng dậy giết người! Suy nghĩ một chút, cũng có thể làm cho trong lòng người run rẩy.

